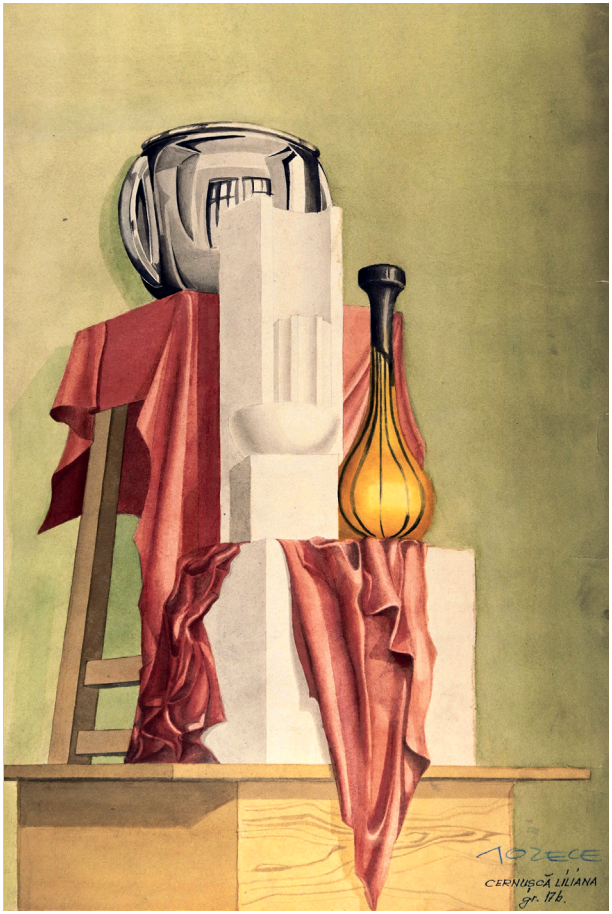

Studiul Formei la Arhitectură_2.0

Selecție din fondurile de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură și design 1990-2020

EDITURA UNIVERSITARĂ ION MINCU

Studiul Formei la Arhitectură_2.0

Selecție din fondurile de arhivă relevante
pentru evoluția învățământului de arhitectură și design
1990-2020

Editura Universitară “Ion Mincu”
București, 2024

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Acronim: StuFoArh_2.0
Proiect: Studiul Formei la Arhitectură – Scanare și digitalizare fonduri de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură și design, preocupările și direcțiile de cercetare ale studenților arhitecți din perioada 1990-2020
Proiect finanțat prin Fondul pentru Finanțarea Cercetării Științifice Universitare UAUIM 2024, din bugetul Ministerului Educației
Domeniul strategic de finanțare: E. Cercetare strategică și dezvoltarea cercetării pe pilonul Patrimoniu cultural, material sau imaterial
Acord/Contract de finanțare/Fișa de execuție: UAUIM-FFCSU-2024-006
Perioada de implementare: 23 septembrie – 10 decembrie 2024
Contact: beatrice.joger@uauim.ro

Prezentul volum face parte din seria tematică ”Din Colecțiile Școlii de Arhitectură”

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Studiul formei la Arhitectură 2.0 : selecţie din fondurile de arhivă relevante pentru evoluţia învăţământului de arhitectură şi design 1990-2020. - Bucureşti : Editura Universitară «Ion Mincu», 2024
ISBN 978-606-638-373-8

72

Consultant de specialitate istoria arhitecturii și designului (invitat): lector arh. Romeo Simiraș
Consultant de specialitate biblioteconomie, muzeograf, arte vizuale (invitat): muz.dr. Claudia Popescu

Director proiect Prof.dr.habil.arh. Beatrice-Gabriela Jöger

Realizare bază de date
Cercetare de arhivă, scanare-fotografiere, pregătire fișiere pentru baza de date: conf.dr.arh. Elena-Codina Dușoiu, asist.dr.arh. Mihaela Lăcraru, asist.dr.arh.int. Silvia Ionescu
Voluntari: studenții doctoranzi - arh. George Dobre, arh.int. Andreea Gabriela Nistorescu (Marinescu), arh.int. Georgiana Andreea Voinescu, arh.int. Andreea Iuliana Vornicu și studenții din anul IV specializarea Arhitectură de Interior a FAI - Dumitru-Dorin Cărigă, Raluca-Andreea Hagiu, Cora Oprea.

Introducerea fișierelor și a informațiilor complementare în baza de date: drd.arh. George Dobre, drd.arh.int. Andreea Gabriela Nistorescu (Marinescu), drd.arh.int. Georgiana Andreea Voinescu

Realizare interviuri
Realizare și prelucrare fișiere rezultate:
lector dr.arh. Mihai Chisarău

Grafică, tehnoredactare, machetare broșură
Redactor, tehnoredactare, machetare broșură: Prof.dr.habil.arh. Beatrice-Gabriela Jöger
Prelucrare materiale grafice: drd.arh.int. Georgiana Voinescu, drd. arh. George Dobre

Coperta 1: Anul I, Compoziție de obiecte, redarea materialelor, desen de Liliana Leontina Cernușcă, promoția 1996
Coperta 4: Anul II, semestrul 2, tema 1 - Dinamica formei: structură/înveliș, desen de stud. Denisa-Mihaela Roșca

Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această publicație nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă prin orice mijloace de natură electronică, mecanice, de copiere, înregistrare sau alte forme fără permisiunea scrisă a editurii.

© 2024 Editura Universitară „Ion Mincu”, București,
str. Academiei nr. 18-20, Sector 1, cod 010014
tel. +40213077193

Cuprins

Despre proiect / 5

Forșpan interviu lector arh. Romeo Simiraș / 8

Despre planșele scanate / 10

Planșe din anii 1990 / 12

Practica, 1992 / 51

Planșe din anii 2000-2012 / 62

Anul I / 62

Anul II / 74

Studiul Formei – de la tehnici de reprezentare la experimentarea unor curente artistice / 80

Planșe din anii 2012-2024 / 84

În loc de încheiere / 198

CE ESTE STUDIUL FORMEI?
EXPOZITIE-DEZBATERE
BUZUNARUL EXPOZI IEI UAUIM
DESCHIDERE LUNI 16 IUNIE
2014, ORA 17,00
EXPUN:
STUDENTII
ANILOR
I SI II AI
FACULTATII D
ARHITECTURA
ÎNDRUMATI DE:
CARMEN
DUMITRESCU,
CODINA DUŞOIU,
ADRIANA
IANOVICI,
DENISA ILIE,
OANA IONESCU,
IONEL IŞTOC,
ANDREEA
IVANCIOF,
MIHNEA
MIHAILESCU,
IOAN MILOŞ,
ANA MOHONEA,
ANDREEA NEACŞU
NADINA PÂRVU,
MIHAELA STAICU
MIHAELA
ŞCHIOPU,
MIHAI
STANCESCU
tudiul
Forme

Despre proiect

Beatrice-Gabriela JÖGER

Publicarea volumului ”Studiul Formei la Arhitectură – selecție din fondurile de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură și design 1990 -2020” face parte dintre rezultatele proiectului de cercetare „Studiul Formei la Arhitectură_2.0: Cercetare documentară, scanare și digitalizare fonduri de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură și design, preocupările și direcțiile de cercetare ale studenților arhitecți din perioada 1990-2020”, acronim StuFoArh_2.0, selectat pentru finanțare în urma competiției de Cercetare UAUIM 2024 (proiectul nr. UAUIM-FFCSU-2024-006).

Am considerat o datorie de onoare a continua proiectul StuFoArh 2023, prin care am cercetat istoria disciplinei Studiul Formei din anii de început ai Școlii până în 1989, care ne-a relevat comori uitate ale Școlii noastre, pentru a scoate în evidență reușita colegilor noștri care au preluat succesiv, prin schimbul de generații, această disciplină, îmbinând creativitatea cu tradiția Școlii și ghidând-o în secolul al XXI-lea.

Cercetare de arhivă desfășurată de colegii din echipa proiectului a scos la lumină peste 4500 de planșe desenate cu o extrem de mare varietate de stiluri și tehnici de reprezentare.

Realizările studenților noștri, relevă, mai ales după anul 2000, o privire mai fugară, uneori, asupra lucrurilor, dar și capacitatea de sinteză, atenția la detalii și sensibilitatea acestora. Prezența crescândă în viața noastră și a studenților a diferitelor mijloace digitale de reprezentare grafică sau de construcție tridimensională a necesitat astfel și o schimbare a tipologiei temelor de studiu, pentru a fi atractive pentru studenți și a le stimula dorința de a apela în continuare la tehnicile clasice de reprezentare, care pot surprinde mult mai bine emoția și delicatețea creativității lor.

Prin munca de cercetare desfășurată dorim a stimula perpetuarea elementului uman în elaborarea desenelor și prezentărilor de arhitectură,

și nu neapărat în opoziție cu cele realizate mecanic, ca obligație la unele discipline din curricula, ci ca o completare și exercițiu permanent al ”mâinii care ascultă de gând”, deci ca sprijin, ca unealta cea mai la îndemână în procesul de creație a artefactului, indiferent de scara acestuia – urbană, arhitecturală, obiect de design.

Am selectat o serie de planșe semnificative din toate categoriile scanate până acum, serie ce va fi pusă la dispoziția publicului prin completarea bazei de date accesibilă online, începută cu proiectul StuFoArh.

Majoritatea planșelor selectate au autorii identificați, cele mai vechi inclusiv cu promoția fiecăruia. Faptul că unele nume de studenți se repetă, găsindu-le la teme diferite, diferite demonstrează performanța lor constantă, indiferent de tema abordată sau de mijloacele de expresie grafică. Sunt și cazuri în care am inclus în carte planșe ale căror autori nu îi mai cunoaștem (menționate cu Autor necunoscut), dar a căror valoare a determinat selectarea lor și în această situație. Poate autorii lor, răsfoind arhiva digitală pusă la dispoziție pe site-ul proiectului sau în acest mic volum, vor veni să ne semnaleze autoratul lor și, măcar în baza de date și în ediția digitală, vom putea îndrepta această omisiune.

O selecție mai restrânsă este publicată în acest volum, pe suport hârtie, care va fi pus la dispoziția publicului și în varianta digitală, pe site-ul proiectului și va ajuta la diseminarea și comunicarea existenței acestei baze de date. Publicarea unei selecții a unora dintre lucrările de impact pe care echipa le-a găsit în timpul cercetării de arhivă reprezintă o modalitate tangibilă de a lua contact cu unele opere ce nu ar putea fi consultate direct datorită fragilității lor.

Aceste selecții sunt însoțite de două interviuri realizate cu unii dintre foști și actuali profesori ai Catedrei Studiul Formei: lector arh. Romeo Simiraș (care a elaborat curricula disciplinei Studiu Formei între anii 2000-

2012) și conf.dr.arh. Codina Dușoiu care a preluat coordonarea disciplinei în anul 2012, mărturii accesibile în format audio și video pe site-ul proiectului (https://www.uauim.ro/cercetare/ffcsu-2024/stufoarh_2.0/). Sperăm ca cele povestite acolo, să vă trezească curiozitatea de a afla și mai multe despre Școală, despre istoria ei, a studenților și profesorilor care ne-au precedat.

Consider că Studiul Formei, disciplină cunoscută familiar ca Stufo, ce a dat și parte din acronimul proiectului nostru, este și trebuie să continue a fi parte din pregătirea de bază a viitorilor arhitecți. Cu toate că mijloacele digitale de reprezentare sunt omniprezente și, în contextul complexității profesiunii de arhitect de astăzi, chiar absolut necesare, sunt convinsă că inteligența mașinii nu va depăși (cel puțin nu foarte curând) inteligența omului, creatorul de fapt al mașinii, și că actul de creație în sine nu poate fi înlocuit. Această părere personală este confirmată de discuțiile și de programele din cele mai mari universități din lume care, toate, sprijină și încurajează gândirea creativă umană, susținând cu tărie rolul de instrument, de unealtă, a mașinii, fie ea și inteligentă (*smart, AI* etc.).

Mulțumesc pe această cale întregii echipe a proiectului formată în cadrul Facultății de Arhitectură de Interior, atât colegi cadre didactice cât și tinerii studenți doctoranzi și studenți ai facultății, tineri pe care îi așteptăm să ducă mai departe tradiția Școlii noastre, îmbogățind-o permanent.

Dedicăm acest volum Școlii noastre, studenților și colegilor și sperăm ca generațiile viitoare să preia ștafeta continuării acestei întreprinderi de a disemina piese de valoare din arhivele Școlii noastre.

Forșpan interviu
lector arh. Romeo SIMIRAȘ

a consemnat Beatrice-Gabriela JÖGER

”Când am preluat eu această disciplină în anul 2000, printr-un concurs de împrejurări... [...]

Eu am funcționat de când am dat concurs pe post de asistent la Facultatea de Arhitectură din perioada repectivă, în 1978, la Catedra de Sinteză, anii mari, la atelierul profesorului Mircea Alifanti; după moartea lui am funcționat la atelierul profesorului Belea, Tănăsoiu etc. Prin 1999 am devenit mai comunicativ, mai amic, cu domnul Ionescu, pe care nu îl cunoșteam foarte bine, el era șeful Catedrei de Geometrie Descriptivă - Perspectivă, și unul din subiectele principale de discuție erau nemulțumirile pe care le aveam, de la un anumit moment încolo, vis-à-vis de atitudinea studenților mei legată de aspectele sensibile ale arhitecturii. Preocuparea explicită pentru estetica arhitecturală - în afară de programe pe care le discutam în stilul clasic, ca să zic așa, al școlii de arhitectură - această preocupare era destul de subțire, atât în ceea ce privește creativitatea, imaginarul, cât și capacitatea de a se exprima grafic. Considerăm că desenul, reprezentările vizuale, sunt cheia revelării discursului arhitectural.

Între timp, catedra de Studiul Formei care funcționa atunci era oarecum într-o stare de disoluție. În 1999 deja exista (în școală) arhitectul Livio Dimitrio care, la cererea lui Mac Popescu (prof.em.dr.arh. Emil Barbu Popescu) a preluat anul I de arhitectură și a comasat exercițiile de studiul formei în cadrul programei (de atelier) a anului I de arhitectură. Atunci se făceau niște exerciții compoziționale planimetrice și apoi în 3 dimensiuni pe baza unor rețele pătrate impuse, niște exerciții de coordonare și îndemânare în desen, cu diferite tipuri de linii, care să creeze această capacitate de coordonare ochi-creier-mână, care este primul pas pentru a-ți însuși acest instrument al desenului, fără ca neapărat să fii talentat în această direcție și nici măcar să existe această preocupare. Deci arhitectul nu trebuie să fie talentat la desen, dar trebuie să aibă capacitatea de a

se exprima prin desenul liber și apoi ajutat de alte mijloace - machetă, calculator etc. - pentru a-și putea exprima intențiile înainte de a elabora ceea ce se numește documentul ”proiect” și înainte de a apărea a treia fază, care este edificarea propriu-zisă.

În acest timp [...] vechile cadre ieșiseră la pensie, cele care au generat și au perpetuat o anumită filosofie legată de această preocupare pentru sensibil în educația, în formarea arhitectului: Bogdan Gheorghiu, Anton Dâmboianu, Vasile (Bebe) Marcu, Dan Vucicovici, Hainoroc Constantinescu, Bibi Dobrotă, Ion Vlahu, personaje care aveau și o vastă experiență artistică, erau buni desenatori, pictori, chiar designeri - pentru că în perioada anilor 1980 catedra de Studiul Formei luase avânt și începuse să aibă și preocupări cu proiecte din domeniul designului, fără însă a avea însă neapărat o pregătire specifică pentru aceasta. [...]

În paralel cu discuțiile noastre de nemulțumire [...] pentru că lipsea aparatul (analitic), Mac s-a gândit să comaseze disciplina Studiul Formei cu Geometria Descriptivă și Perspectiva, sub umbrela unei noi catedre care se numea Catedra de Reprezentări. [...] Până la urmă în primăvara lui 2000 am acceptat să preiau acestă disciplină cu condiția să fiu lăsat să fac eu această strategie, împreună cu Iulius Ionescu. A început o muncă sisifică în vara lui 2000, pentru a face programa pentru patru semestre, doi ani de studiu cu câte două semestre fiecare, care trebuiau acoperite. Nu vedeam asta ca un șir de exerciții de desen, desenul era printre altele, ci era problema introducerii studentului într-o serie de direcții din domeniul acesta sensibil, de care erau oarecum văduviți. Am ”scormonit” prin arhiva catedrei de Studiul Formei și am văzut care era strategia respectivă, exstau niște materiale scrise ale foștilor profesori, chiar și o schemă a disciplinei. Un lucru interesant este - și era și un element de strategie care nu a ieșit până la urmă - că pe vremea studenției mele catedra de Studiul Formei era prezentă din anul I până în anul V de facultate. Adică în anul I erau exerciții de desen liber, de modelaj, după care încet-încet au început să apară diverse tipuri de lucrări: lucrări grafice, în anul III deja legate de imaginarea de obiecte și apoi în anul IV și anul V câte un proiect de design.”

Interviul integral îl puteți urmări pe site-ul UAUIM la adresa:
https://www.uauim.ro/cercetare/ffcsu-2024/stufoarh/

Despre planșele scanate

Beatrice-Gabriela JÖGER

Așa cum am spus și în deschiderea acestui volum, colectivul proiectului a reușit să scaneze peste 4500 de planșe din arhiva StuFo a ultimilor 35 de ani ai Universității noastre.

Cele trei decade acoperite de aceste planșe relevă și trei abordări teoretice și de direcție diferite, conform devenirii școlii.

Trebuie spus că după 1990 au avut loc schimbări fundamentale în procesul de admitere la arhitectură, fiind eliminat examenul de Matematică - care era compus din două probe: Algebră și analiză matermatică și Geometrie și trigonometrie - ale cărui subiecte, cel puțin în a doua jumătate a anilor 1980, erau comune cu cele de la secția Aviație din Politenica bucureșteană. Acest lucru a făcut ca examenele de desen să capete și alte valențe, nu prin transformări radicale - cel puțin nu la început - ci prin ponderea pe care o aveau acum la admiterea în facultate.

Totodată, în acei ani nu se transformase profund nici curricula preuniversitară - liceu - care menținea o pregătire serioasă atât la matematică cât și, la unele specializări, de desen tehnic. Menționez acest lucru pentru a se înțelege faptul că generațiile care au studiat în anii 1990 aveau deja o pregătire sumară de desen și geometrie, bineînțeles dublată de pregătirea particulară specifică. Astfel, dialogul cu profesorii se desfășura pe baza unui limbaj comun, care, pe măsura transformărilor intervenite în programa preuniversitară s-a diluat, ceea ce a dus la necesitatea unor transformări corespunzătoare ale curriculei universitare.

Arhiva găsită și cercetată nu a fost însoțită de teme, astfel că împărțirea planșelor în sub-capitole/tematici am realizat-o prin identificarea, analizarea și clasificarea planșelor.

Pentru decada 2000-2010 (2012, de fapt), au fost găsite planșe corespunzătoare unor teme, majoritatea datând din anii 2005-2007, pe care le-am alăturat realizărilor studenților. Așa cum menționează și dl.

Simiraș în interviul acordat, temele din această perioadă, care corespund în general programei elaborate de dânsul în anul 2000, se concentrează pe un alt tip de exerciții, de analiză, înțelegere, sinteză și comunicare, tehnicile de reprezentare fiind învățate ca variațiuni ale modului de exprimare grafică. Există variațiuni ale temelor propuse, în diferiți ani/ serii, aplicarea programei gândite ducând la o serie de ajustări, firești în contextul extrem de schimbător al învățământului post 1989 și al utilizării, din ce în ce mai prezente, a mijloacelor de reprezentare digitale.

O schimbare importantă a avut loc în anul 2012, prin pensionarea domnului arh. Simiraș și preluarea disciplinelor de către alte două colege, ambele cu preocupări artistice: conf.dr.arh. Mihaela Șchiopu (având chiar studii de specialitate) - anul I și conf.dr.ah. Elena-Codina Dușoiu, anul II. Astfel, cea de a treia decadă, care pășește de fapt prin unele exemple până în trecutul extrem de recent (anul universitar 2023-2024), are parte de o nouă abordare tematică, adaptată secolului XXI și provocărilor sale. Trebuie spus că, într-un fel, schimbarea nu are loc referitor la ceea ce se învață din punct de vedere tehnic, studenților fiindu-le prezentate toate tehnicile de reprezentare manuală, ca și până acum, păstrând această parte din tradiția școlii, ci are loc prin temele ce sunt tratate, cu o abordare mai personală, făcând apel în alt mod la sensibilitatea artistică a studenților și încurajându-i să-și dezvolte abilități existente sau să dobândească unele noi. Trebuie spus că, în paralel, există obligativitatea realizării grafice cu mijloace clasice a proiectelor de atelier din primii doi ani de studii, ceea ce nu face decât să sublinieze și mai mult importanța stăpânirii unei game cât mai bogate de tehnici de comunicare, bi- sau tridimensionale.

Prin stăpânirea unor instrumente cât mai variate de expresie (la care se adaugă, bineînțeles cele digitale), studenții sunt încurajați a-și crea un stil propriu de comunicare, valabil în orice limbă, un element în plus care să îi facă recognoscibili într-o epocă în care dispariția virtuală a granițelor permite activitatea profesională la distanță (de locul formării) și de la distanță (de locul de muncă).

Planșe din anii 1990-2000

Beatrice-Gabriela JÖGER

Această secțiune cuprinde o selecție din planșele primei decade de după 1990, formată în majoritate din desene de la disciplina Studiul Formei anul I.

Din păcate, nu s-a regăsit o arhivă de teme din acestă perioadă dar, cercetând planșele, am constatat că a existat o continuitate de abordare cu anii anteriori.

Studenții erau inițiați în diferitele tehnici de reprezentare (creion grafit, creioane colorate, peniță/tuș, laviu/acuarelă) prin exersarea acestora în redarea ordinelor clasice, a unor compoziții de volume, de obiecte, de volume sugerând arhitectura, a capacității de analiză și sinteză (a unui obiect sau a unei compoziții de obiecte - descompunerea în suprafețe plane), experimentând, totodată, rolul culorii și al luminii în arhitectură.

Majoritatea planșelor găsite datează din perioada 1989-1995, dat fiind că studenții identificați sunt din promoțiile 1995-2001. Aceasta justifică pe deplin abordarea obiectivelor disciplinei, toate aceste studii fiind destinate a dezvolta capacitatea de analiză, sinteză și exprimare grafică a studenților într-o perioadă în care mijloacele de reprezentare digitale erau încă la nivel incipient și extrem de puțin utilizate chiar la nivel mondial. În capitolele următoare vom vedea cum, odată cu dezvoltarea mijloacelor de reprezentare digitale (de la 2D la 3D etc.), tematica disciplinei se va schimba și ea, accentuând mai ales dezvoltarea capacităților de analiză a mediului construit, a unei situații date și de sinteză a informațiilor.

Am grupat planșele pe câteva teme mari în care se încadrează, pornind de la elementele de bază către exercițiile complexe și cu o gradare a mijloacelor de reprezentare.

Planșe din anii 1990-2000

Studiul Formei

Reguli de compoziție

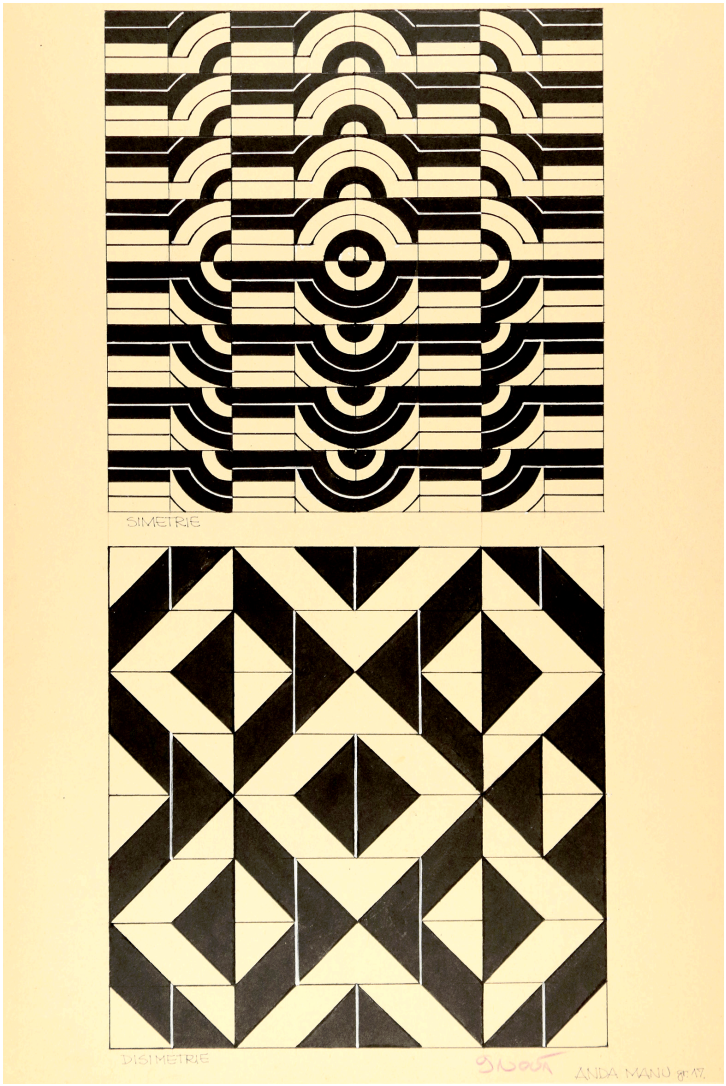

Student Anda Manu, promoția 1997
Simetrie, disimetrie

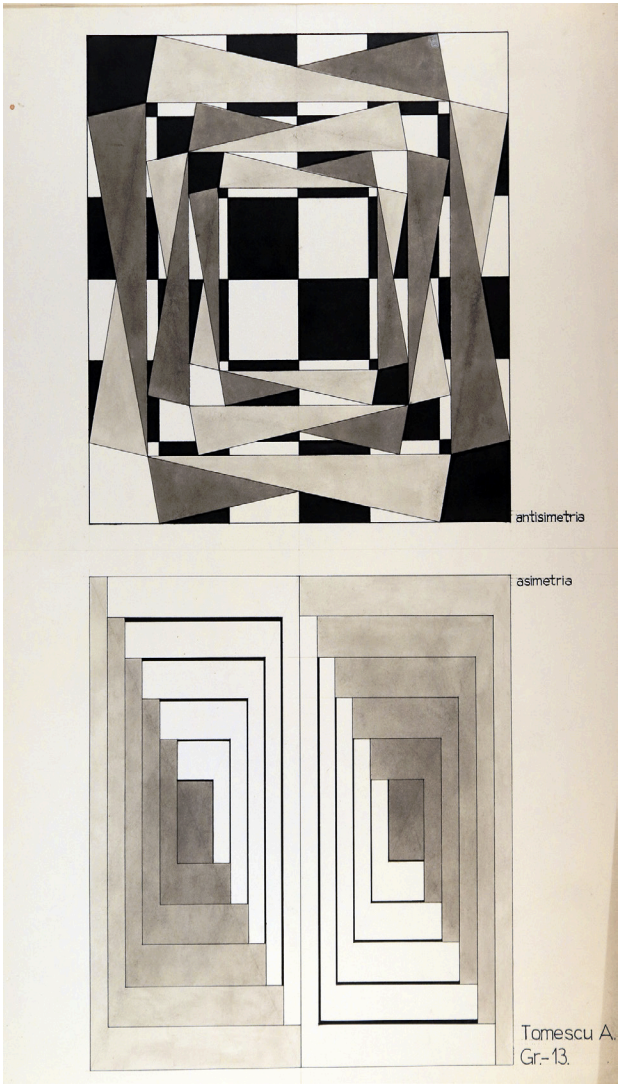

Student Anca Tatiana Tomescu, promoția 1997
Antisimetrie, asimetrie

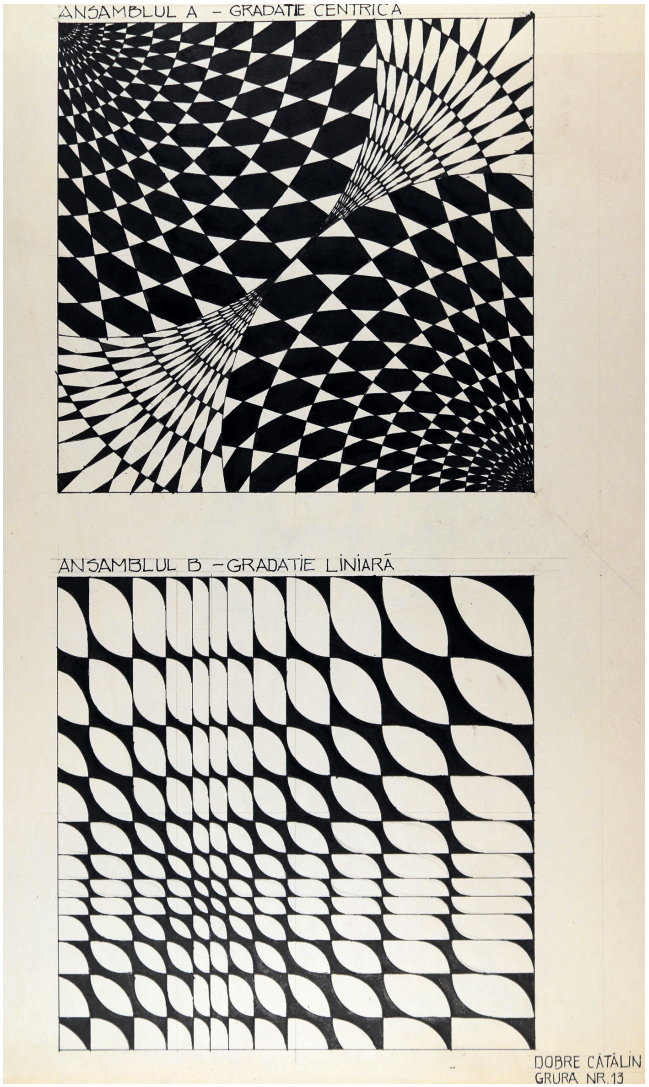

Student Cătălin George Dobre, promoția 1997
Gradație liniară și centrică

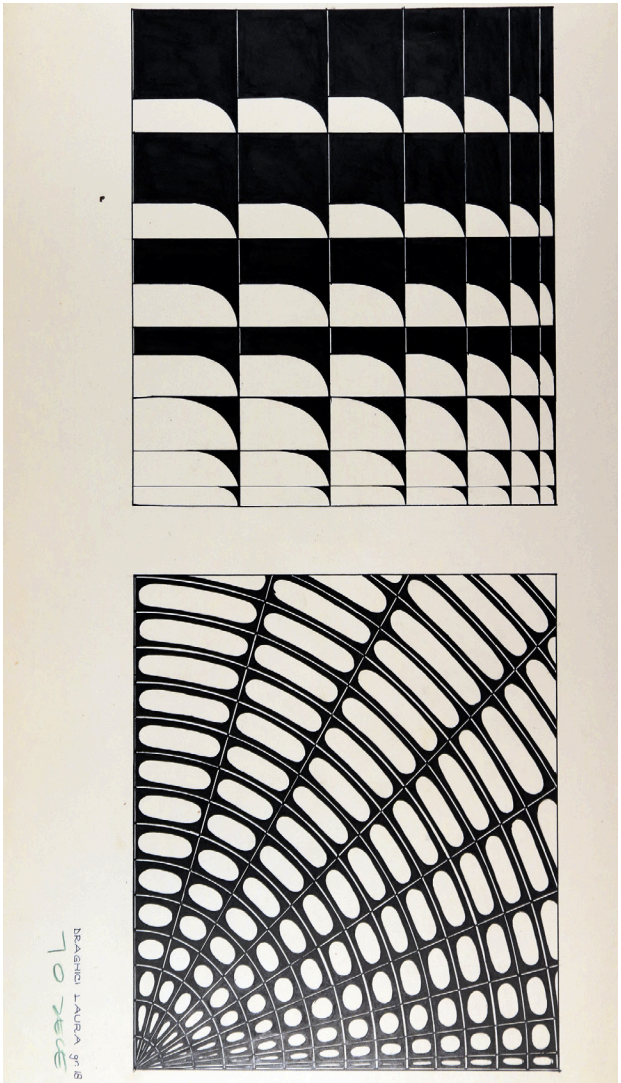

Student Laura Monica Drăghici, promoția 1997
Gradație liniară și centrică

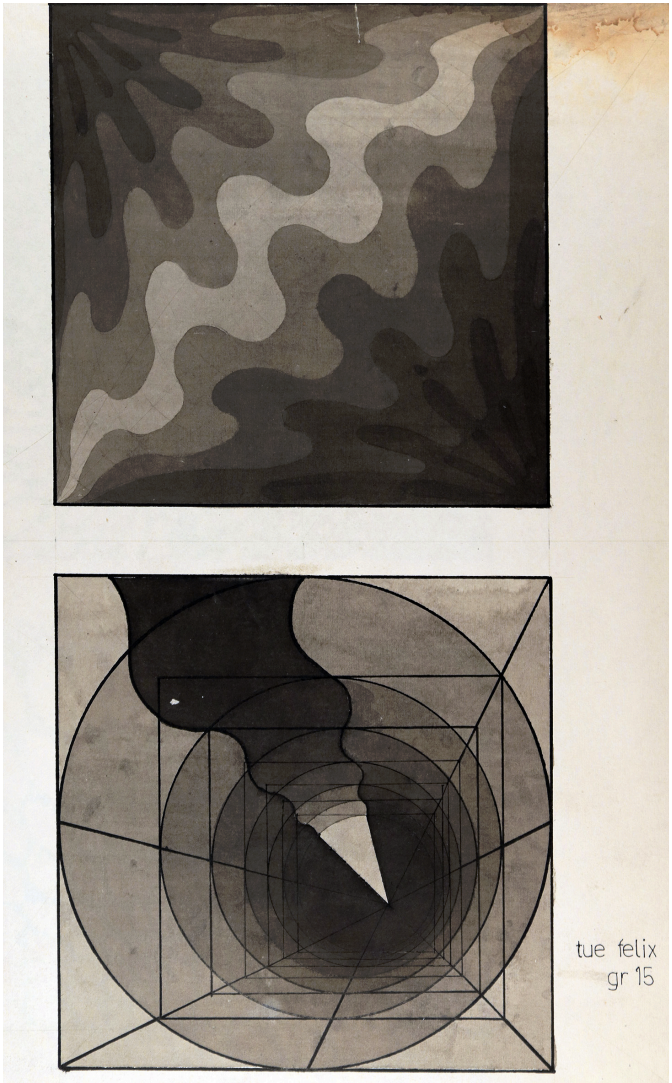

Student Felix Adrian Tue, promoția 1997
Simetrie, asimetrie

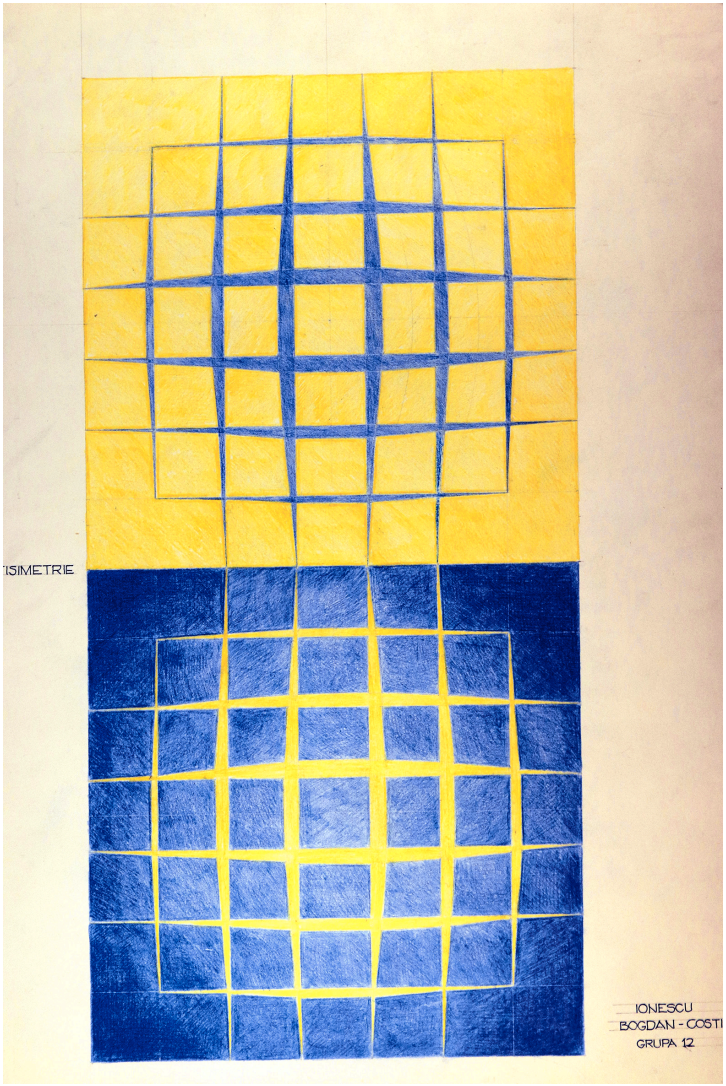

Student Bogdan Costin Ionescu, promoția 1997
Antisimetrie

Studiul Formei
Compoziții de volume - creion grafit

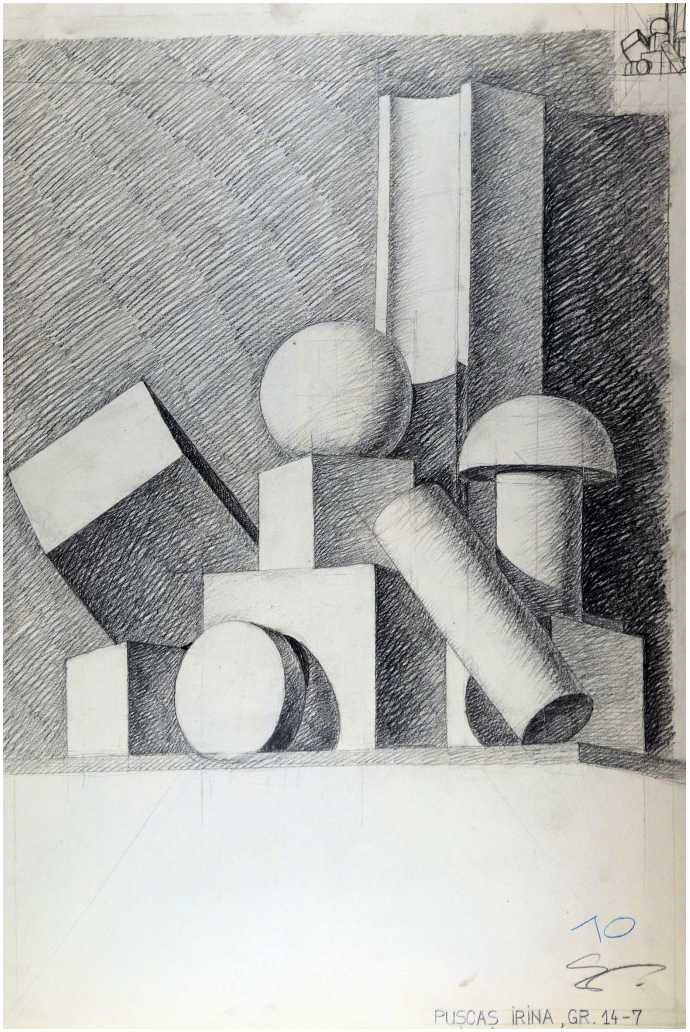

Student Irina Pușcaș, promoția 2001
Compoziție de volume

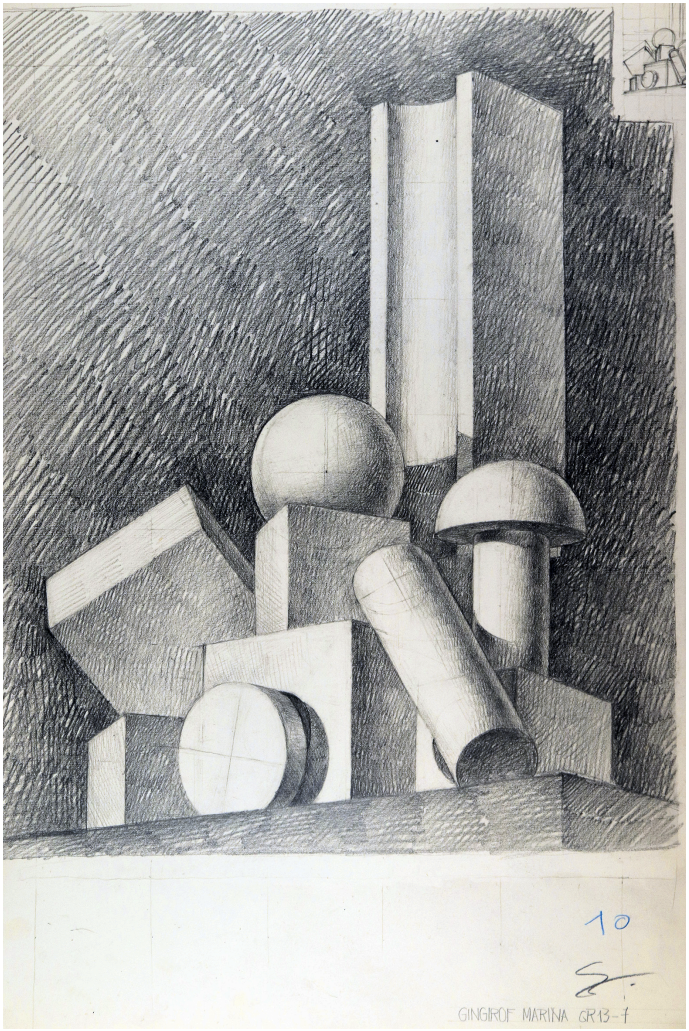

Student Marina Veronica Gingiroff, promoția 2001
Compoziție de volume

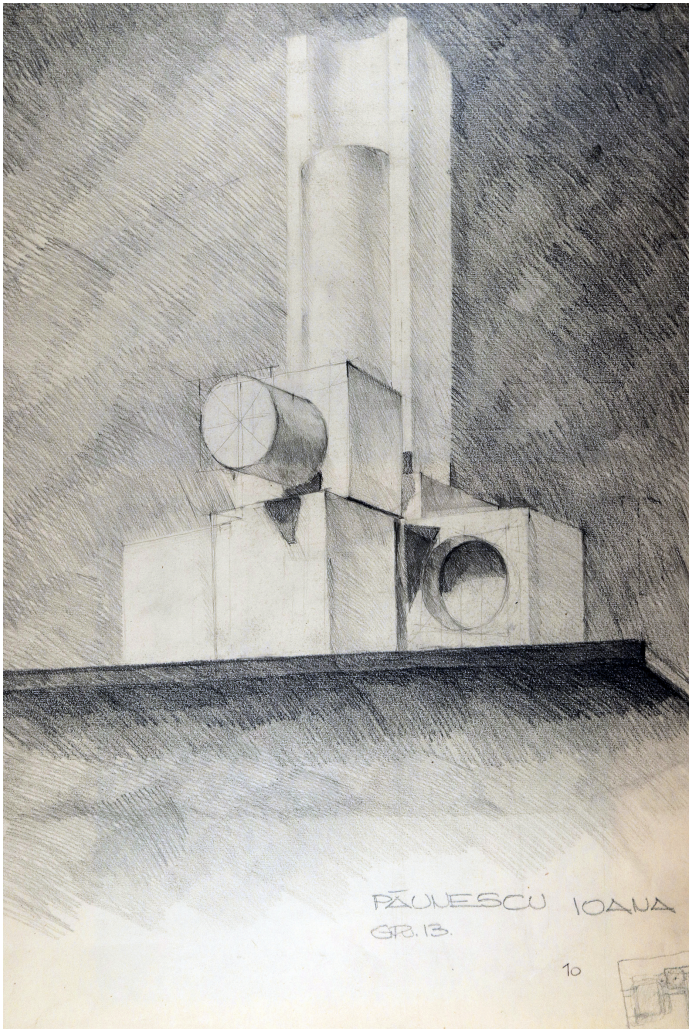

Student Ioana Irina Păunescu, promoția 2003
Compoziție de volume

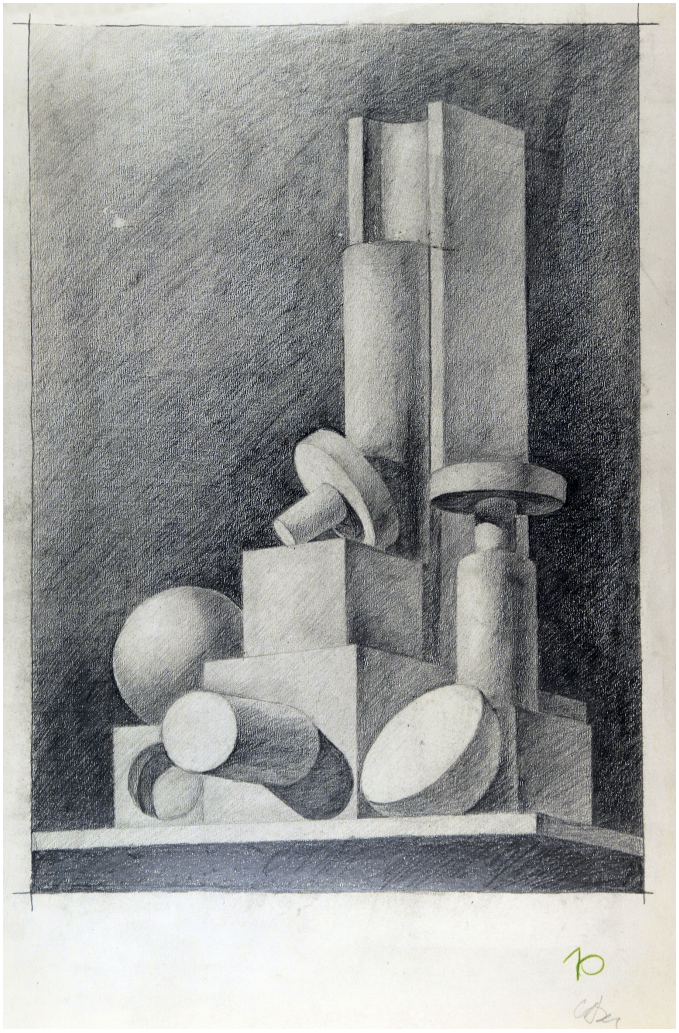

Autor necunoscut
Compoziție de volume

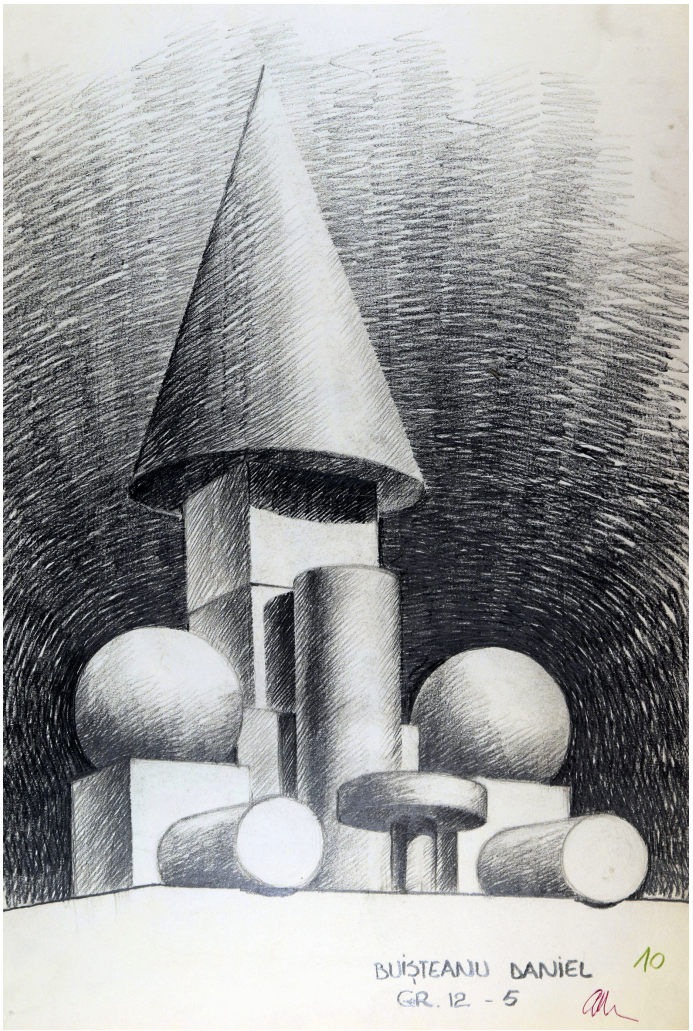

Student Daniel Buișteanu, promoția 2001
Compoziție de volume

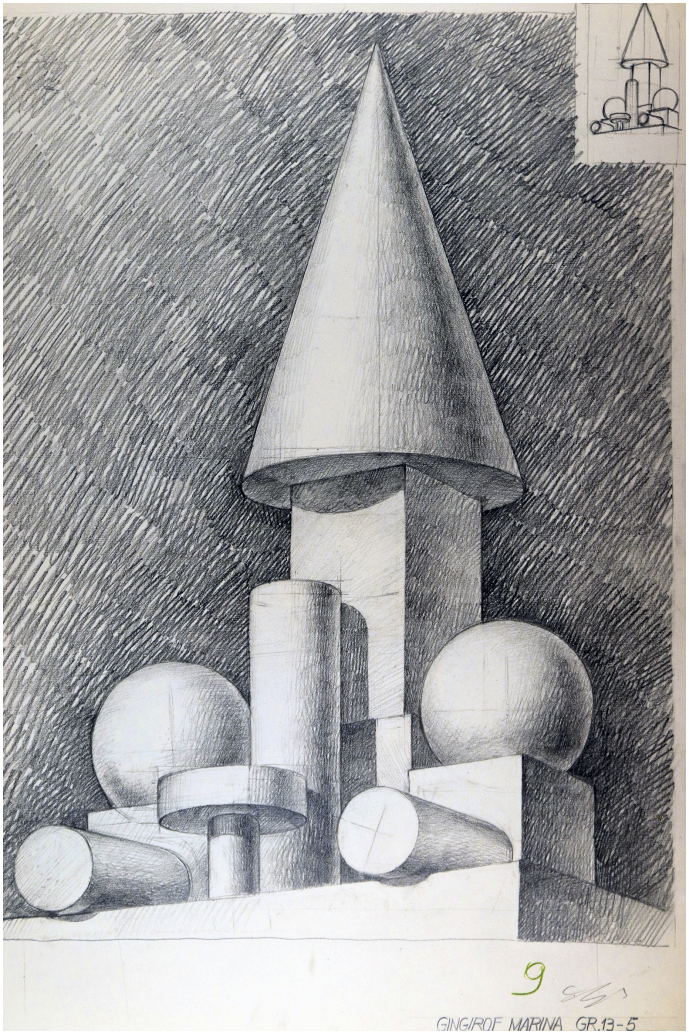

Student Marina Veronica Gingiroff, promoția 2001
Compoziție de volume

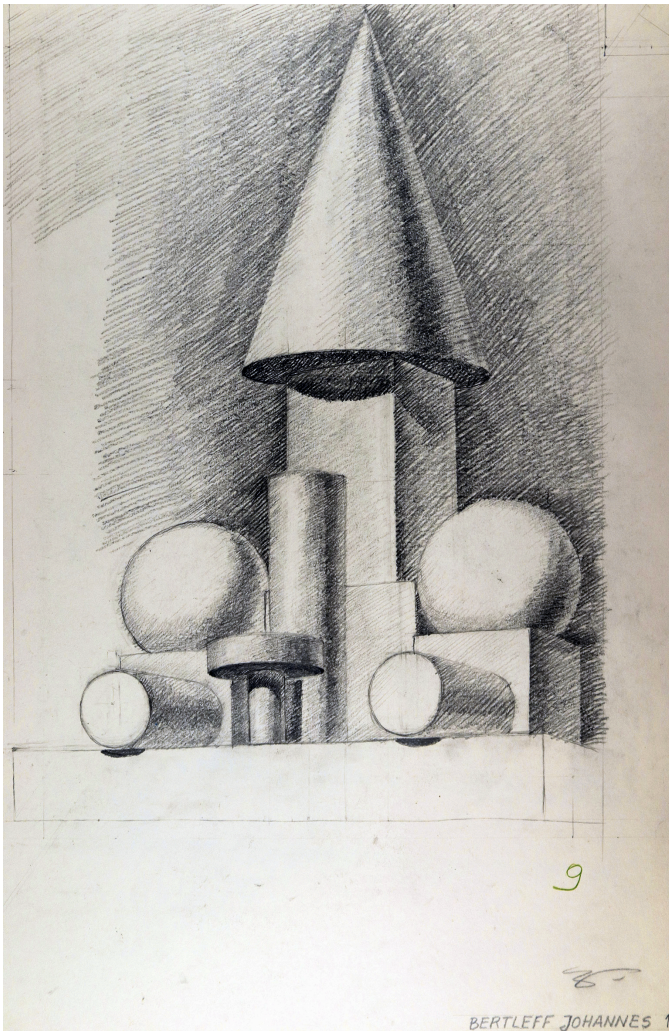

Student Johannes Andreas Bertleff, promoția 2001
Compoziție de volume

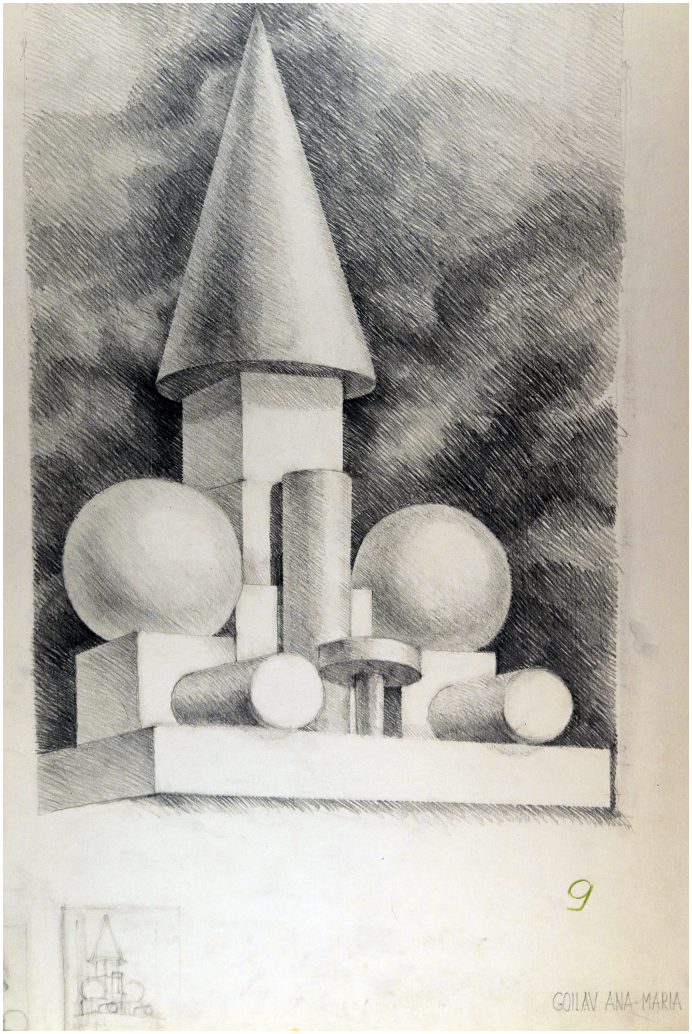

Student Ana Maria Goilav, promoția 2001
Compoziție de volume

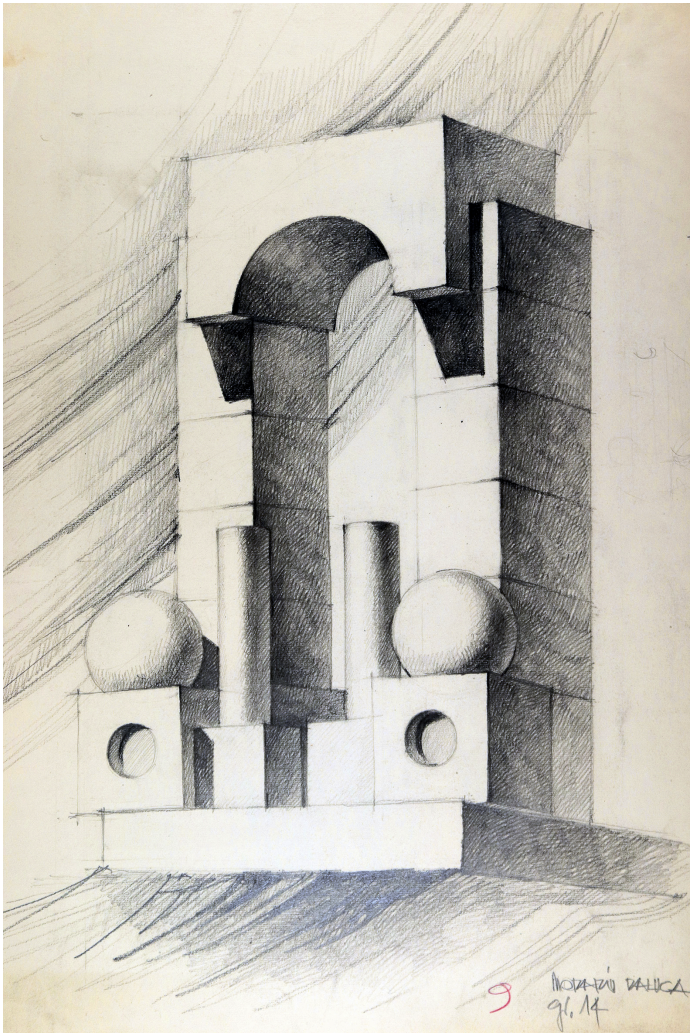

Student Raluca Morariu, promoția 2000
Compoziție de volume

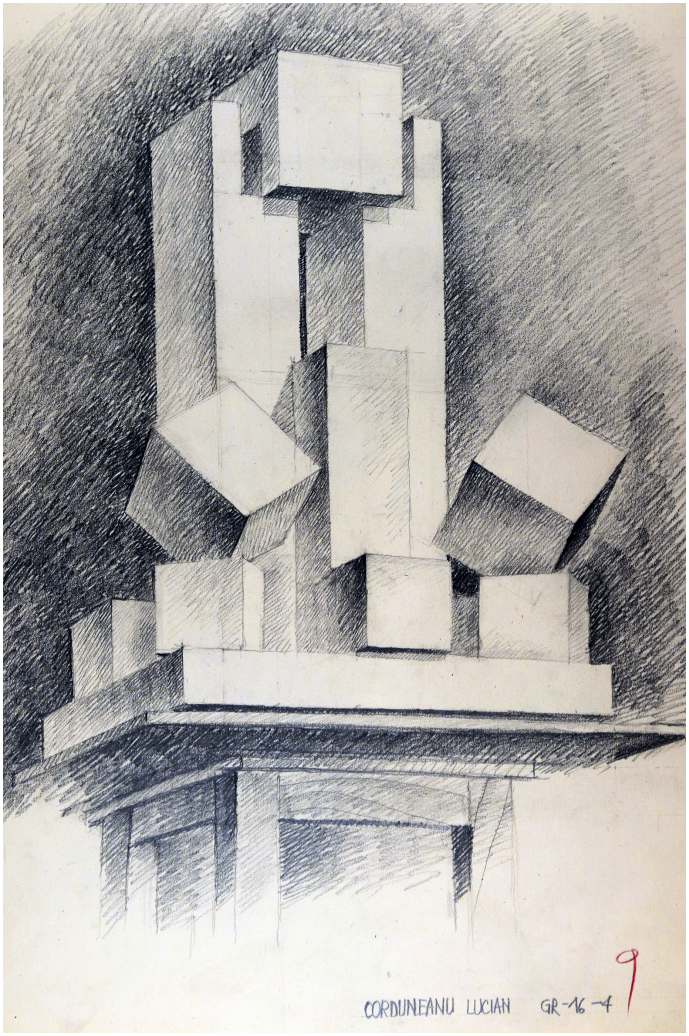

Student Lucian Corduneanu, promoția 2001
Compoziție de volume

Studiul Formei
Compoziții arhitecturale - creion grafit

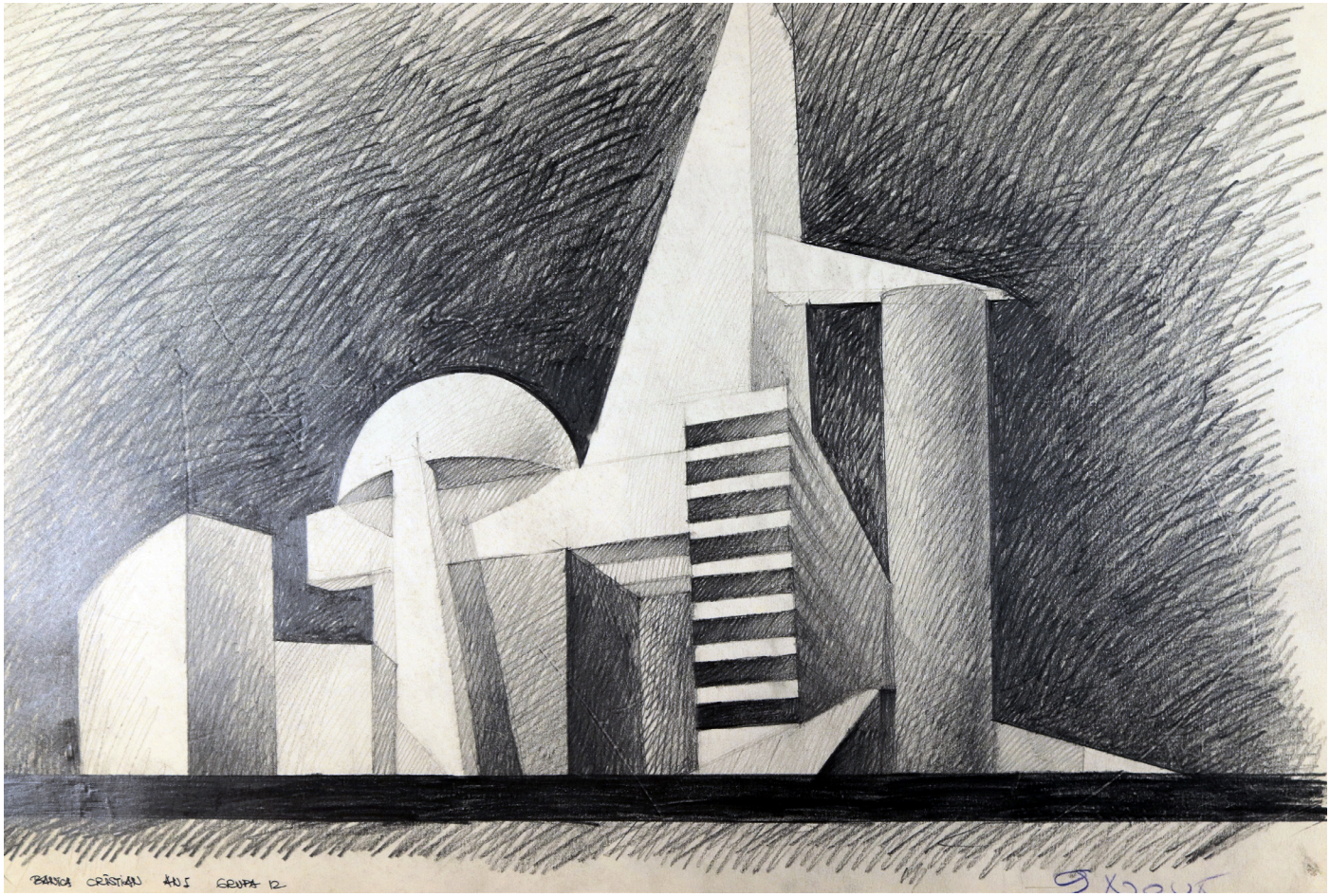

Student Cristian Bănică, promoția 1998
Compoziție de volume arhitecturale

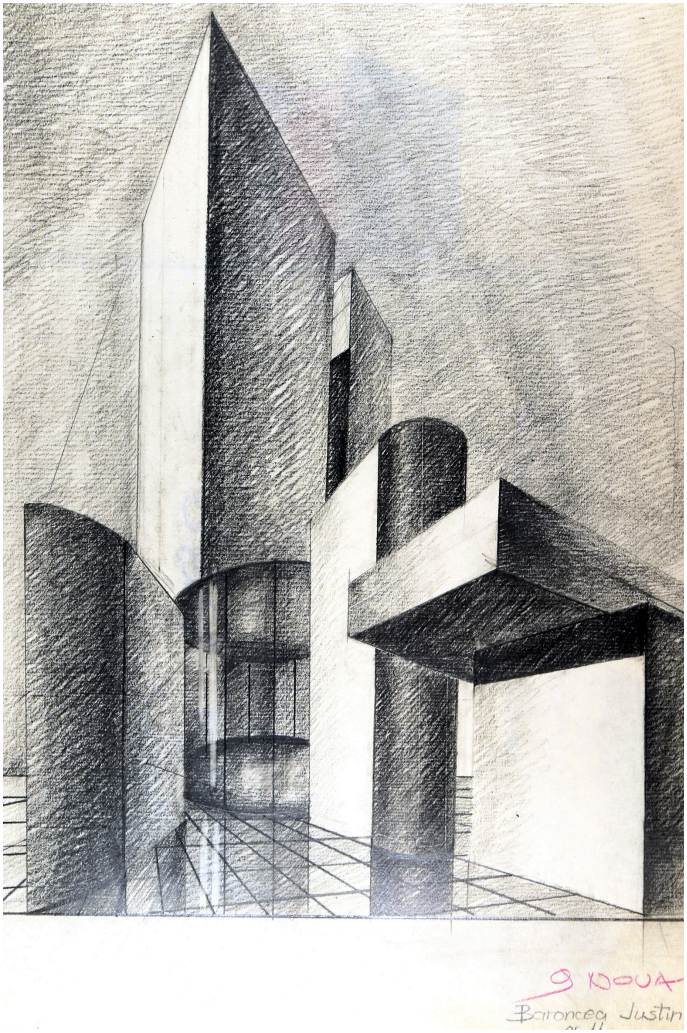

Student Justin Ion Baroncea, promoția 1998
Compoziție de volume arhitecturale

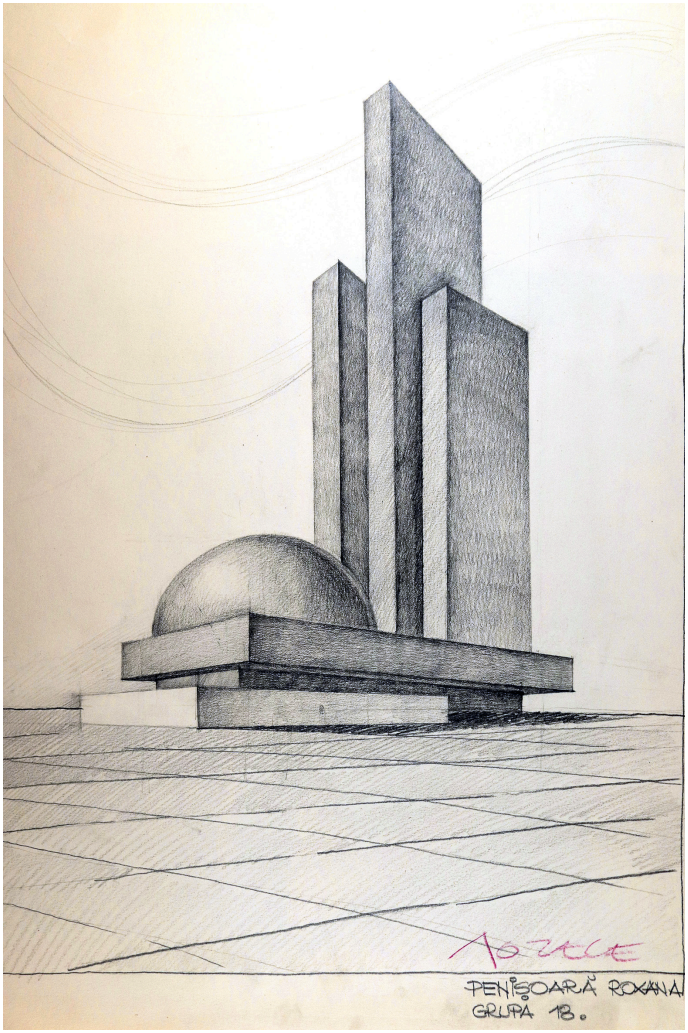

Student Roxana Penișoară, promoția 1998
Compoziție de volume arhitecturale

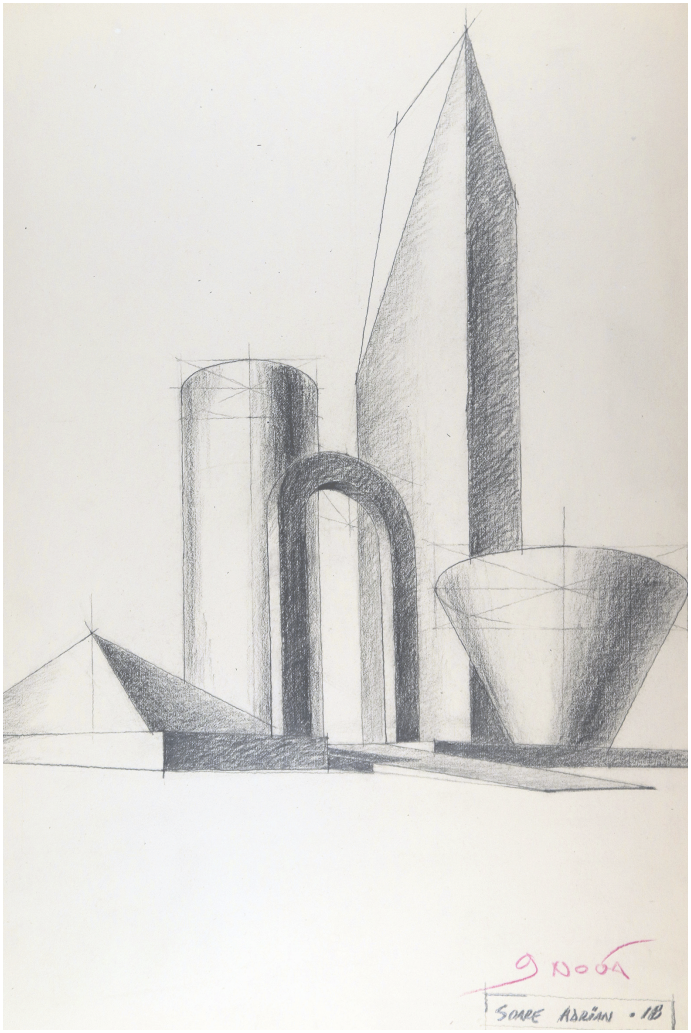

Student Adrian Răzvan Soare, promoția 1999
Compoziție de volume arhitecturale

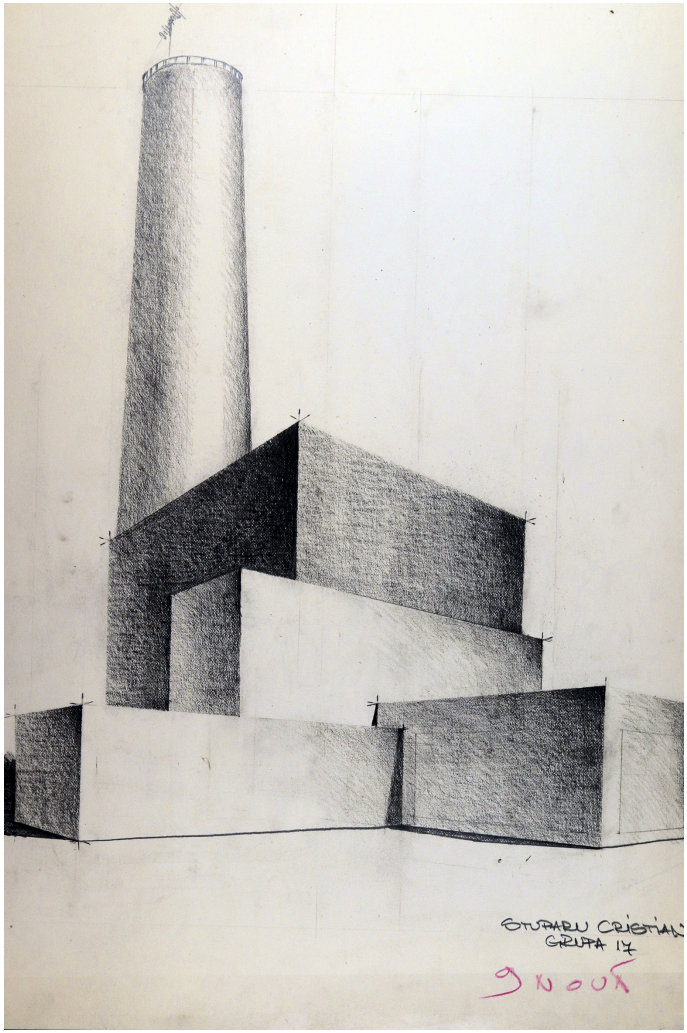

Student Cristian George Stuparu, promoția 2001
Compoziție de volume arhitecturale

Studiul Formei
Ordinele arhitecturale clasice - creion grafit, laviu

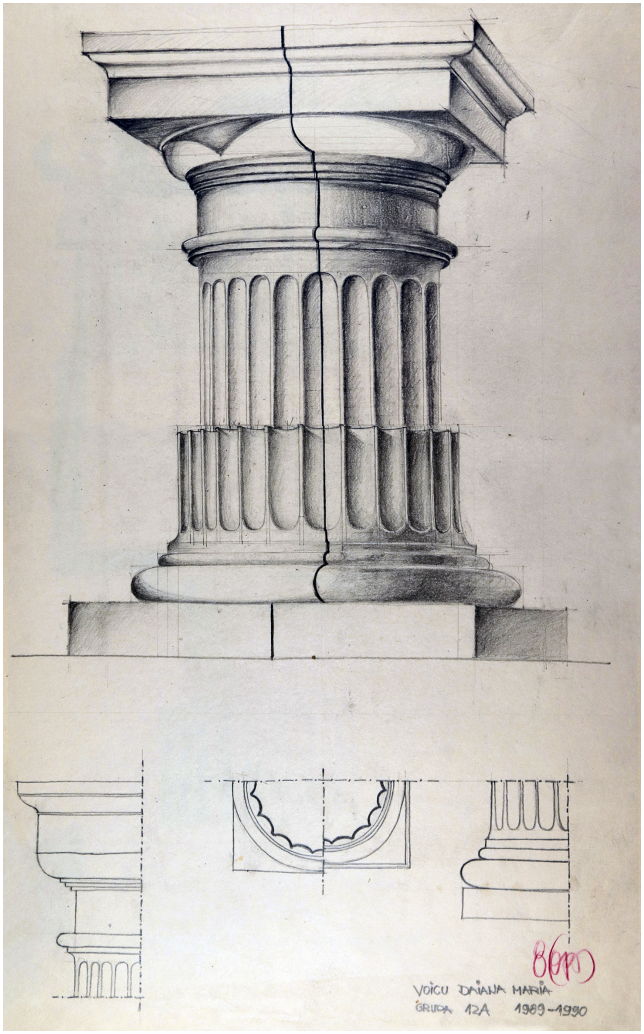

Student Daiana Maria Voicu, promoția 1995
Ordinul doric

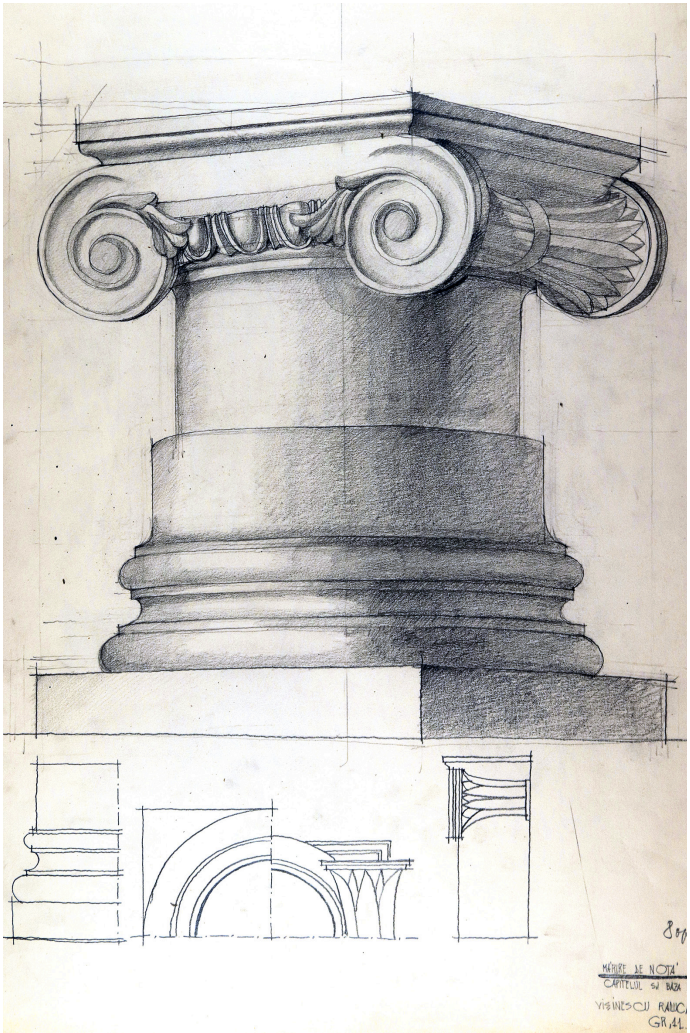

Student Raluca Vișinescu, promoția 1995
Ordinul ionic

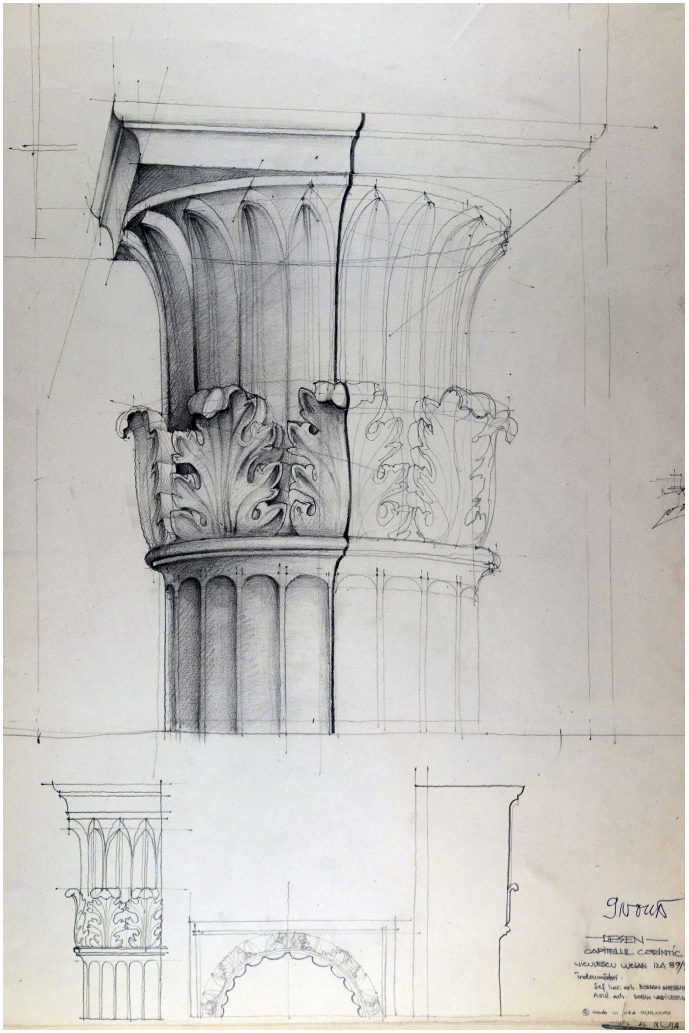

Student Lucian Niculescu, promoția 1996
Ordinul corintic

Student Eugen Costin Boeru, promoția 2001
Frunză de acant

Studiul Formei
Cercul cromatic - acuarelă

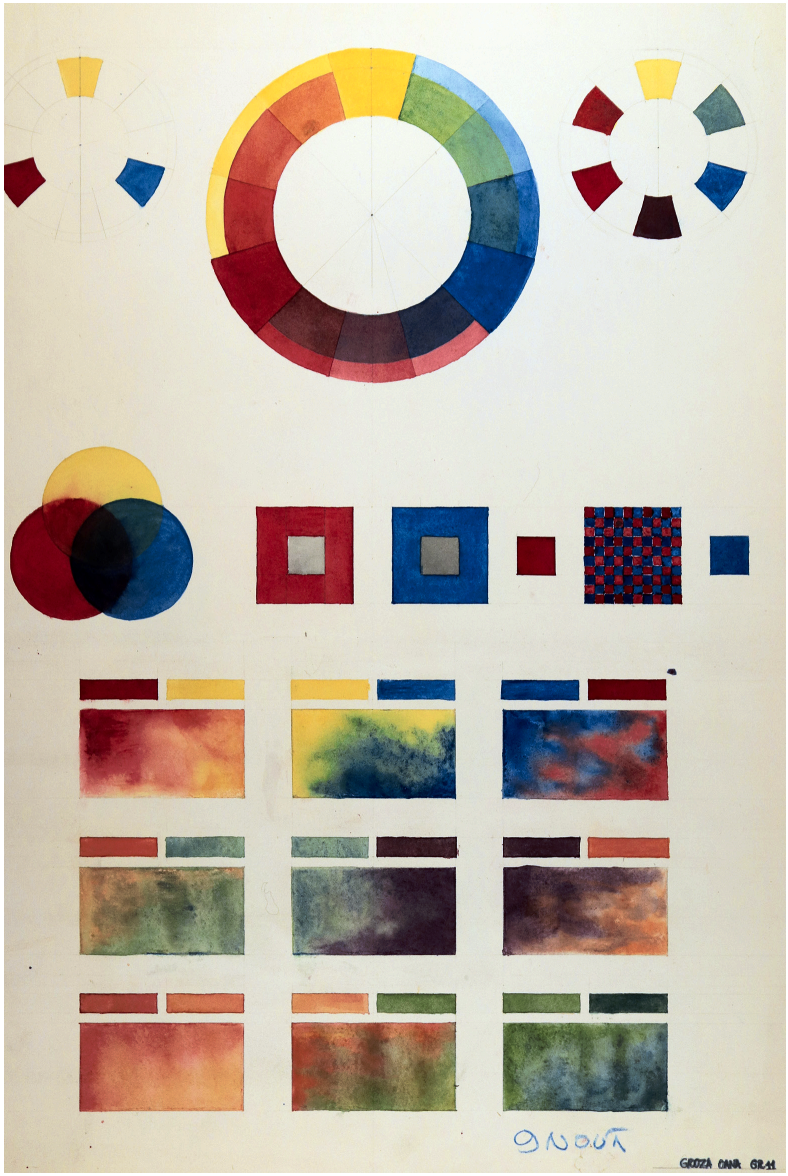

Student Oana Rodica Groza, promoția 1998
Cercul cromatic

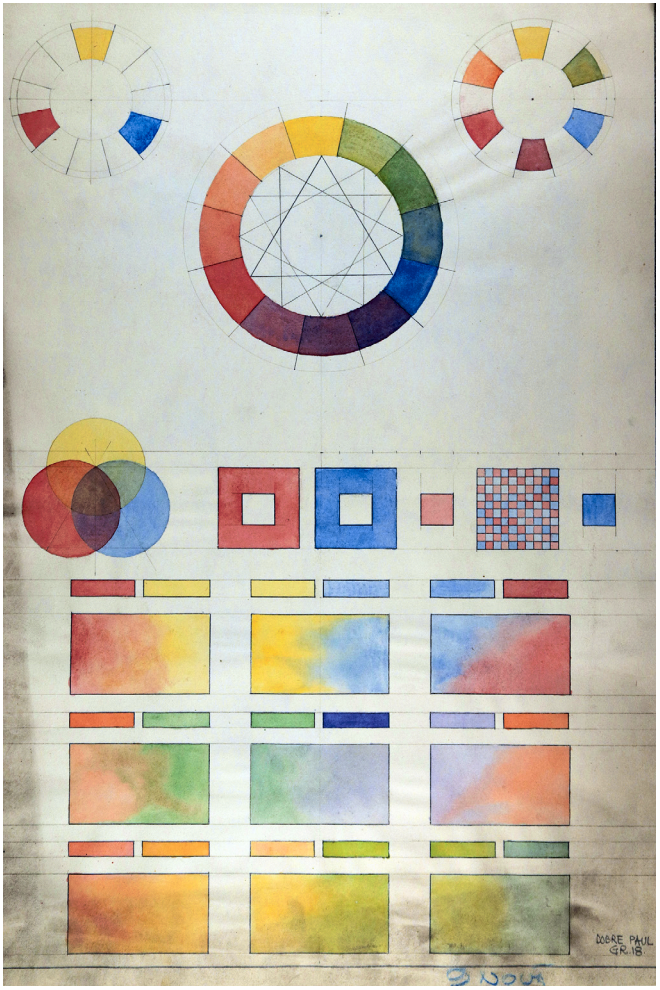

Student Eugeniu Paul Dobre, promoția 1998
Cercul cromatic

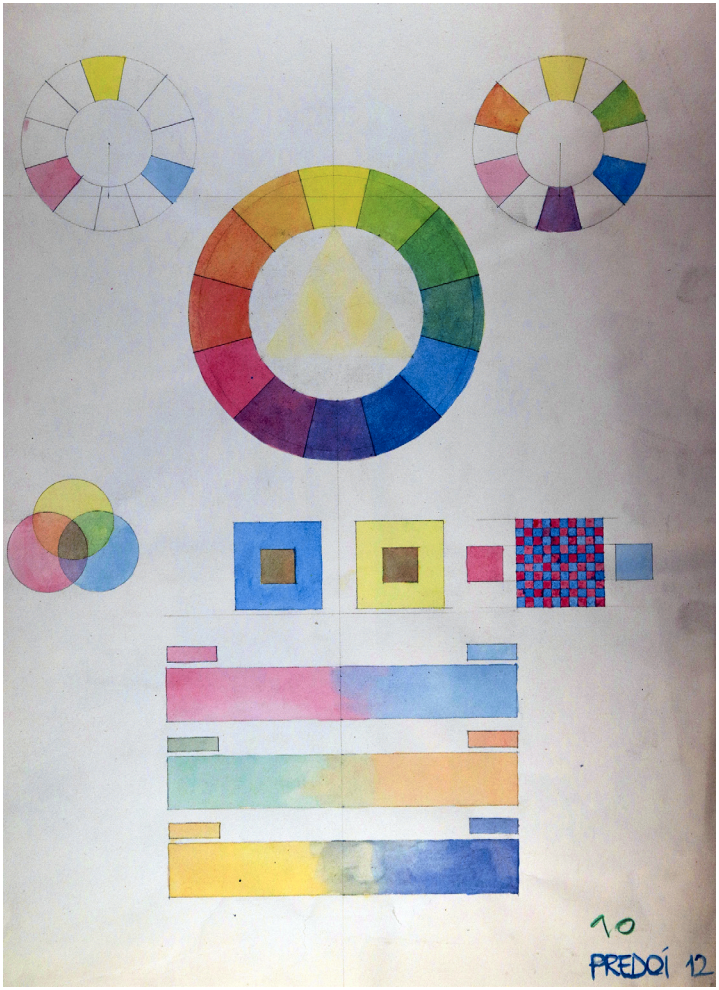

Student Bianca Predoi, promoția 2000
Cercul cromatic

Studiul Formei
Studii de lumină și culoare - laviu, tempera

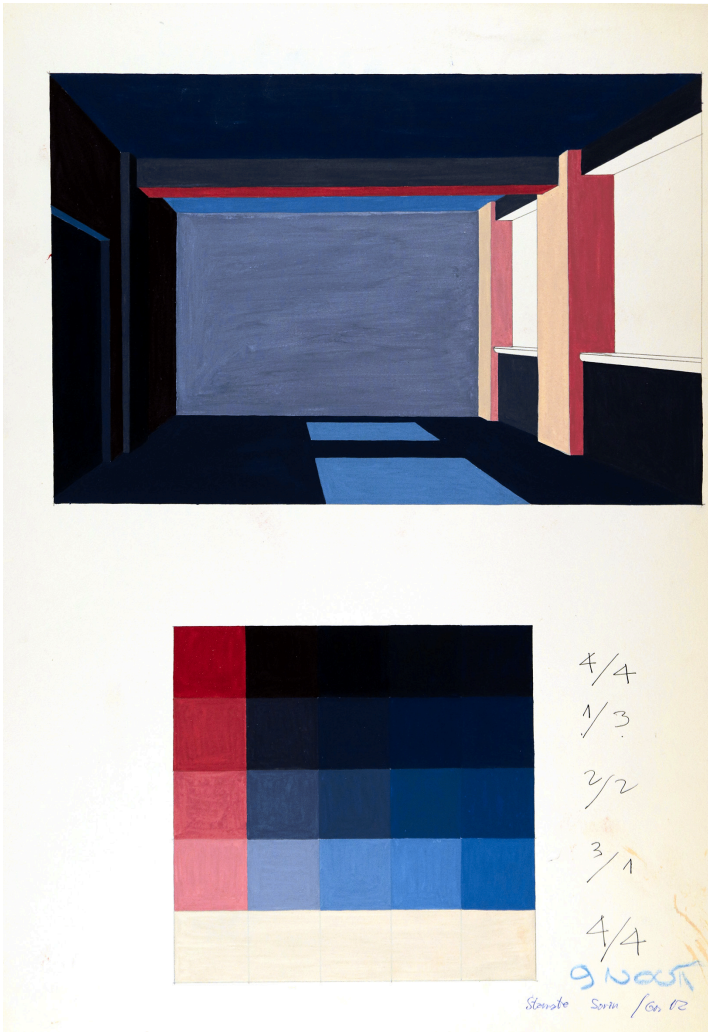

Student Sorin Stamate, promoția 1996
Studiu de lumină și culoare, tempera

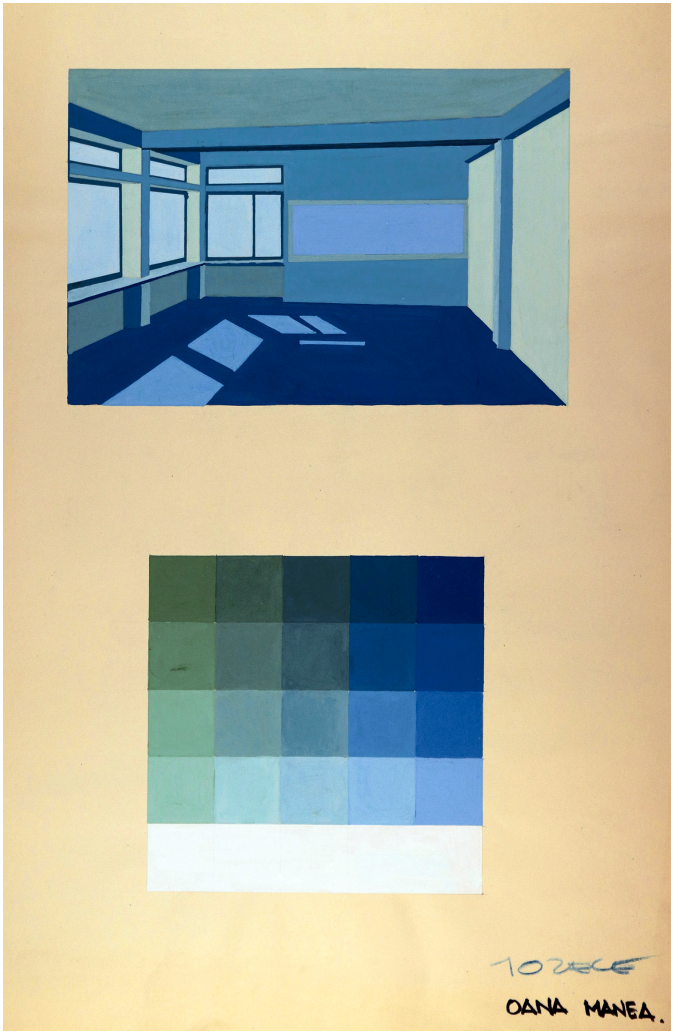

Student Oana Cornelia Manea, promoția 1996
Studiu de lumină și culoare, tempera

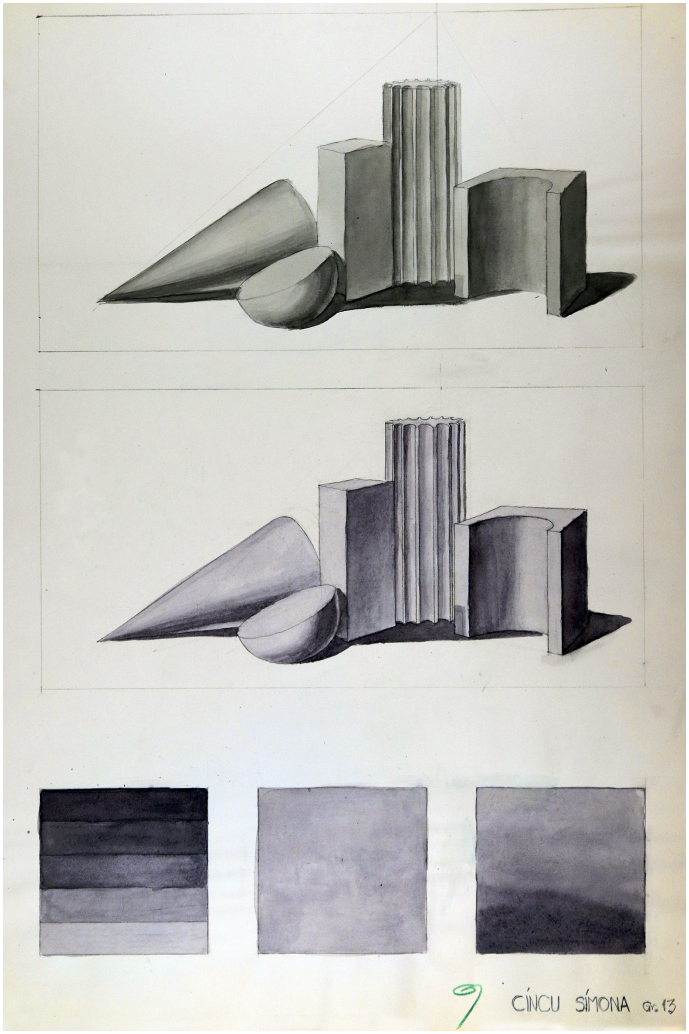

Student Simona Elena Cincu, promoția 2000
Studiu de lumină și culoare, laviu

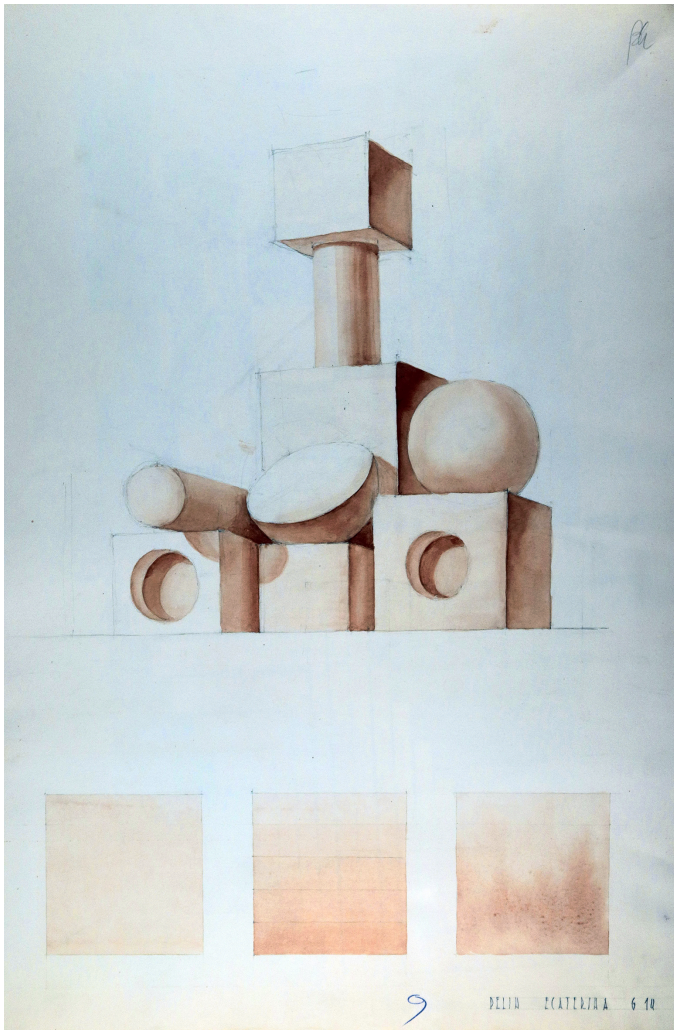

Student Ecaterina Pelin, promoția 2001
Studiu de lumină și culoare, laviu

Studiul Formei
Compoziții de volume - creion colorat și laviu

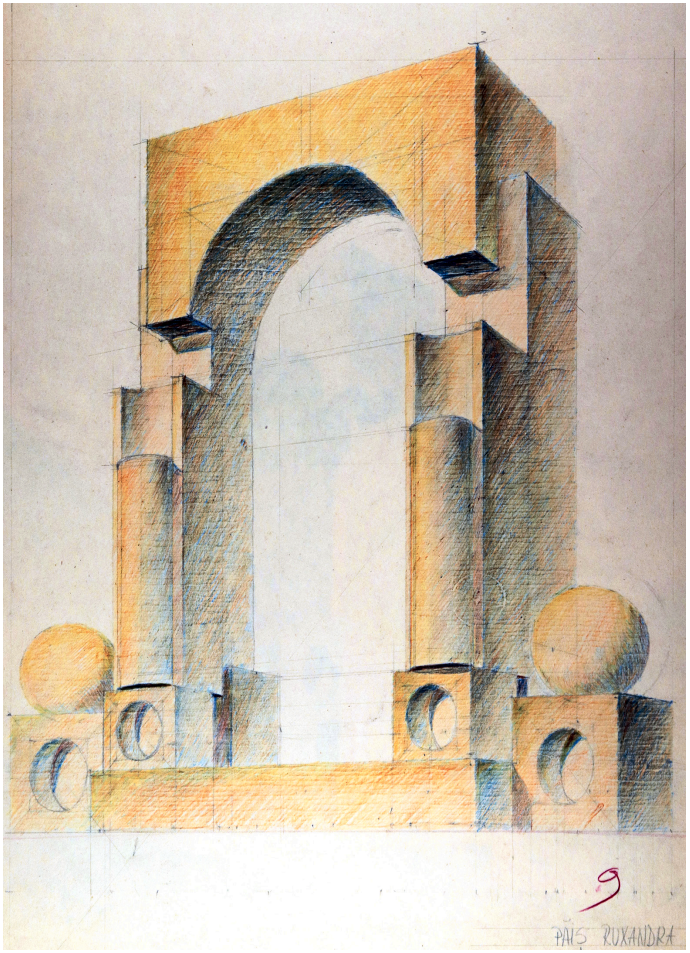

Student Ruxandra Păiș, promoția 1999
Compoziție de volume, creion colorat

Student Ruxandra Păiș, promoția 1999
Compoziție de volume, creion colorat și laviu

Student Dragoş Olt Constantinescu, promoția 2001
Compoziție de volume, creion colorat

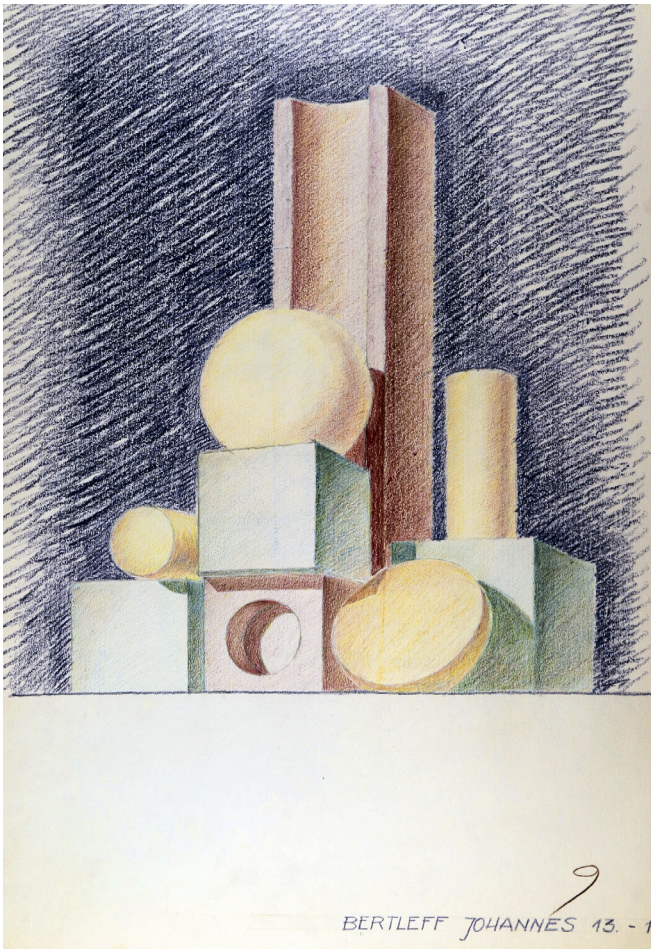

Student Johannes Andreas Bertleff, promoția 2001
Compoziție de volume, creion colorat

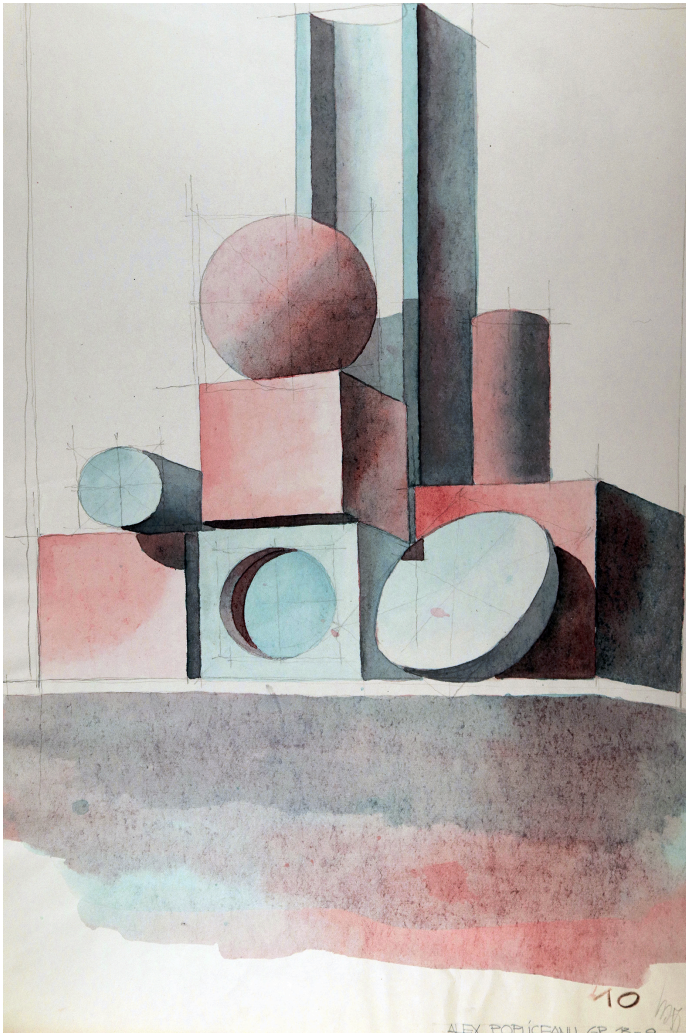

Student Vicențiu (Alex) Popliceanu, promoția 2001
Compoziție de volume, laviu culori complementare

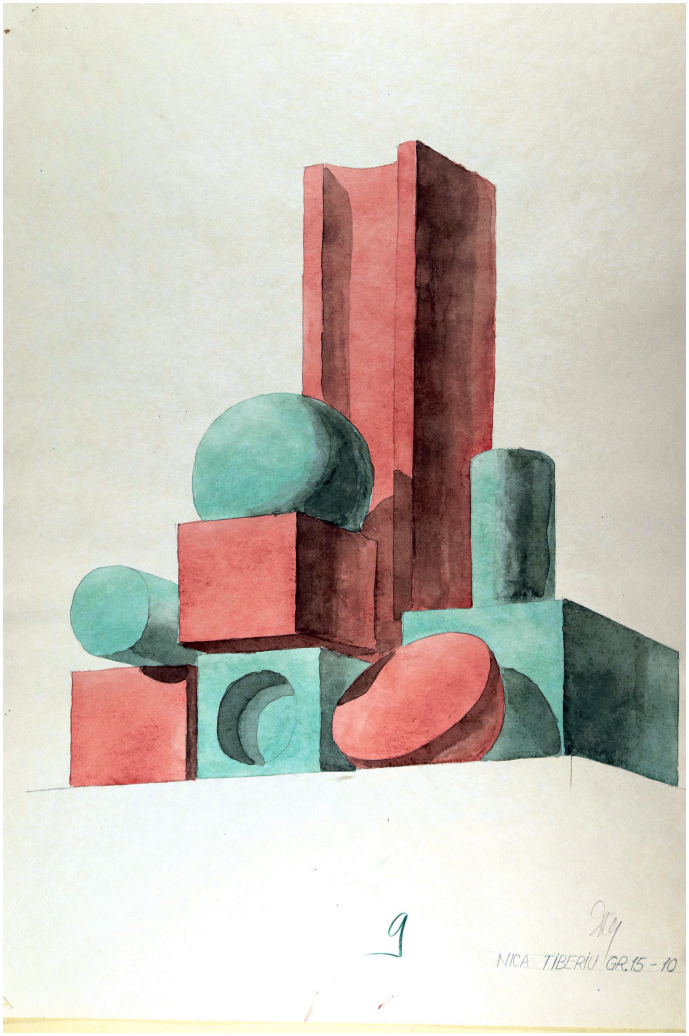

Student Tiberiu Florin Nica, promoția 2001
Compoziție de volume, laviu culori complementare

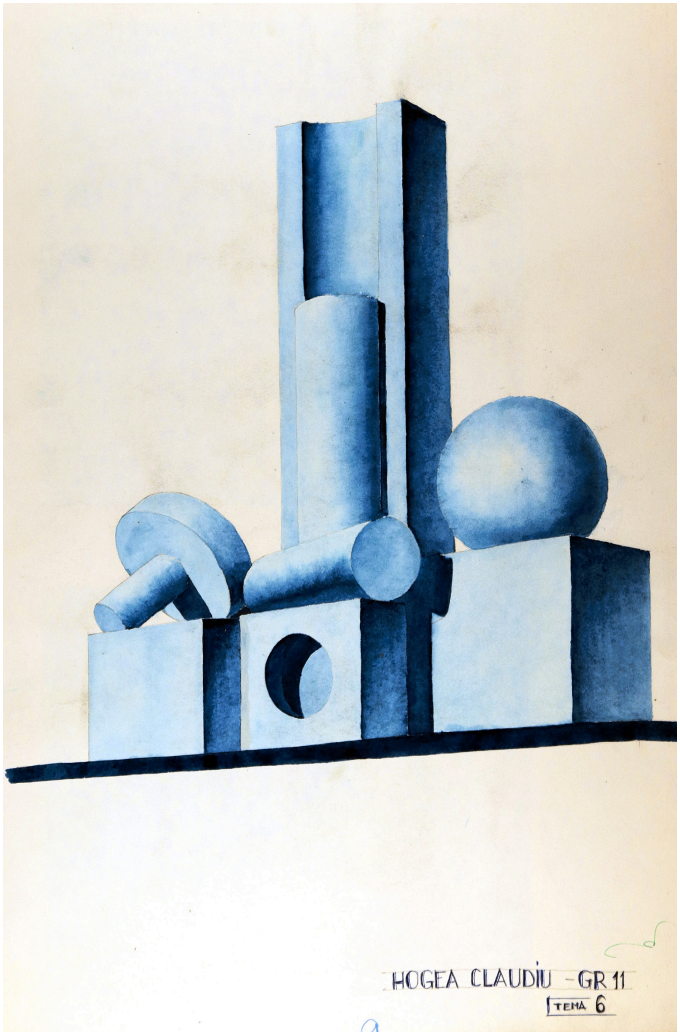

Student Claudiu Hogea, promoția 2001
Compoziție de volume, laviu

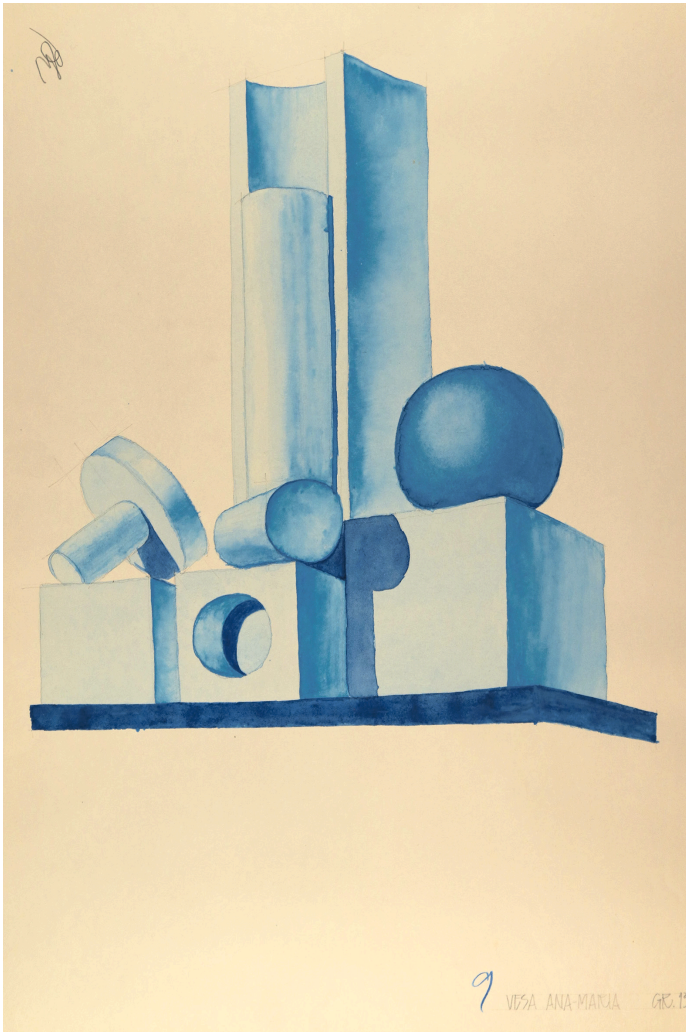

Student Ana Maria Vesa, promoția 2001
Compoziție de volume, laviu

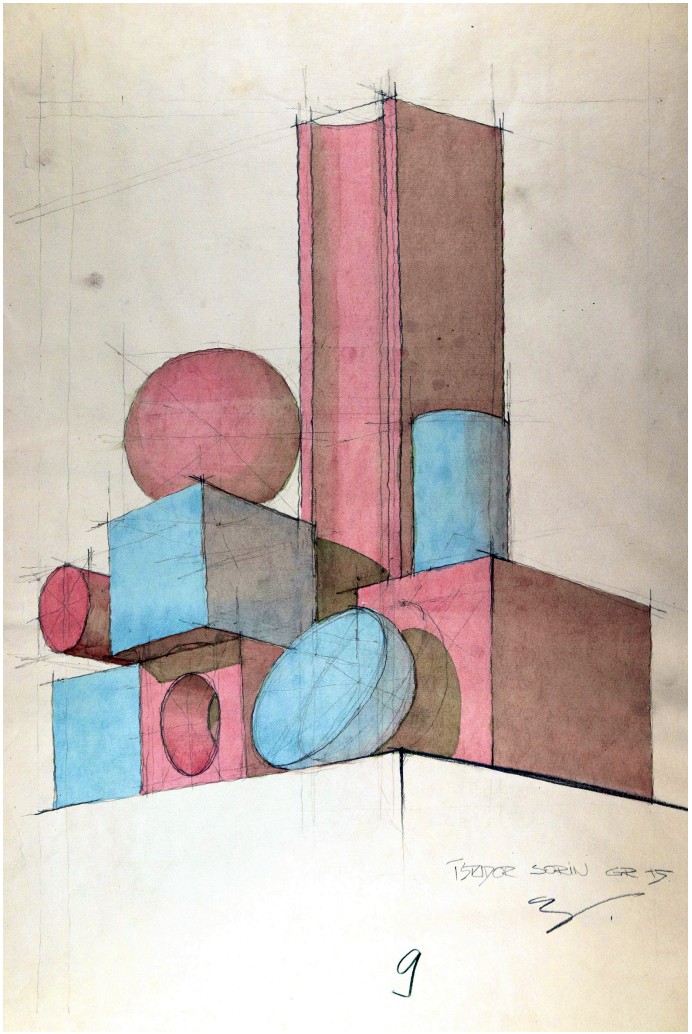

Student Sorin Nicolae Istudor, promoția 2002
Compoziție de volume, laviu culori complementare

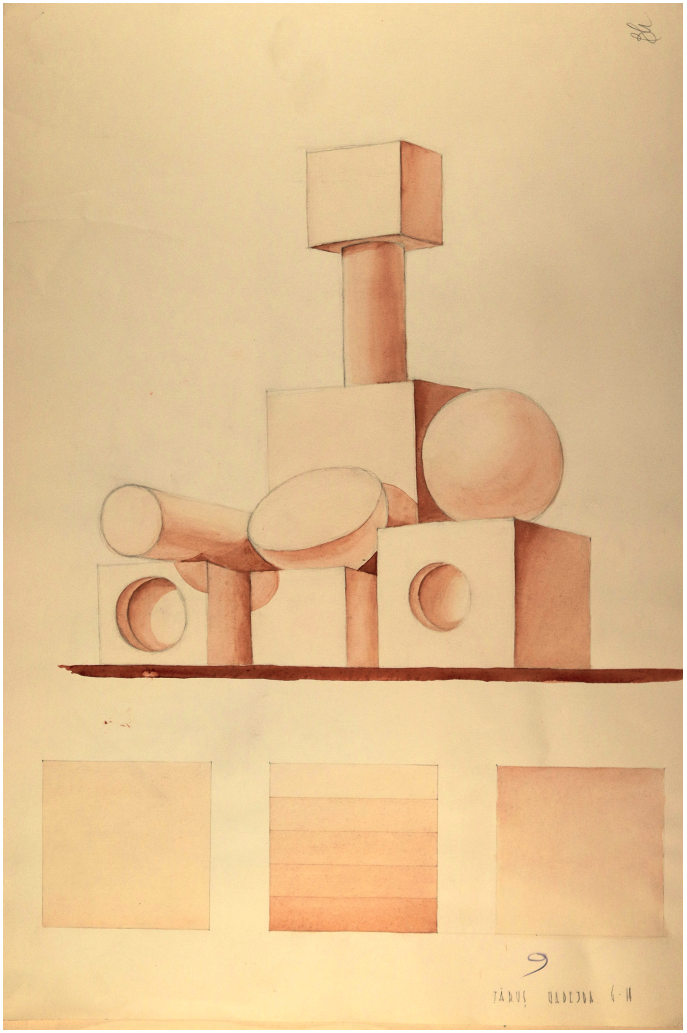

Student Nadejda Țăruș, promoția 2002
Compoziție de volume, laviu

Studiul Formei
Compoziții de obiecte - acuarelă

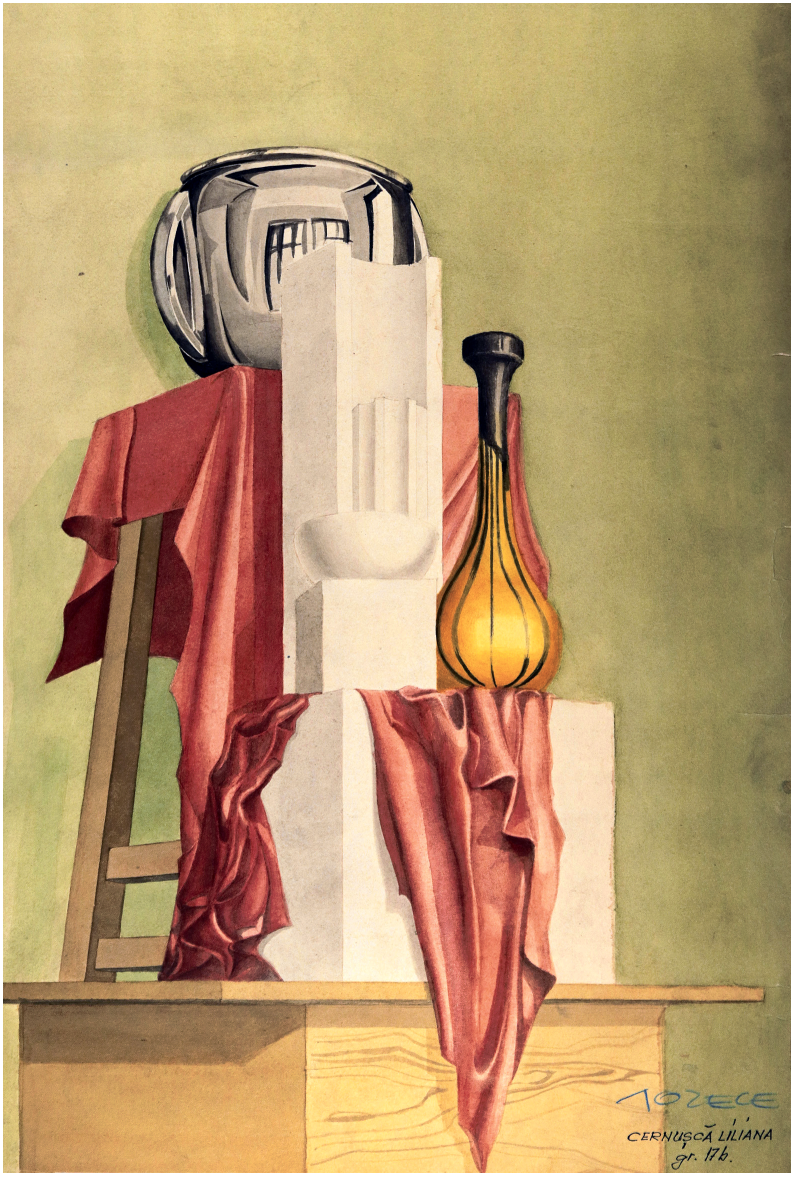

Student Liliana Leontina Cernușcă, promoția 1996
Compoziție de obiecte, acuarelă

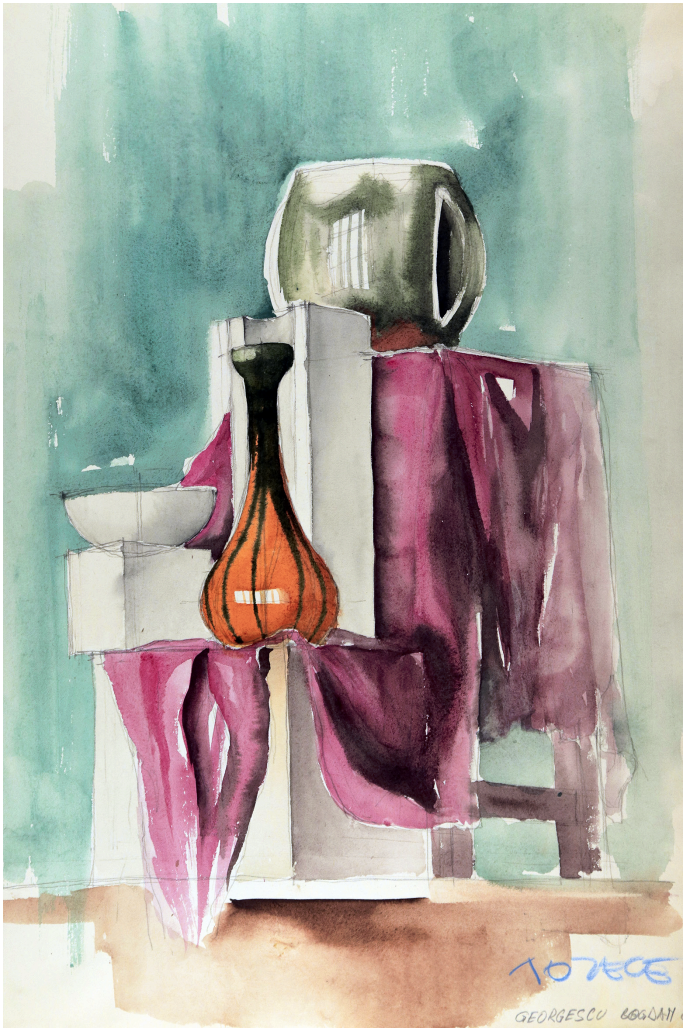

Student Bogdan Florin Georgescu, promoția 1996
Compoziție de volume, acuarelă

Student Florin Iulian Craiu, promoția 1996
Compoziție de volume, acuarelă

Student Pompiliu Ioan Mara, promoția 1996
Compoziție de volume, acuarelă

Student Gheorghe Petru Mulțescu, promoția 1996
Compoziție de volume, acuarelă

Studiul Formei
Descompunerea în suprafețe plane (geometrizare) - acuarelă

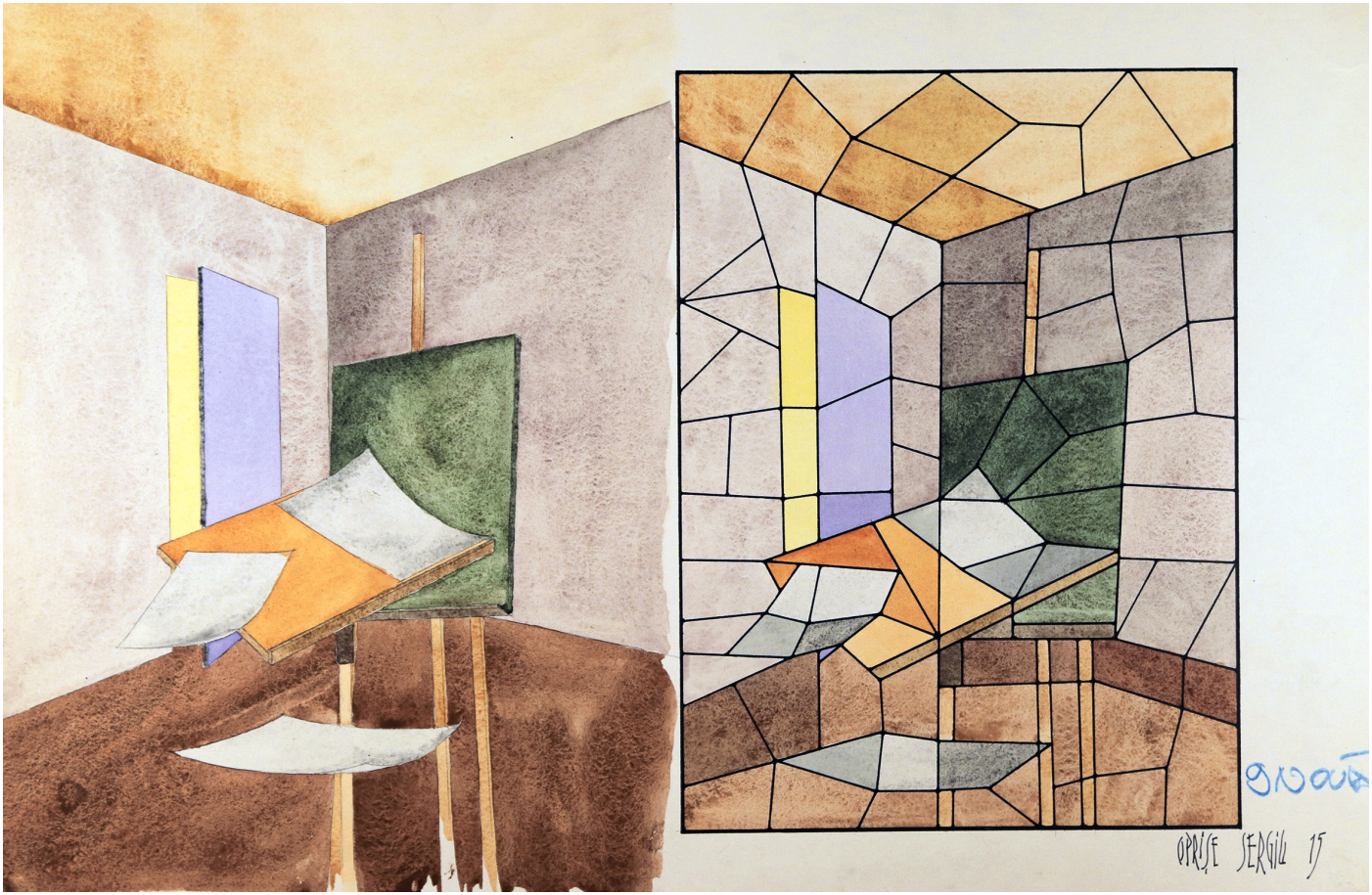

Student Grigore Sergiu Oprișe, promoția 1996
Compoziție de obiecte, geometrizare

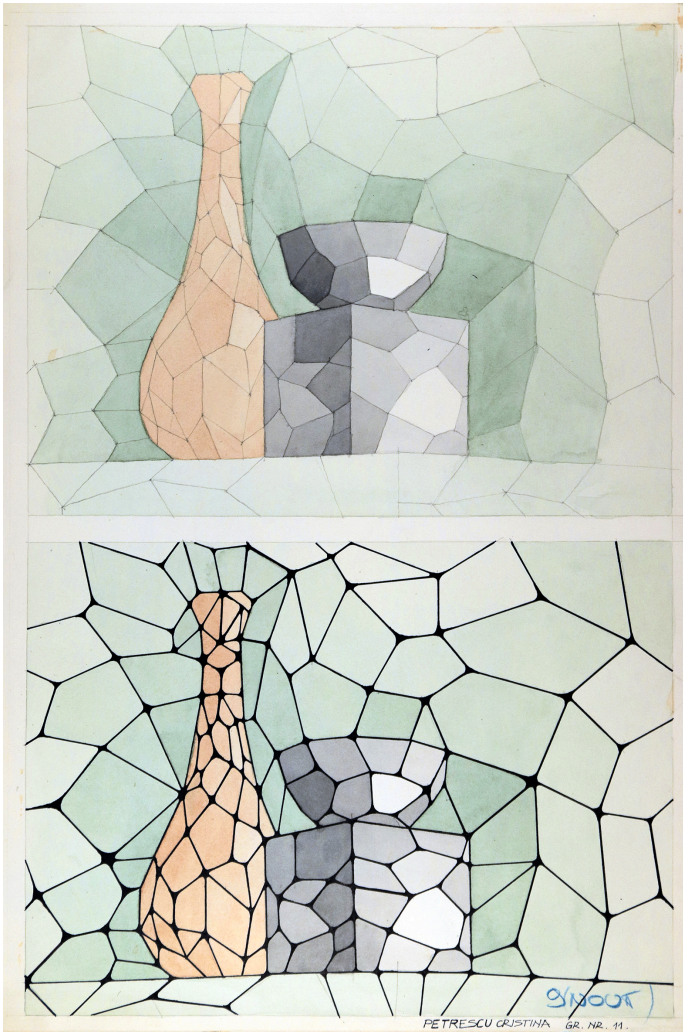

Student Cristina Elena Petrescu, promoția 1996
Compoziție de obiecte, geometrizare

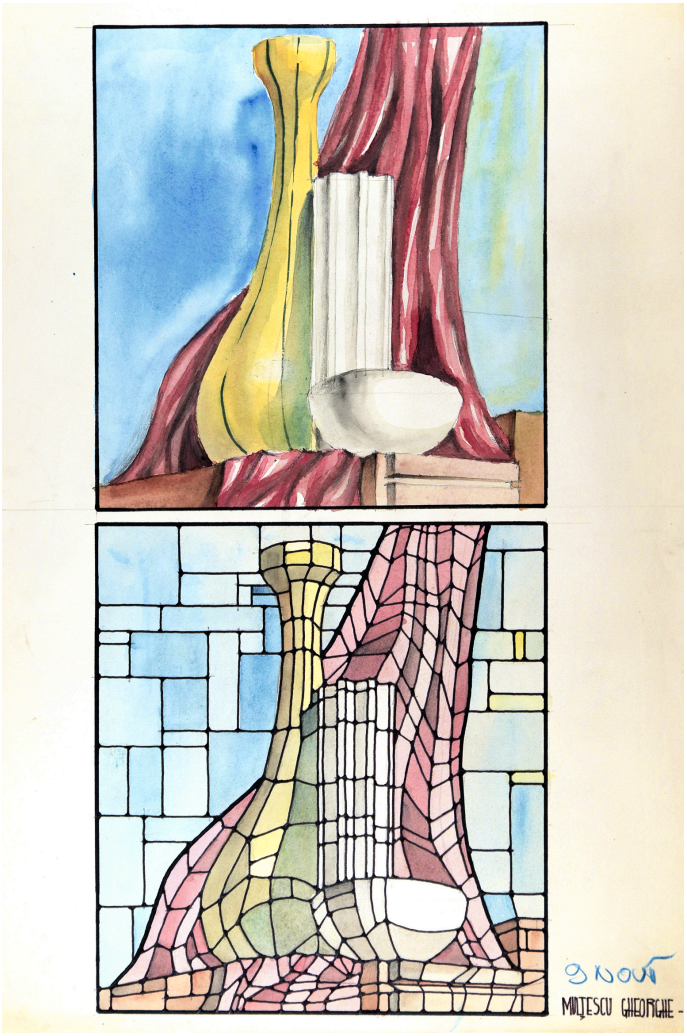

Student Gheorghe Petru Mulțescu, promoția 1996
Compoziție de obiecte, geometrizare

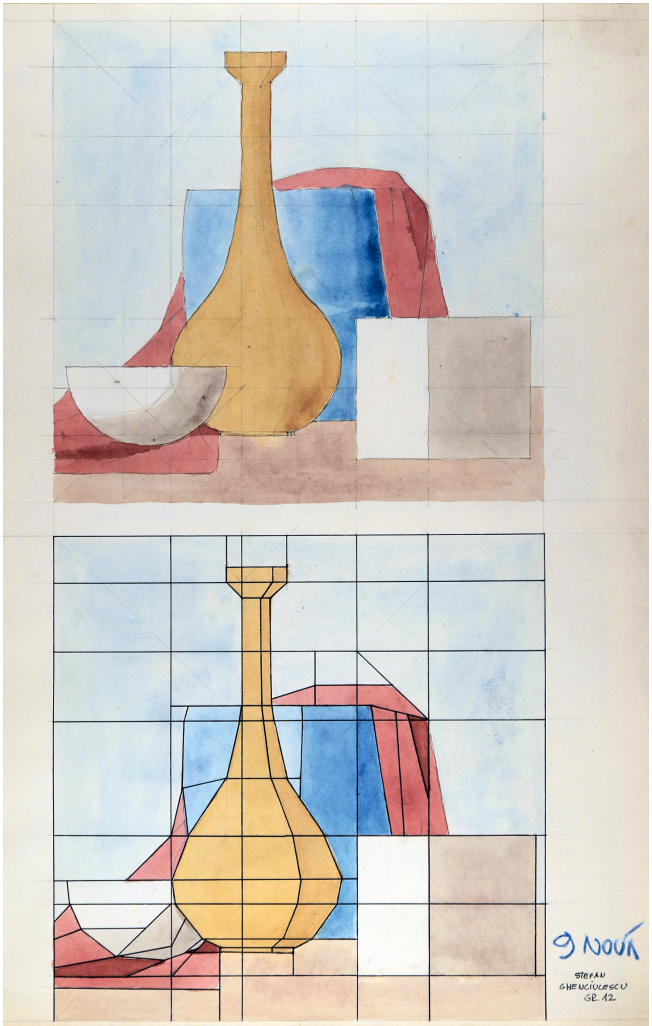

Student Ștefan Ghenciulescu, promoția 1996
Compoziție de obiecte, geometrizare

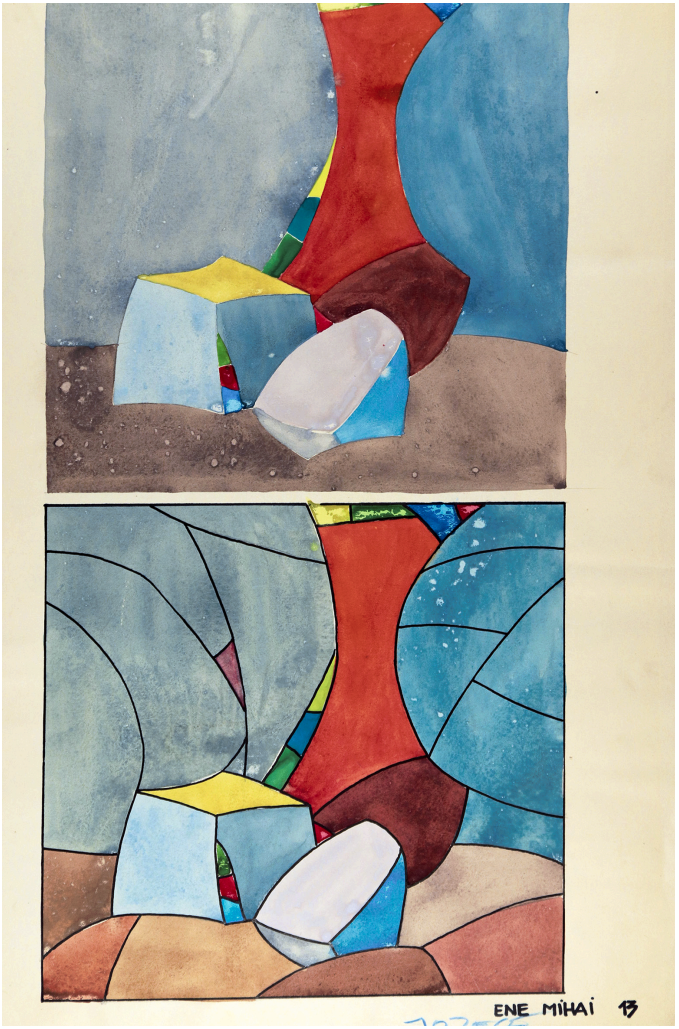

Student Mihai Ene, promoția 1996
Compoziție de obiecte, geometrizare

Student Marian Gheorghe, promoția 1998
Compoziție de obiecte, geometrizare

Student Maria Boștenaru-Dan, promoția 1999
Compoziție de obiecte, geometrizare

Studiul Formei
Studii de clădiri în diferite tehnici

Student Costin Moga, promoția 1995
Casă din Muzeul Satului, București

Student Andra Elena Fercală, promoția 1996
Vila Minovici, București

Student Radu Benvenutto Popa,
promoția 1995.
Studiu de fațadă a unei vile

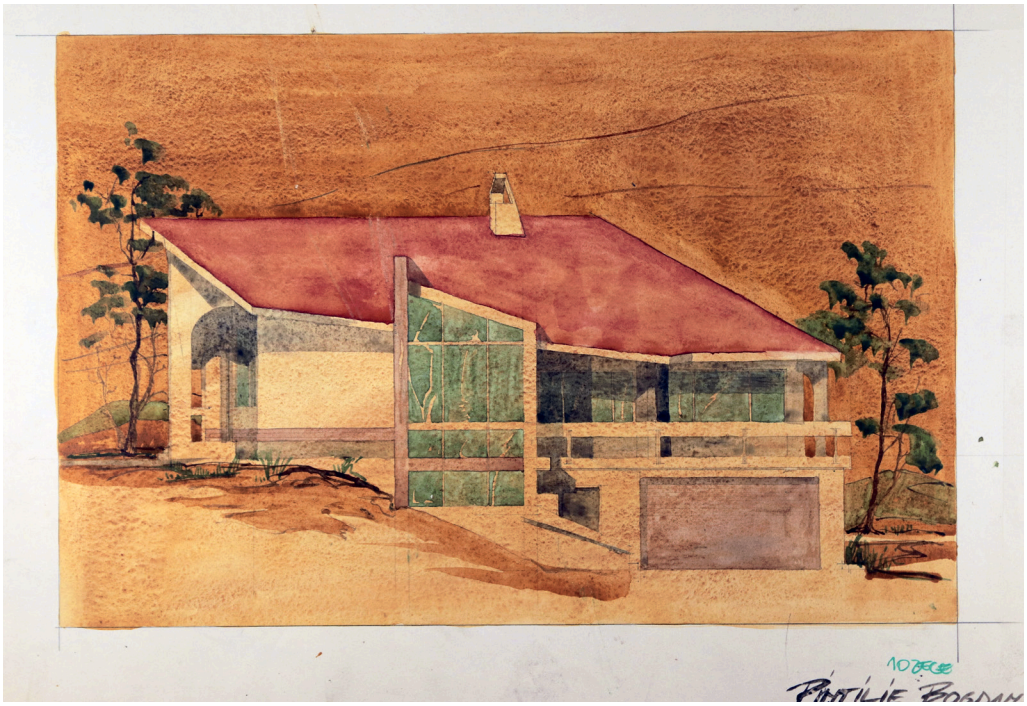

Student Alexandru Bogdan Pintilie,
(promoția 1995)
Studiu de fațadă a unei vile

Autor necunoscut, promoția 1998
Studiu de stradă în acuarelă,
creion colorat, cerneală și liner

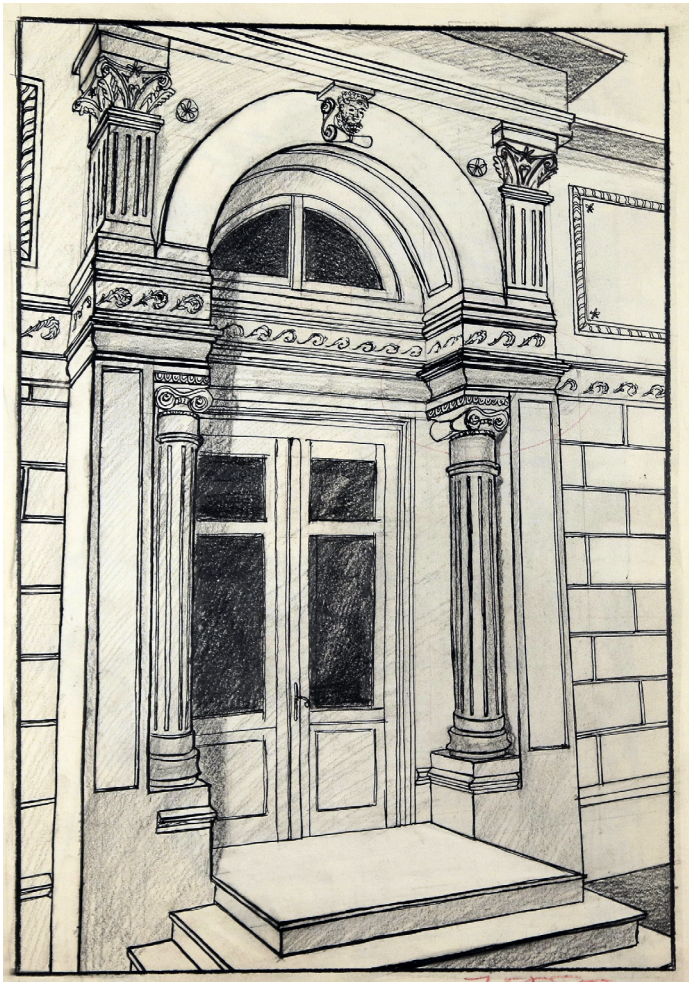

Student Cătălin Bogdan Iclozan, promoția 1998.
Studiu de portal de intrare, creion și tuș

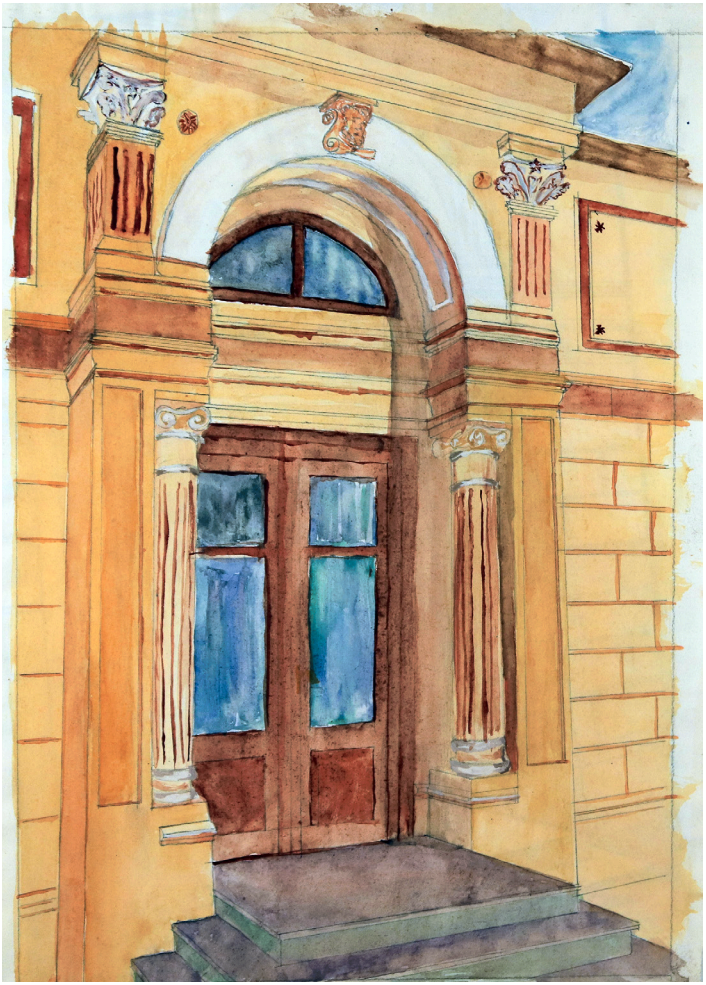

Student Cătălin Bogdan Iclozan, promoția 1998.
Studiu de portal de intrare, acuarelă

Student Ruxandra Hagiu,
promoția 1997
< *Calea Victoriei, București, tuș și acuarelă*
<< *Muzeul Național de Istorie, București, tuș și acuarelă*
v *Opera Română, București, tuș și acuarelă*

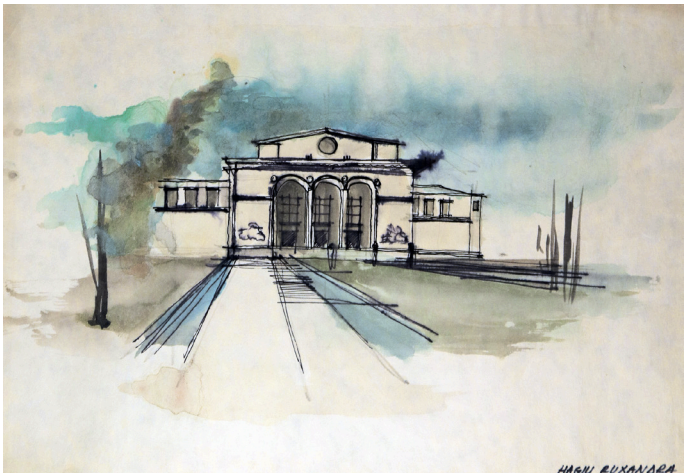

Student Bogdan Andrei Fezi, promoția 1998
Studiu Muzeul Theodor Aman, București, în creion colorat, creion și liner și acuarelă

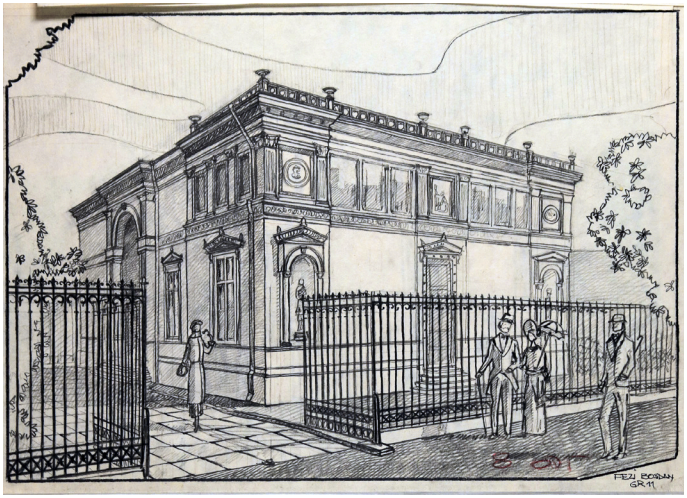

Studiul Formei
Proiect de element de mobilier

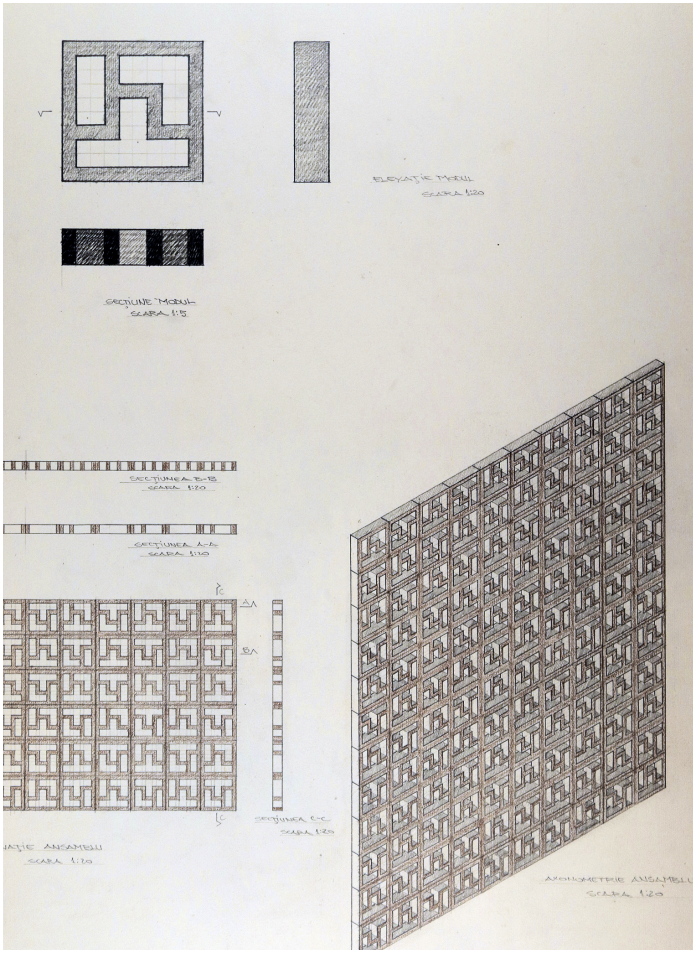

Student Marius Adrian Bejenaru, promoția 1999.
Proiect de trafor

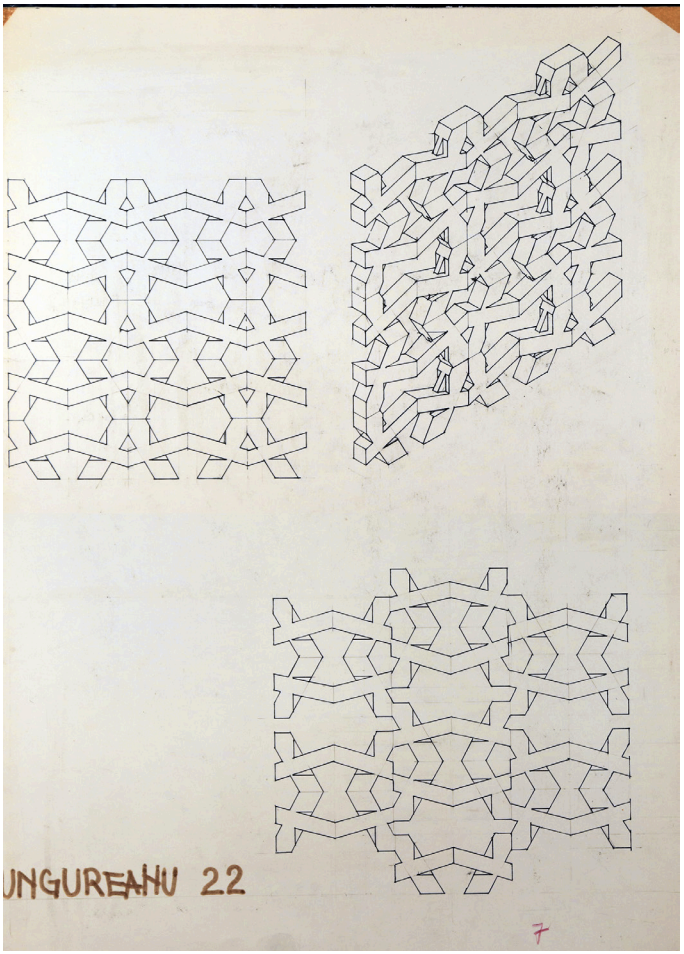

Student Ungureanu (?), promoția 1997/1999
Proiect de trafor

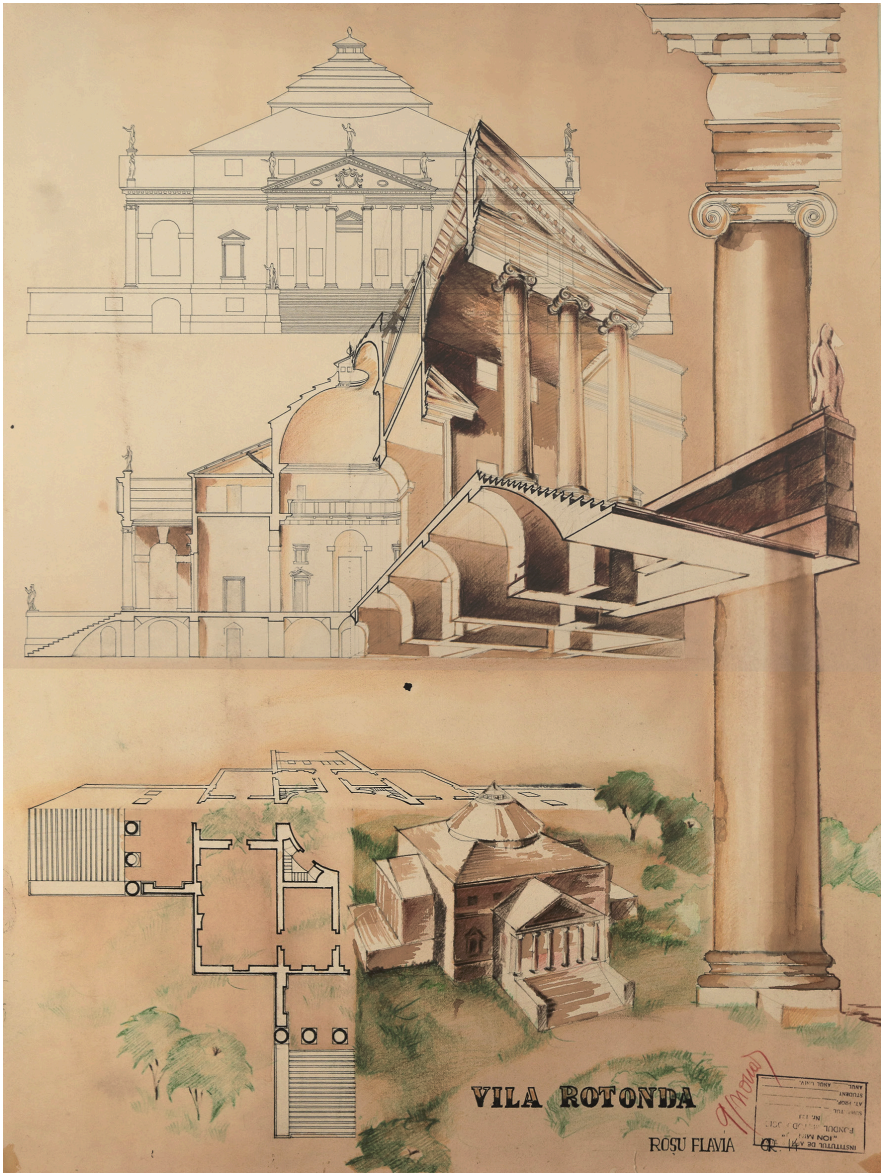

Student Flavia Roșu, promoția 1996
Studiul arhitecturii renascentiste - Vila Rotonda, Vicenza, arh. Andrea Palladio

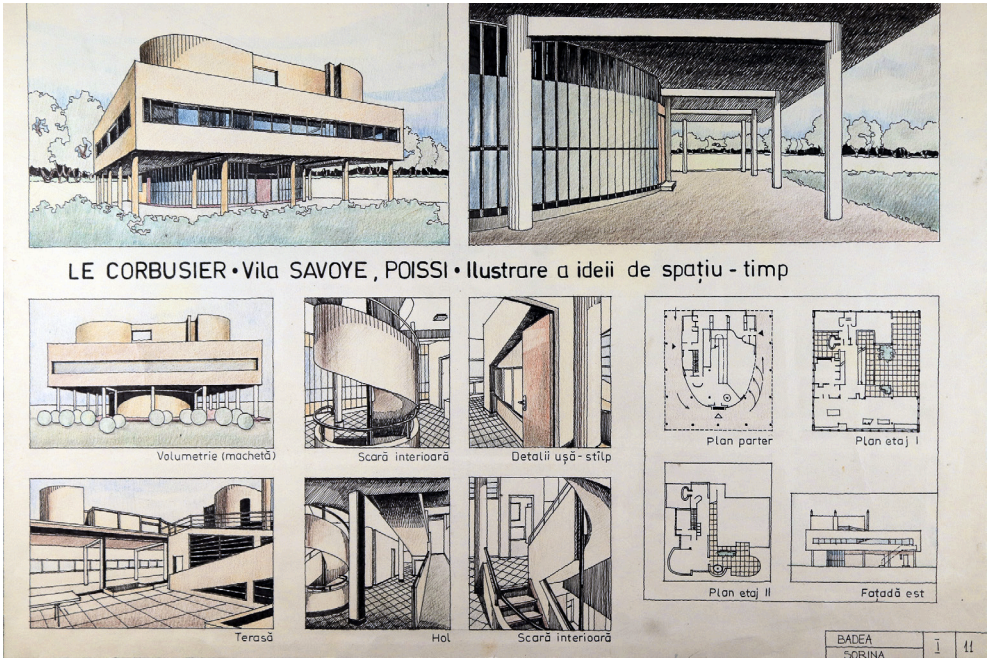

Student Sorina Badea, promoția 1996
Studiul arhitecturii moderne - Vila Savoye, Poissy, Franța, arh. Le Corbusier și Pierre Jeanneret

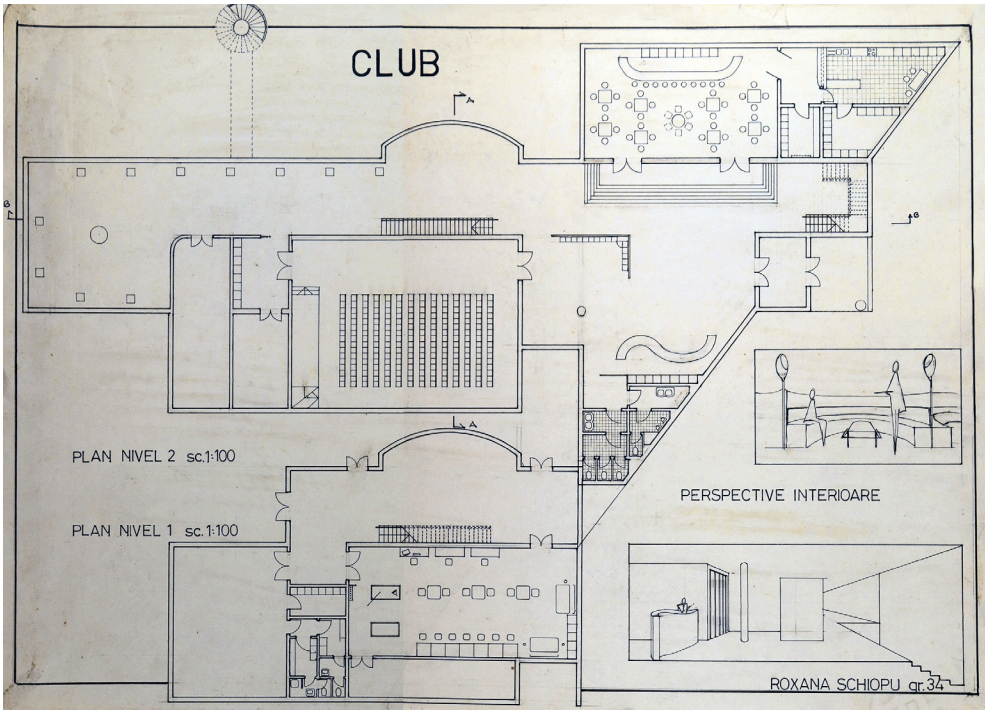

Student Roxana Șchiopu, promoția 2000
Proiect de club, anul III

Practica 1992

Însușirea unor variate tehnici de reprezentare și exersarea spiritului de observație, a vederii în spațiu, a perceperii corecte a proporțiilor și rapoartelor nu reprezenta, cum nici astăzi nu reprezintă, un scop în sine. Nu este vorba de a desena „frumos”, ci de a desena corect și de a-ți putea transmite coerent și corect ideile creatoare.

Din acestă suită de execiții / exersare, a făcut și face parte și activitatea de Practică a anului I, dedicată, vreme de mulți ani, desenului arhitectural de observație. Străzile Bucureștiului erau pline, în miez de vară (pe la mijlocul lunii iulie, de obicei), de studenții însoțiți de cadrele didactice de la fiecare grupă, studenți care aveau ca temă realizarea unei suite de desene ale unor clădiri importante sau a unor segmente de străzi a căror valoare provenea din ansamblul alcătuit cu grijă timp de decenii.

Am selectat pentru această publicație câteva dintre aceste mici portofolii, realizate în diferite tehnici și stiluri, tocmai pentru a releva importanța constituirii unui stil personal de reprezentare și a capacității de sintetizare în siluete recognoscibile, prin câteva linii judicios trasate, a unor clădiri.

Dincolo de exercițiul în sine, nu putem să nu constatăm, la o distanță de peste 30 de ani de când au fost realizate aceste instantanee grafice, valoarea lor documentară. Multe dintre străzile surprinse de privirile foștilor noștri studenți și actuali colegi și-au schimbat aspectul și, ținând cont de multiplele greșeli urbanistice din capitală, este posibil ca unele dintre clădirile imortalizate să nu mai existe fizic.

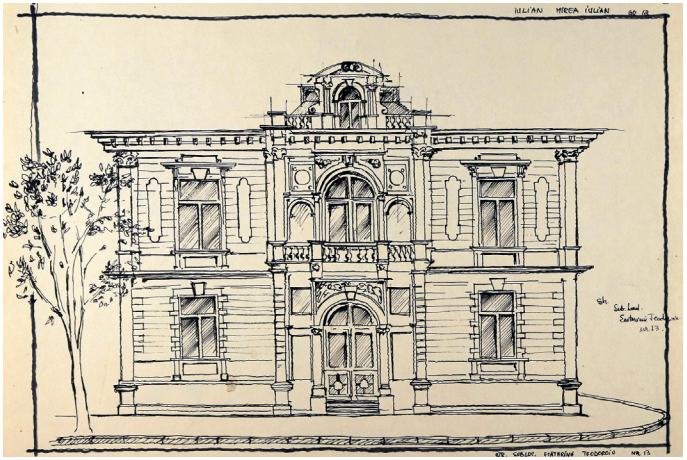

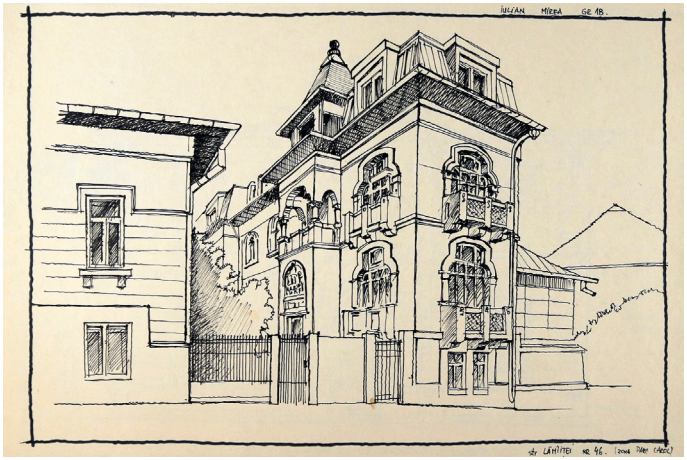

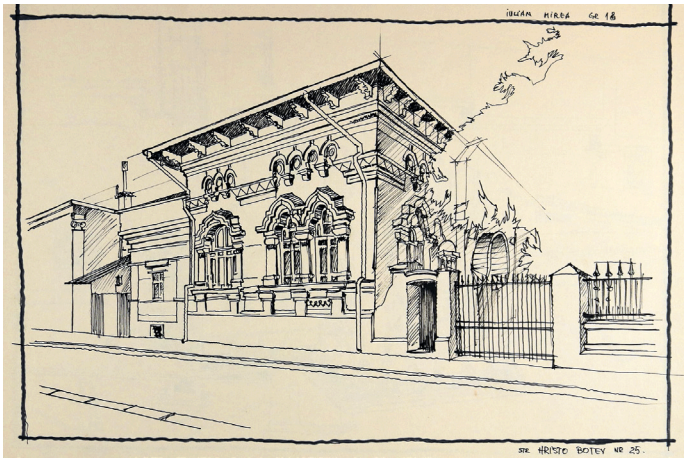

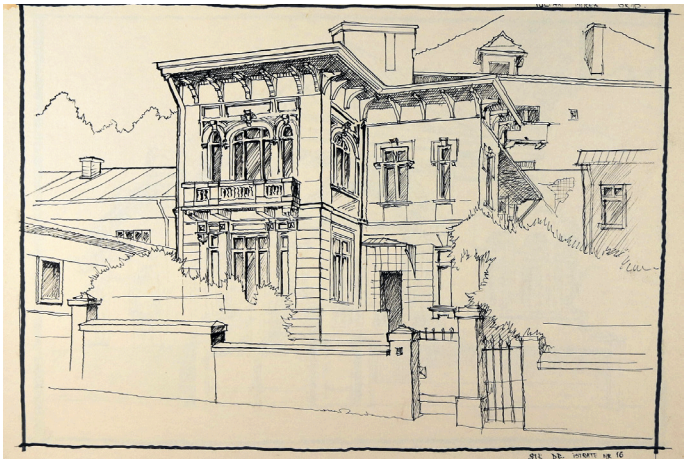

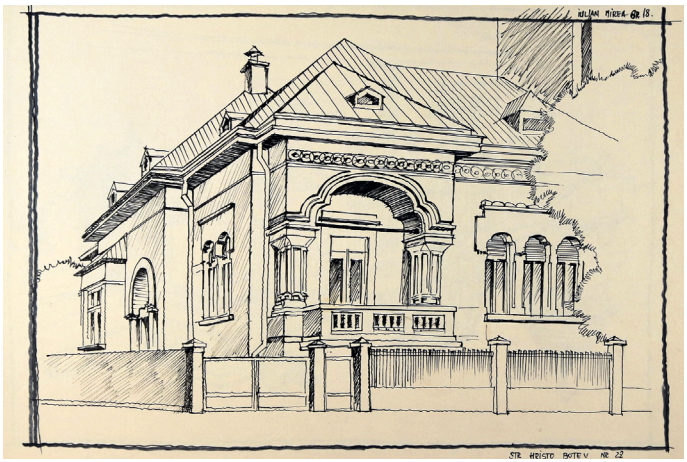

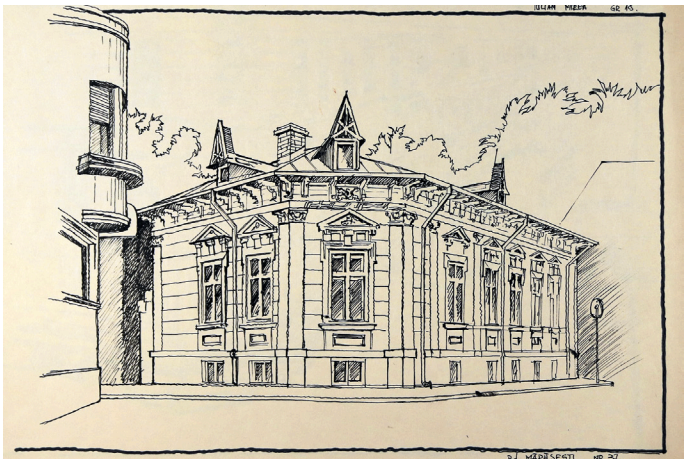

Pe această pagină și precedenta:
Student Iulian Ilie Mirea, promoția 1997
Portofoliu practică, iulie 1992, tuș negru

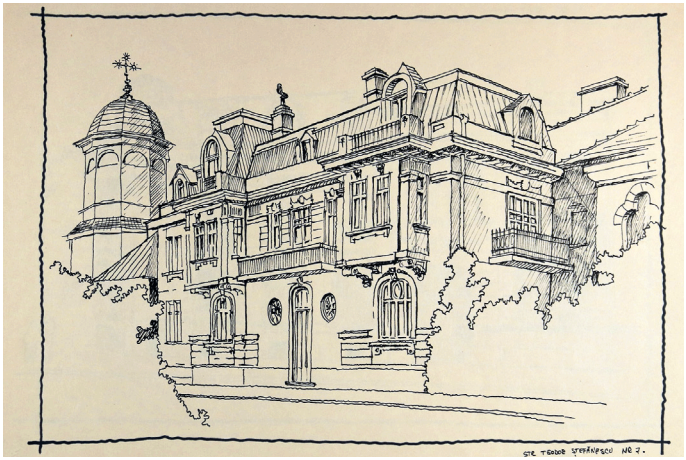

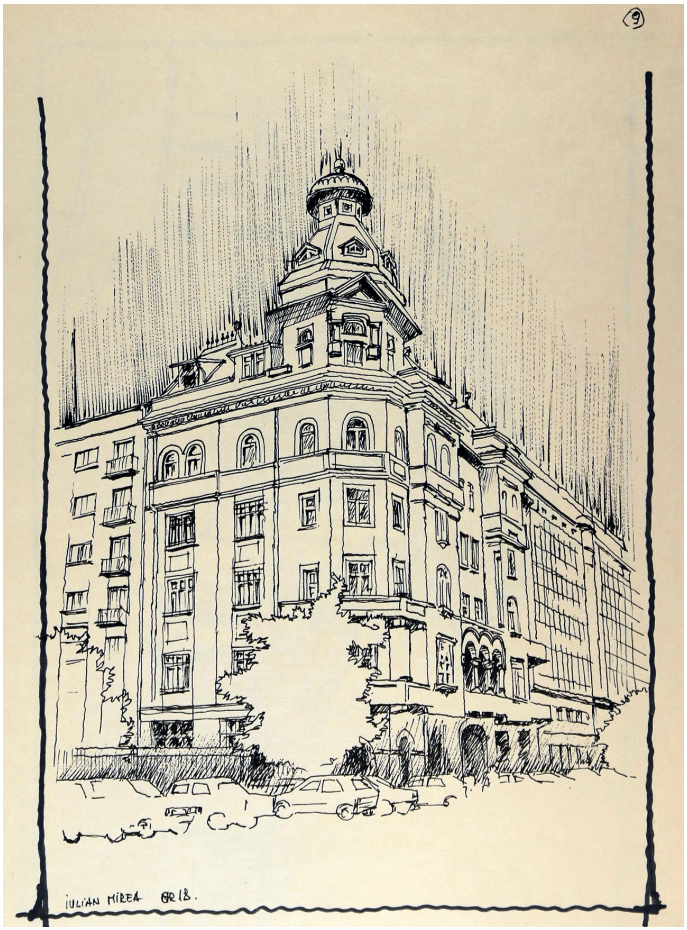

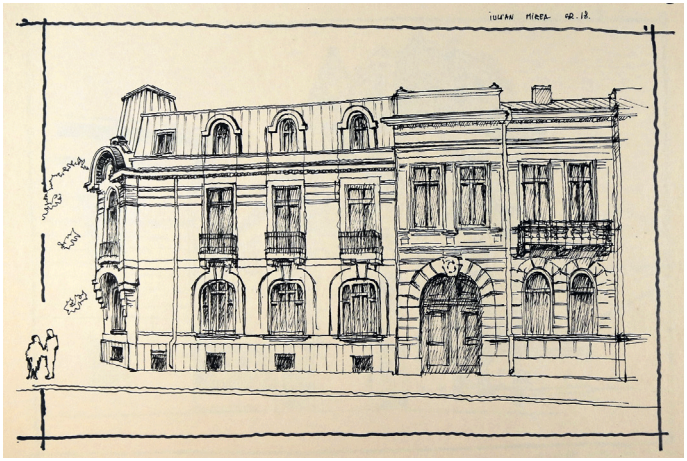

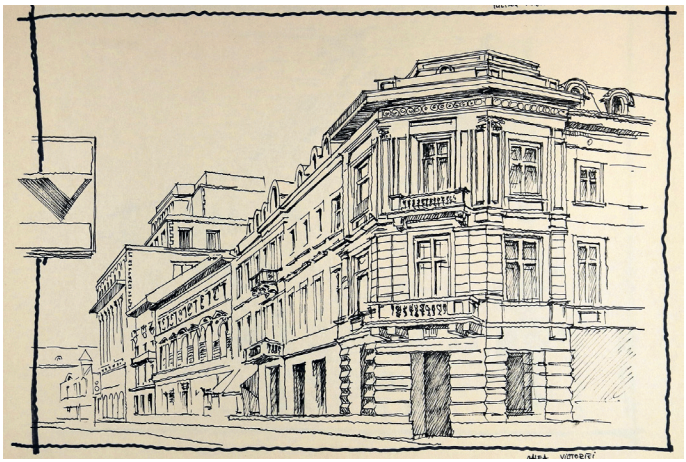

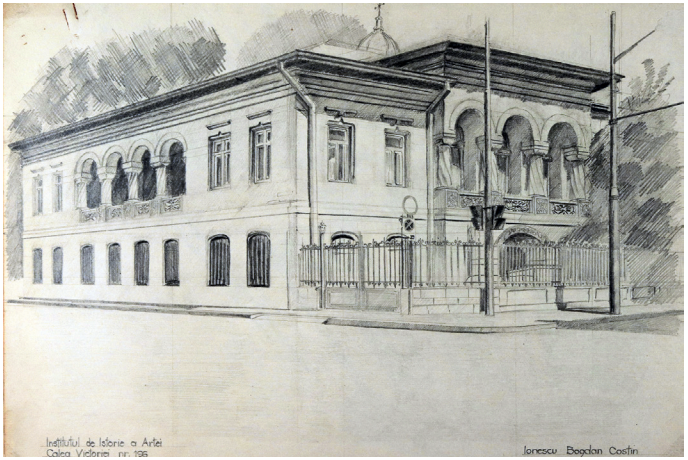
Institutul de Istorie a Artei
Calea Victoriei nr. 196
Ionescu Bogdan Costin

Str. Sfinții Voievozi nr. 56-58
Ionescu Bogdan Costin

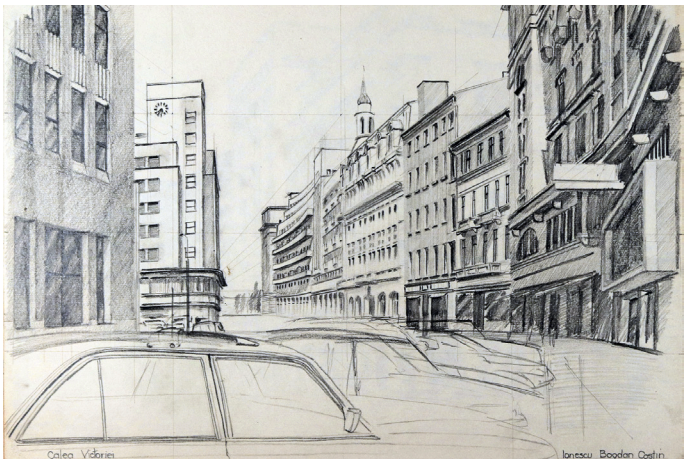
Calea Victoriei
Ionescu Bogdan Costin

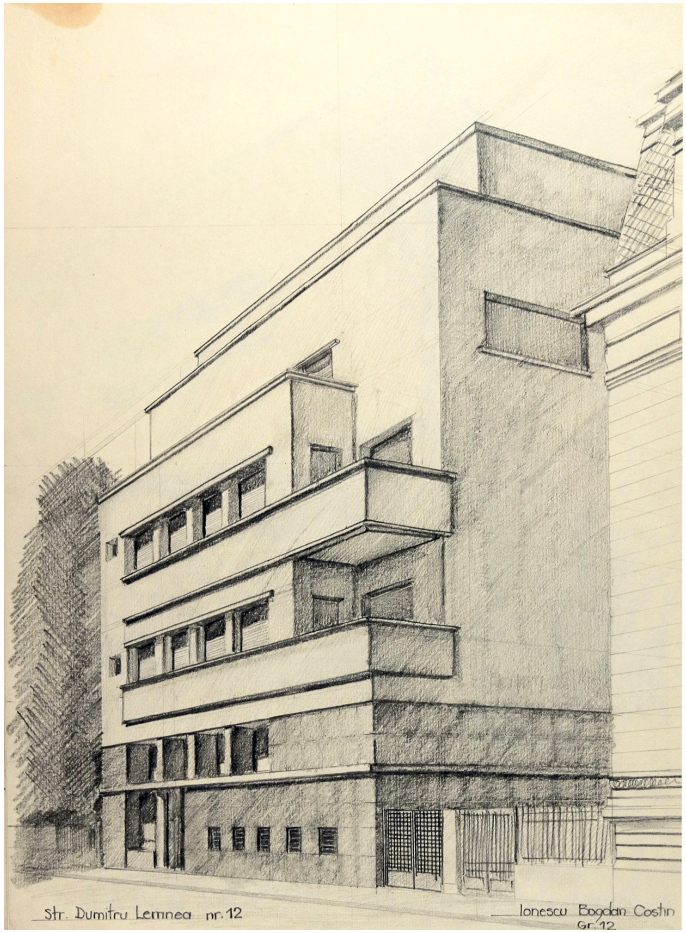
Str. Dumitru Lemnea nr. 12
Ionescu Bogdan Costin
Gr. 12

Ionescu Bogdan Costin

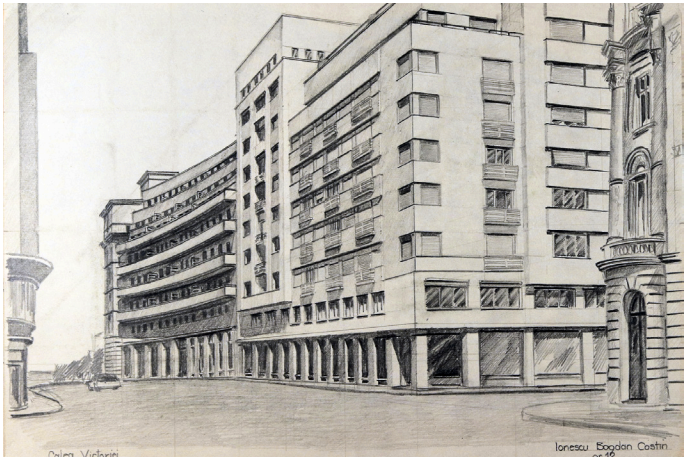

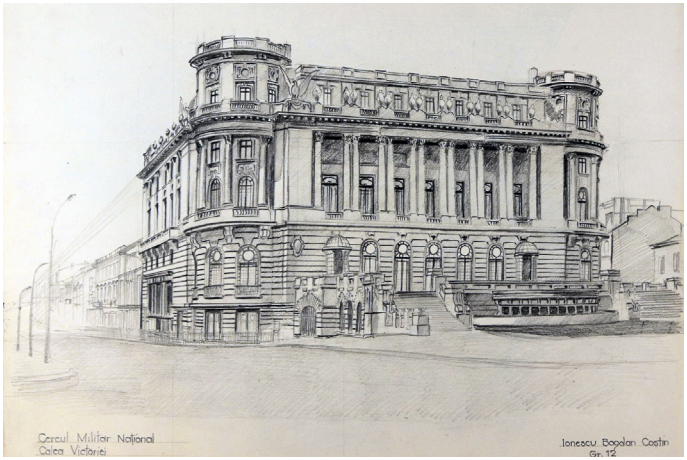

Pe această pagină și precedenta:
Student Bogdan Costin Ionescu, promoția 1997
Portofoliu practică, iulie 1992, creion grafit, desen cu umbre

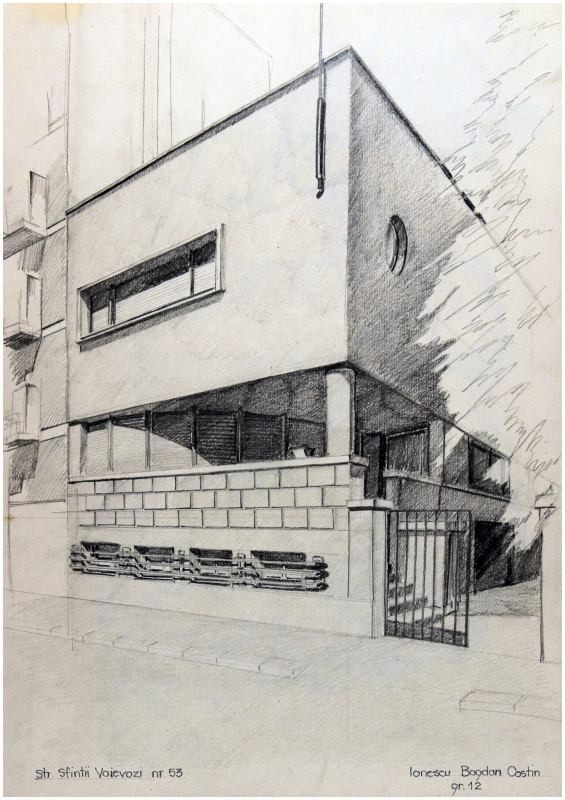

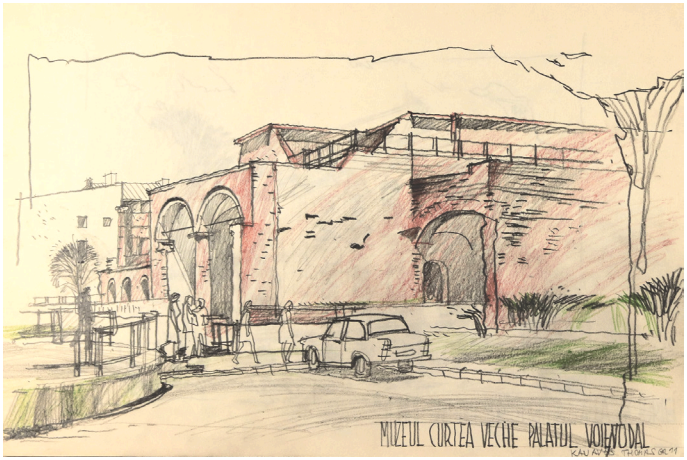
MUZEUL CURTEA VECHE PALATUL VOIEVODAL

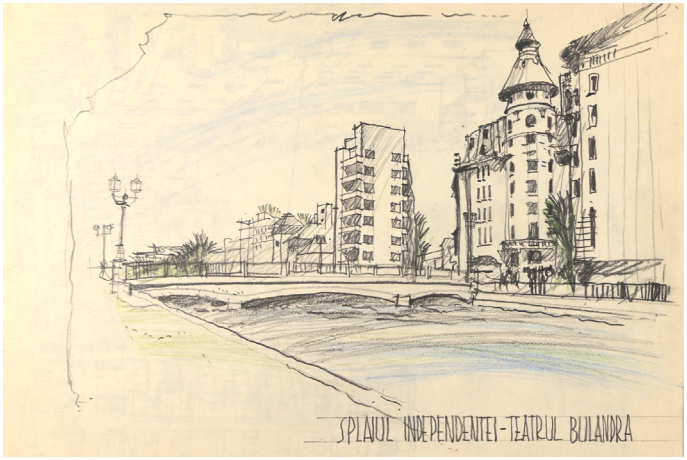
SPLAIUL INDEPENDENTEI-TEATRUL BULANDRA

MITROPOLIA

HANUL LUI MANUC...

hotel
CAPITOL
CALEA VICTORIEI

Pe această pagină și precedenta:
Student Thomas Kanavos, promoția 1997
Portofoliu practică, iulie 1992, creioane colorate

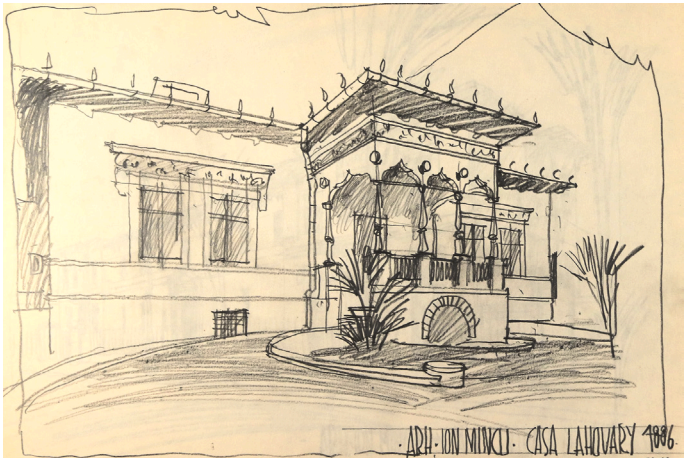

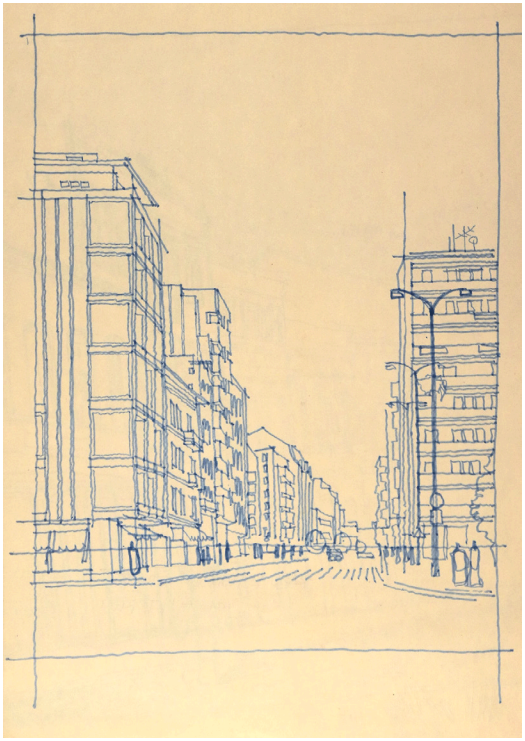

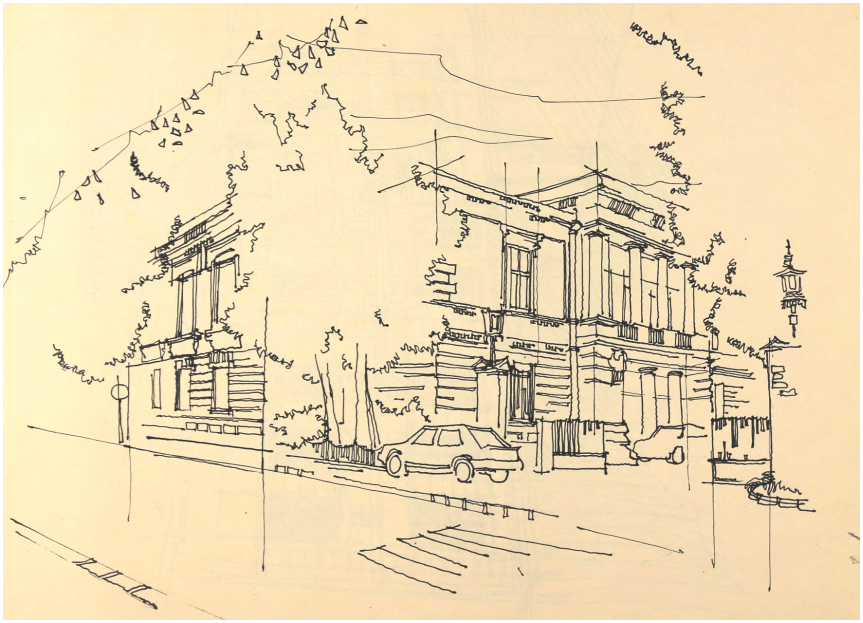

Pe această pagină și următoarea: Student Radu Alfred Potenchi, promoția 1997
Portofoliu practică, iulie 1992, desen cu liner colorat

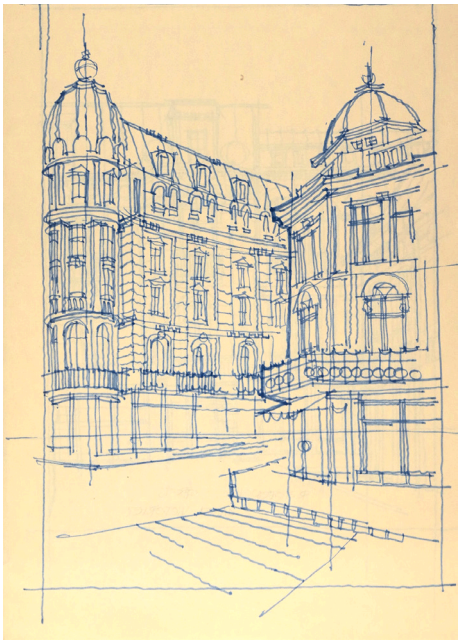

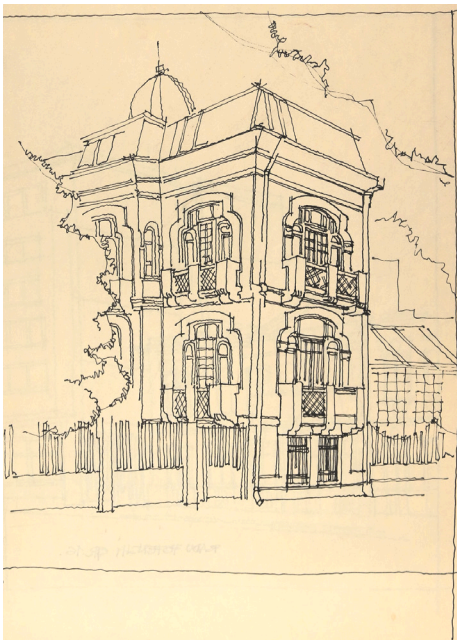

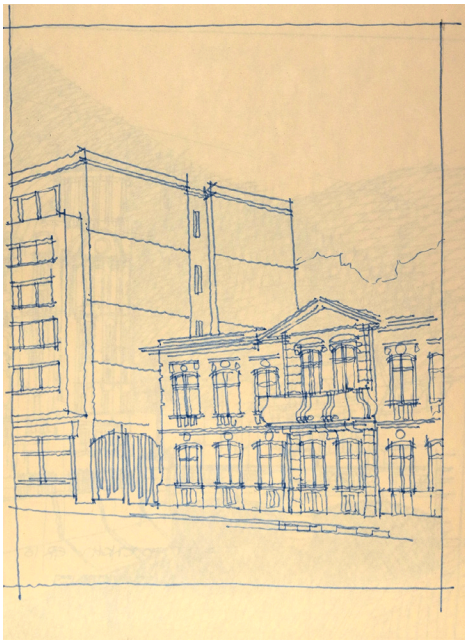

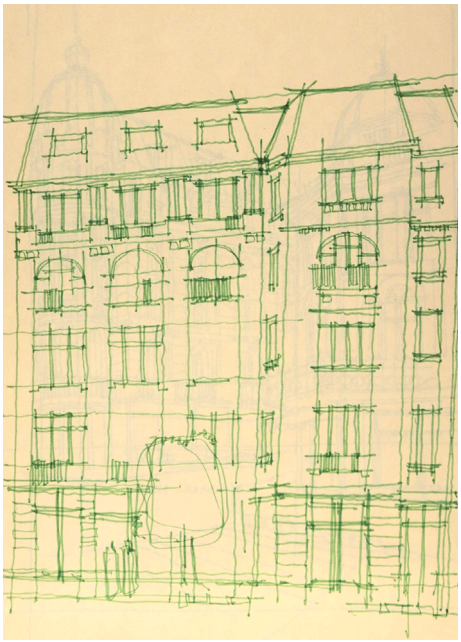

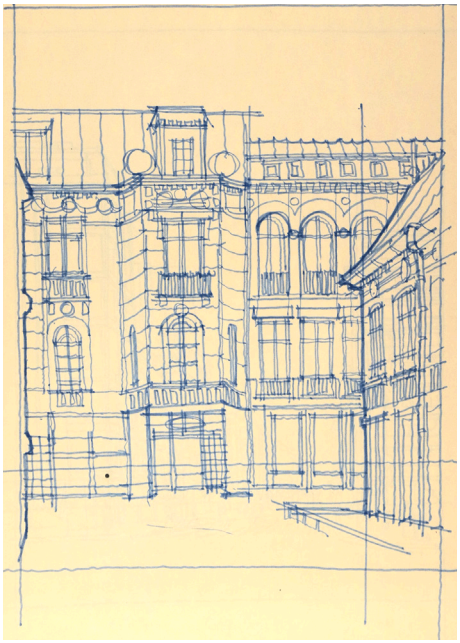

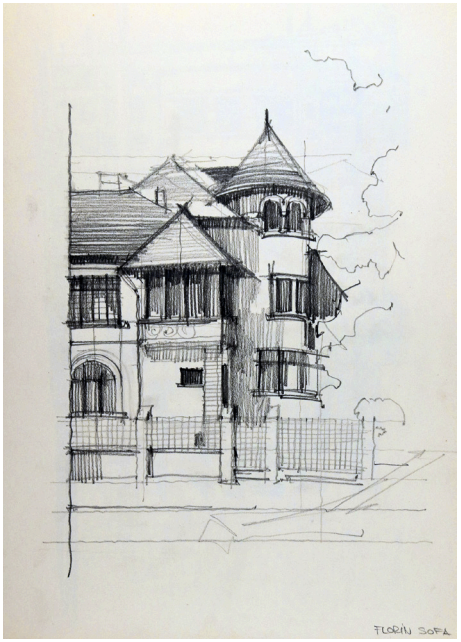

Pe această pagină și următoarea: Student Florin Sofa, promoția 1997
Portofoliu practică, iulie 1992, desen în creion grafit

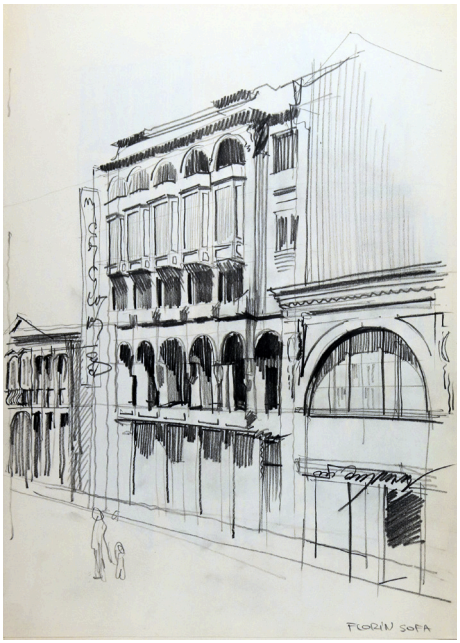

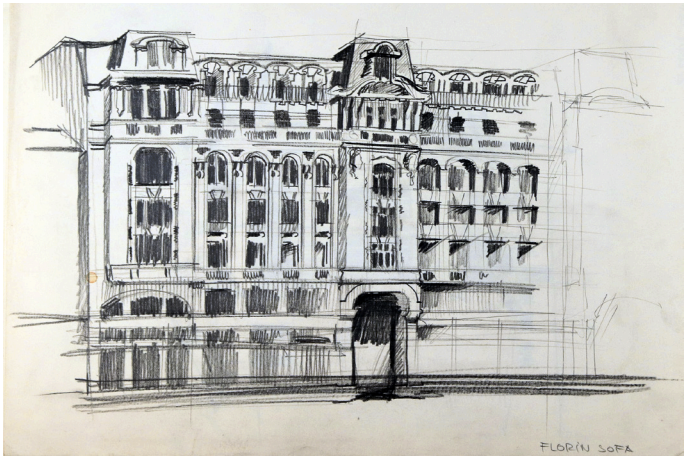

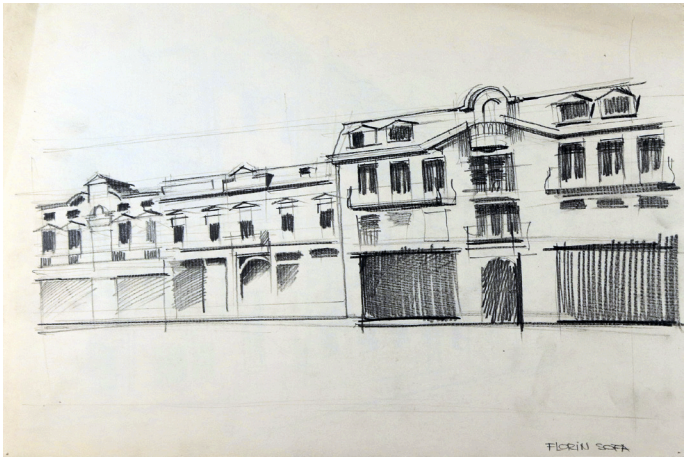

Planșe din anii 2000-2012

Teme de Studiul Formei anii 2005-2007

Anul I de studii

Beatrice-Gabriela JÖGER

Temele din această secțiune fac parte din planul general dezvoltat în anul 2000 de către dl. lector arh. Romeo Simiraș, plan conceput pentru primii doi ani de studii, în care disciplinele Studiul Formei și Reprezentări erau gândite a dezvolta abilitățile sensibile ale studenților pentru a le facilita comunicarea intențiilor creative.

Exercițiile au o abordare graduală, începând cu abilitățile grafice de a surprinde în două dimensiuni obiecte și ansambluri tridimensionale. Se pune accentul pe dezvoltarea capacității de vedere în spațiu, de percepere corectă a proporțiilor individuale ale obiectelor și apoi ale compozițiilor, a rapoartelor dintre elementele acestora, mai întâi prin observație și apoi prin crearea de compoziții proprii.

Diversele exerciții au drept componentă complementară variatele tehnici de reprezentare, însușirea și exersarea acestora, astfel încât studenții să își găsească fiecare calea personală de exprimare a sensibilității artistice.

UNIVERSITY OF ARCHITECTURE AND URBANISM „ ION MINCU''
UNIVERSITARY YEAR 2006-2007
FIRST YEAR – FIRST SEMESTER

CICLE OF EXERCISES IN COORDINATION DICIPLINE AN D ACURACY IN DRAWING.
NOTE: Exercises for individual study (homework) that will join each theme of this semester.

The explicit preoccupations regarding the „DEPICTION'' cycle is focused on the means of operation and expressing ones self in the area of visuality, from the specific instrument of drawing to the techniques of depiction, from pencil to computer, from drawing to scale models to virtual reality.

Drawing is the means through which man has succeeded to manifest his wish to depict the surroundings world and to express ones feelings.

The passage of time depiction through drawing has been materialized with a series of work instruments. One of which is the pencil.

The exercises of the first semester have as subject the mastering of using THE LINE as a means of depiction by drawing.

The drawing methods learned for admittance in the UNIVERSITY OF ARCHITECTURE have „ generally speaking'' as a model points of view accepted as being „classical'' in depiction of space and shapes. This model of representation seeks to test the future student's capacity to have a tridimensional view of space and a correct depiction of shapes.

The study of the first year, in the study of shapes as well as in workshop, desires to enlarge the quantity of ideas that the first year student has about architecture.

Diversity in the means of approaching a problem and depicting is welcome and necessary to fight some preconceived ideas and to offer the first year student alternative systems of viewing and understanding architecture.

For obtaining at the end a good performance and skill in drawing is necessary to do this exercises which follow the next general objectives:

1. The discipline of work , capacity of focus on a subject and coordination of the mind with the hand bridged by vision.
2. The control of drawing through line, at scale, at free hand without instruments of measuring and drawing straight lines.
3. Professional ethics imply the correct following of the theme and the means of depicting, without „tricks''.
4. The understanding of the creative act as a result of something „ well done ''
5. Elements o composition and page setup.

Materials and rules of drawing, evaluation criteria.

1. For the current themes

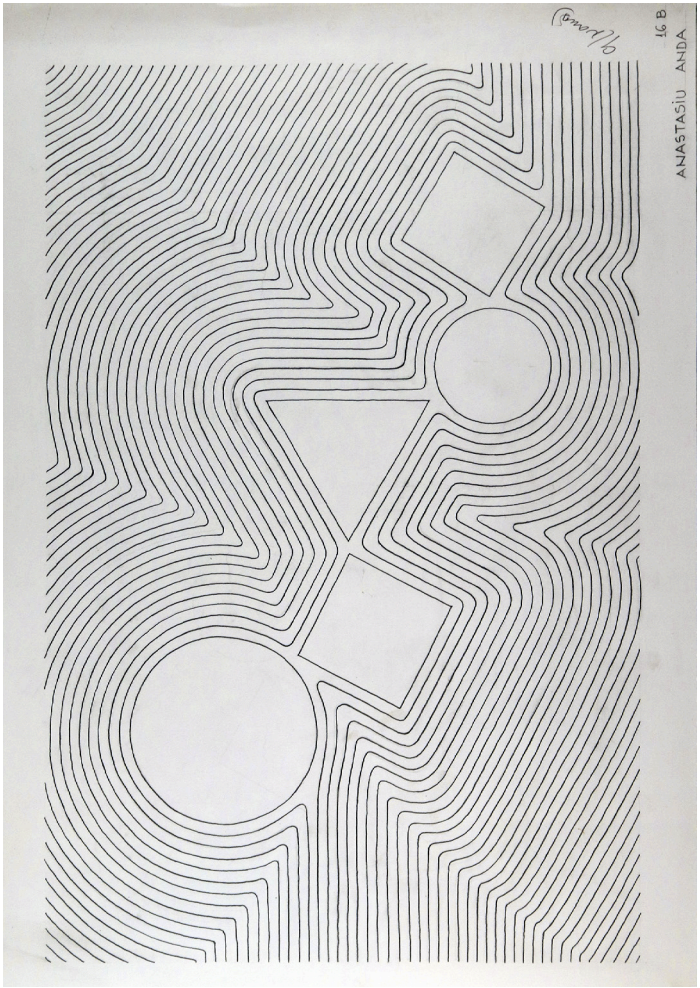

Student Anda Anastasiu, promoția 2013
Anul I, Semestrul 1, Tema 2,
Disciplina și acuratețea desenului

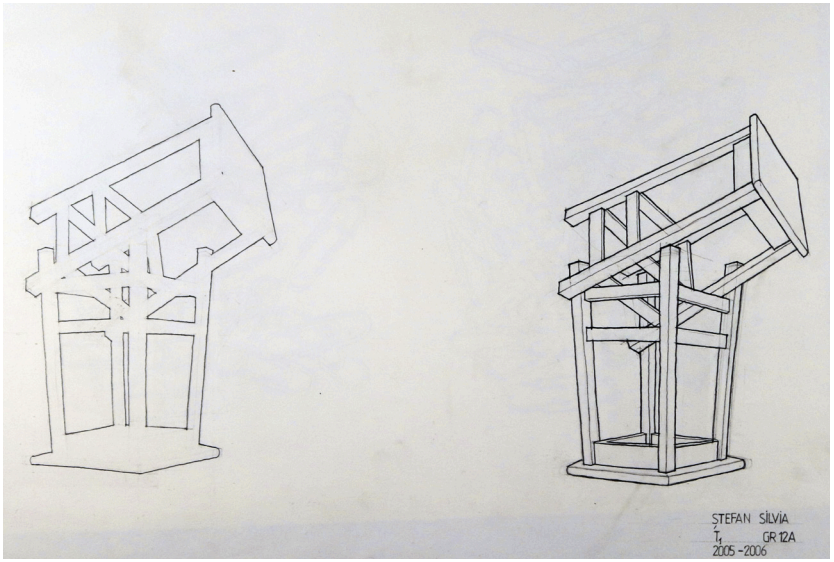

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURA SI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA :"STUDIUL FORMEI SI AMBIENT ARHITECTURAL"

ANUL UNIVERSITAR: 2006 – 2007, ANUL - 1 – Semestrul - 1

TEMA 3
REDAREA FORMEI PRIN LINIE
LINIA DE FIGURĂ – (NEGATIV – POZITIV)

"Ceea ce contează nu este nici ciocanul nici clopotul
ci sunetul" spune un proverb extrem oriental.

Spaiţul interior şi limitele (paramentul) ca şi spaţiul exterior şi limitele sale (acelaşi parament) sunt doar unelte, mijloace constitutive ale lumii vizibile şi deci şi ale arhitecturii.
Pentru a înţelege acest adevăr fundamental propunem urmatoarea temă: spaţiile pozitive - spaţiile negative înţelese ca polaritate plin - gol prin intermediul căreia se defineste fenomenul percepţiei vizuale a formelor.

EXERCITIUL 1 - (Se lucrează în atelier – 4 ore)
Se va desena o grupare de 2 scaune din lemn (asemănătoare) din atelier, aşezate unul peste altul, unul vertical şi unul oblic.
1.1. - Se vor desena întâi spaţiile goale (vide) dintre elementele ansamblului, ultimul lucru desenat fiind linia de contur a ansamblului (***linia de figură***) – desenul 1 (plin – gol).
1.2. - Se va desena din nou acelaşi ansamblu începând cu liniile de figură întărite ale fiecărui element constitutiv (***liniile de forţă***), apoi muchiile de intersecţie dintre suprafeţe cu linii secundare (mai subţiri), contribuind astfel la definirea formelor (volumelor) – desenul 2.

EXERCITIUL 2 – (Studiu individual – acasă)
Se vor desena conform metodei descrise la exerciţiul 1 următoarele grupări de obiecte:
2.1. - O grupare de minimum 6 creioane cu secţiune ,,hexagonală" (inclusiv pixuri) aşezate aleatoriu unele peste altele.
2.2. - O grupare de minimum 10 agrafe de birou pentru prins foile de hârtie sau un lanţ cu minimum 10 zale (alte grupări de obiecte asemenea), dispuse tot aleatoriu.
Şi în aceste cazuri se vor desena mai întâi spaţiile goale dintre elemente (negativul) şi apoi liniile de contur ale ansamblului.

SCOPURI DIDACTICE:
1. Înţelegerea aparenţei formelor prin raportul dintre plin şi gol şi dialogul dintre ele în constituirea unităţii ansamblului.
2. Modul de reprezentare descris are rolul de a exersa redarea tridimensionalităţii formei prin linie, obţinându-se desene din linie uşor de citit şi înţeles.
3. Exerciţiul 1 necesită reducerea dimensiunilor reale ale obiectelor, păstrând proporţiile lor.
4. Exerciţiul 2.1 necesită o reprezentare la o scară apropiată de cea a obiectelor desenate.
5. Exerciţiul 2.2 necesită o mărire de cca 2 - 3 ori a dimensiunilor în reprezentarea obiectelor

Desenele se vor executa fără linii ajutătoare de construcţie. La început se reprezintă golurile, apoi liniilor de figură (care formează „linii de forţă" în ansamblul desenului) şi în final liniile secundare.
Tema urmăreste totodată realizarea unui desen cu o mare acuratete a liniei, specific desenului de arhitectură şi nu în ultimul rând punerea în pagină.
Lucrarea din atelier se va executa pe hârtie albă de desen (50 x 35 cm), în creion HB sau B, cu mină de 1,2 mm grosime. Tema de acasă se va exersa pe hârtii format A3.

Întocmit,
Lector arh. Romeo Simiraş
Arh. Ion Vlahu

Student Nicoleta Silvia Ştefan, promoţia 2011
Anul I, Semestrul 1, Tema 3,
Redarea formei prin linie, exerciţiul 1 şi
exerciţiul 2a şi 2b

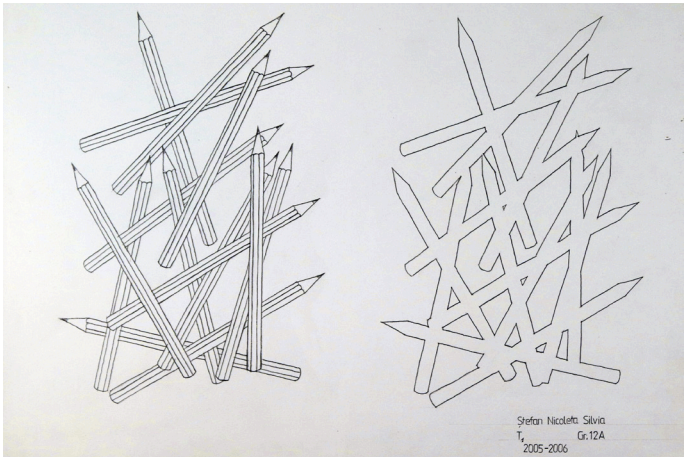

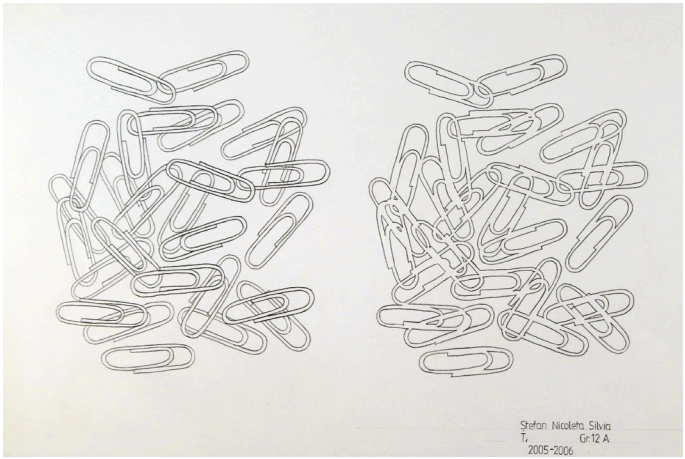

IVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
TEDRA :"STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"
UL UNIVERSITAR: 2006 – 2007, ANUL - 1 – Sem. - 1

TEMA 4
REDAREA FORMEI PRIN LINIE
LINIA DE FIGURĂ ÎN REPREZENTĂRILE DE ARHITECTURĂ

ERCITIUL 1 - (Se lucrează în atelier – 4 ore)
lizând **linia de figură** după procedeul exersat la tema 1, se propune desenarea unei axonometrii
linii care să exprime corect tridimensionalitatea. În atelier se va trasa în tuş axonometria
senată în creion acasă, mărind de două ori desenul de mai jos.
ERCITIUL 2 – (Studiu individual – acasă)
alizând cu atenţie axonometria de mai jos, să se deseneze în creion cele două faţade (ce apar în
onometrie) punându-se în evidenţă profunzimea planurilor cu ajutorul liniei de figură. Dimensiunile
axonometria dată se vor mări de două ori în faţadă.
COPURI DIDACTICE:

1. Modul de reprezentare prin punerea în evidenţă a **liniei de figură** are rolul de a exersa redarea tridimensionalităţii formei prin linie, obţinându-se desene din linii uşor de înţeles.
2. Exerciţiul 1 urmăreşte exersarea desenului la scară cu instrumente, în creion şi în tuş.
3. Exerciţiul 2 are drept scop corelarea proiecţiilor în reprezentările de arhitectură şi redarea profunzimii planurilor în faţade.

e va avea în vedere obţinerea unui desen cu o mare acuratete a liniei, specific desenului de
hitectură şi nu în ultimul rând o corectă punere în pagină.
ucrarea din atelier se va executa pe hârtie albă de desen (50 x 35 cm), în tuş, cu rapidograful
5 – 0,8 pentru linia de figură şi cu grosimea de 0,2 – 0,3 pentru celelalte linii. Tema de acasă se va
ecuta pe hârtie format A3, în creion.

Întocmit,
Conf. Dr. Arh. Iulius Ionescu
Lector arh. Romeo Simiraş

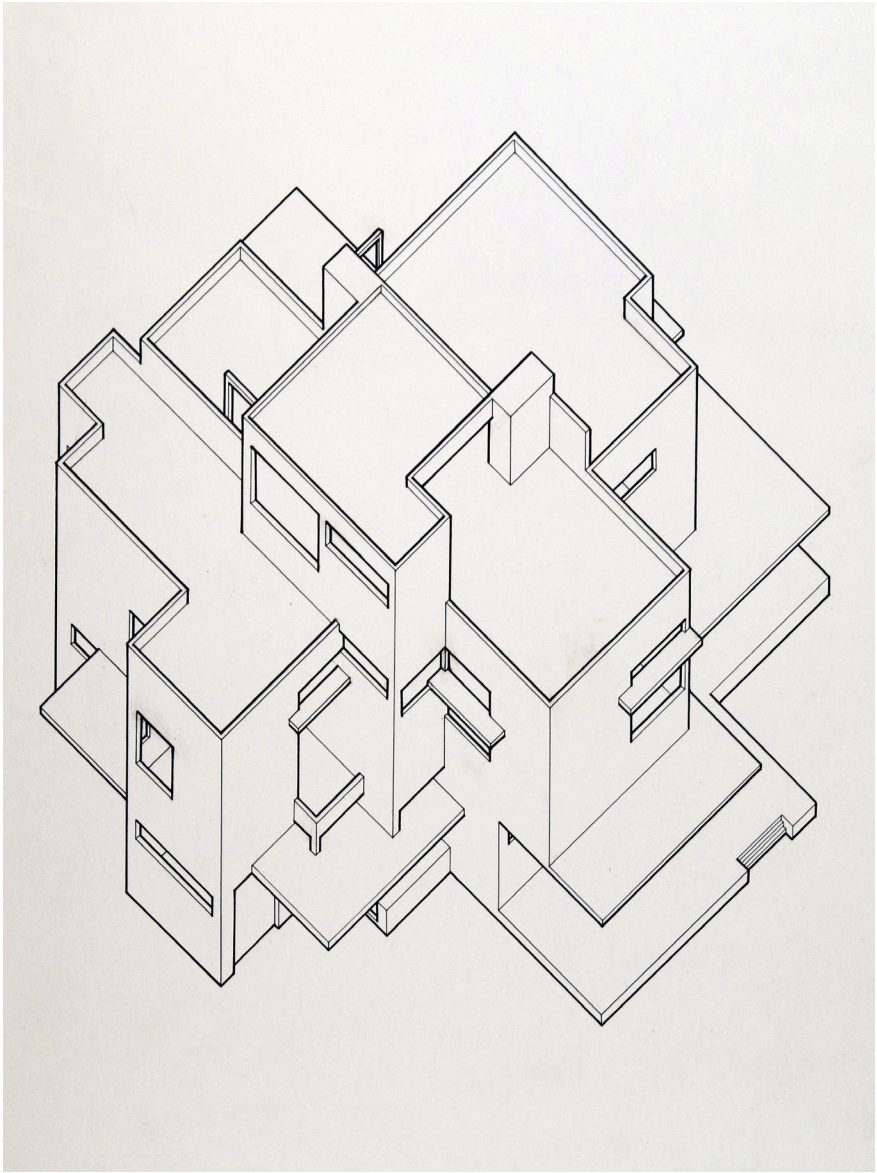

Student Anda Anastasiu, promoţia 2013
Anul I, Semestrul 1, Tema 4,
Redarea formei prin linie, exerciţiul 1

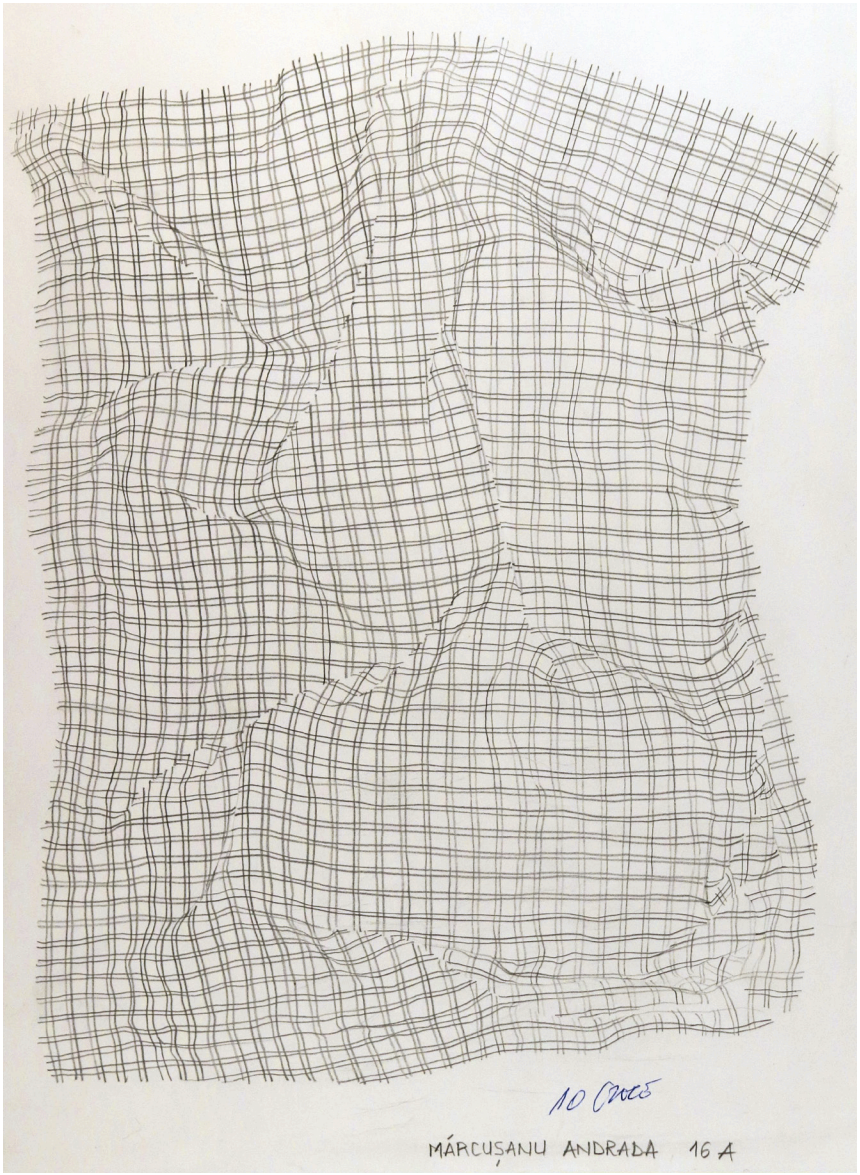

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA :"STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"
ANUL UNIVERSITAR: 2006 – 2007, ANUL - 1 – Sem. - 1

TEMA 5 + 6
REDAREA FORMEI PRIN LINIE
VOLUME REDATE PRIN PRIN GRAFICA SUPRAFEŢELOR (TEXT , DESEN ŞI IMAGINE)

Exerciţiul 1 – (Tema 5, data predării 15 dec. 2006) – **ANVELOPA OBIECTELOR**
Se propune realizarea unei compoziţii din min. 3 – max. 5 obiecte (cutii de conserve sau băuturi, sticle cu etichete, pachete de ţigări, ambalaje de diferite tipuri etc.). Vor fi reprezentate doar imaginile şi textele de pe suprafeţe, **NU** şi conturul aparent al obiectelor. Astfel se va reda volumul prin reprezentarea în perspectivă a texturii grafice a suprafeţelor, **numai cu ajutorul liniei** şi fără redarea umbrelor proprii şi purtate.
Desenul texturilor se va executa direct fară construcţia ajutătoare a perspectivei obiectelor.

Exerciţiul 2 – (Tema 6, data predării 22 dec. 2006) - **MATERIALUL TEXTIL**
Pe masa de lucru din atelier, peste un obiect, se aşează o bucată de material textil mototolită sau sub forma unui drapaj. Bucata de material textil va avea un desen de linii încrucişate. Se poate folosi şi o bucată de material textil cu figuri geometrice.
Se va desena doar motivul imprimat pe materialul textil, **NU** şi conturul faldurilor, redând astfel volumul ansamblului.

Exerciţiul 3 - (Tema 6, data predării 22 dec. 2006) - **HÂRTIA MOTOTOLITĂ**
Pe un format A4 se va desena un caroiaj cu o distanţă între linii de 2 cm. Formatul se mototoleşte şi se aşează pe masa de studiu, desenându-se imaginea rezultată prin mototolirea hârtiei.
Se va desena doar linia caroiajului, **NU** şi conturul muchiilor rezultate din mototolire.

Modul de lucru:
Acest mod de reprezentare se va exersa acasă, iar desenele rezultate se vor prezenta la atelier pe format A3. În şedinţa de atelier (timp de lucru 4 ore) îndrumătorul de grupă va indica exerciţiul care va fi realizat pe formatul de 50 x 35 cm (hârtie albă de desen).
Desenele din atelier se vor executa cu maximă acurateţe, în creion grafit **HB** sau **B**, cu mină de 1,2 mm grosime.

În şedinţa din 8 decembrie 2006 (2 ore) se prezintă tema 5 şi 6.

SCOPURI DIDACTICE:
1. Modul de reprezentare prin punerea în evidenţă a **graficii suprafeţelor** are rolul de a exersa redarea tridimensionalităţii formei prin desenul de linie al anvelopei obiectului.
2. Se exersează stăpânirea mentală a tridimensionalităţii.
3. Se exersează modalităţi grafice de redare a graficii suprafeţelor prin linie.

Se va avea în vedere obţinerea unui desen cu o mare acurateţe a liniei, specific desenului de arhitectură şi nu în ultimul rând o corectă punere în pagină.

Întocmit,
Lector arh. Romeo Simiraş

Student Andrada Mărcușanu, promoția 2012
Anul I, Semestrul 1, Tema 5+6,
Redarea formei prin linie, exercițiul 2

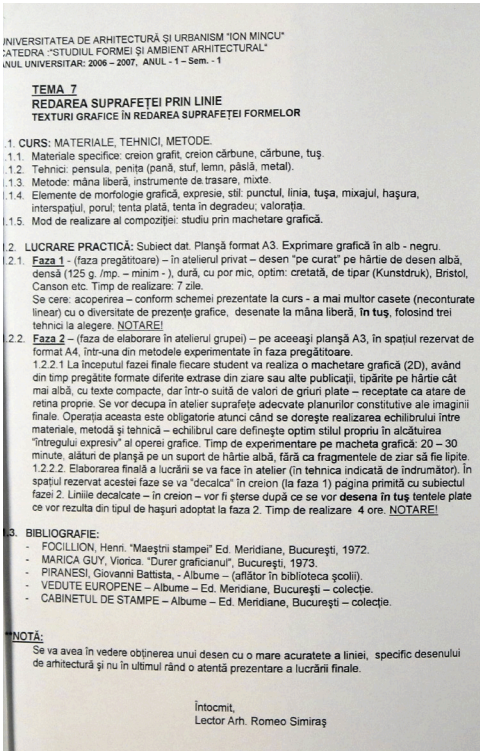

NIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA :"STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"
NUL UNIVERSITAR: 2006 – 2007; ANUL - 1 – Sem. - 1

TEMA 7
REDAREA SUPRAFEŢEI PRIN LINIE
TEXTURI GRAFICE ÎN REDAREA SUPRAFEŢEI FORMELOR

1. **CURS:** MATERIALE, TEHNICI, METODE.
1.1. Materiale specifice: creion grafit, creion cărbune, cărbune, tuş.
1.2. Tehnici: pensula, peniţa (pană, stuf, lemn, păslă, metal).
1.3. Metode: mâna liberă, instrumente de trasare, mixte.
1.4. Elemente de morfologie grafică, expresie, stil: punctul, linia, tuşa, mixajul, haşura, interspaţiul, porul; tenta plată, tenta în degradeu; valoraţia.
1.5. Mod de realizare al compoziţiei: studiu prin machetare grafică.

2. **LUCRARE PRACTICĂ:** Subiect dat. Planşă format A3. Exprimare grafică în alb - negru.
2.1. **Faza 1** - (faza pregătitoare) – în atelierul privat – desen "pe curat" pe hârtie de desen albă, densă (125 g. /mp. – minim -), dură, cu por mic, optim: cretată, de tipar (Kunstdruk), Bristol, Canson etc. Timp de realizare: 7 zile.
Se cere: acoperirea – conform schemei prezentate la curs - a mai multor casete (neconturate linear) cu o diversitate de prezenţe grafice, desenate la mâna liberă, în tuş, folosind trei tehnici la alegere. NOTARE!
2.2. **Faza 2** – (faza de elaborare în atelierul grupei) – pe aceeaşi planşă A3, în spaţiul rezervat de format A4, într-una din metodele experimentate în faza pregătitoare.
1.2.2.1 La începutul fazei finale fiecare student va realiza o machetare grafică (2D), având din timp pregătite formate diferite extrase din ziare sau alte publicaţii, tipărite pe hârtie cât mai albă, cu texte compacte, dar într-o suită de valori de griuri plate – receptate ca atare de retina proprie. Se vor decupa în atelier suprafeţe adecvate planurilor constitutive ale imaginii finale. Operaţia aceasta este obligatorie atunci când se doreşte realizarea echilibrului între materiale, metodă şi tehnică – echilibrul care defineşte optim stilul propriu în alcătuirea "întregului expresiv" al operei grafice. Timp de experimentare pe macheta grafică: 20 – 30 minute, alături de planşă pe un suport de hârtie albă, fără ca fragmentele de ziar să fie lipite.
1.2.2.2. Elaborarea finală a lucrării se va face în atelier (în tehnica indicată de îndrumător). În spaţiul rezervat acestei faze se va "decalca" în creion (la faza 1) pagina primită cu subiectul fazei 2. Liniile decalcate – în creion – vor fi şterse după ce se vor desena în tuş tentele plate ce vor rezulta din tipul de haşuri adoptat la faza 2. Timp de realizare 4 ore. NOTARE!

3. **BIBLIOGRAFIE:**
- FOCILLION, Henri. "Maeştrii stampei" Ed. Meridiane, Bucureşti, 1972.
- MARICA GUY, Viorica. "Durer graficianul", Bucureşti, 1973.
- PIRANESI, Giovanni Battista, - Albume – (aflător în biblioteca şcolii).
- VEDUTE EUROPENE – Albume – Ed. Meridiane, Bucureşti – colecţie.
- CABINETUL DE STAMPE – Albume – Ed. Meridiane, Bucureşti – colecţie.

NOTĂ:
Se va avea în vedere obţinerea unui desen cu o mare acuratete a liniei, specific desenului de arhitectură şi nu în ultimul rând o atentă prezentare a lucrării finale.

Întocmit,
Lector Arh. Romeo Simiraş

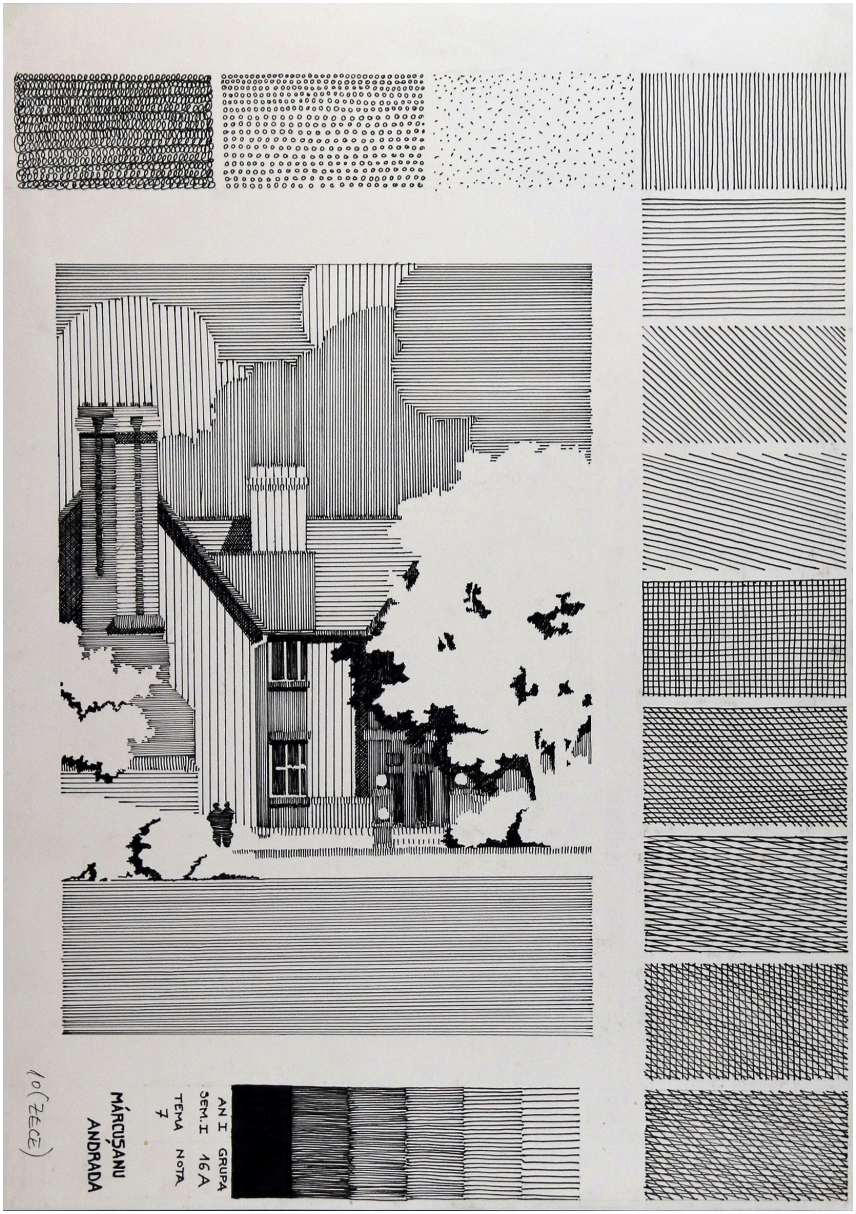

Student Andrada Mărcuşanu, promoţia 2012
Anul I, Semestrul 1, Tema 7,
Redarea formei prin linie - texturi grafice

< Student Ştefania Gabriela Gheorghevici, promoţia 2012
Anul I, Semestrul 1, Tema 7,
Redarea formei prin linie - texturi grafice

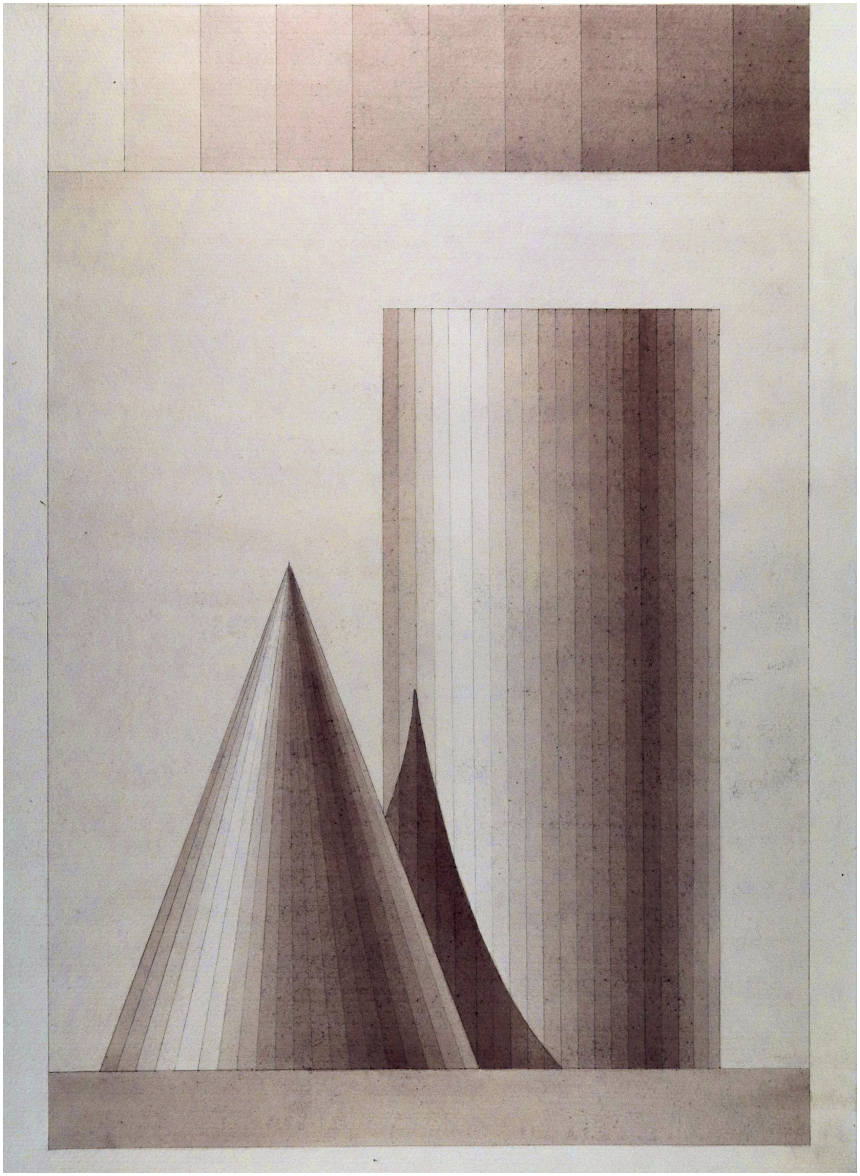

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA: "STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"

AN UNIVERSITAR: 2005 – 2006
ANUL I SEMESTRUL 2

TEMA 1 – "EXPRIMĂRI ALE REPREZENTĂRILOR ÎN GRAFICA MONOCROMĂ"

"LAVIUL CLASIC"

(TENTE PLATE SUPRAPUSE)

Laviul (de la fr. lavis – laviu, desen în tuş) este o tehnică clasică a graficii de arhitectură, o tehnică de mare precizie şi fineţe, cu vaste potenţe stereoscopice. Laviul operează cu tente transparente, plate sau degradate, aplicate cu tuş sau acuarelă diluată, prin suprapunerea cărora se produce o gamă variată de valori cu diferite intensităţi.

Pentru a vă bucura de rezultatul uni laviu de calitate, este necesar să alegeţi cu grijă hârtia şi pensulele şi să respectaţi cu stricteţe tehnologia, destul de simplă, a realizării laviului. Laviul se realizează pe hârtie de acuarelă cu granulaţie moderată (este absolut contraindicată hârtia netedă, lucioasă sau multistrat deoarece soluţia de acuarelă sau tuş diluat nu este absorbită de hârtie şi prima tentă este spălată de tenta următoare). O granulaţie prea mare a hârtiei poate duce la devierea liniilor desenului. Tentele se depun cu pensule pentru acuarelă din păr de vizon, veveriţă sau bursuc (cele mai bune pensule sunt de vizon). Pentru început trebuie să aveţi 2-3 pensule. Acoperirea suprafeţelor mari se face cu o pensulă mai mare, Nr. 10-15, iar pentru suprafeţele mici sunt indicate pensule Nr. 3-6.

Coala de hârtie pentru laviu în mod obligatoriu se întinde pe o planşetă (hârtia, bine şi uniform umezită, se întinde nu prea tare, pe planşetă şi se lipeşte pe margini cu clei gen "pap", care poate fi preparat din câteva linguri de făină de grâu amestecată cu apă până când amestecul capătă o consistenţă semifluidă văscoasă. Pentru a fi mai siguri de rezultat, adîugaţi în colţurile formatului hârtiei câte o pioneză. Planşeta cu hârtia întinsă se pune la uscat în poziţie orizontală, departe de sursele de căldură.

Soluţia pentru laviu trebuie să fie destul de deschisă şi se prepară din tuş negru sau acuarelă diluată cu apă rece fiartă sau distilată. O importanţă majoră are transparenţa soluţiei. Pentru a căpăta o soluţie transparentă, fără impurităţi, este absolut necesar filtrarea de mai multe ori a soluţiei prin hârtie de filtru sau printr-un strat de vată şi tifon de grosimea a 2-3 cm. (pentru lucrarea dată se prepară cca. 0,5 litri de soluţie).

Aşadar, pentru realizarea unui laviu, sunt necesare următoarele instrumente şi materiale:

1.- Planşetă individuală.
2.- Hârtie de acuarelă.
3.- Pensule pentru acuarelă.
4.- Acuarelă sau tuş negru.
5.- Creioane grafit, tărie "H".
6.- Teu şi echer.
7.- 2-3 linguri de făină de grâu pentru soluţia de lipit, câteva pioneze, vată şi tifon pentru filtru.
8.- Aparat electric de uscat.
9.- Burete.

Tehnica realizării laviului este simplă, dar pretinde de la autor răbdare, rigurozitate şi eleganţă în execuţie. Înainte de a începe lucrul, este bine să vă spălaţi pe mâini cu săpun, pentru a evita depunerea petelor de grăsime. Pe hârtia bine întinsă pe planşeta uscată se aplică cu multă acurateţe desenul cu creion "H" bine ascuţit (nu este indicată utilizarea radierei, care deteriorează suprafaţa hârtiei şi poate genera apariţia petelor). Linia desenului trebuie să fie subţire, de o intensitate valorică mică şi totuşi destul de clară (trasând linia, nici într-un caz nu trebuie să apăsaţi creionul, deoarece pe hârtia de acuarelă, moale şi poroasă, se formează un contrarelief, un şanţ subţire, în adâncitura căruia se adună soluţia laviului formând o linie neagră). Pe suprafaţa unui laviu corect realizat nu vedem linii ci diferenţe valorice.

După ce desenul este trasat, suprafaţa planşei se spală cu apă fiartă rece sau distilată, cu ajutorul unei pensule mari. Apa este aplicată uşor pe planşa înclinată, fără a freca pensula de hârtie. După ce aţi terminat de spălat planşa vă uitaţi tangenţial la suprafaţa hârtiei puternic luminată, pentru a vedea dacă nu au rămas pete de grăsime. Dacă observaţi o pată mată, adică o pată de grăsime, mai treceţi o dată peste ea cu pensula umedă, insistând uşor. Planşa se lasă la uscat. Spălarea hârtiei, înainte de aplicarea tentelor este absolut necesară, deoarece soluţia laviului nu aderă la hârtie în locul unde se află pelele de grăsime.

Înainte de a începe realizarea laviului propriu-zis, este de subliniat faptul că tentele laviului se aplică exclusiv numai pe suprafeţe bine uscate, adică o tentă poate fi suprapusă peste alta numai după ce tenta precedentă s-a uscat. Asupra tentei depuse nu se mai revine cu pensula. Lucrarea se usucă în aceiaşi poziţie înclinată, în care s-a aplicat tenta.

Pentru a acoperi uniform o suprafaţă cu soluţie se procedează în felul următor: planşşeta se ţine înclinată ţi cu pensula aplicaţi soluţia de la stânga la dreapta, în haşuri sub 45° în aşa fel, să căpătaţi â fâşie orizontală, în partea de jos a căreia se prelinge soluţia. Ajungând în extrema dreaptă, imediat vă întoarceţi la extrema stângă a desenului şi cu pensula îmbibată potirvit, aplicaţi soluţia, începând cu marginea de jos a fâşiei anteriaoare. Trebuie să fiţi atenţi la următoarele lucruri: planşeta trebuie să fie înclinată la un unghi de cca. 15°-20°, astfel rescaţi să vă curgă soluţia pe suprafaţa desenului; fiţi exacţi şi rapizi, aveţi grijă ca marginea de jos a fâşiei aplicate să nu se usuce; pensula trebuie să fie bine îmbibată cu soluţie, dar, totuşi, nu excesiv de mult, pentru a evita prelingerea accidentală a lichidului şi formarea petelor; atenţie !, aplicând soluţia, pensula atinge foarte uşor hârtia, mai bine zis, aproape că nu atinge, ghidând doar lichidul, făcându-l să lunece, să gliseze pe suprafaţa hârtiei; tenta se aplică de sus în jos, în sensul înclinării planşetei.

Scopul didactic: însuşirea tehnicii laviului clasic – o modalitate de acoperire a suprafeţelor în tehnică umedă monocromă, eficientă în randarea cu acurateţe a desenelor de arhitectură.

Modul de lucru:

1. Etapa de studiu individual (acasă – care se notează).

Se vor face exerciţii de tente plate şi degradeuri, pe formate de hârtie pentru acuarelă(format A3, lipită) conform tehnicii descrise. Acestea vor reproduce "Manşetele" (benzile) care se cer executate în atelier pe planşa finală.

2. Pregătirea pentru lucrul în atelier. Acasă se va lipi pe planşeta individuală formatul de hârtie 35 x 50 cm. (pentru a căpăta dimensiunile finale de 35 x 50 cm., hârtia trebuie sî aibă dimensiunile mai mari, nu mai puţin de 40 x 55 cm.), se va executa cu atenţie desenul conform schiţei anexate, se va spăla desenul cu apă, se va aplica un strat de soluţie ca fond general pe toată pagina (cu excepţia unui chenar alb de 2,5 cm.) ,şi se va executa banda cu tente suprapuse. Astfel cele 4 ore de lucru în atelier le veţi putea dedica tentelor suprapuse de pe con şi cilindru.

ÎNTOCMIT,
Lector dr. arh. Adriana IANOVICI

ŞEF CATEDRĂ,
Conf.dr.arh. Marius Marcu Lapadat

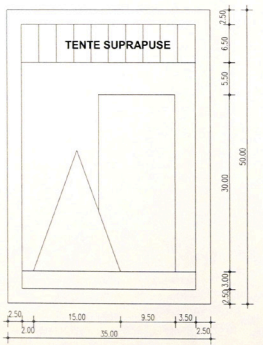

Autor necunoscut,
Anul I, Semestrul 2, Tema 1,
Exprimări ale reprezentărilor în grafica monocromă, Laviul clasic - tente plate suprapuse

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA: "STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"

AN UNIVERSITAR: 2005 – 2006
ANUL I

SEMESTRUL 2

TEMA 2 – "EXPRIMĂRI ALE REPREZENTĂRILOR ÎN GRAFICA MONOCROMĂ"

"LAVIUL CLASIC"
(TENTE DEGRADATE)

Tenta degradată este o tentă cu valoraţia în trecere de la închis la deschis sau invers. Tentele de acest fel se utilizează cu precădere în vederea redării suprafeţelor curbe.

Pentru realizarea cu succes a Temei 2 sunt necesare aceleaşi instrumente şi materiale pe care le-aţi utilizat în cadrul Temei 1. Tehnologia realizarii tentei degradate este, în mare parte aceeaşi ca şi în cazul tentei plate cu două excepţii de maximă importanţă care vizează trecerea treptată de la o valoraţie la alta:

- schimbarea treptată a intensităţii valorice se realizează prin diluarea soluţiei laviului cu apă, direct pe planşă;
- tenta degradată nu se usucă forţat, ci se lasă să se usuce la temperatura camerei (iată de ce, randarea cu tente degradate cere mult timp, însă uluitorul efect al tridimensionalităţii unui laviu bine executat merită efortul depus).

O tentă degradată de la închis la deschis se realizează în felul următor: se acoperă partea închisă a tentei cu soluţie, ca imediat să se continue cu apă curată pe partea deschisă a tentei în aşa fel, încât soluţia, amestecându-se cu apa, să formeze o trecere treptată de la închis spre deschis (în cazul unei uscări forţate, soluţia nu are timp să se infiltreze în apă şi în loc de o valoraţie în trecere treptată, vom căpăta o linie de demarcare difuză între închis şi deschis). În funcţie de intensitatea valorică dorită a tentei degradate, va trebui să suprapuneţi un număr mai mare sau mai mic de tente. Aplicând o nouă tentă, micşoraţi de fiecare dată suprafaţa acoperită cu soluţie, mărind corespunzator suprafaţa acoperită cu apă (bineînţeles, tenta următoare se dă numai după ce tenta precedentă s-a uscat). O tentă degradată se poate realiza şi de la deschis la închis, începând, în acest caz, cu apă şi continuând cu soluţie.

În cadrul temei date vi se propune să realizaţi laviul unei sfere şi a unui cilindru, luminate de o sursă de lumină convenţională, plasată în stânga obiectelor (lumina cade din stânga, de sus în jos sub un unghi de 45° faţă de linia orizontului). Vă amintim, că pe suprafeţele curbe distingem următoarele gradaţii ale clarobscurului: lumina, semiumbra, umbra proprie şi reflexul. Aceste gradaţii nu au o linie de demarcare clară, ci trec treptat din una în alta.

Lumina este partea cea mai luminată a sferei sau a cilindrului, locul unde razele de lumină cad pe suprafaţă sub un unghi mare de incidenţă. Semiumbra este o trecere treptată de la lumină la umbră, formată de lumina ce lunecă pe suprafata curbă. Umbra proprie se află în partea în care razele de lumină nu cad. Reflexul este plasat în cadrul umbrei proprii şi este format de razele de lumină reflectate de suprafeţele înconjurătoare. Reflexul este mai deschis decât umbra proprie dar, atenţie !, mai închis decât semiumbra, deoarece lumina reflectată este mai slabă, decât lumina ce glisează pe suprafaţa curbă. Cea mai intensă, mai închisă gradaţie a clarobscurului este umbra purtată, adică umbra aruncată de obiectul luminat pe obiectele, suprafeţele înconjurătoare (cea mai mare intensitate valorică a umbrei purtate se află la începutul ei, în partea cea mai apropiată de obiect. Depărtându-se de obiect umbra purtată are o intensitate în descreştere, păstrându-şi totuşi clar desenul siluetei). În schema anexată este reprezentată propagarea luminii şi umbrei pe o sferă şi un cilindru.

Modul de lucru:

1. Etapa de studiu individual (acasă – care se notează).

Pe hârtie de acuarelă lipită, format A3 se vor executa exerciţii de tente degradate, se va realiza laviul unei sfere, a unui cilindru, a unui con.

2. Pregătirea pentru lucrul în atelier:

Acasă se vor realiza următoarele operaţii: se va lipi pe planşeta individuală hârtie de acuarelă format 35x50 cm (dimensiuni finale), se va executa cu acurateţe desenul conform schemei anexate (schema se va mări de 5 ori), se va spăla desenul cu apă, se va aplica un fond general pe toată pagina (lăsând un chenar alb de 2,5 cm), se va realiza banda cu tenta degradată.

În atelier se va lucra asupra sferei şi cilindrului.

ÎNTOCMIT,
Lector dr. arh. Adriana IANOVICI

ŞEF CATEDRĂ,
Conf.dr.arh. Marius Marcu LAPADAT

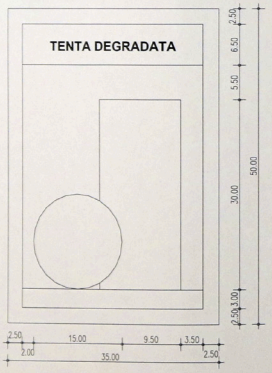

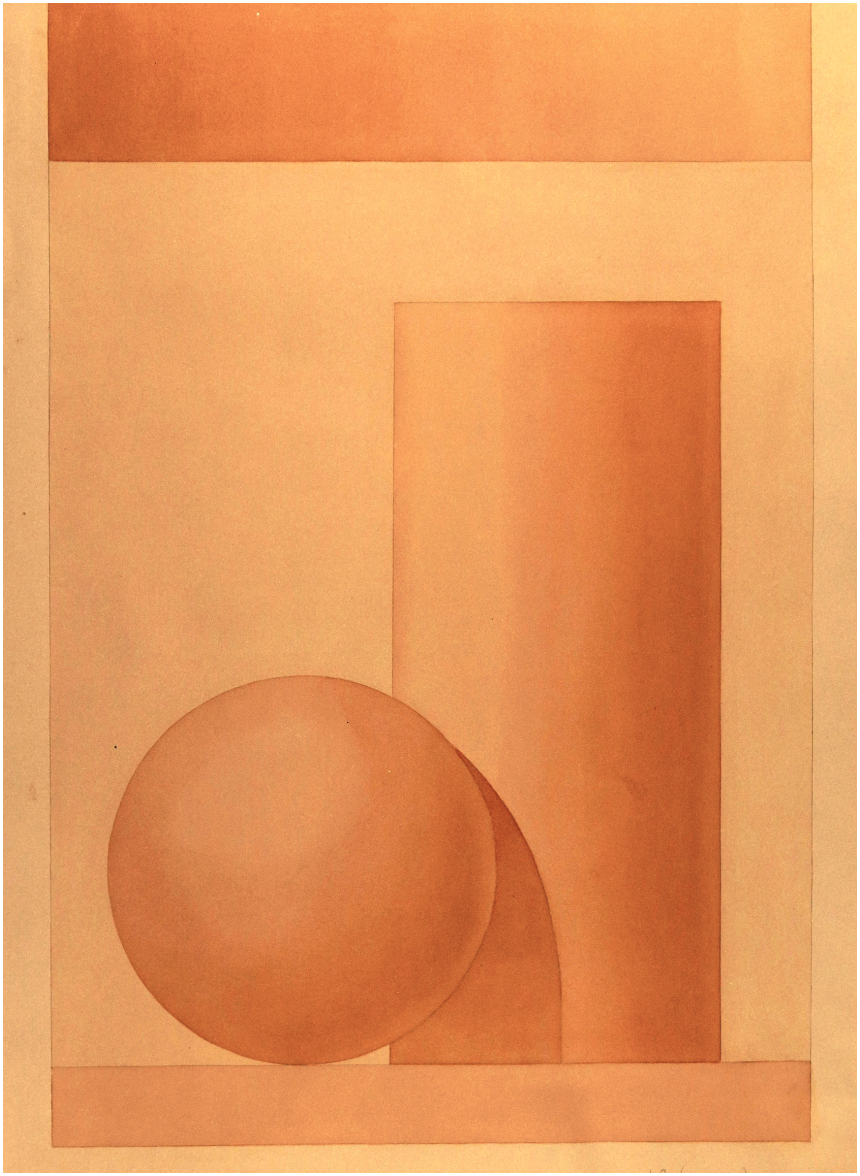

Autor necunoscut,
Anul I, Semestrul 2, Tema 2,
Exprimări ale reprezentărilor în grafica monocromă, Laviul clasic - tente degradate

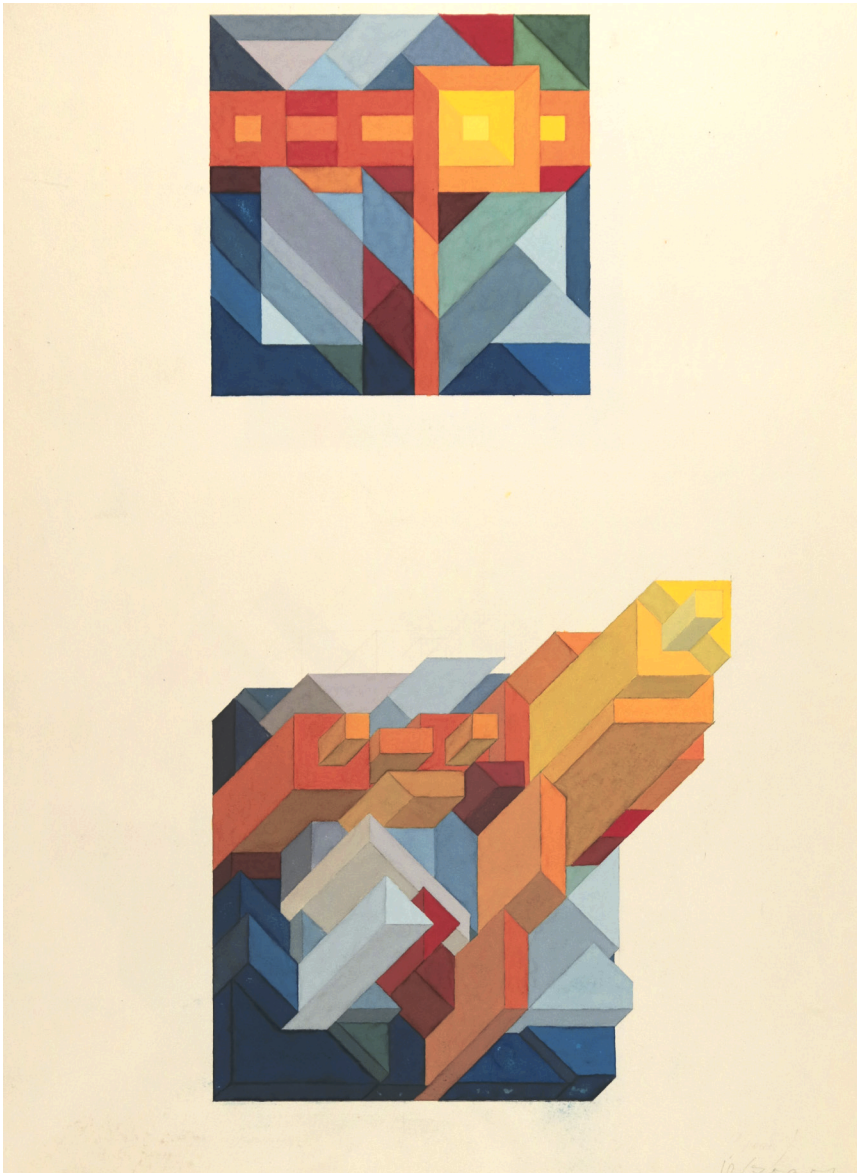

UNIVESITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA: STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL

AN UNIVERSTIAR: 2005 – 2006
ANUL I

Semestrul 2

TEMA 4 – EFECTUL MODELATOR AL POLICROMIEI SAU "STEREOSCOPIA CROMATICĂ"

Culoarea prezentă în mediul ambiant este apreciată de noi ca una din proprietăţile formei, împreună cu geometria formei, masa, dimensiunea, etc... În natură nu există culoare în afara formei şi nici formă fără culoare. S-a observat, că modificarea culorii modifică iluzoriu şi un şir de proprietăţi ale formei: geometria, masa, dimensiunile formei. De exemplu, unul şi acelaş cub, pare mai mic decât este în realitate, având culoarea albastră şi mai mare, având culoarea galbenă; un cub are o masă mai mică, dacă este bleu-ciel şi pare să posede o masă mai mare, dacă este maro; un cub tratat cu diagonale albastre şi galbene, aproape că nici nu mai este perceput ca un cub şi avem nevoie de un efort suplimentar pentru a realiza că sub această policromie agresivă se ascunde un cub.

În cadrul temei susnumite, ne vom limita la studiul influentei policromei asupra geometriei, plasticii formei. Deoarece transformarea virtuală a plasticii unei forme poate fi provocată de modificarea unei singure proprietăţi ale formei – culoarea – putem afirma, că policromia posedă calităţi modelatoare stereoscopice, că policromia este generatoare de iluzii optice, este o mare creatoare de forme virtuale. Dat fiind că arhitecţii, designerii, mai ales designerii de interior, etc...operează cu materiale cromatice, ei trebuie să cunoască efectele modelatoare ale policromiei pentru a reuşi să le dirijeze în direcţia dorită.

Culoarea nu este o proprietate obiectivă a formei, precum este, de exemplu, geometria ei. Culoarea depinde de receptorul ei, adică de ochiul uman. Fiziologii definesc culoarea ca radiaţii de o anumită lungime a undei reflectate de corpuri. Dar o radiaţie încă nu este culoare, ea devine culoare numai atunci, când este captată, percepută de ochiul uman. Coloristul american Faber Birren afirmă, că pentru a percepe diferite culori, ochiul uman îşi modifică curbura lentilei. De exemplu, pentru a recepţiona culoarea roşie, lentila ochiului îşi măreşte curbura, iar pentru a percepe culoarea albastră, lentila devine mai plată. Acest fenomen stă la baza stereoscopiei cromatice, care poate fi ilustrată în felul următor: plasând cercul cromatic pe un fond negru, observăm că nuanţele de galben par să fie plasate în afara fondului negru, mai aproape de noi, culoarea albastră pare să fie plasată mai departe de suportul negru, iar roşul şi verdele ocupă poziţii intermediare. Aşadar, stereoscopia cromatică este determinată de iluzia apropierii culorilor calde de observator şi a îndepărtării culorilor reci. Stereoscopia corinatică este o iluzie optică spaţială.

Fenomenul stereoscopiei cromatice s-a bucurat de atenţia unor personalităţi marcante ca Göethe, Otto Runge, Helmholtz, Benham, Yung, Wassily Kandinski, şi.a. Deosebit de plastic şi revelator şi-a expus experienţele cromatice şi teoria culorii Wassily Kandinski, profesor în celebra şcoală Bauhaus. Cartea sa "Spiritualul în artă", editată la München în 1911, este o piatră de temelie în istoria artei moderne.

În capitolul "Limbajul formelor şi al culorilor" din cartea "Spiritualul în artă", Kandinski ne împărtăşeşte rezultatele unor trăiri empirico-sufleteşti, care nu se bazează pe nici o ştiinţă pozitivă, dar care intră în rezonanţă cu informaţia deţinută de arhetipul nostru, făcându-ne să descoperim că ştim aceste lucruri dintotdeauna. Culoarea galbenă, afirmă Kandinski, are o mişcare centrifugă, iradiază şi astfel se apropie de privitor în mod aproape concret, iar albastrul are o mişcare centripetă, aidoma unui melc ce se retrage în cochilia lui şi se îndepărtează de observator. Galbenul agresează, înţeapă ochiul, în timp ce albastrul absoarbe privirea în profunzimile sale răcoroase şi catifelate. Roşul este serios, puternic şi stabil, iar verdele absolut este cea mai liniştită culoare. Portocaliul este un roşu apropiat de noi prin intermediul galbenului, iar violetul este un roşu îndepărtat prin aditia albastrului. Fiecărei culori îi corespunde un anumit sunet muzical (de exemplu, galbenul poate fi asociat cu sunetul înalt al unei trompete) şi o anumită formă geometrică. Kandinski susţine, că "valorarea unor culori este subliniată prin unele forme şi atenuată prin altele. Culorile ascuţite sună mai puternic dacă se asociază cu o formă ascuţită (de exemplu, galbenul în triunghi), culorile care tind spre tonuri adânci sunt accentuate de formele rotunde (de exemplu, albastrul în cerc)". Pe de altă parte, Kandinski afirmă, că "nepotrivirea dintre formă şi culoare nu trebuie evaluată ca o lipsă de armonie ci, dimpotrivă, ca o nouă şansă spre o nouă armonie. Întrucât numărul culorilor şi al formelor este infinit, combinaţiile posibile sunt şi ele infinite. Acest material este inepuizabil".

Este de subliniat faptul, că orice culoare poate fi rece şi poate fi caldă. De exemplu, roşul este cald, dacă i se adaugă puţin galben devine şi mai cald, iar dacă i se adaugă puţin albastru devine mai rece. Albastrul e rece, cu puţin negru devine şi mai rece, iar cu puţin roşu devine mai cald, rămânând, bineânţeles, în limita unei culori reci. Verdele cu puţin galben devine cald, iar cu puţin albastru devine rece.

Realizând o compoziţie abstractă, policromă pe o suprafaţă bidimensională, putem observa, că această suprafaţă, iniţial fiind plată, s-a transformat într-un relief, mai bine zis, în iluzia unui relief, în care părţile proeminente sunt figurile în culori calde, iar adâncimile sunt ocupate de figurile în culori reci. Vom descoperi, că cel mai înalt punct al acestui relief virtual este galben, iar cel mai profund este albastu-rece. Astfel, policromia a "modelat", a "sculptat" suprafaţa plată, creând iluzia dimensiunii a treia şi alcătuind o compoziţie spaţială.

Pentru a studia efectul modelator, stereoscopic al policromiei vi se propune să realizaţi o compoziţie abstractă simplă, să o prelucraţi cromatic în culori reci şi calde de maximă saturaţie şi, prin realizarea unei axonometrii policrome, să analizaţi iluzia optică tridimensională obţinută. Atenţie! Fiecare figură plată a compoziţiei va căpăta în axonometrie tridimensionalitate, va avea înălţime, deci va avea şi suprafete laterale. Aceste suprafete laterale va trebui să le colorati, considerând o direcţie arbitrară a luminii (de sus în jos sub un unghi de 45° faţă de planul compoziţiei), ceea ce va genera umbre proprii pe suprafetele laterale rezultate.

Lucrarea se va executa pe hârtie pentru acuarelă (de exemplu, hârtie "Foutenay", care are o granulaţie medie), de dimensiunea 40 x 55 cm., lipită pe planşetă (câmpul de lucru fiind de 35 x 50 cm.), în tempera (atenţie la efectul de transformare a valorii culorii de la închis la deschis în procesul uscării).

Compoziţia se va realiza în cadrul unui pătrat cu dimensiunile de 15 x 15 cm., pe care se aplică o retea modulară, modulul fiind un pătrat de 3 x 3 cm. (în cazul unei necesităţi compoziţionale, modulul poate fi fracţionat cu linii verticale, orizontale sau orientate la 45°). Compoziţia trebuie să fie abstractă, simplă, dar nu simplistă, logică, dinamică, echilibrată, compusă din forme geometrice simple, clare, aflate în interacţiune.

Scopul didactic: conştientizarea efectului stereoscopic al policromiei.

Modul de lucru:

1.- Studiu individual (acasă, care se noteaza).

Se vor prezenta nu mai puţin de 6 schiţe – idei de compoziţie, realizate în creion, cu dimensiunile de 7,5 x 7,5 cm., dintre care 1 schiţă, la alegerea autorului, va fi în variantă cromatică. Se va realiza şi schiţa - color a axonometrie compoziţiei alese.

Pentru studiul în atelier, trebuie să realizaţi acasă liniar, în creion, compoziţia pentru care ati optat (15 x 15 cm.) şi axonometria ei pe formatul 40 x 55 cm.

2. Studiu în atelier (se noteaza).

Pe hârtia lipită pe planşetă, cu desenul compoziţiei în plan şi al axonometriei trasate în creion (acasă), se aplică culoarea (în atelier).

Materiale pentru lucru:

- hârtie pentru acuarelă;
- pensule Nr. 2-3-4;
- tempera;
- o paletă din plastic alb;
- 2 borcane;
- burete, cârpă;
- aparat electric pentru uscat;

BIBLIOGRAFIE:

- Paul CONSTANTIN, "Culoare – artă – ambient", Ed. Meridiane, 1979.
- Wassily KANDINSKI, "Spiritul în artă", Ed. Meridiane, 1994.

ÎNTOCMIT,
Conf.dr.arh. Iulius IONESCU
Lector arh. Romeo SIMIRAŞ
Lector dr.arh. Adriana IANOVICI

Student Mihai Denes, promoţia 2010
Anul I, Semestrul 2, Tema 4,
Efectul modelator al policromiei sau "stereoscopia cromatică"

1st year, 2nd semester, university year 2005-2006

5th THEME **COMPOSITIONAL MODULAR FIELD FROM STYLIZED ELEMENTS**

The communication using the drawing can touch the most profound limits of the spirit. In the same time, the drawing is capable to essentialise the messages and can be the mean (the technique) for displaying the most realistic appearance of the things, real or imaginated. From here issues the different hypostasis of the drawing and of the modeling as aim:
- the drawing as mean and purpose in exprimation of the abstract ideas and of the modeling as mean and purpose;
- the drawing as mean for conceiving things. In this sense the drawing and the modeling are the indispensable instruments of those who activate in the universe of the made things: architects, designers, engineers, etc.

The drawing stimulates the imagination.
The proposed theme will express this four stages:
1. **naturalism**: limitation at minutely reproducing of what is seen, the expression being often exhausted in writing down excessive and irrelevant details.
2. **realism**: the aspiration of surprising the essential of the nature of the forms, neglecting the insignificant details in a realistic representation who bear a message.
3. **stylization**: operates a generalization, a simplification of the nature of the forms, a reducing of the details, a render of the characteristic through forms, lines, and essential surfaces.
4. **abstractisation**: defined as a mental-spiritual process, a practical process of abstracting the reality from the image and replacing it with a semanthic refined of every evocation of the palpable world, a semanthic of the essence of the things.

AIMS OF THE THEME:

1. Essentialisation of the form in the bidimensional graphic representations.

It is aimed the graphic expressing of an image from the real world (zoomorphous, vegetal or an object), transforming the naturalist representation (eventually a photo) into a stylized representation, with a great degree of essentialisation, passing through 6 degrees of transformation (from a realistic representation to stylization, and finally abstractisation), materialized in 6 square drawings of 10 x 10 cm.

2. Using the modulus obtained through stylization, is required to realize two compositions on two compositional fields of 16 x 16 cm, divided in 16 squares with the side of 4 cm, from which would result: different types of rhythm, induced by the: bilateral symmetry, translation symmetry, rotation symmetry and negative symmetry (at option).

GENERAL DATA:

THE RHYTHM – induced by successions, cadence, interval, periodicity, is important by the dimensional point of view, but simultaneously we take into account the factor TIME (the notice, the running through the image or the group of images during the time unity). Hence a natural consequence – the rhythm offers to the ambiance a kind of rigour, stability. The rhythm is sthenic between certain limits (the exaggeration could lead to monotony and the opposite effect).

The rhythm appealed by the vertical suggests the dynamic of the great space for ceremony (the gothic cathedral). The accusing and the development of the rhythm dominated by the horizontal is suggested by going over a direction in an exposition or a succession of decorative panels in a park.

The rhythm in its primary variant (of 1st degree) - the simple rhythm is a result and the sum of the equidistant dispose (equal intervals)

The composed rhythm (of 2nd degree) – introduces the alternation and contains a much bigger gamut of elements (here appears the difficulty of perception in the condition of the presence of an exaggerated number of elements – from more than 3 elements the perception is difficult)

A characteristic of the rhythm is the speed of unrolling (image-time); results more categories of rhythm:
- rapid, tensioned, indifferent, slow, calm. In the compositional structure of a rhythm intervenes the accidents, too, the breaks, and even the accidents induced by the changing of the composition axis.

THE AXIS – essential element, vital, without which there is no control of the compositional field.

It must be underlined the triad of the value of the ax:
1. the vectorial value – directioned
2. the dominating value
3. the order value – correlation

There is here a risk factor: the monotony of the axis and the reverse, the total neglect of the axis attires another risk factor: the chaos, the aleatory, non controllable.

The axis, fundamental determinant of the composition, is directly link of the symmetry idea.

The symmetry – particularly component of the rhythm, is component part of the biocosmos, fitocosmos and of the mineral forms. The everyone's image, mirrored is a symmetry on more plans: the relative symmetry of your own body and that one which is mirrored, an absolute one.

Some general data on the symmetry are concludent:
1. the symmetry confronted by a point or a surface
2. the symmetry confronted by an axis or a plane
3. the bilateral symmetry (the most simple, evident in the bio- and fito-cosmos)
4. the trilateral symmetry (the hook of the anchor)
5. the cvadrilateral symmetry
6. the plurilateral symmetry (radial symmetric)

Pesentation manner:

On a vertical size 50 x 35 cm (white drawing paper) will be set up the 6 stages of stylization and the 2 compositional fields (see points 1 and 2)

The execution of the work will be done in this way: the stylisation phase will be done at home, and the 2 compositional fields will be done in the workshop. The sketches realized at home enter in the final evaluation and in the mark and they include more variants which will be selected for the presentation on the plate realized in the workshop. The technique will be polychrome, at option.

Bibliography:
Tiberiu Roman, *Simetria* , Ed. Tehnica, 1963
Weyl, H., *Simetria*, Ed. Stiintifica, 1966
Sales Meyer, Franz, *Ornamentica*, Ed. Meridiane, 1985

Drawn by,
Lect. arh. Romeo SIMIRAS

Chief of the Department,
Conf. dr. arh. Marius Marcu LAPADAT

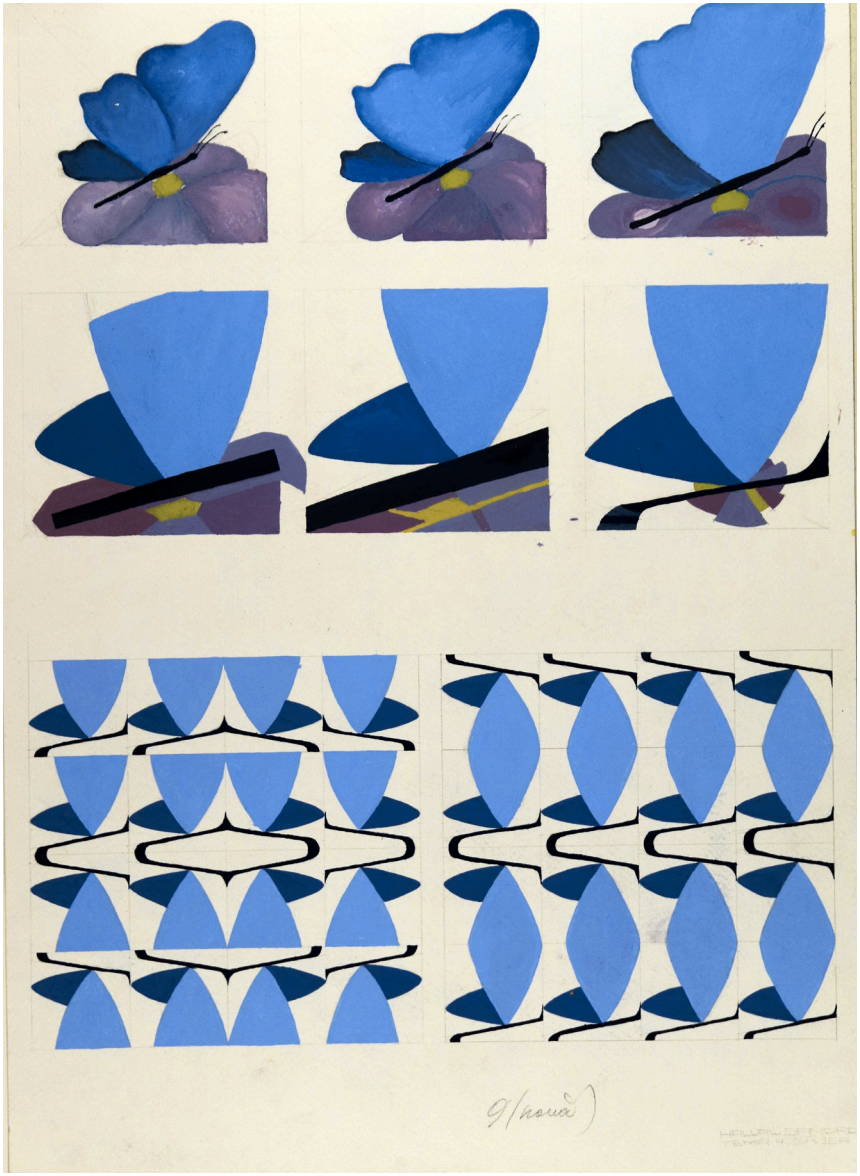

Student Sandra Hallal, promoția 2015
Anul I, Semestrul 2, Tema 5,
Compoziție în câmp cu element modular stilizat

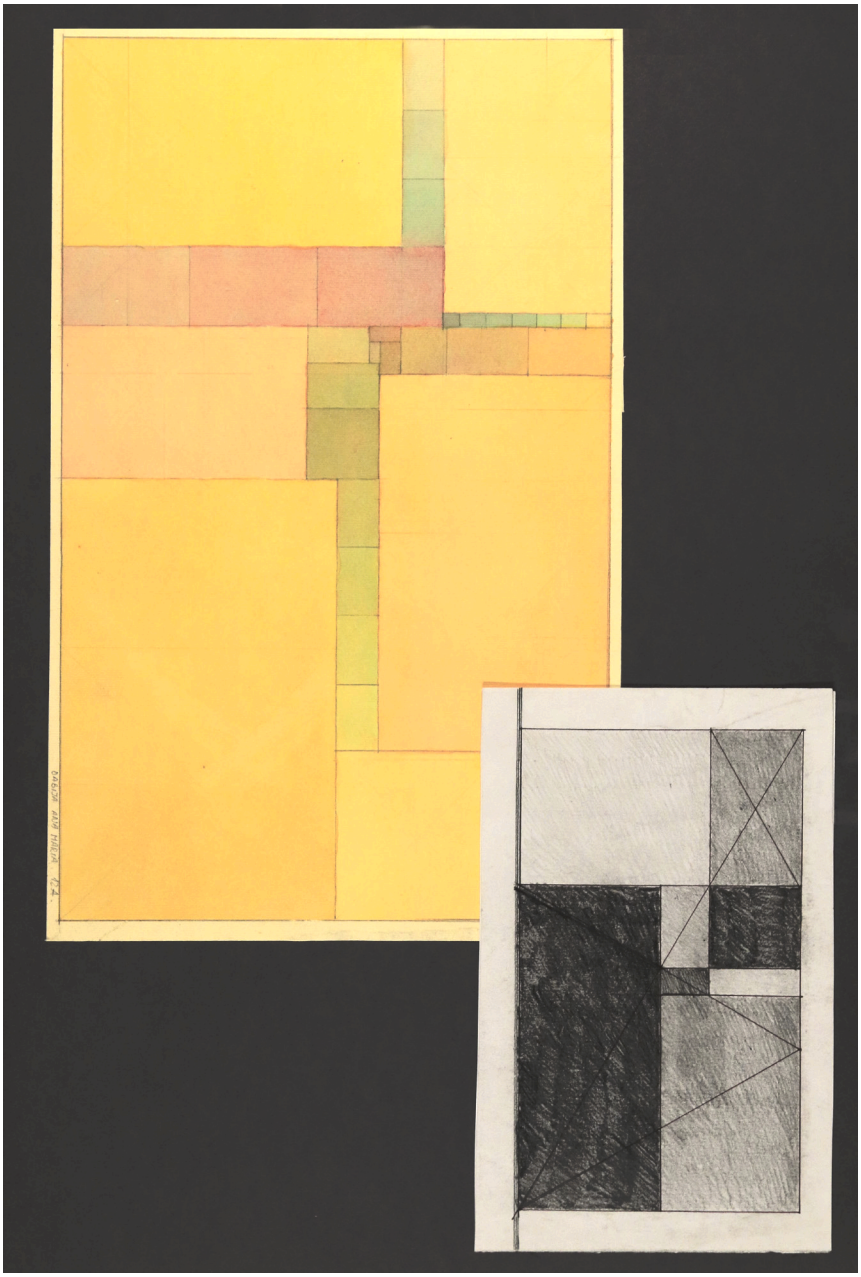

Student Ana Maria Dabija, promoția 2010
Anul I, Semestrul 2, Tema 6,
Secțiunea de aur

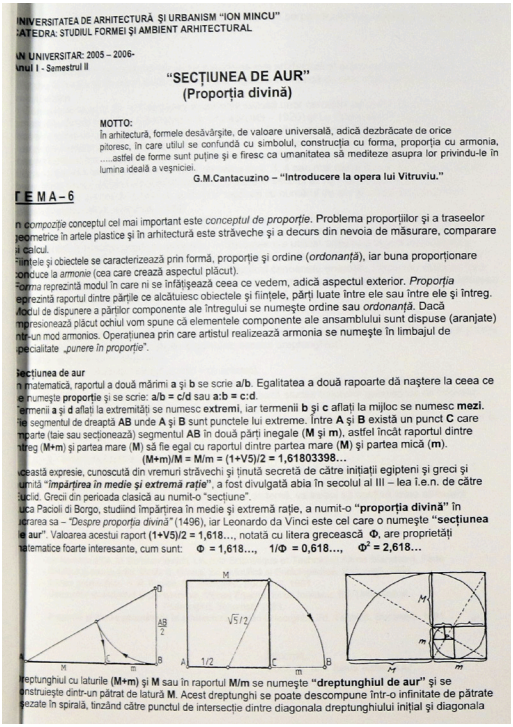

NIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM "ION MINCU"
ATEDRA: STUDIUL FORMEI ȘI AMBIENT ARHITECTURAL

N UNIVERSITAR: 2005 – 2006-
nul I - Semestrul II

"SECȚIUNEA DE AUR"
(Proporția divină)

MOTTO:
În arhitectură, formele desăvârșite, de valoare universală, adică dezbrăcate de orice pitoresc, în care utilul se confundă cu simbolul, construcția cu forma, proporția cu armonia, ...astfel de forme sunt puține și e firesc ca umanitatea să mediteze asupra lor privindu-le în lumina ideală a veșniciei.
G.M.Cantacuzino – "Introducere la opera lui Vitruviu."

TEMA – 6

n *compoziție* conceptul cel mai important este *conceptul de proporție*. Problema proporțiilor și a traseelor eometrice în artele plastice și în arhitectură este străveche și a decurs din nevoia de măsurare, comparare i calcul.
Ființele și obiectele se caracterizează prin formă, proporție și ordine (*ordonanță*), iar buna proporționare onduce la *armonie* (cea care creează aspectul plăcut).
Forma reprezintă modul în care ni se înfățișează ceea ce vedem, adică aspectul exterior. *Proporția* eprezintă raportul dintre părțile ce alcătuiesc obiectele și ființele, părți luate între ele sau între ele și întreg. Modul de dispunere a părților componente ale întregului se numește ordine sau *ordonanță*. Dacă mpresionează plăcut ochiul vom spune că elementele componente ale ansamblului sunt dispuse (aranjate) ntr-un mod armonios. Operațiunea prin care artistul realizează armonia se numește în limbajul de pecialitate *„punere în proporție"*.

ecțiunea de aur
n matematică, raportul a două mărimi **a** și **b** se scrie **a/b**. Egalitatea a două rapoarte dă naștere la ceea ce e numește **proporție** și se scrie: **a/b = c/d** sau **a:b = c:d**.
ermenii **a** și **d** aflați la extremități se numesc **extremi**, iar termenii **b** și **c** aflați la mijloc se numesc **mezi**.
ie segmentul de dreaptă **AB** unde **A** și **B** sunt punctele lui extreme. Între **A** și **B** există un punct **C** care mparte (taie sau secționează) segmentul **AB** în două părți inegale (**M** și **m**), astfel încât raportul dintre ntreg (**M+m**) și partea mare (**M**) să fie egal cu raportul dintre partea mare (**M**) și partea mică (**m**).

(M+m)/M = M/m = (1+V5)/2 = 1,61803398…

ceastă expresie, cunoscută din vremuri străvechi și ținută secretă de către inițiații egipteni și greci și umită **"împărțirea în medie și extremă rație"**, a fost divulgată abia în secolul al III – lea î.e.n. de către cuclid. Grecii din perioada clasică au numit-o "secțiune".
uca Pacioli di Borgo, studiind împărțirea în medie și extremă rație, a numit-o **"proporția divină"** în tratarea sa – *"Despre proporția divină"* (1496), iar Leonardo da Vinci este cel care o numește **"secțiunea e aur"**. Valoarea acestui raport **(1+V5)/2 = 1,618…**, notată cu litera grecească **Φ**, are proprietăți atematice foarte interesante, cum sunt: **Φ = 1,618…, 1/Φ = 0,618…, Φ² = 2,618…**

reptunghiul cu laturile **(M+m)** și **M** sau în raportul **M/m** se numește **"dreptunghiul de aur"** și se onstruiește dintr-un pătrat de latură **M**. Acest dreptunghi se poate descompune într-o infinitate de pătrate șezate în spirală, tinzând către punctul de intersecție dintre diagonala dreptunghiului inițial și diagonala

ui care se alătură pătratului de origine. Aceste diagonale sunt perpendiculare și adesea sunt utilizate la nerea în proporție într-o compoziție în plan.

licații ale secțiunii de aur
roiectările făcute prin măsurători și trasee geometrice asupra arhitecturii și artelor plastice confirmă lizarea în cunoștință de cauză a acestei proporții și legătura intrinsecă cu cele mai valoroase și cunoscute oații artistice.
Germania secolului al 19 – lea secțiunea de aur este supusă unor cercetări de ordin statistic cu rezultate marcabile. Școala de la Bauhaus (mișcare de artă aplicată – 1920) și Le Corbusier au studiat și utilizat seele geometrice bazate pe secțiunea de aur. M. Borissavlievitch, arhitect sârb și doctor în litere la Paris, dezvoltat o estetică a arhitecturii bazată pe secțiunea de aur în lucrarea sa "Le Nombre d'Or" – 1926. În easta lucrare autorul explică frumusețea **"numărului de aur"** și ne pune la dispoziție câteva metode de lizare a traseelor geometrice în compozițiile canonice cu 2, 3, 4 sau mai multe forme sau în compozițiile ere. Matila Ghyka, utilizând rezultatele statistice obținute în secolul al 19 – lea în acest domeniu, a neralizat și pus în evidență o serie de analogii în legătură cu numărul de aur și traseele geometrice licate în studiul naturii, anatomiei și artei.
n factor important care poate conduce la punerea în proporție a clădirilor îl reprezintă "jocul" dintre plinuri golul în studierea fațadelor sau mai subtil – raporturile care se stabilesc între suprafețele de lumină și le de umbră. În practica curentă a compoziției arhitecturale s-a utilizat adesea o regulă simplificată a cțiunii de aur. Au apărut studii și aplicații practice dezvoltând secțiunea "la o treime" sau "la două treimi" /3 sau 3/4 (vezi arhitectura Romei antice care a simplificat canoanele grecești). Utilizarea secțiunii "la o reime" în juxtapunerea tronsoanelor unei clădiri, de exemplu în arhitectura modernă, aproximează valoarea cțiunii de aur (greu de utilizat) – raportul fiind 1,666… față de 1,618…

ema
xercițiul nostru propune realizarea unei compoziții plane, policromă, bazată pe dreptunghiuri de aur și care lizează traseele geometrice formate de diagonalele acestor dreptunghiuri.
uciul se va desfășura în două faze:
AZA – 1 – studiu individual (realizat acasă) – se notează.
Pe formate A4 se vor studia mai multe variante de compoziții plane formate din dreptunghiuri. Plasarea dreptunghiurilor în compoziție va avea la bază studiul traseelor geometrice ce folosesc diagonalele dreptunghiurilor de aur. Compozițiile vor fi realizate în creion grafit, iar suprafețele vor fi acoperite cu tonuri de gri. Peste fiecare variantă se va desena în tuș traseul geometric care a stat la baza compoziției.

AZA – 2 – lucrare realizată în atelier (4 ore).
Pe un format A3 se cere o compoziție policromă plană ca rezultat al studiului realizat la faza – 1. Tehnica de prezentare este la alegere: creioane colorate, acuarelă, tempera (de preferat) etc. Această lucrare, deși realizată în condiții impuse de temă, va trebui să conțină toate atributele importante ale compoziției: dominantă, echilibru, armonie.

bliografie:
- **Le Nombre d'Or**, M. Borissavlievitch, Librairie Scientifique et Technique Albert Blanchard, Paris
- **Estetică și teoria artei**, Matila C. Ghyka, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1981.
- **Cartea proporțiilor**, H. R. Radian, Ed. Meridiane, București, 1981
- **Geometrie descriptivă și perspectivă**, Mircea Enache, Iulius Ionescu, Ed, Didactică și Pedagogică, București, 1983.
- **Proporții și trasee geometrice în arhitectură**, Adrian Gheorghiu, Ed. Tehnică, București, 1991.

Întocmit,
Conf. dr. arh. Iulius IONESCU

VERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
ULTATEA DE ARHITECTURĂ
EDRA: STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL

UNIVERSITAR: 2005 – 2006 ANUL I – SEMESTRUL II

T E M A nr.7 – "RANDAREA UNEI FAŢADE"

Vilă pe strada Silvestru Nr. 51
(zona: Bul. Dacia – între Pţa. Gemeni şi Calea Moşilor)
Arhitect Marcel Iancu 1931

"Planuri, faţade, secţiuni, machete, fotografii, filme, iată care sunt mijloacele noastre de a prezenta spaţiile o dată ce am intuit sensul arhitecturii, fiecare din aceste mijloace poate fi cercetat, aprofundat, îmbunătăţit, fiecare îşi aduce contribuţia proprie şi în acelaşi timp se completează unul pe altul.
Bruno Zevi – "Cum să înţelegem arhitectura."

Cu privire la reprezentările plane, faţadele, tot Bruno Zevi spune: "La urma urmei aici se pune problema
ezentării unui obiect cu două sau cel mult trei dimensiuni. Dacă răsfoim cărţile de arhitectură vom constata totuşi că oda grafică – liniară este foarte răspândită, ca de exemplu în desenul lui Letarouilly al faţadei dela palazzo Farnese sau ta casei de la cascade, Falling Water de F.L. Wright.

Schiţa palazzo Farnese ne prezintă o operă exclusiv parietală cu doar două dimensiuni, singura problemă ar fi de a a diferenţa de consistenţă a materialelor şi măsura în care ele reflectă lumina, tencuiala, piatra, sticla, golurile. În desen a această problemă este complet trecută cu vederea, toate materialele sunt prezentate la fel până şi zidul neted, spaţiul a delimitează clădirea şi golurile ferestrelor sunt uniformizate. Se discută atât de spaţii şi de goluri totuşi, acest gen de en este considerat ca un model de claritate.

Am renunţat la schiţele din secolul trecut, la reprezentările picturale şi scenografice de dragul unei precizii mai mari, cădem în moda unei grafici abstracte, absolut antiarhitecturală, ba mai mult, având în vedere că este vorba de o blemă prin excelenţă de sculptură, o astfel de reprezentare ar echivala cu redarea unei statui, desenându-i doar turul."

Prezentarea formelor arhitecturale prin desene randate, are raţiunea de a exprima concepţia creatorului până în a mai mici detalii, subliniind nu numai suprafeţele de plin şi gol, relieful faţadelor prin jocuri de umbră şi lumină, ci şi tura materialelor folosite cum ar fi: sticlă, piatră, metal, cărămidă etc.

NŢINUTUL STUDIULUI:

Faza – 1. În intervalul de timp, ce separă şedinţa de prezentare a temei de cea a finalizării la atelier se va realiza o surtă de notaţii spaţiale (desen în perspectivă) din diferite puncte de observare ale imobilului de studiat. Vor fi selectate elemente considerate a fi de maximă expresivitate, concretizate prin schiţe în perspective după ansamblu sau detalii capabile să transmită o informaţie cât mai clară în vederea unei elaborări facile şi concludente ale faţadei – obiect al studiului de randare.
Schiţele se vor executa pe hârtie de desen utilizând tehnici de schiţare cât mai expresive şi se vor prezenta la şedinţa de atelier, urmând a fi introduse în caietul de portofoliu.

Faza – 2. (se execută în atelier) Pe un format final 35 x 50 cm, paginat pe verticală, studenţii vor veni cu faţada senată în creion subţire la scara 1/50 pe hârtie de desen, adecvată tehnicii de randare alese. Această faţadă va fi randată ata din tehnicile indicate mai jos şi completată cu elemente de anturaj. Câmpurile faţadei pot fi interpretate din punct de tare cromatic sau al materialelor de finisaj.
ânea în care trebuie abordat acest proces de randare al faţadei este în primul rând funcţie de tehnica folosită: **acuarelă, opera, creioane colorate, pastel**. În principiu etapele sunt următoarele:

1.- **Aplicarea tentei de fond care determină silueta obiectului de arhitectură.**
2.- **Marcarea golurilor printr-o nouă tentă.**
3.- **Desenarea tâmplăriei de faţadă.**
4.- **Aplicarea umbrelor proprii şi purtate pentru a pune în valoare relieful faţadei.**
5.- **Exprimarea texturii materialelor folosite în realizarea construcţiei.**
6.- **În final se vor desena elementele de anturaj care pun obiectul prezentat în relaţie cu cadrul natural sau urban.**

ţada prezentată în temă este la scara 1/100 şi va fi mărită pe formatul de desen la scara 1/50.

Şef catedră,
Conf.dr.ar. Marius Marcu LAPADAT

Întocmit,
Arh. Ion VLAHU
Lect.arh. Romeo SIMIRAŞ

Student Vlad Străjan, promoţia 2011
Anul I, Semestrul 2, Tema 7,
Randarea unei faţade

Planșe din anii 2000-2012

Teme de Studiul Formei anii 2005-2007

Anul II de studii

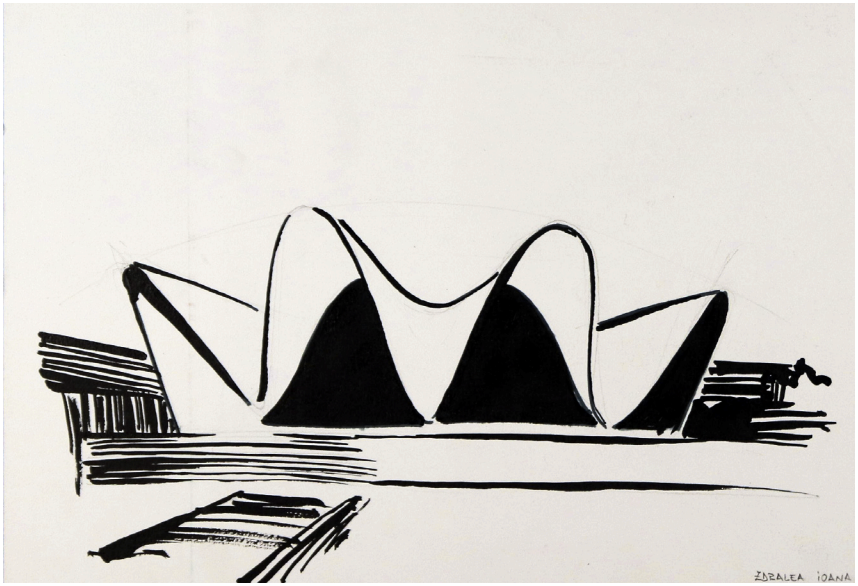

Student Ioana Alexandra Zdralea,
promoția 2011
Anul II, Semestrul 1, Tema 1,
Esențializarea formei prin desen

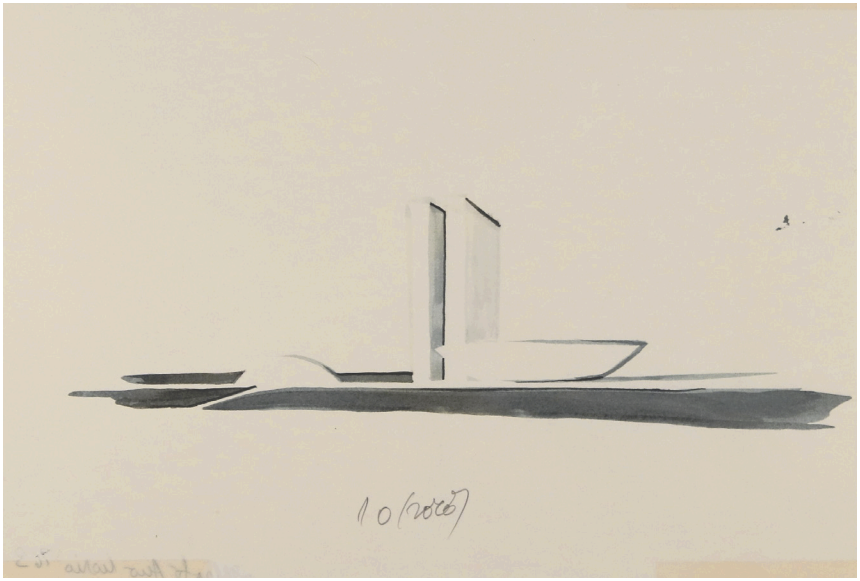

Autor necunoscut
Anul II, Semestrul 1, Tema 1,
Esențializarea formei prin desen

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM „ION MINCU"
FACULTATEA DE ARHITECTURĂ
CATEDRA :„STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"

AN UNIVERSITAR: 2006 - 2007
ANUL II - Semestrul 1

TEMA 1

ESENTIALIZAREA FORMEI PRIN DESEN (Schiţa, crochiul, desenul de notaţie rapidă)

Definirea DESENULUI, această manifestare specifică naturii umane, este o intreprindere anevoioasă având în vedere că, desenul fiind legat de structura mentală profundă, este prezent în mai toate formele de exprimare ale omului, de la instinctul său de a reprezenta lumea până la cele mai elaborate lucrări ale intelectului şi spiritualităţi sale. De la semne la desenele cele mai elaborate această manifestare reprezintă o parte a sferei mai largi a comunicării.

Desenul privit ca ansamblu de mijloace de comunicare va apărea ca un vehicul de informaţii care transcede simpla lui accepţiune ca o modalitate de reprezentare a lumii realului sau a viziunilor imaginate. El poate părea legat doar de sfera vizualităţii, dacă ar fi să-l acceptăm numai în sensul materialităţii sale. Ştim că în sens semantic comunicarea, fiind un joc între semnificatul - obiect sau idee şi semnificantul - semn prin care ne exprimăm, desenul ne apare ca potenţial mijloc de comunicare a ideilor cele mai abstracte.

Dar comunicarea presupune limbaje, deci gramatici specifice, morfologie şi sintaxă, necesare elaborării textului de comunicare. Deci iată desenul ca mijloc de creare, depozitare şi vehiculare a valorilor culturale care se manifestă prin limbaje specifice de expresie. Aceasta presupune de asemenea asumarea de convenţi de limbaj, care în de bazele structurilor culturale ale societăţilor umane, precum şi de dinamica percepţiei asupra fenomenologiei lumii, dinamică datorată modificării continue a mediului de referinţă cultural şi de civilizaţie.

Comunicarea prin limbajele desenului poate atinge cele mai profunde limite ale spiritualităţii. Totodată desenul este capabil de esenţializarea mesajelor, dar poate fi vehiculul (tehnica) infaţişării celei mai realiste aparenţe a lucrurilor reale sau imaginare. De aici decurg diversele ipostaze ale desenului şi modelajului ca mijloc şi scop:

- Desenul ca mijloc şi scop în exprimarea ideilor abstracte, estetice sau cu mesaj informaţional.
- Desenul ca mijloc în scopul conceperii de lucruri. In acest sens desenul şi modelajul sunt instrumentele indispensabile ale celor care activează în universul lucrurilor înfăptuite: arhitecţi, designerii, inginerii, etc.

Desenul stimulează imaginaţia.

Materializarea prin desen a ideilor face posibilă evaluarea şi raportarea lor la mediul de referinţă existent. Modificându-l, mediul de referinţă reconfigurat se constituie ca o nouă bază de pentru noi idei sau (şi) pentru perfecţionarea celor existente.

Mobilitatea gândului care zămisleşte şi conturează ideea, care vrea să se înfăptuiască în materie, nu poate fi urmărită în înfăţişarea ei, în nuanţele ei cele mai subtile, mai bine dacât în relaţia organică dintre mâna care desenează (modelează) şi mintea şi văzul care o conduc.

Fără îndoială că imaginaţia este îngrădită în invenţie de limitele biologice ale fiecăruia şi de mediul de referinţă (cultural şi de civilizaţie) în care evoluează individul.

Eficienta (randamentul) mijloacelor de exprimare joacă un rol important în capacitatea de stocare şi comunicare a informaţiei. Problema în arta înfăptuirii (deci şi a arhitecturii) se pune astăzi între libertatea de a opera cu gândul (în modelarea materiei) şi viteza cu care pot fi exprimate şi materializate ideile în desenele necesare construirii (înfăpturii).

În consecinţă, între exprimarea concepţiei şi gradul de complexitate al desenelor analitice - tehnice s-a iscat o prăpastie în care calculatorul are rolul paradoxal şi ingrat de izbăvitor de chinuri, dar şi de uzurpator al sensibilităţii, al personalităţii şovăitor căutătoare în sfera fluidă a ideilor, prin imixtiunea între gând şi faptă a inteligenţei interpuse a celor care au elaborat algoritmii programelor (software-ul).

Pentru scopul urmărit, în didactica însuşirii desenului ca mijloc de comunicare, vom localiza preocuparea noastre la acel tip de desen, mijloc de exprimare grafică a ideii (a conceptului), idee înţeleasă ca teză fundamentală ce stă la baza înfăpturilor naturii şi ale omului.

Acest exerciţiu continuă seria de teme destinate întăririi spiritului de observaţie şi disciplinării actului de desen, în reprezentarea formelor.

Studentul îşi formează prin exerciţiu un sistem propriu de semne (limbaj grafic) prin care îşi fixează ideile esenţiale despre forma obiectului real sau imaginat.

Există mai multe procedee prin care se pot însuşi exprimări grafice esenţializate ale formelor; de exemplu:

1. Se poate porni de la un desen de observaţie şi redare cât mai fidelă a lucrurilor reale (desen după natură). Apoi, prin analiză, se face o selecţie succesivă a elementelor definitorii, care exprimă în desene din ce în ce mai sintetice ideea, fie că este vorba despre formă, fie despre conceptul de alcătuire constructivă, funcţională, etc.

2. Într-o etapă ulterioară a procesului de deprindere în exprimarea esenţei prin desen, se poate porni de la concentrarea atenţiei şi analiza exclusiv mentală asupra subiectului, care va substitui faza de desenare fidelă (ca prim suport pentru simplificatre), realizându-se reprezentări esenţializate din ce în ce mai sintetice, utilizând memoria vizuală.

Se va proceda la o exprimare selectivă a particularităţilor obiectului observat, fie că este vorba de alcătuirea formei, fie de alte particularităţi compoziţionale : ritm, simetrie, echilibru, opac-transparent, etc.
Învăţarea desenului depinde în mare măsură de structura mentală şi de personalitatea fiecăruia şi mai puţin de explicări teoretice.

De exemplu, turnul Eiffel sau podurile arhitectului Calatrava pot fi exprimate prin esenţializarea conceptului ingineresc – constructiv, pus în formă, sau pot fi exprimate prin forţa de expresie a liniilor ce domină concepţia formală a acestor monumente. Şi într-un caz şi în altul cele două aspecte nu se exclud; este doar o chestiune de accent în expresia reprezentării.

În cadrul exerciţiului propus în această temă, scopul didactic este fixat pe exprimarea sintetică a conceptului de formă a obiectelorlor (ca subiecte supuse observaţiei).

Se cere studierea şi realizarea unor desene de notaţie rapidă (desen de esenţializare şi expresie a formelor) pentru unele clădiri din Bucureşti, care vor fi observate la faţa locului, precum şi a unor clădiri cu mare forţă de expresie din patrimoniul arhitectural universal, atât din perioade istorice vechi cât şi moderne.

Se vor executa acasă 10 desene (crochiuri) pe format A-4 în tehnici diverse: creion, mină groasă, peniţă, pensulă, care se notează.

Studenţi vor veni la atelier cu copii xerox după fotografii cu monumente din Bucureşti, din ţară şi din străinătate, dintre care se vor selecta exemplele ce vor fi lucrate în atelier pe hârtie de desen format A3.

În Bucureşti vor fi studiate la faţa locului CEC-ul, Atheneul Român, Opera, Academia militară, Pavilionul de expoziţie ROMEXPO, Pavilionul H de expoziţii din parcul Herăstrău, Palatul Victoria, Palatul CFR, clădirea CSP din Calea Victoriei, hotelul Intercontinental, hotelul Ambasador, Circul de stat, Biserica Sf. Gheorghe, Catedrala Patriarhală, Parlamentul vechi etc.

În atelier se va realiza o succesiune de schiţe după un subiect ales, schimbând poziţia iniţială a observatorului şi apoi se va redacta pe formatul A3 un desen definitiv cât mai sintetic. Se va urmări maxima economie de „semne" grafice, în tehnica aleasă ca expresie a personalităţii desenatorului.

Intocmit,
Lector arh. Romeo Simiraş

Student Laura Gabriela Chifiriuc, promoţia 2008
Anul II, Semestrul 1, Tema 1,
Esenţializarea formei prin desen

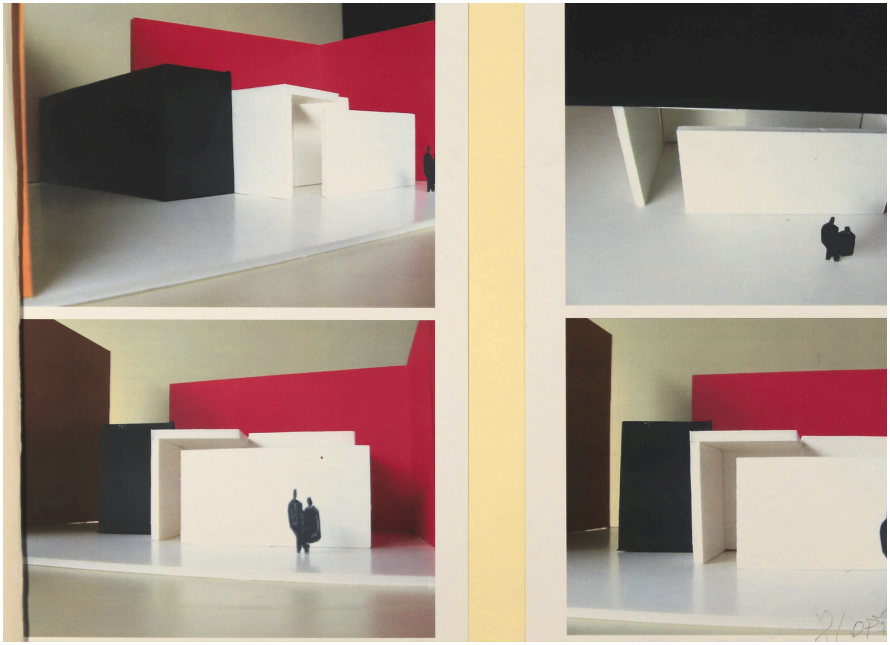

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA – STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL
AN UNIVERSITAR 2006 – 2007

STUDIUL FORMEI AN – II
EXERCIŢIUL 2
"Studiul compoziţional şi cadrul imagine"

Formă – figură – imagine. Compoziţie.
Forma este aspectul exterior prin care ni se înfăţişează un obiect. Obiectul se compune din înfăţişarea şi structura lui, iar forma este expresia exterioară a structurii sale. Prin formă un obiect se izolează de spaţiul înconjurător şi de celelalte obiecte situate în acest spaţiu (G.M. Cantacuzino). *Forma reprezintă modalitatea prin care fiecare obiect există sau se manifestă, acţionează sau se exprimă. Ea reprezintă un punct de referinţă, fără de care nici arta şi nici valoarea estetică, în ansamblu, nu pot fi înţelese. Opera de artă este concretizarea unei forme care există, în prealabil, în închipuirea artistului. Forma este cognoscibilă, iar disciplina căreia îi e dat să o cunoască este, în plan plastic, arta, iar în plan teoretic, estetica* (E. Souriau).
Termenul de formă nu este preluat şi acceptat în unanimitate pentru desemnarea aspectului exterior al obiectelor (inclusiv cele estetice), el este completat, opus sau chiar înlocuit cu cel de figură şi imagine.
Andrei Pleşu defineşte ***forma*** ca fiind reprezentarea sau transcrierea plastică a *imaginii*. ***Imaginea*** este expresia generalizată a obiectului. Ea nu este o înregistrare strictă ci o interpretare, este o abstragere mentă să reducă obiectul la esenţial. Imaginea are o anumită obiectivitate. Când auzim un cuvânt ce desemnează un anumit obiect, toţ ne figurăm aproximativ acelaşi lucru. Dacă ni se cere să desenăm ceea ce ne-am figurat (imaginat) rezultă o mare diversitate de forme. Imaginile noastre mentale despre un obiect nu diferă de la un subiect la altul, ci între *imagine şi formă* (transcrierea plastică a imaginii). Se poate spune că *imaginea este formă latentă, iar forma este imagine prelucrată*.
Aceeaşi abordare apare şi la Herbert Read:
- *Image* - experienţă vizuală comună
- *Icon* – imaginea proiectată în forma plastică

La Rudolf Arnheim apare *Form* pentru formă şi *Shape* pentru figură (imagine).
Paul Klee descrie raportul dintre figură şi formă astfel: ***figura*** desemnează aspectul exterior al fiinţelor vii, iar ***forma*** este legată de natura moartă (statică). Mijloacele de reprezentare a formei sunt: materiale (lemnul, sticla, metalul) şi "ideale" (linia, culoarea, clarobscurul).
Forma presupune materialitate, dimensiuni concrete şi este percepută prin văz. Artistul nu poate face nici o clipă abstracţie de tehnicile proprii materialului pe care îl prelucrează şi din care obţine nouă sa formă. Forma constituie construcţia complexă rezultată din acţiunea unor forţe asupra materiei, care îngloabează în ea ideea novatoare, mesajul urmărit a se transmite, soluţiile prin care sunt rezolvate funcţiile obiectului. Între formă şi suportul ei material există o legătură indisolubilă.
Forma poate fi considerată prima caracteristică unificatoare a artei cu frumosul. Frumosul este atras prin excelenţă de şi spre formă. Prin formă el este format. Arta a fost şi continuă să fie cizelatoare de forme. Produsele extraartistice devin estetice mai cu seamă datorită formei.
Compoziţia este efortul de organizare şi de echilibrare pe care îl face artistul în năzuinţa lui creatoare în domeniul formelor cu care îşi compune opera. În arhitectură, sculptură sau pictură o compoziţie este un ansamblu de forme. A compune înseamnă a dispune forme într-un spaţiu limitat într-un mod echilibrat şi armonic, cu scopul de a exprima un gând sau un sentiment (G.M. Cantacuzino).

Tema exerciţiului: "Studierea formei prin intermediul cadrului imagine".
În procesul de proiectare a formei, creaţia arhitectului prinde contur mai întâi în plan mental (ca produs al imaginaţiei sale) şi este relevată percepţiei vizuale în diferite moduri de reprezentare: desene şi fotografii, machete, reprezentări pe calculator etc.
Pentru realizarea echilibrului compoziţional pe anumite direcţii de privire, forma arhitecturală nu poate face abstracţie de cadrul mediului înconjurător (sit) şi în mod obligatoriu va stabili relaţii de interdependenţă cu acesta. În cazul exerciţiului nostru cadrul compoziţiei va fi considerat cadrul dreptunghiular al imaginii fotografice (în raport 18 / 24).
Exerciţiul de faţă propune realizarea unei compoziţii de forme libere rezultate din corpuri geometrice, ansamblul fiind studiat prin intermediul ***"cadrului imagine"*** al unui aparat de fotografiat şi a unui cadru compoziţional fix realizat din două diedre de carton cu dimensiunile şi poziţia din schiţa alăturată. Cele două diedre vor fi din carton colorat, unul galben şi unul roşu. Studiul compoziţional se face direct pe machetă în raport cu cadrul dat, fără a se recurge la realizarea unor schiţe prealabile. Se vor folosi corpuri geometrice simple (ex: prisma dreaptă dreptunghiulară, cilindrul, conul, sfera), întregi sau secţionate, de culoare albă, compoziţia realizându-se prin alăturarea sau intersectarea acestora. Alături de acestea pot fi utilizate obiecte şi materiale din uzul comun (capace de plastic, baterii, plase de sârmă etc.), care vor agrementa ansamblul şi vor fi tratate unitar în cadrul machetei.

Modul de lucru.
Studenţii vor executa acasă elementele componente ale machetei şi platforma ei (***ca rezultat al unui studiu preliminar***), iar în atelier se va face studiul compoziţional sub îndrumarea cadrelor didactice. Studiul se realizează exclusiv pe machetă cu ajutorul aparatului de fotografiat cu vizare prin obiectiv sau al unui cadru imagine confecţionat din carton. Linia de orizont (înălţimea de observare) se va lua la 3 cm. de planul machetei.
La sfârşitul şedinţei lucrarea se fotografiază în forma finală (2 fotografii de lucrare) şi se notează în atelier, machetele rămânând în posesia studenţilor.

Scopul exerciţiului.
Utilizarea eficientă a imaginii pentru un studiu compoziţional de forme în spaţiu.
Obiectivele exerciţiului.
- Realizarea compoziţiei spaţiale prin studiul integral pe machetă raportat la "*cadrul imagine*"
- Utilizarea aparatelor optice în studiul compoziţiei (aparatul de fotografiat).
- Utilizarea cadrului imagine ca mijloc de control al compoziţiilor spaţiale.
- Studiul de umbră şi lumină în realizarea imaginii fotografice.

Date de temă.
Lucrarea va fi executată din carton duplex alb şi/sau muscarton.
Numărul elementelor componente ale lucrării va fi de min. 3 şi max. 7 (fără platformă), de acelaşi fel sau diferite, compoziţia finală încadrându-se într-un cub virtual cu muchia de 30 cm. Dimensiunile corpurilor geometrice vor fi corelate cu dimensiunile finale ale machetei şi cu numărul de elemente utilizate.
Relaţia între obiectivul aparatului de fotografiat şi unghiul cadrului imagine:
- obiectiv 35 mm ~ unghi 54° - obiectiv 50 mm ~ unghi 40°
- obiectiv 44 mm ~ unghi 44° - obiectiv 135 mm ~ unghi 15°

Bibliografie:
Arcade şi popasuri, G. M. Cantacuzino, Ed. Eminescu, 1977.
Simbolul culorilor şi al formelor, Dan Mihăilescu, Ed. Enciclopedia de Buzunar, 1980.
Călătorie în lumea formelor, Andrei Pleşu, Ed. Meridiane, 1974.
Originile formei în artă, H. Read, Ed. Univers, 1971.
Fotografia – de la teorie la practică, Iuliu Pogany, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1987.
Arta şi percepţia vizuală, Rudolf Arnheim, Ed. Meridiane, 1979.

ÎNTOCMIT,
Conf. dr. arh. Iulius Ionescu
Lect. Arh. Romeo Simiraş

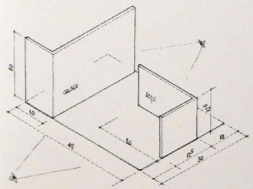

Autor necunoscut
Anul II, Semestrul 1, Tema 2,
Studiul compoziţional şi cadrul imagine

ANUL UNIVERSITAR: 2006 – 2007, Semestrul I
STUDIUL FORMEI - AN II

GRUPELE: 26-A, 24-B

TEMA 5a
FORMA ŞI TRANSFORMĂRILE EI : ADITIA

Exercițiul temei anterioare a încercat să pună în evidență relația dintre configurarea formală a unui ansamblu de volume (adiționate și / sau intersectate) și influența dispunerii lor în campul vizual de percepere delimitat de cadrul imagine.

Fară a ne fi preocupat explicit de reguli de compoziție exercițiul a pus în evidență importanța relației reciproce dintre componentele formelor în raport cu direcția de privire și cadrul imaginii. În cazul dat raportarea s-a facut la un "cadru imagine" dreptunghiular, dar, prin extensie concluziile se aplică și la relațiile cu cadrul înconjurator particular al sitului de amplasare al obiectelor.

Volumele simple albe au constituit matricea geometrica generativă, ,,paternul" formal în limitele căruia prin atnbuirea de calități suplimentare acestea se pot transforma în obiecte.

Volumele sunt generate de tensiunea dintre o suprafata cu o alta suprafata. Ca urmare a tensiunii dintre suprafete rezulta distinctia clara dintre solid si spatiul gol dimprejur.

Pentru necesitățile demersului nostru vom ocoli disputele din campul esteticii și filozofiei și vom limita definirea formei ca suprafața învăluitoare, ca înveliș al unui conținut.

Modurile de generare ale formelor create de om sunt urmarea unor procese mentale, al unor algoritmi de generare care sunt însușiți prin experiența observației structurilor naturii și ca urmare a gândirii abstracte.

Structuri (rețele) geometrice spațiale și cele generate prin deplasarea în spațiu a unor repere geometrice (punctul, dreapta, figuri geometrice) generează suprafețe, volume și forme.

Formele pot evolua prin:
1 - transformare dimensională;
2 - transformare prin adiționare de materie;
3 - transformare prin substracție de materie.

La acestea se adaugă procedee suplimentare ca: alăturare (tensiune), contact (tangență), intersecție, simetrie, centralitate, dezvoltare liniară, repetiție, extrudare, translare (glisare), rotație, roto-translație, etc.

Combinarea și ponderea lor în cadrul generșrii formelor permit infinitatea acestora și cu cât procedeele de generare sunt mai clare cu atât calitatea vizuală a obiectului este mai bună.

Aceste procedee de manipulare ,,formală" sunt specifice majorității obiectelor mici și mari de la ustensil la arhitectură.

În cazul particular al arhitecturii, în care conținutul esențial al formei este spațiul, apare tensiunea între spațiul interior și cel exterior. Din această relație derivă transparența specifică arhitecturii (transparența literală și transparența fenomenală) care impun abordări specifice genezei și manipulării formei arhitecturale.

Tema noastră propune un exercițiu de manipulare formală prin utilizarea procedeelor de ADITIONARE de volume, ca o metodă curentă de rezolvare a problemelor de compoziție.

Vom preciza de la inceput că în practica curentă, aditia sau substracția nu sunt utilizate în in mod singular, ci de cele mai multe ori se întrepătrund, dar din motive pedagogice le vom studia separat.

Metoda adiției constă în transformarea unui volum prin diseminarea (fragmentarea) volumului general, initial sau prin adăugarea de noi volume la cel inițial.

În funcție de natura și profunzimea procedeului de adiție depinde dacă noul volum își va păstra analogia cu schema formală inițială .

Pentru a percepe o grupare de volume adiționate drept compoziție , componentele trebuie să fie relaționate într-o manieră strânsă și coerentă.

Volumele componente ale ansamblului pot fi identice ca formă si mărime sau similare ca formă dar diferite ca marime obținându-se, de la compoziții ritmate, modulare (lineare sau câmpuri), până la compoziții libere bazate pe echilibrul de forme si mase diferite.

În funcție de relația dintre componentele procedeului de adiționare și configurația întregului putem distige mai multe diagrame de organizare:

- **volume grupate centralizat** (focalizat)
- **volume grupate linear**
- **volume grupate radial**
- **volume grupate în ciorchine**
- **volume grupate în rețea**

În ceea ce privește relația dintre volumele componente ale ansamblului, acestea se pot afla într-una din situațiile următoare de reciprocitate:

- **tensiune spațială** (volume autonome care sunt percepute ca unitate de ansamblu prin senzatia vizuala de atractie reciproca)
- **contact la muchii**
- **contact față pe față**
- **contact prin întrepătrundere** (coliziune,intersecție)

APLICAȚIE: Având la dispoziție un volum de material (lut) - echivalentul unui cub cu muchia de cca. 15 cm, studenții sunt invitați să realizeze o grupare coerentă de volume pornind de la una din diagramele de organizare descrise mai sus.

În procesul de modelare / prelucare a lutului se vor utiliza: cuțitul de sculptură (ebauchoir-ul), sârma pentru tăierea suprafețelor plane, precum și modelarea manuală.

Pentru notare se vor preda fotografii ale ansamblului (colate pe un format A3) însoțite de schițele preparatorii.

NOTA: Materialul fotografic, grafic și schițele tuturor temelor vor fi introduse în caietul de portofoliu care se preda la sfârșitul fiecărui semestru.

FINALIZAREA TEMELOR ÎN SALA DE MODELAJ:

TEMA 5a - MODELAJ
(însușirea tehnicii de lucru)

6 dec. 2006 8,30 - 12,30 Gr. 26-A
12,30 - 16,30 Gr. 24-B

TEMA 5a - MODELAJ
(compoziția cu volume adiționate)

13 dec. 2006 8,30 - 12,30 Gr. 26-A
12,30 - 16,30 Gr. 24-B

TEMA 6a - MODELAJ
(modelaj – reproducere după model)

20 dec. 2006 8,30 - 12,30 Gr. 26-A
12,30 - 16,30 Gr. 24-B

Întocmit,
Lect.arh. Romeo Simiraș

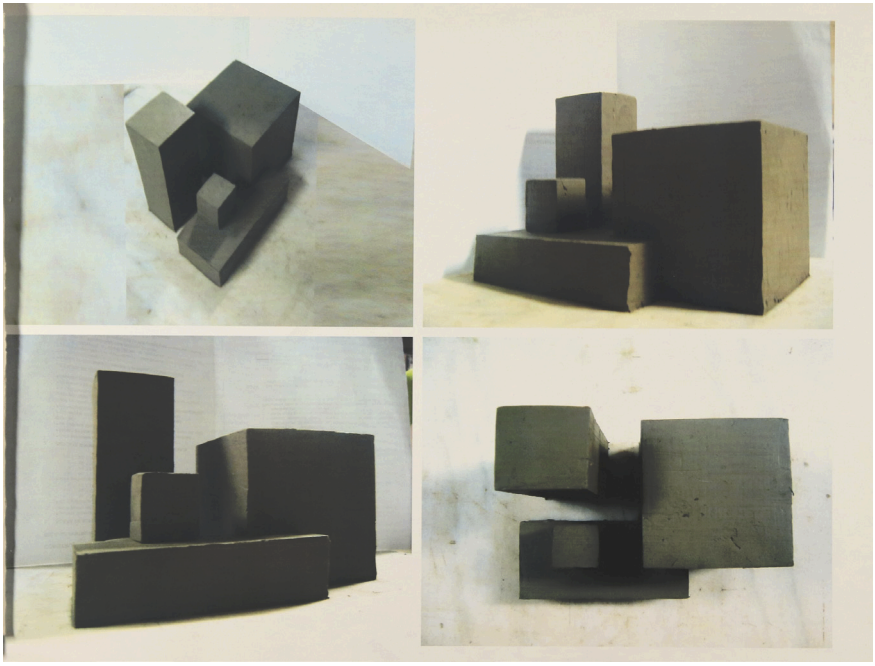

Autor necunoscut
Anul II, Semestrul 1, Tema 5a,
Forma și transformările ei: adiția

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ŞI URBANISM "ION MINCU"
CATEDRA: - "STUDIUL FORMEI ŞI AMBIENT ARHITECTURAL"
Anul universitar 2006-2007, semestrul 1
STUDIUL FORMEI - AN II

GRUPELE: 21A, 22A, 23A, 24A, 25A, 21B, 22B,23B, 25B, 26B.

EXERCITIUL 6b
"Geometrii anamorfice"

Într-un articol despre arhitectura sfârşitului de sec. 20 este menţionat individualismul ca trăsătură definitorie pe scena realizărilor de vârf; epoca curentelor, şcolilor sau tendinţelor comune a apus !
Fiecare personalitate tinde să se exprime pe ea însăşi.
Experimentul plastic, provocare pe care şi-o asumă marii creatori, pare să fie preocuparea centrală; se cântă puţin la unison, toţi îşi doresc rolul de prim solist.
Proiectarea asistată de calculator şi programele de modelare a formei aprind imaginaţia şi fantezia.
Lumea design-ului s-a lansat în prospectarea barierelor expresivităţii formelor fluide, a limitelor dar şi a teritoriilor de interferenţă ale arhitecturii cu alte domenii.

Scopul principal urmărit:
este un experiment formal într-un domeniu oarecum inedit - ***Origami Architecture (OA)***, în prelungirea exerciţiului 4 – "Structuri din hârtie".

> ***OA*** este abilitatea de a confecţiona "cărţi poştale" (denumirea consacrată în engleză este ***pop-up card***) prin tăierea şi plierea unui carton. Din obiecte 2D, prin pliere se obţin obiecte în trei dimensiuni în care efectele de volum şi de profunzime sunt sugerate tocmai de decupajele şi cutele hârtiei.
> Le-am putea defini ca ***anamorfoze,*** datorită transferului de imagine şi formă dintr-un plan simplu într-unul mai complex al realităţii, sprijinindu-ne pe legile opticii.
> Ideia aparţine profesorului japonez de arhitectură Masahiro Chatani care în 1980 a trimis prietenilor săi felicitări reprezentând diverse exemple de arhitectură transpuse în carton. La scurt timp lucrările sale au fost expuse la The Museum of Modern Art (MoMA), New York, iar facultatea de arhitectură din Tokyo i-a oferit o catedră unde să-şi experimenteze ideile.

În prealabil, vă propunem câteva exerciţii pregătitoare în aceiaşi tehnică, prin care să se realizeze mici compuneri decorative exemplificate în pagina 2-a a temei.

Obiectivele exerciţiului:
1 - exersarea imaginaţiei combinatorii
2 - convertirea imaginilor plane în "volume"
3 - stimularea inventivităţii formale

Date de temă:
Se propune realizarea prin pliere şi decupare a 2 compoziţii formale care să reprezinte:
1. o structură plastică spaţială
2. un cât mai sugestiv volum de arhitectură de tipul "pop-up card"

Modul de prezentare:
Pentru realizarea lucrărilor se vor utiliza 2 formate A5 de carton, recomandabil colorat, în greutate de 120 gr./mp pliate în două. În cazul în care se doreşte o pliere în trei sau patru părţi, funcţie de compoziţia propusă, se va mări latura lungă până la max. A4. Pentru compoziţii bazate pe cerc sau arce de cerc dimensiunea cartonului nu va depăşi formatul A4 circumscris cercului.

Bibliografie:
"Anamorfoze" Jurgis Baltrusaitis – Ed. Meridiane 1975
"Folding in Architecture " – Architectural Design vol. 63 nr. 3-4 March-April 1993
http://www.origami.no
http://search.yahoo.com/bin/search?p=origami
http://members.aol.com/kselena/OA/oamainpg.html
http://www.fbe.unsw.edu.au/subjects/arch/5203/95-s1/lau/assign3/w_cards.htm

Întocmit,
Prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc

Student Alexandra Cahu, promoţia 2011
Anul II, Semestrul 1, Tema 6,
Geometrii anamorfice

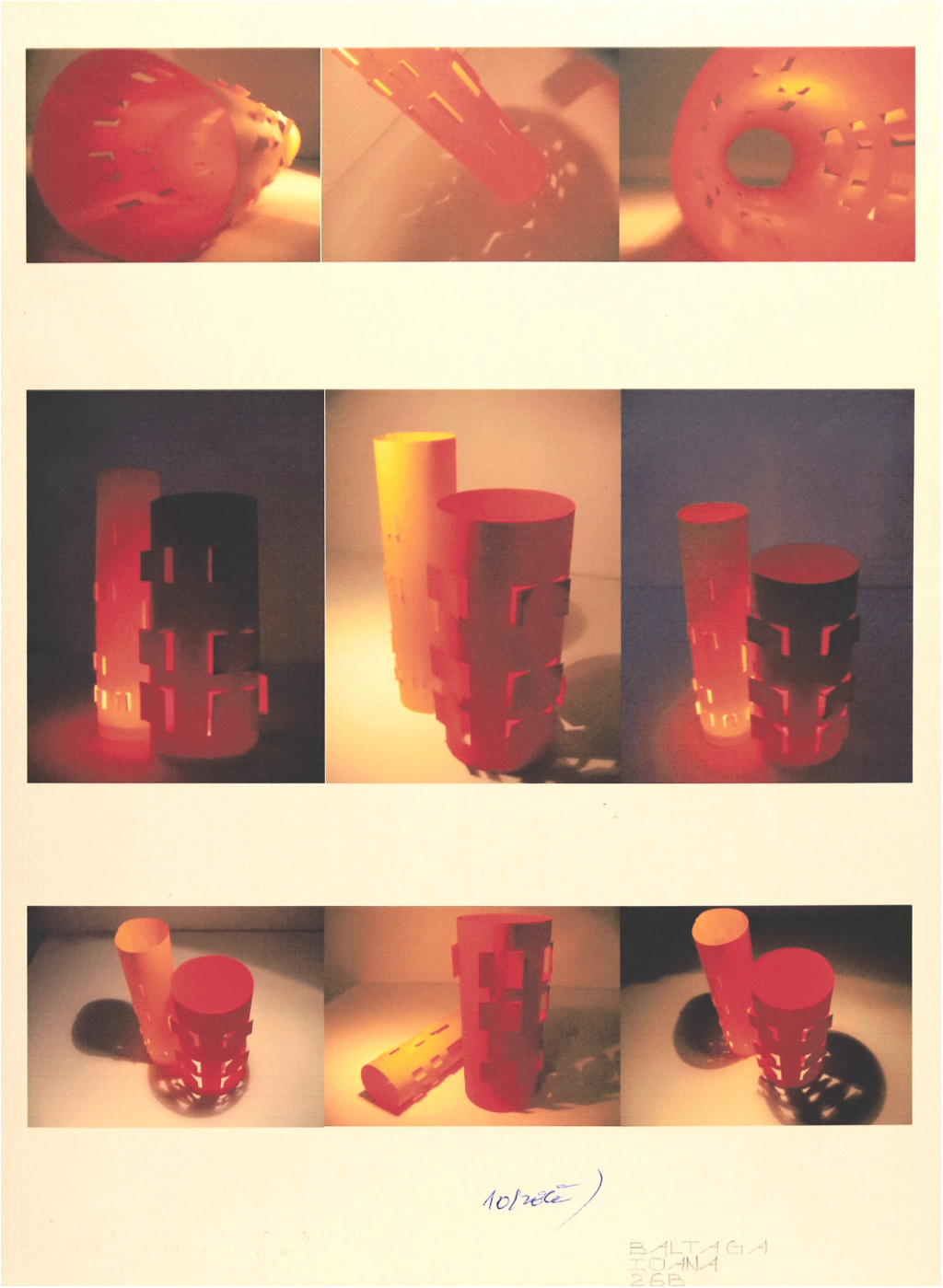

Student Ioana Baltaga, promoția 2012
Anul II, Semestrul 1, Tema 6,
Geometrii anamorfice

Studiul Formei – de la tehnici de reprezentare la experimentarea unor curente artistice

Elena-Codina DUȘOIU

În mod tradiţional, la Studiul Formei s-a exersat atât clasicul desen după natură, cât şi experimentarea unor tehnici de reprezentare clasice: laviul, studiul degradării de culoare, haşura etc. Cu toţii ne-am exersat, la începutul studenţiei, aptitudinile de desenatori pe mulajele de capiteluri dorice sau corintice din Sala de Desen. La începutul anilor 2000, temele de la Studiul Formei conţineau o serie de inevitabile constante: redarea liniei şi a punctului, studiul suprafeţelor şi al texturilor, laviul realizat în tente clasice suprapuse, tenta degradată, efectul spaţial al policromiei, esenţializarea imaginii prin simplificare şi abstractizare, secţiunea de aur, transformările formei prin adiţie şi substracţie, plierea suprafeţei, cu ajutorul tehnicilor "origami". Această serie de teme, cu o viziune didactică cuprinzătoare şi strictă, a fost orchestrată de către profesorul Romeo Simiraş.

În 2012, atunci când acesta a ieşit la pensie, mi s-a solicitat realizarea unei noi tematici pentru anul II de studiu, colega mea Mihaela Şchiopu realizând acelaşi lucru pentru anul I. Ne-am consultat, iar programa rezultată a fost, în felul ei, o revoluţie. Cerinţele s-au mutat din sfera reprezentării în aceea a interpretării. Dacă temele de anul I urmăreau metodic studiul punctului, liniei, suprafeţei şi a diverselor tipuri de compoziţii (centrală, axială, cluster etc.), cele de anul II au adus în discuţie compoziţia cu simboluri grafice, afişul, interpretarea artistică a imaginii de arhitectură. În semestrul 2, exerciţiile se mută în sfera spaţială, lucrându-se pe două direcţii: dinamica formei (cu interpretarea acesteia ca fiind făcută din structură şi înveliş) şi dinamica suprafeţei, prin care se investighează textura şi pliul. Cerinţele de temă se centrează, de atunci încolo, pe o folosire mai pronunţată a demersului de interpretare, de creaţie, tehnicile de reprezentare devenind instrumente opţionale (de pildă, la o aceeaşi temă unii studenţi pot alege să facă laviu sau acuarelă, alţii tempera, alţii colaj etc.). Rezultatul este că, la finalul

călătoriei intitulate Studiul Formei, fiecare student are o percepţie diferită, constituită de o experienţă unică, care îl ajută să îşi formeze personalitatea şi identitatea ca arhitect.

O linie de investigaţie inedită a fost adusă în studiile aferente anului II de abordarea bionicii în arhitectură, experiment deschis iniţial de studiile efectuate în cadrul tezei doctorale de către colega noastră Ana Mohonea (Daia). Proiectele de bionică arhitecturală au fost, în ultimii peste 20 de ani, o inedită aplicaţie practică la Studiul Formei, din care au rezultat ulterior cercetări de valoare, dintre care unele au fost prezentate în expoziţii, conferinţe şi publicaţii de calibru internaţional. Pe acest tărâm, experimentele noastre s-au întâlnit cu îndelungatele demersuri de cercetare realizate de dna. Prof.dr.arh. Rosa Cervera de la Şcoala de Arhitectură a Universităţii Alcalá de Henares, pionieră în domeniul bionicii arhitecturale , care a devenit de mai mult de 15 ani o apropiată colaboratoare a Universităţii noastre şi mentor pentru mai multe generaţii dintre studenţii noştri.

Astfel, exerciţiile de la Studiul Formei au devenit parte dintr-o cercetare internaţională valoroasă.

Studiul Formei – decada 2010-2020

Am pornit, la scurt timp după anul 2010, cu o serie de teme noi, gândite la anul II pe o structură care studia pe primul semestru identitatea vizuală şi expresivitatea grafică şi coloristică, iar pe al doilea forma spaţială şi expresivitatea suprafeţei, a texturii în general. Începând cu o temă dedicată scrisului şi simbolului reprezentat de acesta, în orice alfabet sau cod ar fi conceput, continuând cu studiul afişului, inclusiv dintr-o perspectivă istorică, semestrul I continua cu investigarea fotografiei ca mijloc de expresie şi cu analiza ulterioară a imaginii fotografice şi interpretarea ei prin prisma mai multor tehnici de reprezentare color şi chiar a unor curente artistice ale secolului XX (impresionism, suprarealism, cubism etc.). Seria de teme a semestrului I se încheia cu un exerciţiu succint dedicat esenţializării, cu căutarea unor trasee de forţă ce exprimau coerenţa unui volum de arhitectură. Semestrul al II-lea era dedicat unei serii de exerciţii spaţiale, începând cu un exerciţiu intitulat

structură – înveliş, a cărei realizare din structură de sârmă îmbrăcată în ipsos o datoram colegului nostru Ionel Iştoc, sculptor, continuând cu investigarea principiilor şi legilor naturii (tema de bionică prin care studiul unui organism vegetal sau animal care devenea proiectul unei clădiri) şi cu teme dedícate compoziţiei cu texturi şi pliului ca generator spaţial (tehnica origami şi kirigami). Ultima temă, realizată pe echipe, era realizată studiului materialelor reciclabile (carton, pet-uri, sticle), prin integrarea acestora într-un obiect de mobilier sau instalaţie pentru interior. În unii ani, s-a studiat de asemenea o temă liberă de modelaj, forma ca experiment.

Temele anului I se refereau la studiul punctului, liniei şi planului, aplicate pe o temă inedită (Autoportretul: realizat ca interpretare abstractă a unei construcţii celebre), tehnica schiţării (şi caietul de schiţe), compoziţii cu organizări centrale, liniare, radiale, în reţea şi de tip cluster. Existau de asemenea teme de modelaj, cea mai uzuală fiind "transformări aditive, transformări substractive", modelată pe un cub de lut. Altă categorie de teme se referea la intervenţii pe fotografie şi studiul texturilor şi suprafeţelor, urmărindu-se experimentarea unei palete cât mai largi de tehnici de reprezentare.

În concluzie, putem spune că programa anului I de la Studiul Formei a fost gândită ca una centrată pe studiul compoziţiei şi tehnicilor de reprezentare, iar cea a anului II pe studiul identităţii vizuale şi compoziţiei spaţiale, cu utilizarea unei diversităţi de tehnici tradiţionale de modelare manuală. Caracteristica acestei programe a fost, în primul rând, dezvoltarea creativităţii studenţilor, exersarea imaginaţiei şi a abilităţilor de reprezentare prin intermediul studiului unor referinţe reprezentative din domeniul arhitecturii şi artelor şi a experimentării variate a tehnicilor de randare şi modelare tridimensională. Ca fapt inedit, s-a realizat la Studiul Formei o legătură directă între arhitectură şi domenii artistice precum pictura, sculptura şi artele decorative, acest lucru contribuind la viziunea amplă pe care studentul la arhitectură are posibilitatea de a şi-o forma asupra artelor vizuale.

De-a lungul anilor universitari, o parte a temelor propuse au variat, în funcţie de necesităţi şi de evoluţia programei. Într-o perioadă, la anul II am studiat subiectul "echipartiţii", investigând expresivitatea unor reţele geometrice plane şi spaţiale, temă care relua într-o manieră plastică un

subiect de geometrie descriptivă. Un exemplu de referinţă în inspirarea acestei teme au fost studiile realizate de cunoscutul grafician M.C.Escher, primite întotdeauna cu entuziasm de către studenţi. Altă serie de teme a investigat la un moment dat subiectul "deformări/ transformări", care analiza studiul topologic al suprafeţelor, atât prin intermediul desenului, cât şi prin machete de studiu. Un suflu nou, care a stat ulterior la baza unei cercetări ample dedicate studiului bionicii arhitecturale, a venit odată cu temele semestrului II prin care s-a realizat investigarea structurilor inspirate din natură. Acestea au abordat studiul organismelor naturale dintr-una din următoarele patru perspective: studiul morfologiei şi formei, dinamica şi mecanismele naturii, estetica naturii şi definirea sa geometrică şi reţelele naturale şi studiul inter-relaţionării elementelor lor. În cadrul altei teme, de tip workshop, am realizat în echipe structuri din materiale uşoare, reciclabile, aferente uneia dintre următoarele categorii de compoziţii inspirate din natură: compoziţia cu module, geometria fractală, topologii geometrice, structuri verticale cu minimă bază de sprijin, structuri uşoare (cu deschidere mare), reciclare/ revindecare. Rezultatele au fost remarcabile, o parte fiind folosite în cadrul expoziţiilor cu experimente arhitecturale bionice "Be Bionic! Arhitectură Bionică Experimentală" (Muzeul Naţional Tehnic "Dimitrie Leonida", iulie 2023) şi "Bionică şi Sustenabilitate în Arhitectură, Urbanism şi Teritoriu" (OAR Bucureşti, ianuarie 2024), itinerate deasemenea la Madrid şi Alcalá de Henares (decembrie 2024). Lucrările individuale şi de echipă au devenit astfel parte a unei cercetări valoroase, recunoscute internaţional.

De asemenea, este de menţionat faptul că lucrările realizate în cadrul disciplinei Studiul Formei au fost apreciate în mod deosebit de către comisiile de acreditare RIBA din anii 2012, 2017 şi 2022.

În încheiere, aş dori să mulţumesc echipei Studiul Formei cu care am lucrat în ultimii 12 ani, o echipă închegată şi inspirată datorită căreia am putut aborda o impresionantă varietate de teme şi tehnici de lucru: conf. dr.arh. Carmen Dumitrescu, lector dr.designer Andreea Ivanciof, lector dr.arh. Mihnea Mihăilescu, lector dr.arh. Andreea Neacşu, lector dr.arh. Ana Daia, lector dr.arh. Nadina Pârvu, lector dr.arh. Denisa Ilie, asist. dr.arh. Claudiu Tudoran, lector dr. sculptor Ionel Iştoc şi drd.sculptor Matei Dumitrescu.

Planșe din anii 2012-2024

Studiul Formei – reprezentarea unor stiluri arhitecturale

Egiptul antic

Această serie de teme a fost propusă recent la anul I de colegul nostru lector dr.sculptor Ionel Ișstoc, ca un mijloc mnemotehnic în a identifica, analiza, sintetiza și reda caracteristicile diferitelor stiluri de arhitectură. Facilitatea documentării duce astăzi la faptul că studenții nu se mai opresc a analiza și reține individualitățile care definesc stilurile arhitecturale, ceea ce face ca, mai târziu, referințele lor să fie deficitare în acest domeniu.

Temele propuse, din care am selectat aici o mică parte, vin în sprijinul disciplinelor teoretice, ca un mijloc suplimentar de fixare a cunoștințelor.

Student Ioana-Victoria Ploscariu

Student Lorena Floriana Neacşu

Student Daria Budeanu-Mihalachi

Evul mediu și Renașterea

Student Raluca-Gabriela Marinache

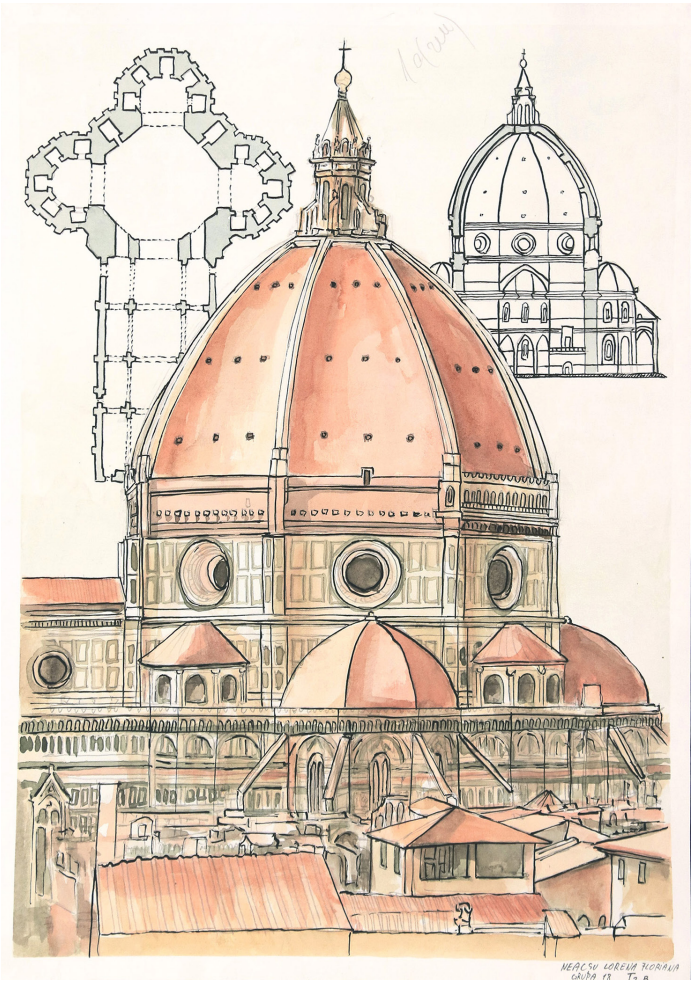

Student Lorena Floriana Neacșu

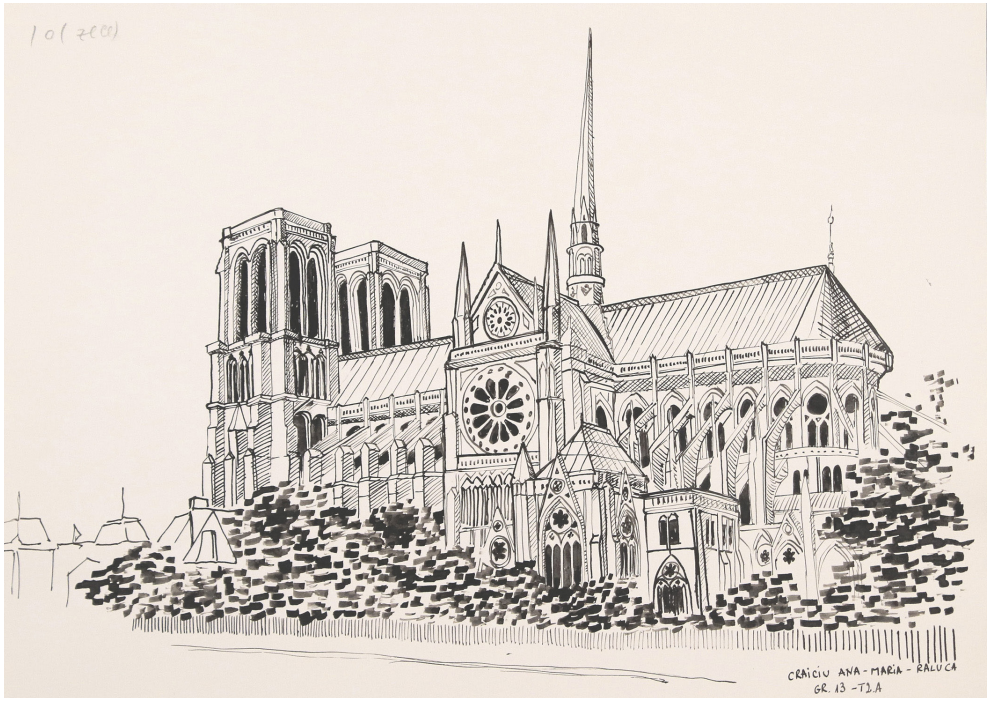

Student Ana-Maria Raluca Craiciu

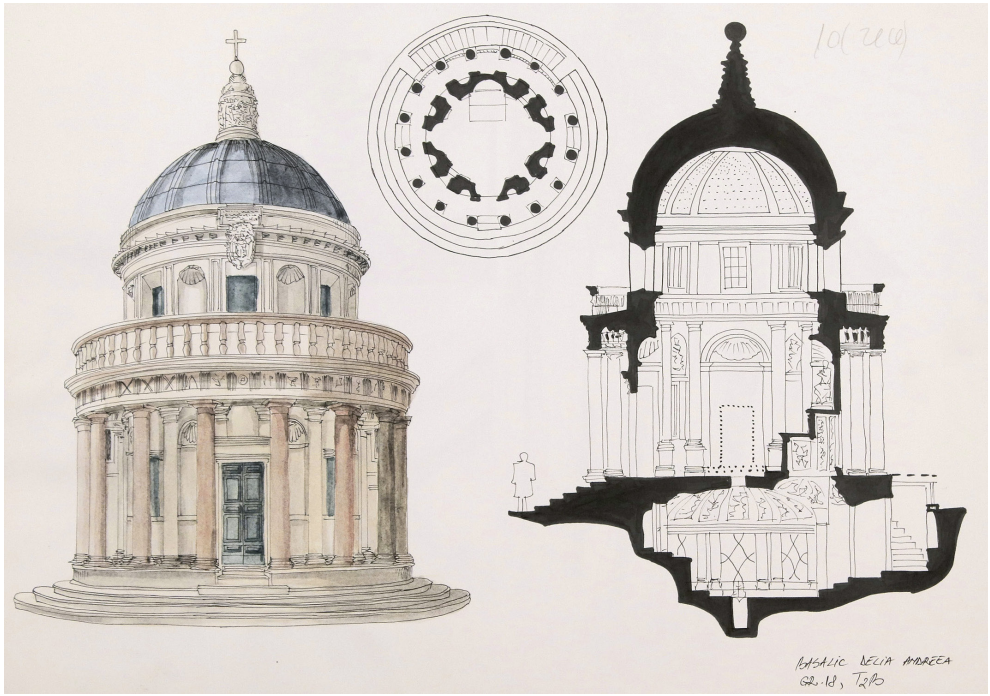

Student Delia Andreea Basalic

Art Nouveau și Art Déco

Student Giulia Nănțescu

Student Iulia Costenco

Student Delia Nicoară

Student Lorena Floriana Neacșu

Autoportret

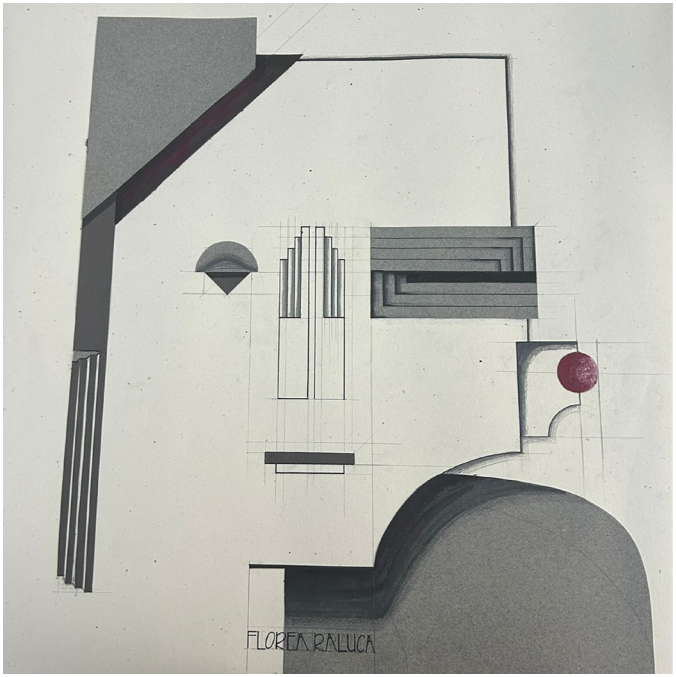

Student Raluca Florea

Student Mădălina Pîrvulescu

Student Catinca Herţanu

Student Anton Covaci

Student Antonia Henteș

Student Ana-Maria Gabriela Iosif

Student Sofia Nicolaide

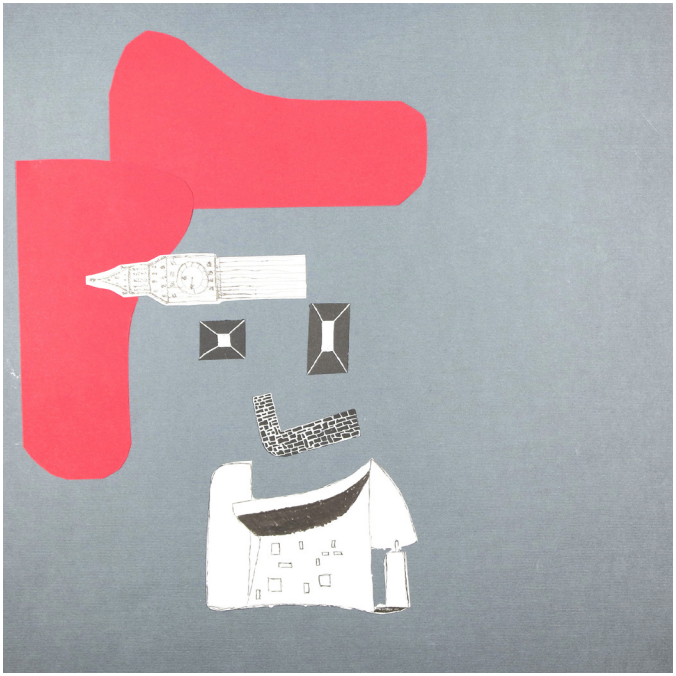

Compoziție cu simboluri grafice. Diagrame / semne / litere Anul II, semestrul 1, tema 1

Universitatea de Arhitectură și Urbansim Ion Mincu, Facultatea de Arhitectură,

Departamentul Studiul Formei, An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei

SEMESTRUL 1, AN UNIVERSITAR 2018 - 2019

TEMA 1. COMPOZIŢIE CU SIMBOLURI GRAFICE. DIAGRAME/SEMNE/LITERE

Durata: 4 ore: Prezentare si lucru in atelier

Premise: Scrisul este unul dintre cele mai vechi mijloace de comunicare ale omenirii, marcând etapele importante ale evoluției civilizațiilor istorice. Varietatea pe care se intinde scrisul ca mijloc de expresie este copleșitoare: de la pictograme și ideograme la scrierea fonetică – alfabet, care prin evoluție a dat scrierea de astăzi. În spațiul european alfabetul s-a transformat odată cu istoria civilizațiilor ce s-au succedat in jurul Marii Mediterane: fenicieni, greci, romani. La origine scrierea este desen, reprezentarea directă a obiectelor din mediul inconjurător, fiind în continuare abstractizată până la apariția literelor ca semne fonetice. Legătura dintre literă, simbol și diagramă este intrinsecă, ea făcând obiectul unui profund proces de esențializare/abstractizare. În jurul mesajului scris s-a creat astăzi tot ce înseamnă identitate vizuală (logo, siglă etc.), ceea ce reprezintă relaționarea unui produs cu un anume mesaj și cu o reprezentare grafică specifică.

Cerințe: Pe formatul de desen uzual anului 2 de studiu (50x50 cm) se va realiza o compoziție liberă cu litere/simboluri/diagrame. Compoziția, realizată într-o tehnică color, va transmite prin simboluri un anumit mesaj, din sfera abstractului sau a lumii reale (nu neapărat descifrabil din punct de vedere lingvistic). Finalitatea compoziției realizate se poate referi la:

- o monogramă personală formată din inițialele studentului
- un mesaj scris ce poate face parte din amenajarea unui spațiu interior (perete, pardoseală, plafon)
- crearea unei ideograme simbolice, de tip logo, care să exprime un anumit concept
- o pagină de manuscris, copertă de carte sau revistă, poster etc.

Pentru realizarea planșei finale se vor realiza cel puțin 3 studii preliminare pe formate de ciornă A4. Se recomandă ca punct de plecare interpretarea unui aforism, a unei cugetări celebre, a unei serii de simboluri grafice etc. Se va opera cu imagini reprezentative din punct de vedere al caracterului de literă, mesajului grafic, lizibilității, epocii.

Obiective: - studiul critic pertinent al unor exemple consacrate de fonturi de scris și simboluri

- operarea cu diagrame și simboluri în scopul transmiterii unui mesaj coerent
- formarea unui simț estetic în alegerea caracterului de scris și adecvarea acestuia la mesdajul transmis
- asocierea caracter de literă/simbol/cromatică/mesaj

Caracteristici ale temei: capacitate de comunicare grafică, originalitate în alegerea subiectului, studiu pe exemple consacrate

Orientul, pentru care e veșnic numai cuvântul, nemulțumit de pozitiva metodă romană, cu neliniștile sale metafizice mereu renăscânde și inerentele sale răzvrătiri pentru tot ce e materialmente durabil avea sa învingă până la urmă, căci toate până la urmă se năruie. G.M. Cantacuzino – *Introducere la opera lui Vitruviu*

Bibliografie

Arta și percepția vizuală, Rudolf Arnheim, Ed. Meridiane, 1979

Forța centrului vizual, Rudolf Arnheim, Ed. Meridiane, 1995

Izvoare și popasuri, G. M. Cantacuzino, Ed. Eminescu, 1977

Le Nombre d'Or, M. Borissavlievitch, Librairie Scientifique et Technique Albert Blanchard, Paris

Ornamentica - Sales Meyer, Franz, - ED. Meridiane 1985

Întocmit: conf.dr.arh.Codina Duşoiu

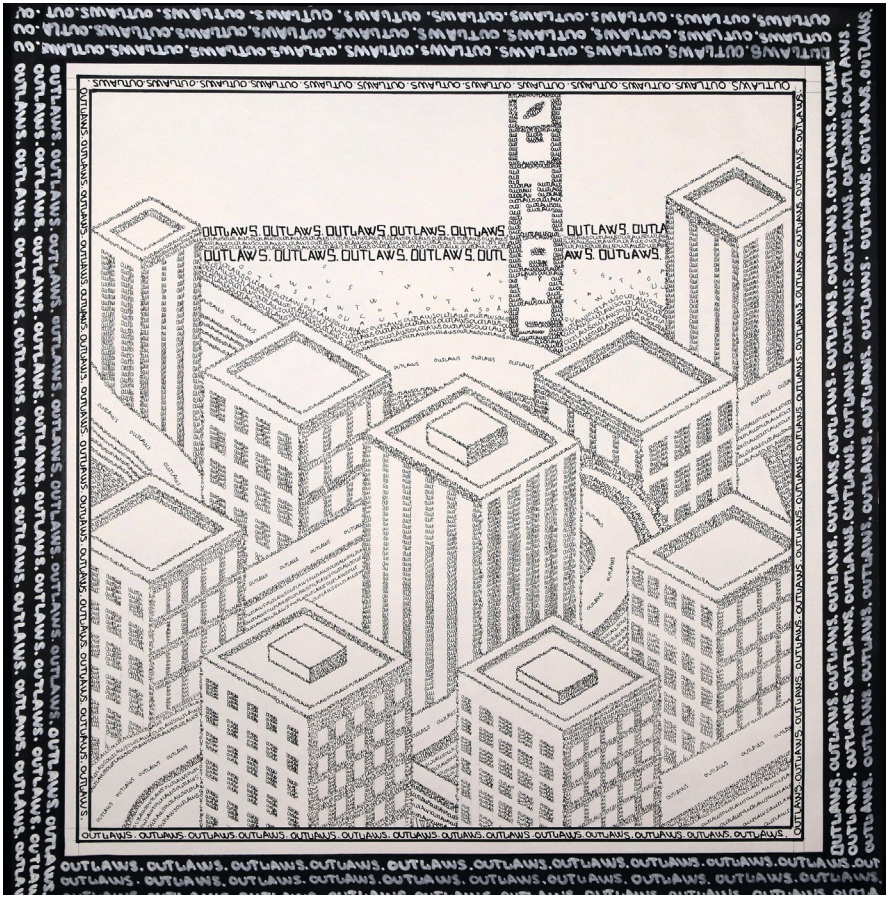

Autor necunoscut

Student Diana-Andreea Oancea

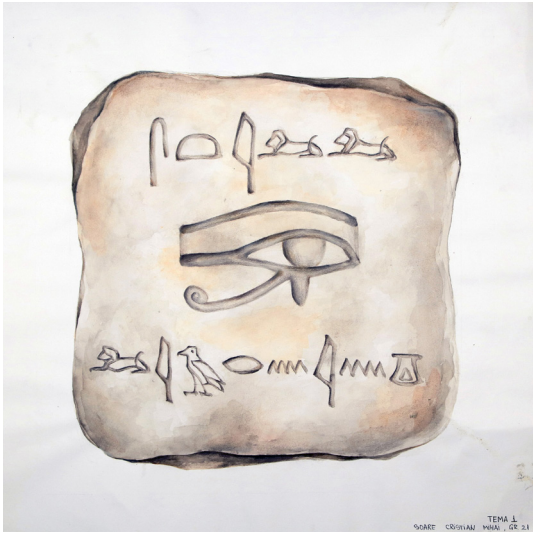

Student
Cristian Mihai Soare

Student
Francesco Sartore

Autor necunoscut

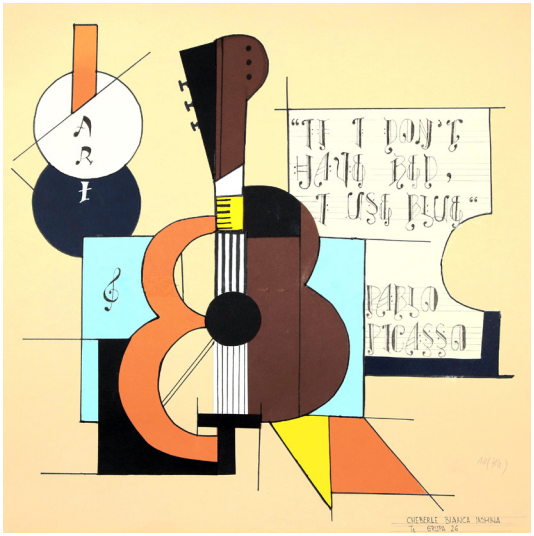

Student
Bianca Iasmina
Cheberle

Student
Ana Ilinca Chifane

Student Daniela Roman

Autor necunoscut

Student
Florentina-Luiza
Petrisol

Analiza unei opere de arhitectură. Studiu volumetric, spațial, simbolic Anul II, semestrul 1, tema 2

Student Laura Aursulesei

Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu
Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei
An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei
SEMESTRUL 1, AN UNIVERSITAR 2018-2019

TEMA 2. ANALIZA UNEI OPERE DE ARHITECTURĂ. STUDIU VOLUMETRIC, SPAȚIAL, SIMBOLIC

Durata: **partea I - 4 ore:** Prezentare și lucru în atelier
partea a II-a - 4 ore: Lucru în atelier

Premise: Înțelegerea unei opere de arhitectură deschide drumul către conexiunea cu viziunea autorului acesteia, cu felul în care au fost concepute volumele, suprafețele, cu logica constructivă și funcțională, cu fluxurile de circulație și liniile de forță, dar și cu compoziția simbolică a spațiului, organizată în jurul zonelor de maximă energie.

Cerințe: Studentul își va alege una dintre construcțiile enumerate în anexa Temei și va realiza următoarele piese:

Partea I: **crochiuri** (perspective la mâna liberă ale volumului exterior și spațiului interior), **scheme de analiză** și **diagrame** evidențiind 1.studiul funcțional al clădirii: spații majore/spații minore, zonă de zi/zonă de noapte etc., 2.sistemul de circulații orizontale și verticale al clădirii, fluxuri, direcții de parcurgere etc., 3. comunicarea interior-exterior, tipul de relație stabilit, 4. sistemul constructiv și tipologia utilizată: plan liber, plan-structură, raumplan etc. , 5. raportul și proporția fațadelor clădirii, 6. corespondența între spațiile și volumele ce formează arhitectura clădirii. Schemele vor fi atât în 2 dimensiuni, cât și spațiale, având ca punct de plecare diverse piese desenate ale proiectului clădirii: planuri, secțiuni, fațade, axonometrii (posibil secționate sau explodate), perspective

Se va începe cu crochiuri realizate pe foi A4, apoi se va executa o lucrare 50x50 cm, pe hârtie de desen, cu cele mai sugestive analize rezultate din studiu. Tehnica de lucru este la alegere, dar nu se va lucra pe computer decât pentru partea de documentare.

Partea a II-a: printr-un proces de esențializare/abstractizare se vor evidenția volumele principale ale clădirii și relația dintre ele, precum și concluzii legate de atmosfera casei, de tipul de compoziție spațială, de elementele de morfologie arhitecturală specifice stilului din care clădirea face parte. Se poate lucra cu axonometrii, perspective, machetă de studiu. Se va preda un format 50x50 cm conținând diagramele volumetrice realizate, schițe de abstractizare după volumul exterior si interior, fotografii ale machetei de studiu cu diverse surse de lumina (naturală și artificială)

Obiective: - studiul aprofundat al unor exemple consacrate de locuințe, definitorii pentru înțelegerea operei unor maestri consacrați

- operarea cu crochiuri, scheme, diagrame în scopul transmiterii unui mesaj coerent
- ilustrarea si detalierea cu exemple a unor principii de arhitectură fundamentale ale perioadei moderne: plan liber/ plan structură, fațada liberă, raport plin-gol, volum major-volum minor, acoperișul-terasă etc.
- Însușirea esențializării prin desen, operare cu schițe ca elemente de lucru și analiză

Caracteristici ale temei: studiul aprofundat al unor exemple consacrate de arhitectură, inventivitate în expresia grafică, capacitatea de reprezentare grafică a unor analize spațiale și principii abstracte

Prefer să desenez în loc să vorbesc. A desena este mai rapid și lasă mai puțin loc pentru minciuni.
Compoziția arhitectonică este geometrică, eveniment de ordin vizual în primul rând, eveniment antrenând judecăți de cantitate, de raporturi, aprecieri de proporții. Proporțiile provoacă senzații, iar perindarea acestor senzații corespunde melodiei din muzică.
Le Corbusier

Bibliografie

Cantacuzino, G.M. – *Introducere la Studiul Arhitecturii*, Editura Paideia, București, 2015
Ching, Francis D.K. – *Architecture: Form, Space& Order*, John Wiley&Sons, New Jersey, 2007
Crippa, Maria Antonietta – *Antoni Gaudí, TASCHEN, 2007– sau similar*
Jodidio, Philip – *Ando, 1975-2012, TASCHEN, 2012 – sau similar*
Jodidio, Philip – *Meier, TASCHEN, 2009– sau similar*
Lascu, Nicolae – *Funcțiune și formă, Editura Meridiane*, București, 1989
Le Corbusier – *Bucuriile esențiale*, Editura Meridiane, București, 1971
Le Corbusier – *Vers une architecture*, Collections de l'Esprit Nouveau, Paris, 1923 (și ediții ulterioare, inclusiv în limba română)
Lupfer, Gilbert , Sigel, Paul – *Walter Gropius*, 1883-1969, *TASCHEN, 2017*
Pfeiffer, Bruce Brooks – *Frank Lloyd Wright, TASCHEN, 2008 – sau similar*
Sion, Milița – *Horia Creangă – crezul simplității, Editura Simetria, 2012*
Venturi, Robert; Scott Brown, Denise, Izenour, Steven – *Learning from Las Vegas,* Cambridge, MA: The MIT Press, 1972
Zevi, Bruno – *Saper vedere l'architettura*, Einaudi, Torino, 2004
Zimmerman, Claire – *Mies van der Rohe, TASCHEN, 2015 – sau similar*
Expoziția *Arhitecți Români Creatori de Patrimoniu*, etaj II, corp clădire veche UAUIM

Întocmit: conf.dr.arh.Codina Dușoiu, asist.dr.arh. Ana Mohonea

ANEXA TEMEI NR.2

Lista de clădiri propuse spre studiu

1. *Antoni Gaudí i Cornet – Casa Batlló, Barcelona, 1904*
2. *Frank Lloyd Wright –Casa Robie, Chicago, 1909-10*
3. *Gerrit Rietvelt – Casa Schroder, Utrecht, 1924*
4. *Mies van der Rohe – Casa Tugendhat, Brno, 1928-1930*
5. *Le Corbusier – Vila Savoye, Poissy, 1928-1931*
6. *Mies van der Rohe – Pavilionul de la Barcelona, 1929*
7. *Duiliu Marcu – Imobil în Aleea Alexandru, București,1933*
8. *Horia Creangă – Vila Elisabeta Cantacuzino, București, 1934*
9. *Frank Lloyd Wright – Casa de pe cascadă (Fallingwater), Mill Run, Pennsylvania, 1935*
10. *Henrieta Delavrancea-Gibory – Imobilul din str. Londra, 1936-37*
11. *Walter Gropius – Casa Gropius, Lincoln, Massachusets, 1938*
12. *Mies van der Rohe – Casa Farnsworth, Illinois, 1945-51*
13. *Robert Venturi – Casa Vanna Venturi, Philadelphia, 1962-64*
14. *Richard Meier – Smith House, Darien, Connecticut, 1965-67*
15. *Tadao Ando- Casa Koshino, Ashia-shi, Japonia, 1984*
16. *Alberto Campo Baeza-Casa Turegano, Madrid, 1988*
17. *Alvaro Siza Vieira – Casă în Porto, 2010*

Notă: în situații excepționale studenții pot aborda case din perioade și de dimensiuni similare, de aceiași autori

2

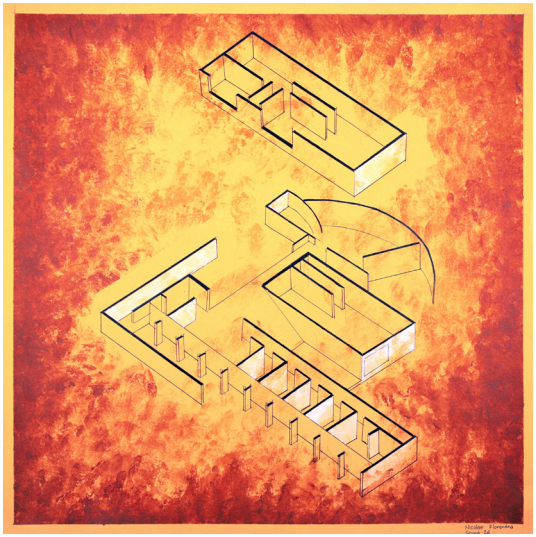

Student Florentina Nicolae ^>

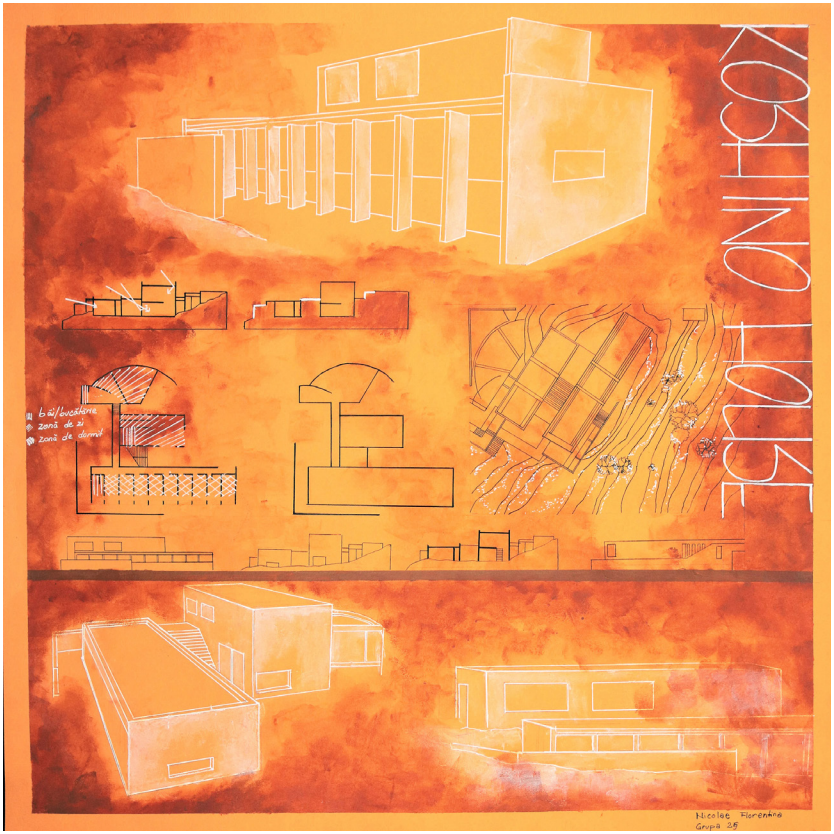

Student Carina Dumitriu

Student
Iulia Ștefania Sorescu

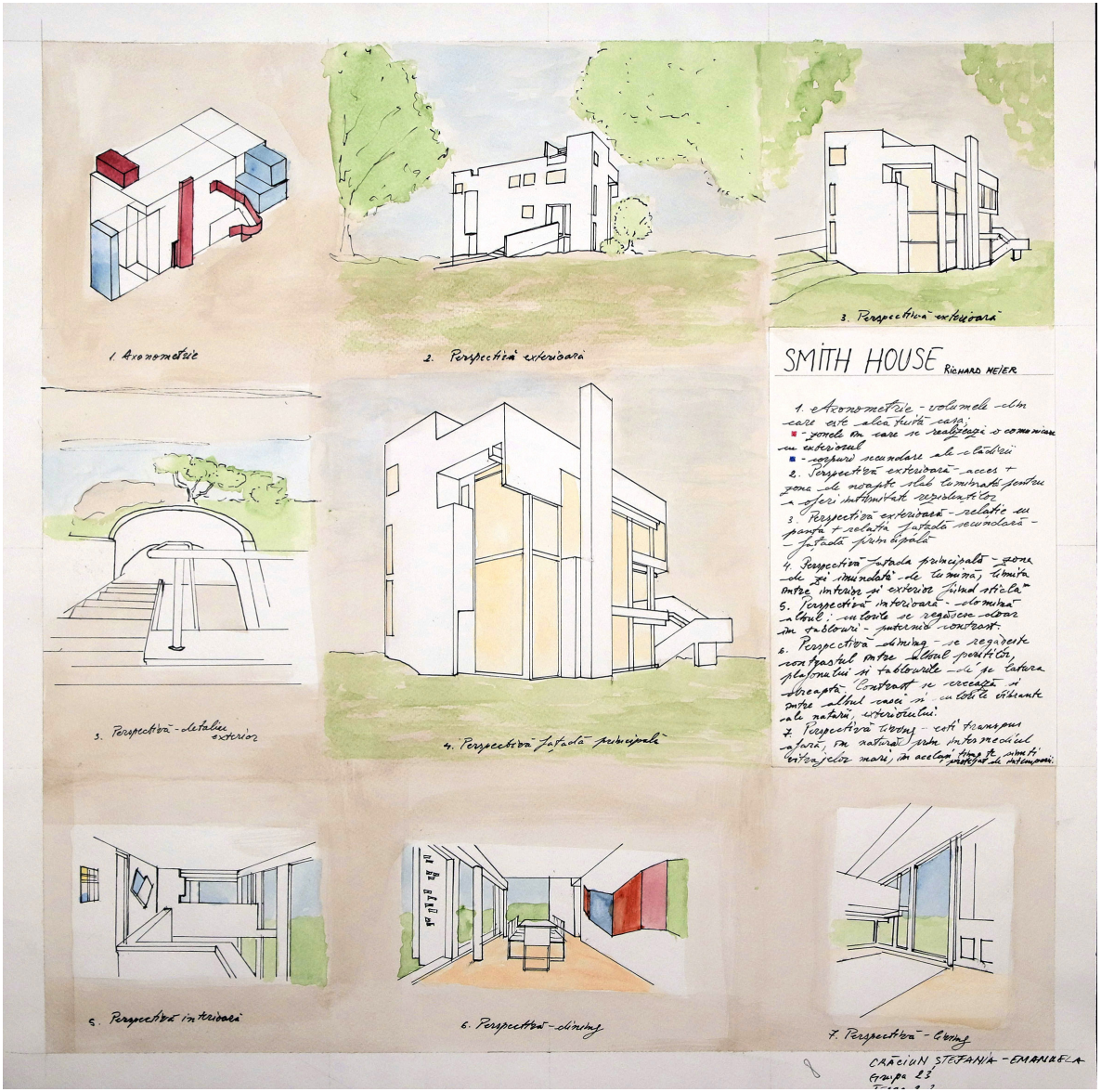

Student
Ștefania-Emanuela
Crăciun

Afișul de arhitectură și identitatea vizuală
Anul II, semestrul 1, tema 3

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2018-2019 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Universitatea de Arhitectură și Urbansim Ion Mincu

Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei

An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei

TEMA 3. AFIȘUL DE ARHITECTURĂ ȘI IDENTITATEA VIZUALĂ

Durata: 4 ore : Prezentare și lucru în atelier - realizarea planșei finale (acuarelă, tempera, pastel, creioane colorate, guașă etc.)

Premise: Tema este o aplicație a studiului efectuat în cadrul exercițiilor anterioare, în scopul înțelegerii mecanismelor de concepție a unei identități vizuale aplicate unui obiect de arhitectură. În acest scop, în cadrul prezentării se va face o trecere cronologică prin evoluția unui element ce odată cu secolul XX a devenit o comandă pentru artiștii plastici și arhitecți: afișul; apoi acesta va fi asociat cu celelalte elemente ce formează o identitate vizuală completă: logo-ul, diagrama, mesajul scris.

Cerințe: Pe formatul de desen propus (50x50 cm) se va realiza un afiș de prezentare a **casei proiectate de student la atelier în cadrul temei „Intervenție în mediul rural”.** Acesta va conține ca informații obligatorii numele studentului, titlul proiectului, un logo conceput pentru casă și locul în care aceasta este amplasată. Opțional se vor putea prezenta și alte informații legate de sit sau de evoluția conceptului casei. Ne putem imagina că afișul servește pentru promovarea casei îm cadrul unei expoziții de arhitectură, sau chiar pentru vizitarea acesteia, după ce a fost construită.

Se recomandă corelarea tehnicii de lucru cu conceptul proiectului casei, cu stilul acesteia. Lucrarea poate fi color sau alb-negru și studenții au libertate deplină în alegerea tehnicii de randare. O atenție deosebită se va acorda caracterelor de literă folosite (mărime, stil). Acolo unde este posibil, se va studia maniera de scriere a diverși arhitecți celebri care au conceput proiecte similare.

Se cere aplicarea cunoștințelor dobândite în cadrul temelor anterioare (analiza unui obiect de arhitectură și compoziție cu scris și simboluri).

Obiective: - familiarizarea cu o “nișă” a profesiei de arhitect: identitatea vizuală

- realizarea unei identități vizuale specifice domeniului arhitecturii
- dobândirea de cunoștințe specifice domeniului graficii
- adecvarea alegerii la mesajul propus

Caracteristici ale temei: corelarea discursului de arhitectură cu mesajul grafic, familiarizarea studentului cu problematica identității vizuale, alegerea unei grafici coerente și percutante

America este Frumusețea. Dar ar fi mult mai frumoasă dacă toată lumea ar avea destui bani ca să trăiască. Închisori frumoase pentru Beautiful People.

Andy Warhol –*Filosofia mea de la A la B și de la B la A*

Bibliografie

Arnheim, Rudolf - *Arta și percepția vizuală*, Ed. Meridiane, 1979
Arnheim, Rudolf - *Forța centrului vizual*, , Ed. Meridiane, 1995
Farina, Violeta Maria – *777 Works of Modern Art...*, SCALA, Florența, 2009
Foucault, Michel - *L´ordre du discours*, Fabula Tusquets Editores, Barcelona, 2011
Muntaner, Josep Maria – *Barcelona. Ciudad y arquitectura*, Taschen, 1997
Popescu, Carmen (coord.) – *Spațiul modernității românești*, Editura Fundației Arhitext Design, 2011
Radian, H. R. - *Cartea proporțiilor*, Ed. Meridiane, București, 1981
Sales Meyer, Franz - *Ornamentica*, ED. Meridiane 1985
Warhol, Andy - *Filosofia mea de la A la B și de la B la A*, Fabula Tusquets Editores, Barcelona, 2013

Zerbst, Rainer – *Antoni Gaudí*, Taschen, 1997

Întocmit: conf.dr.arh.Codina Dușoiu

Student Emanuel Miclăuș

Autor necunoscut

Autor necunoscut

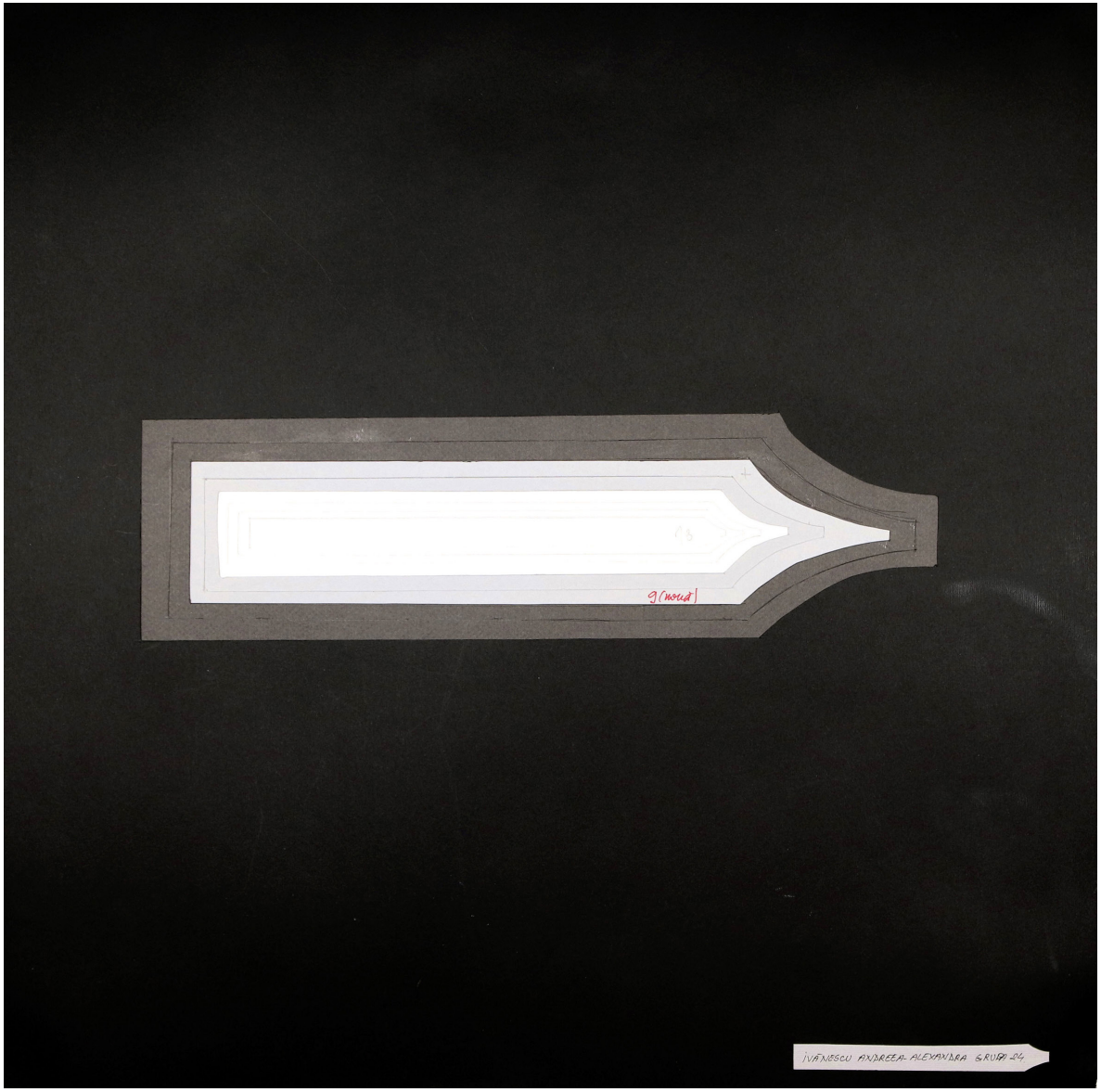

Student
Andreea Alexandra
Ivănescu

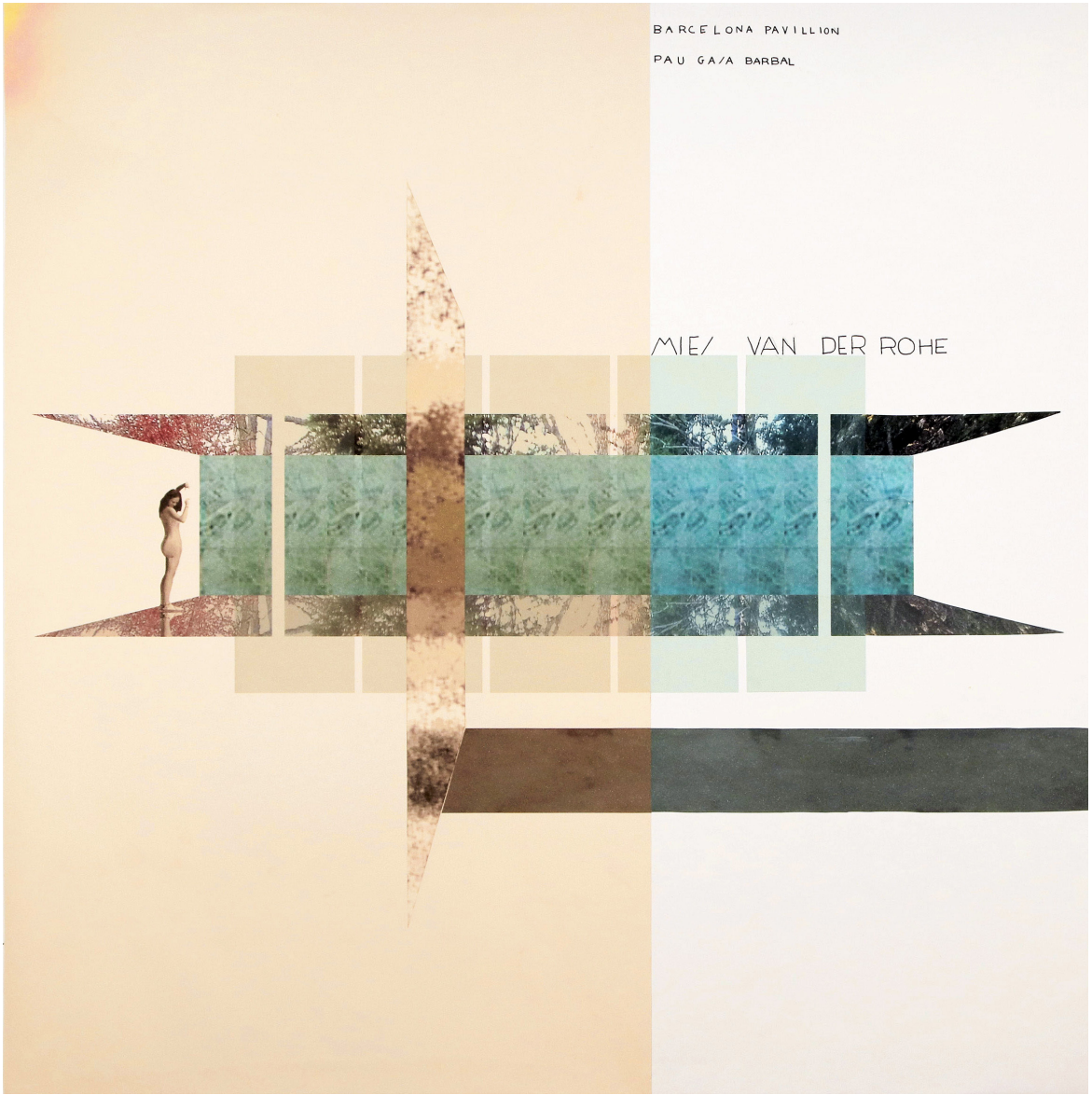

Desen anonim

Student
Alexandra Mihaela
Dragomir

De la randare la interpretare artistică
Anul II, semestrul 1, tema 4

Student Marcel Corja

Universitatea de Arhitectură şi Urbansim Ion Mincu
Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei
An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei
SEMESTRUL 1, AN UNIVERSITAR 2018-2019

TEMA 4. DE LA RANDARE, LA INTERPRETARE ARTISTICĂ

Durata: Săptămâna I. 4 ore: Prezentare şi lucru în atelier. Partea I a temei
Săptămâna a II-a. : Prezentare şi lucru în atelier. Partea II-a a temei

Premise: Prezentarea unui proiect de arhitectură are un impact major asupra celor care îl privesc. O bună prezentare şi punere în valoare a elementelor volumetrice, a detaliilor de faţadă, a umbrelor şi a luminilor, a materialor de finisaj, împreună cu alte elemente de anturaj bine alese, creează o imagine finală care oferă satisfacţie vizuală atât proiectantului, cât şi celui căruia îi este destinat proiectul.

Prin aceasta temă, studentul arhitect are sansa de a păşi dincolo de graniţele proiectării, împlinindu-şi vocatia de artist.

Reprezentarea arhitecturii în pictură a fost marcată, în lumea indo-europeană, la început, de lipsa cunoştinţelor de perspectivă, imaginile cele mai vechi, din frescele creştine, recurgând chiar la perspectiva inversă, sau la rabaterea planurilor, pentru a crea o imagine completă a construcţiei. Insă această pictură nu a fost lipsită de poezie, imaginaţia pictorului, dar şi naivitatea sa, dând naştere unor arhitecturi de basm.

Perioada Renaşterii, cu descoperirea perspectivei şi recursul la realitate, ne introduce în lumea unor arhitecturi în care detaliul are un rol foarte important. Această manieră va influenţa puternic şi secolele următoare, pentru ca, la începutul secolului al XIX-lea, impresionismul să revoluţioneze modul clasic de reprezentare a naturii atât create, cât şi construite, prin disoluţia contururilor şi folosirea petelor de culoare în tuşe separate.

În pictura modernă, cea cubistă mai ales, este eliminată perspectiva liniară, în mod deliberat, în scopul realizării unei viziuni noi asupra spaţiului tridimensional. Însă unii critici de artă văd rădăcinile cubismului şi ale suprarealismului în pictura italiană de secol XVI.

Tehnicile tradiţionale de randare a unui proiect sunt cele care ţin de folosirea pigmenţilor în mediul umed (laviul, acuarela, tempera), cât şi cele care nu necesită apă (creioane colorate, tuş, pastel). Se pot folosi şi tehnici mixte, cu condiţia ca desenul să nu devină supraîncărcat.

Randarea în laviu sau acuarelă presupune folosirea monocromiei şi respectiv a policromiei, în tente transparente, care pot fi plate, degradate, unice sau suprapuse. Pentru accente, se poate intensifica soluţia de culoare.

Randarea în tempera presupune realizarea unor suprafeţe de culoare opace, din pasta existentă în tuburile din comerţ, la care se adaugă apă, pentru a o fluidifica (însă fără a deveni transparentă) şi culoarea alb, pentru a „tempera" nuanţele, care altfel vor crea impresia de *fovism*[1]. Este indicat albul de titan, şi nu cel de zinc, care poate precipita culoarea.

La acuarelă (şi laviu) culorile se amestecă pe paletă, iar la tempera trebuie pregătite mici recipiente (godete), în care se prepară fiecare tentă în parte. Pensulele pentru laviu şi acuarelă sunt de secţiune rotundă, cu vârf care, odată umezit, devine ascuţit. Pentru tempera, se folosesc pensule plate. Înainte de a începe lucrul pentru aceste două tehnici, foaia de hârtie se căşerează, după ce, în prealabil, a fost decalcat desenul pe ea.

Pentru desenul în creioane colorate, este indicat să fie bine ascuţite creioanele, iar randarea poate fi făcută prin haşură sau/şi poşare, deşi este mai recomdată o haşură aerisită, în care să se poată vedea linia şi suprapunerea de culori.

Randarea cu pastel poate fi realizată din pastel cretat sau din pastel uleios sau cerat. După realizarea desenului, se aplică un strat de fixativ special pentru pastel.

Randarea în tuş presupune haşuri, la diferite unghiuri, puncte sau bucle. Este important ca desenul să fie unitar, din punct de vedere al tehnicii.

Cerinţe: - Partea I. Se vor randa şi interpreta în mod artistic doua sau trei perspective (una exterioară şi una sau două interioare) ale primului proiect realizat în cursul anului II la atelierul de Proiectare (*Inserţie într-o zonă rurală*). Planşa, pe format 50x50 cm, se va împărţi la 2/3, pe orizontală. În partea superioară a planşei se va realiza perspectiva exterioară a clădirii (cu elemente de anturaj, siluete umane, vegetaţie şi elemente de mobilier urban), care va ocupa doua treimi din plansa, iar în partea inferioară – una sau două perspective interioare din clădire.

Partea a II-a. Pe un alt format 50x50 cm, una dintre imagini va fi prezentată într-o manieră originală, proprie a studentului, fiind interpretată prin prisma unuia dintre curentele artistice prezentate în a doua parte a temei. Tehnica va fi una la alegere, din cele enumerate mai sus, iar alegerea ei se va face în funcţie de mesajul transmis, întrucât este posibil ca reprezentarea unei imagini impresioniste sa fie mai relevantă în acuarelă, a uneia cubiste in colaj etc.

Obiective: - interpretarea în manieră artistică a unei imagini perspective a unei clădiri;
- însuşirea unor tehnici de randare tradiţionale;
- exersarea redării elementelor de anturaj.

Caracteristici ale temei: - lucrul cu culoarea şi cu principiile de armonizare ale acesteia, formarea stilului personal, unitatea stilistică a lucrării.
"Pictura este tăcerea minţii, muzica ochiului" – Orhan Pamuk

Bibliografie:

- **Dan Păcurariu** – *„Arhitectura în viziunea pictorilor"* – Editura Albatros, Bucureşti, 1990
- **Ligia Podorean-Ekström** – *„O istorie povestită a culorilor de apă"* – Editura Universitară „Ion Mincu", Bucureşti, 2009
- **Curtis Tappenden** – *„Watercolour - Foundation Course"* – Bounty Books, 2003
- **Wendy Jelbert & Ian Sidaway** - *„Mastering the Art of Watercolour"* – Anness Publishing Ltd, Londra, 2007
- **Leahu, Gheorghe** – *„Acuarela de arhitectură"*, Editura Vremea, Bucureşti, 2017
- **Leahu, Gheorghe** – *„Bucureşti - arhitectură şi culoare"*, Editura Editis&Apimondia, Bucureşti, 1992
- **Leahu, Gheorghe** – *„Bucureştiul dispărut"*, Editura Arta Grafică, Bucuresti, 1995

Întocmit: Lect. dr. arh. Andreea Neacşu
Conf. dr.arh. Codina Duşoiu

Student
Maria Bianca Drăghici

Student
Diana Milica-Rafalet

Student
Diana Milica-Rafalet

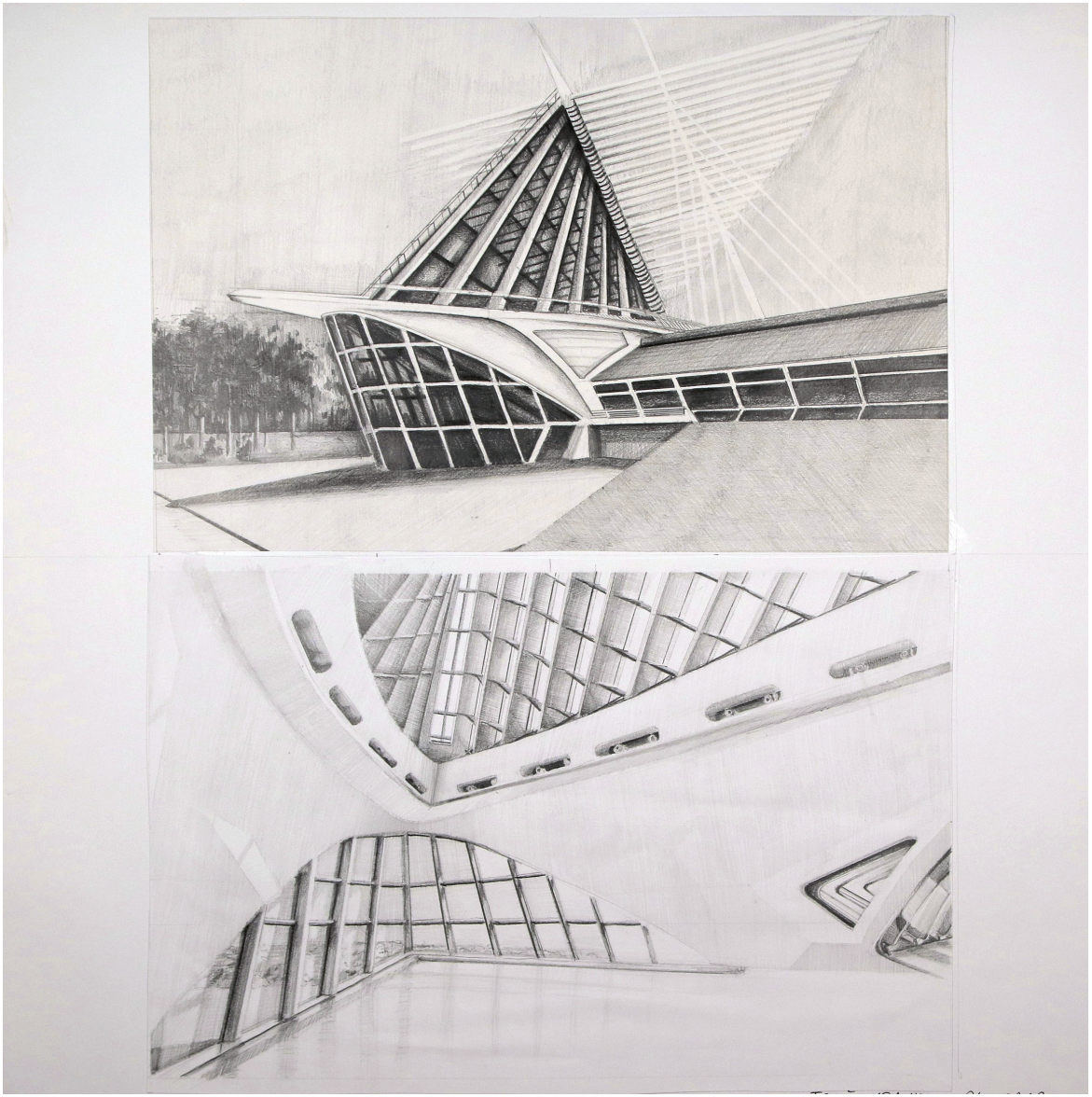

Student
Melania Frățică

Student
Melania Frățică

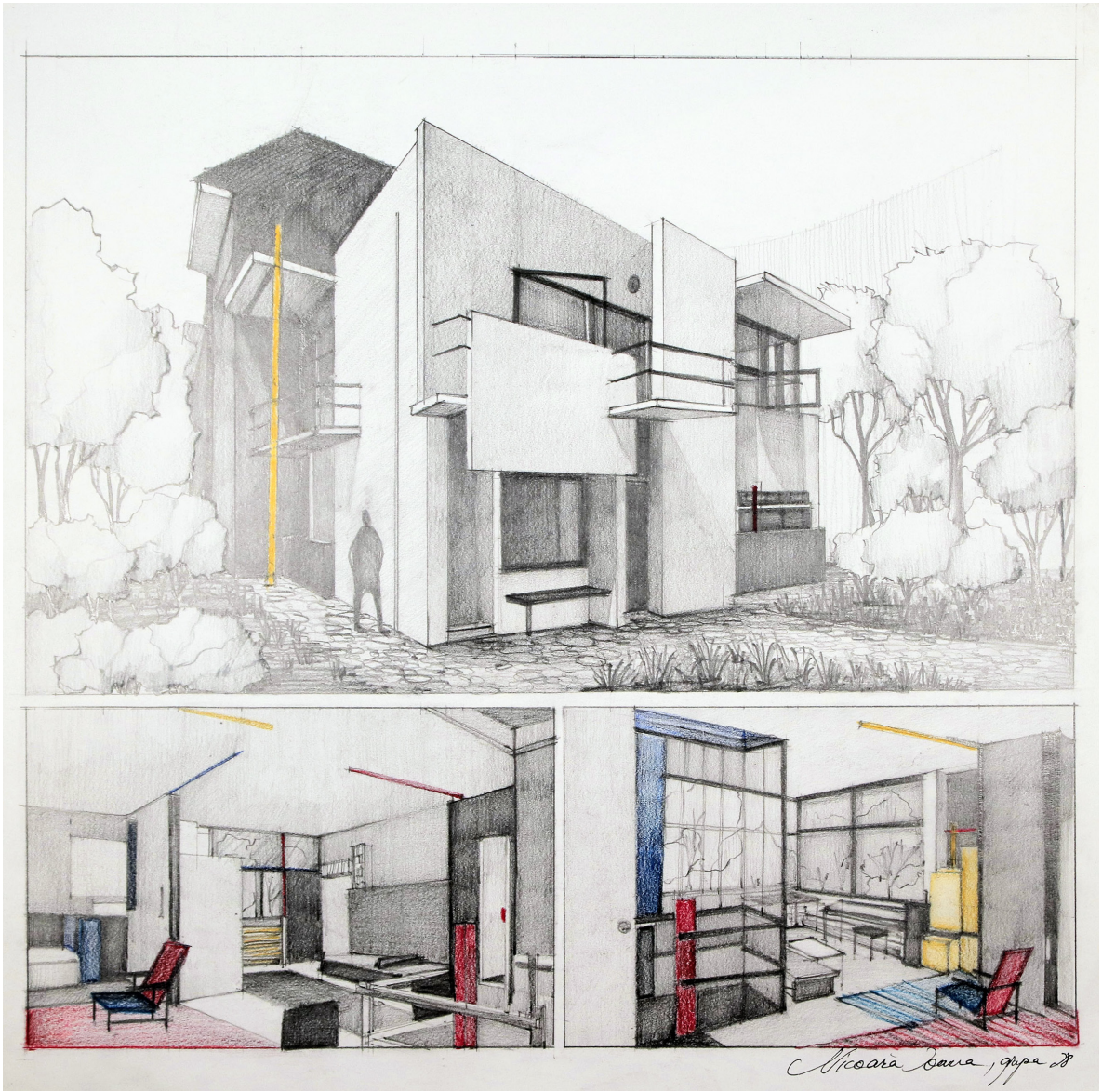

Student
Ioana Nicoară

Student
Ioana Nicoară

Student
Iuliana Ștefania
Sorescu

Student
Iuliana Ștefania
Sorescu

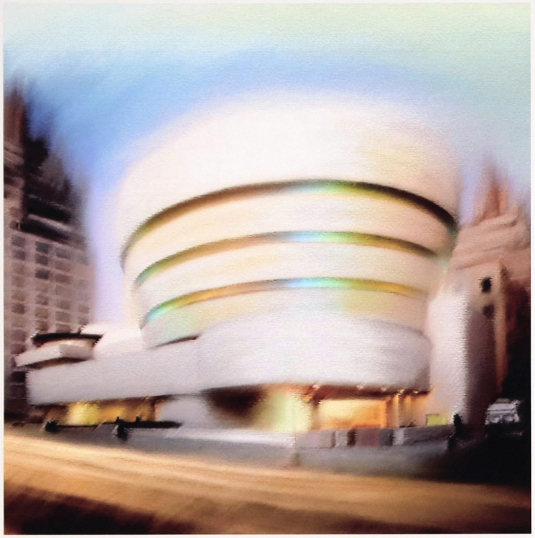

Grosu Maria Grupa 26

Student
Maria Grosu

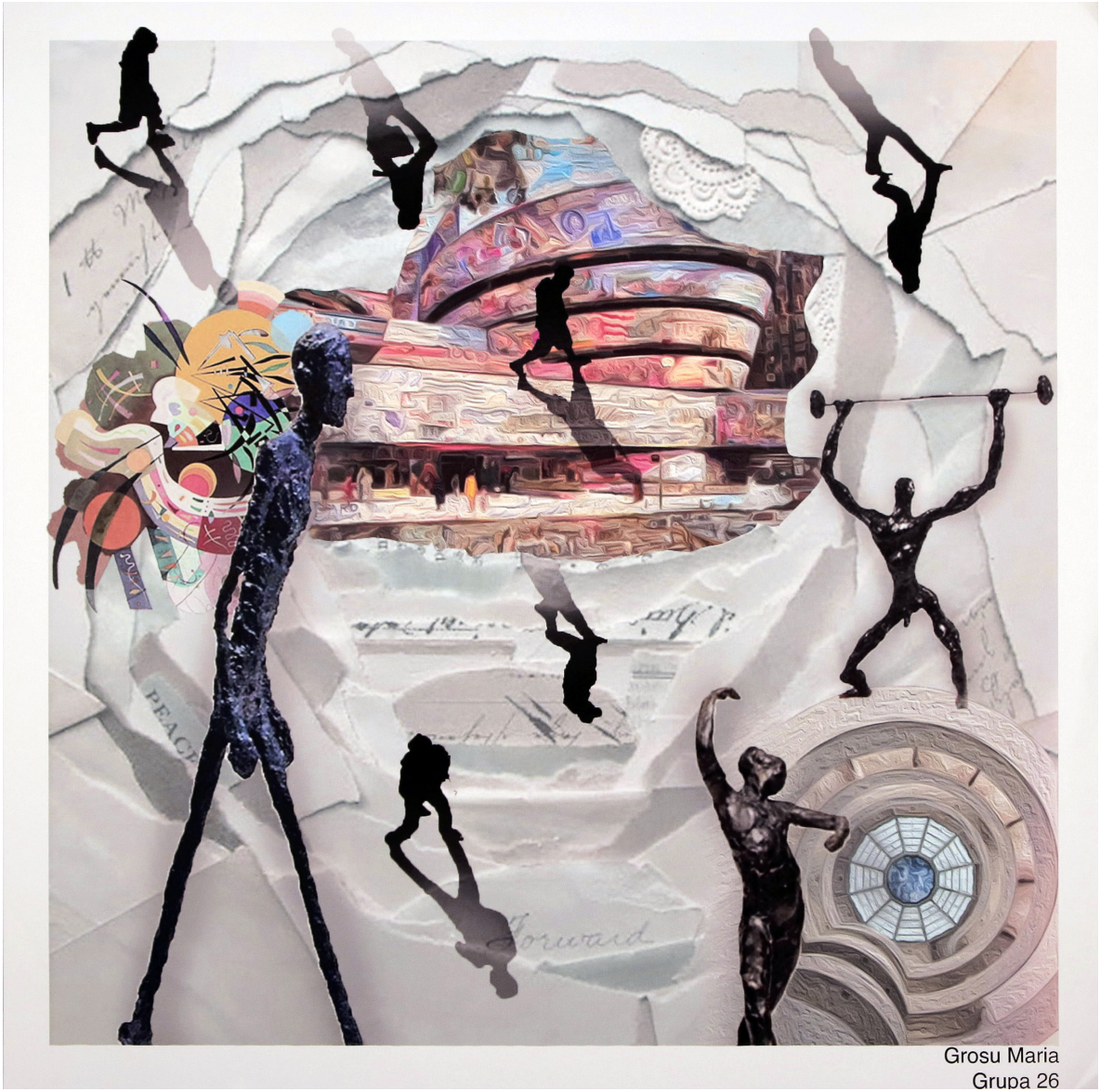

Grosu Maria
Grupa 26

Student
Maria Grosu

Student Yasmin Cherim

Student Yasmin Cherim

Student
Andreea Gavriliu

Student
Andreea Gavriliu

Student
Patricia Stan

Student
Patricia Stan

Student
Cătălina Căciulă

Student
Rebeca Oprescu

Student
Mihai Leica

Autor necunoscut

Student
Alexandra Mihaela
Dragomir

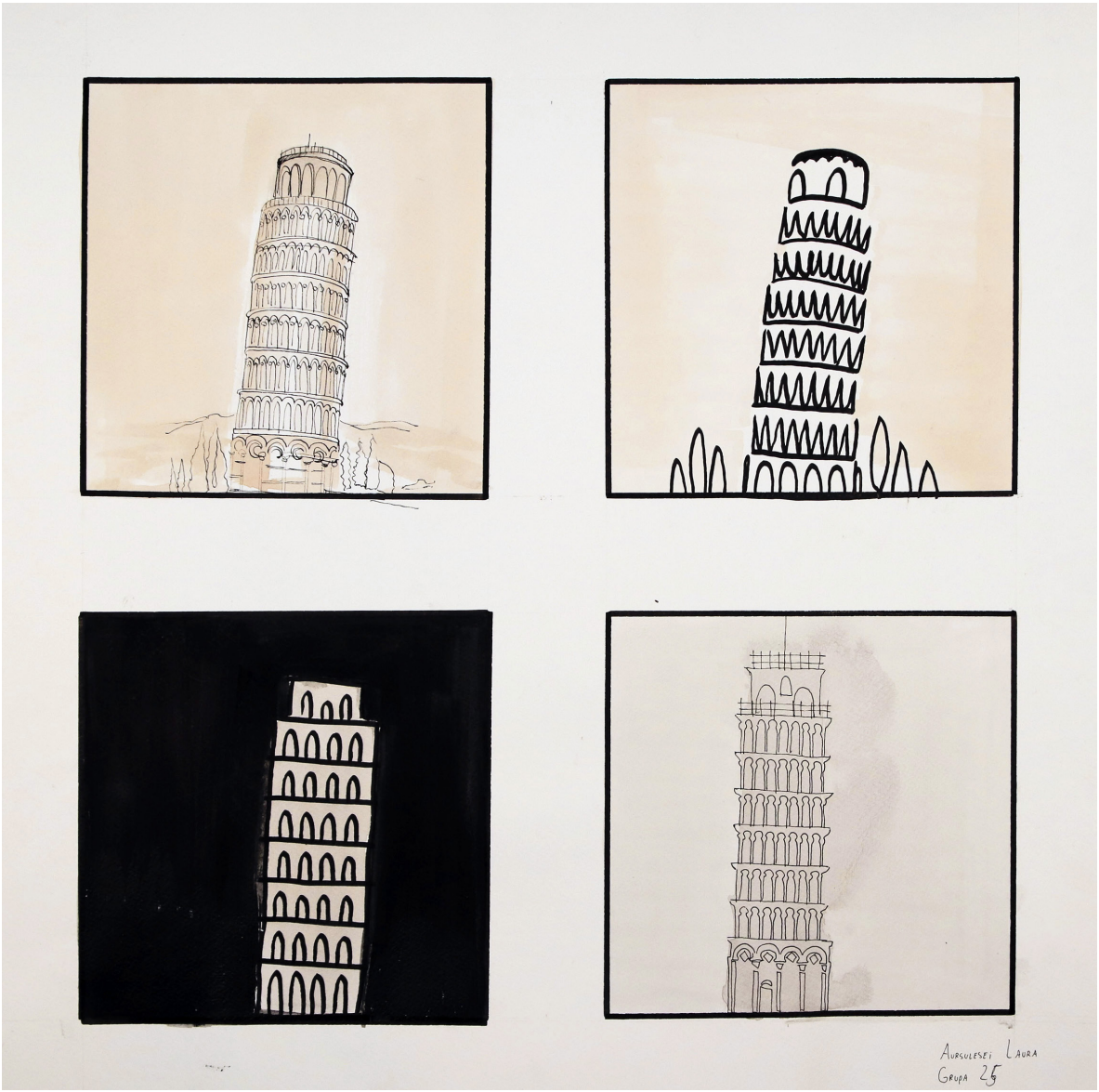

Student
Laura Aursulesei

Autor necunoscut

Student
Horia Niculae

Compoziție. Esențializarea unei imagini de arhitectură
Anul II, semestrul 1, tema 5

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2018-2019 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu
Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei
An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei
SEMESTRUL 1, AN UNIVERSITAR 2018-2019

TEMA 5. COMPOZIȚIE. ESENȚIALIZAREA UNEI IMAGINI DE ARHITECTURĂ

Durata: 4 ore: Prezentare si lucru in atelier

Premise: ***esențializa*** *vt* [At: L 1965, nr. 176, 10/4 / Pzi: ~zez / E: ***esențial*** + *-iza*] **1** A exprima esența (**3**) unui lucru. **2** A face să devină esențial (**2**) (Dicționarul explicativ al limbii române)

Compoziția este legea de alcătuire a unei opere de artă în general, principiul care îi dă acesteia coeziune și o face să existe ca sistem. De cele mai multe ori, o compoziție are o temă (un motiv) predilectă, fie că este vorba de o lucrare vizuală, de una muzicală, de una literară sau dramaturgică etc. A exprima această temă în cât mai puține elemente, astfel încât compoziția generală să fie încă recognoscibilă, iar identitatea ei să nu se piardă, este un scop ce se poate atinge prin procesul de esențializare. Esențializarea imaginii în grafică se poate realiza într-un mod elaborat, printr-o graduală abstractizare, sau spontan, atunci când schițăm rapid un obiect, în dorința de a ne aminti mai târziu caracteristicile sale esențiale.

Cerințe: Formatul de desen uzual anului 2 de studiu (50x50 cm) se va împărți în patru câmpuri egale (pătrate). În primul dintre acestea (stânga sus) studentul va desena o clădire celebră realizată de arhitectul său preferat, într-o manieră realistă și într-o tehnică la alegere (creion, tuș, acuarelă etc.). În celelalte 3 câmpuri ale planșei, studentul va propune 3 interpretări diferite de esențializare a imaginii clădirii. Recomandarea este ca cele 3 exerciții de esențializare să fie realizate prin metode diferite (de exemplu: desen de linie de tip crochiu, folosirea de tente plate de culoare, într-o reprezentare de tip poster, esențializare în acuarelă – tușe de pensulă, colaj în tehnica kirigami, colaj cu texturi etc.). Deși abstractizarea este un bun instrument în exercițiul de esențializare, studentul trebuie să aibă grijă ca edificiul ales să rămână recognoscibil în toate cele 4 reprezentări ale sale. Vă invităm să meditați și asupra esențializării prin mesajul scris, alegând un motto al lucrării.

Obiective: - definirea unei poziții personale în raport cu creațiile unor arhitecți celebri
- interpretarea volumului de arhitectură prin reprezentare grafică
- înțelegerea și exprimarea acelor trăsături care dau identitatea unui obiect de arhitectură
- experimentarea mai multor tehnici de reprezentare rapidă a volumului arhitectural

Caracteristici ale temei: înțelegerea trăsăturilor de bază ale unei creații de arhitectură, capacitate de interpretare a acestora utilizând tehnici și metode diverse, prezentarea unor opțiuni personale ale studentului într-o manieră proprie

Ce este arhitectura? Este expresia cristalizată a celor mai nobile idei ale oamenilor, a căldurii, a umanității, a credinței!
Walter Gropius– *Noua idee arhitecturaală*, 1919

Bibliografie

Walter Gropius și Bauhausul, Giulio Carlo Argan, Editura Meridiane, 1976
Arta și percepția vizuală, Rudolf Arnheim, Editura Meridiane, 1979
Forța centrului vizual, Rudolf Arnheim, Editura Meridiane, 1995
Arta formei, Adriana Botez-Crainic, Editura Orator, 1993
Izvoare și popasuri, G. M. Cantacuzino, Editura Eminescu, 1977
Viața formelor, Henri Focillon, Editura Meridiane, 1995
Funcțiune și Formă, antologie de Nicolae Lascu, Editura Meridiane, 1989
Cartea proporțiilor, H. R. Radian, Editura Meridiane, București, 1981

Intocmit: conf.dr.arh.Codina Dușoiu

Student (?) Corja, anterior anului 2018

Student
Irina Corduneanu,
promoția 2023

Student
Narcis-Lucian Pădurariu,
promoția 2023

Student
Ana Hanganu

Student
Diana Zărnescu

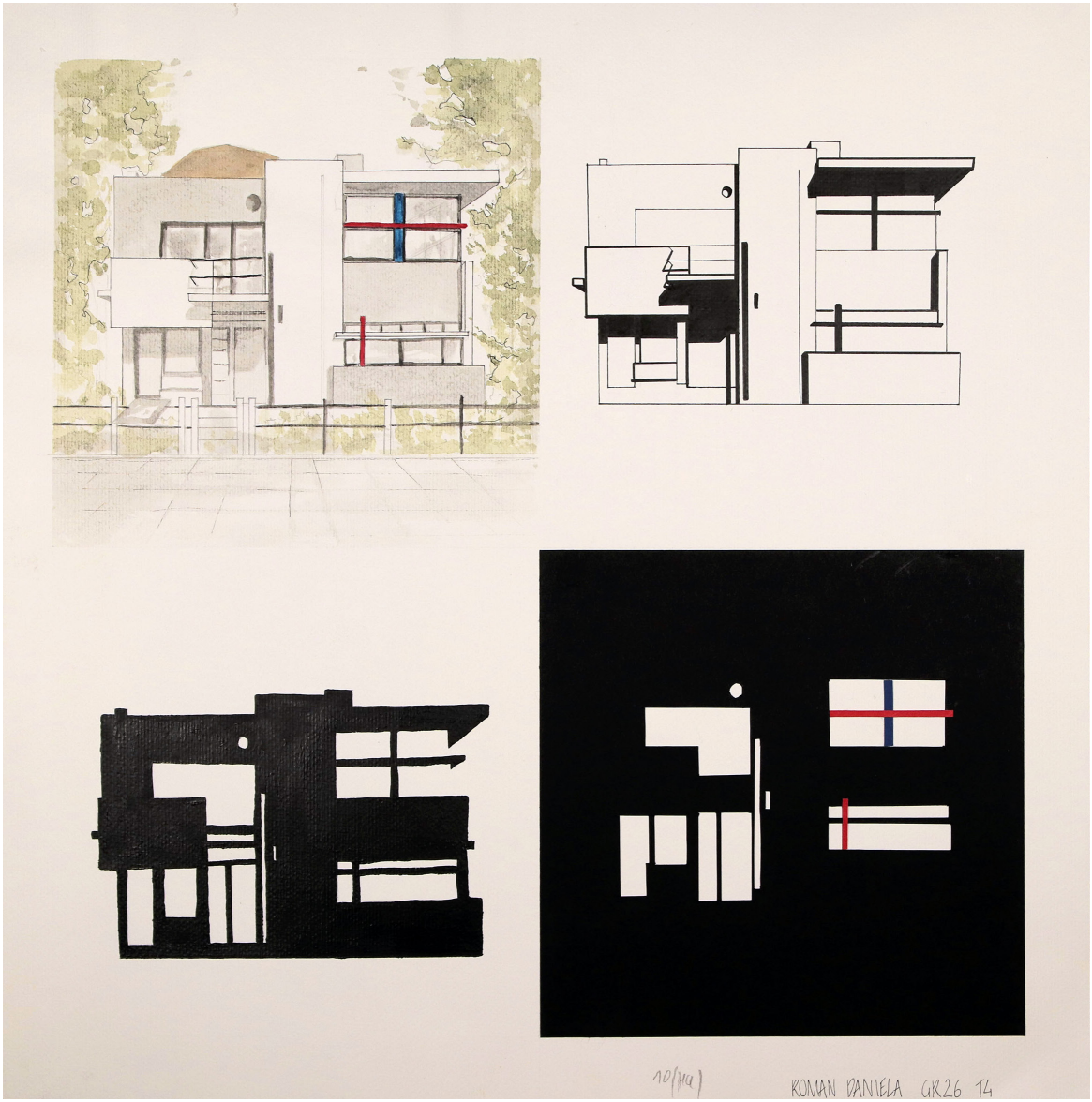

Student
Daniela Roman

Loc de joacă pentru copii
Anul II, semestrul 1, tema 5

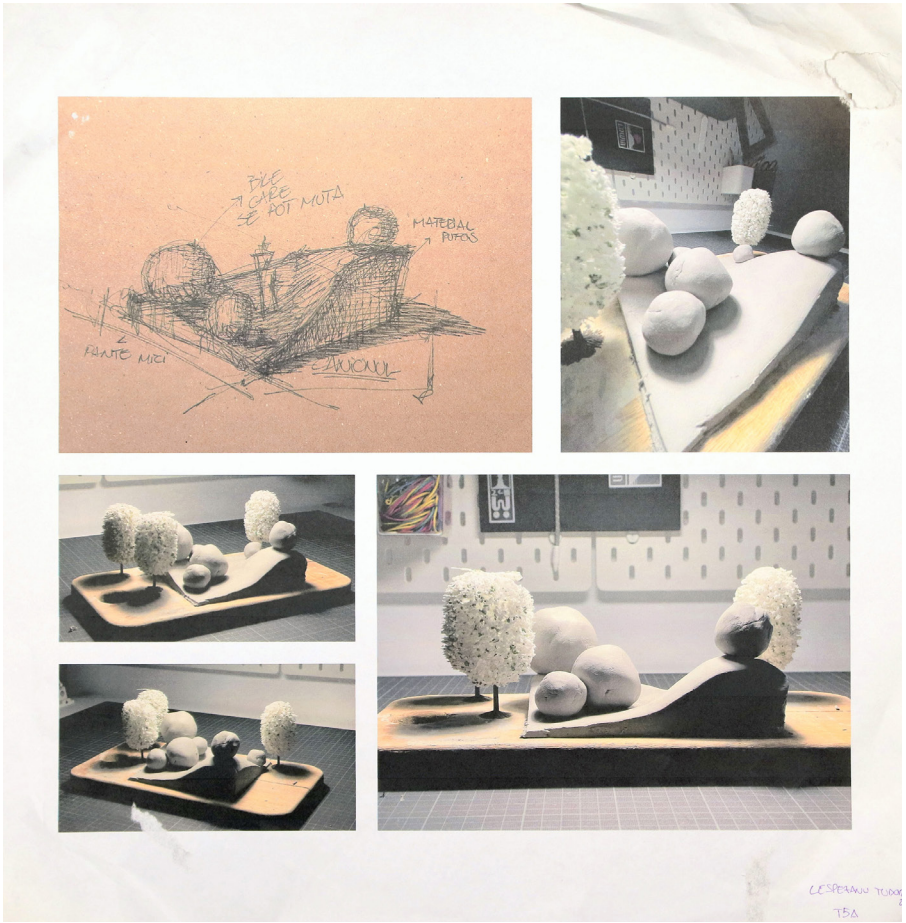

Student Tudor Lespezanu

FORM STUDY: YEAR II - 2021-2022 holder of discipline conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Ion Mincu University of Architecture and Urbansim

Faculty of Architecture, Department of Shape Study

Academic year 2021-2022. Sem. 1, 2nd Year - Study of Form

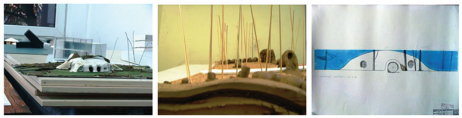

TOPIC 5. PLAYING SPACE AND HOUSING

Duration: Week I, II. 4 hours: Online presentation (1 hour) and studio work (3 hours). - Part I of the assignment.

Week III, IV. 4 hours: Online presentation (1 hour) and studio work (3 hours) - Part II of the assignment

Premise: Many beautiful and wise things have been said about the game by poets, painters, architects, psychologists, pedagogues, doctors, and even scientists. If the formation of the human individual in childhood (intellectually, emotionally, morally) is inconceivable without playing, we can also say that our success and capacity for self-preservation as mature individuals depend on the wisdom to preserve our pleasure for games. Architectural design often uses phrases such as "play on volumes", "play on lights", etc. and often this game makes the difference between a quality architecture and a dull one.

Through this new assignment, we propose you to investigate the play space, as it is imagined and desired by the child of preschool age or at the beginning of school age. "Through playing, the child is put in the situation of exploring reality," says Swiss psychologist Jean Piaget. As architects, we are in a position to direct this exploration in a creative, ergonomic, comfortable and safe way.

Assignment requirements: - Part I On the land related to the ongoing project at the workshop, entitled "A family's house", will be imagined a playground for children of the family, consider to be between 4-10 years old. The proposed space will have a concept related to nature. geometric shapes, textures, colors, etc. The student has the freedom to propose a unique space, such as a tent, nest, house, etc. or various disparate play objects (climbing structures, slides, children's furniture, etc.). The proposed spatial size and ergonomics and object will be taken into account, as well as working with natural materials, with a pleasant tactility and not to cause children's accidents. Constructive logic will be taken into account and attachments will be proposed that do not affect the object/objects. In justified situations, it is accepted to correlate the outdoor playground with an indoor one, located, for example, in the home.

The first part of the assignment will be illustratated on a 50x50 cm format which will cointain justification text ans sketches of the proposed playground. Minimum requirements: the context plan of the studied plot (proposed scale 1: 200), detailed plan on a representative area of the play space, minimum 2 perpendicular elevations (proposed scale 1:50)

- Part II: On another 50x50 cm format, an image or a suite of 3D images of the proposed space will be presented (perspective at the eye level, aerial perspective, axonometry, etc.). simple materials (juice straws, corks, cardboard scraps, staples, washers etc.). The presentation technique is at the student's choice, in accordance with the proposed atmosphere.

Objectives: - experimenting with form in one of the freest themes of architecture: the game/play space;

- understanding some characteristics of the spaces designed for children

- formal and colorful creativity, obtained by understanding some constructive principles and some materials;

- the understanding of the playground as an "extension of the dwelling", in the sense formulated by Le Corbusier

Topic features: free work with three-dimensional shape and playfulness as a source of spatial creativity.

"I would like my works to be erected in parks and public gardens, for children to play on them, as if they were played over stones and monuments born of the earth, for no one to know what they are and who made them - but let everyone feel their need and friendship, as something that is part of the soul of Nature. " – Constantin Brâncuși

Bibliography:

LE CORBUSIER, Pierre JEANNERET – Oeuvre Complete (8 Vol.); Zurich, 1929-1970
NEUFERT, Ernst – Manualul Arhitectului, Editura Alutus, 2004
PIAGET, Jean - DIMENSIUNI INTERDISCIPLINARE ALE PSIHOLOGIEI, Ed. Didactică și Pedagogică, București 1972
PIAGET, Jean - LES MECANISMES PERCEPTIFS, Ed.PUF, Paris 1961
PIAGET, Jean – Psihologia Inteligenței, Editura Științifică, București, 1998

By: Conf. dr.arh. Codina Dușoi
Translated into English by: Arch. Crisanta Mocan

Student
Ioana Metescu

GRUPA 29 TEMA 4

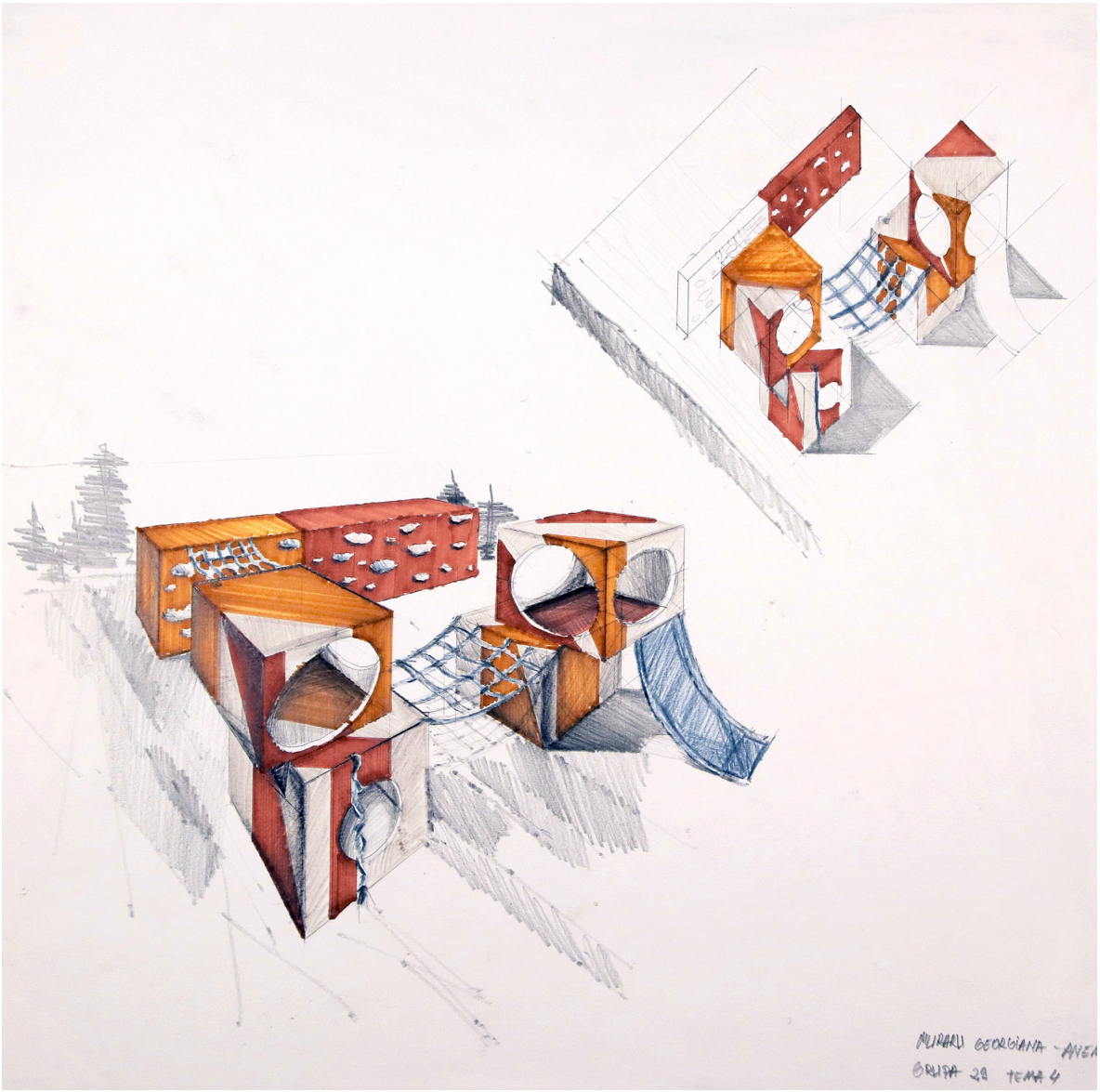

Această pagină și precedenta:
Student Georgiana-Anemone Muraru

Student
Gheorghe Mareşancu

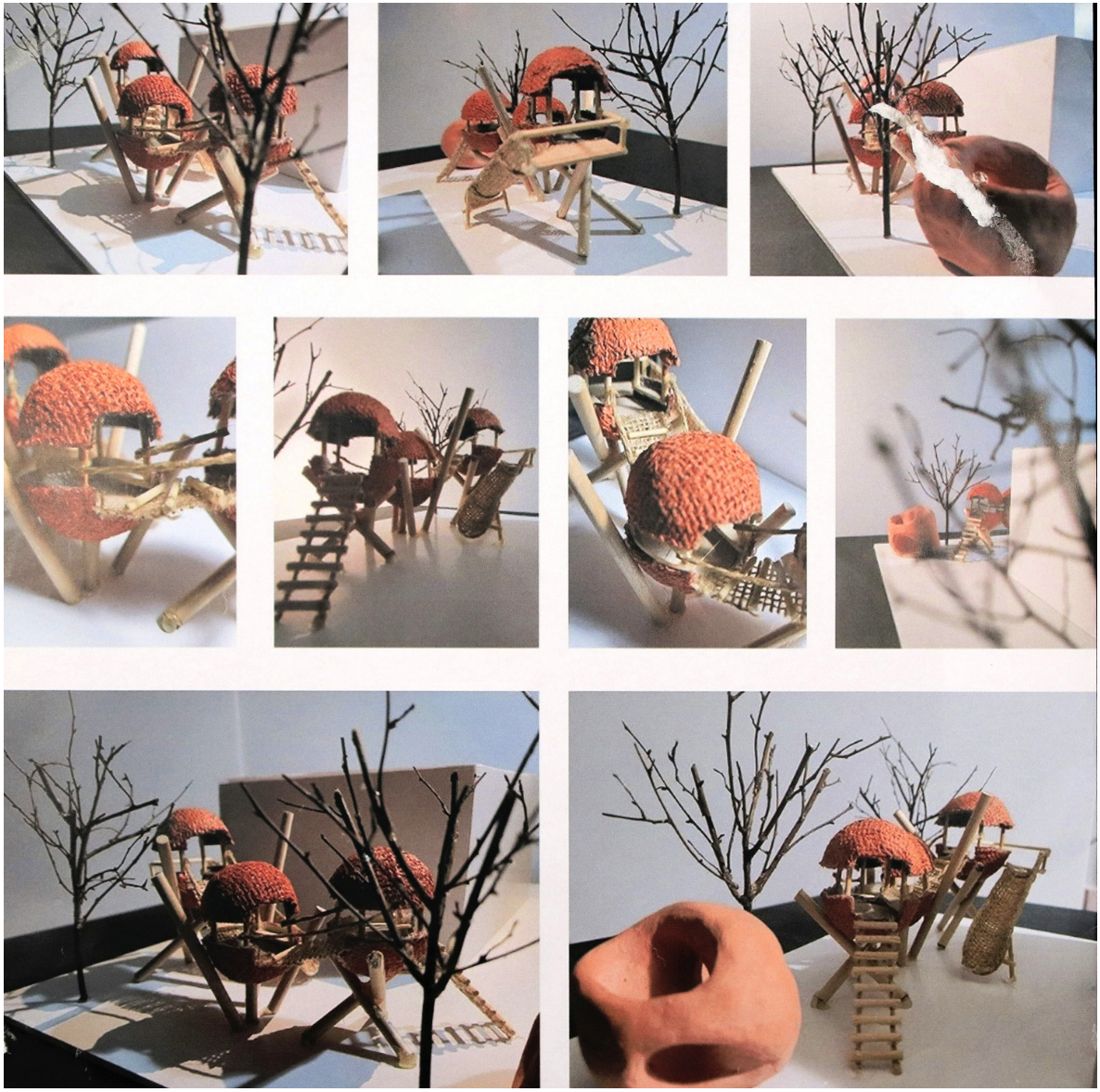

Student
Ioana Nicoară

Student
Iulia-Ştefania Sorescu

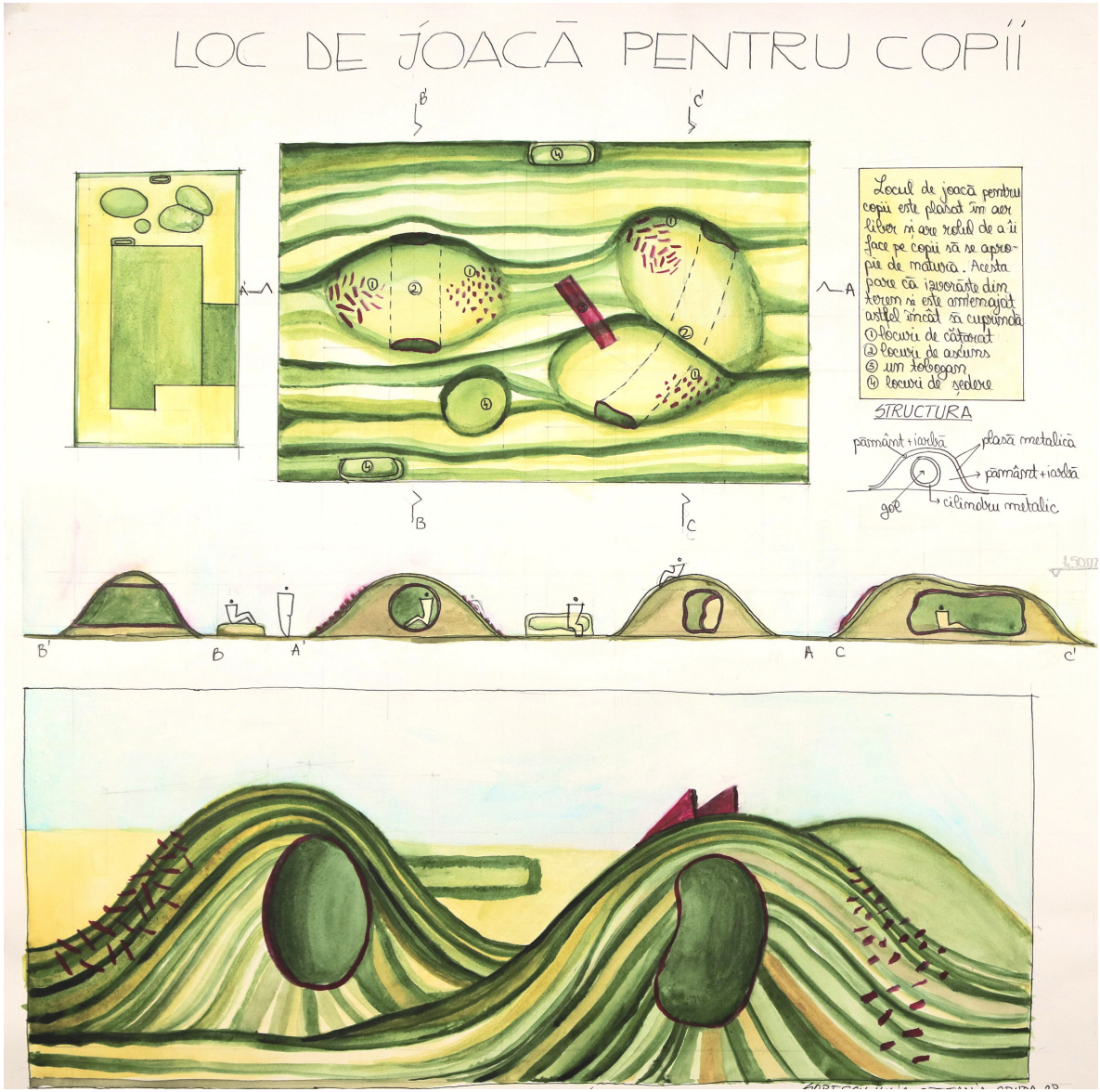

Student
Iulia-Ștefania Sorescu

Dinamica formei (I). Forma ca experiment.
Structură / Înveliș
Anul II, semestrul 2, tema 1

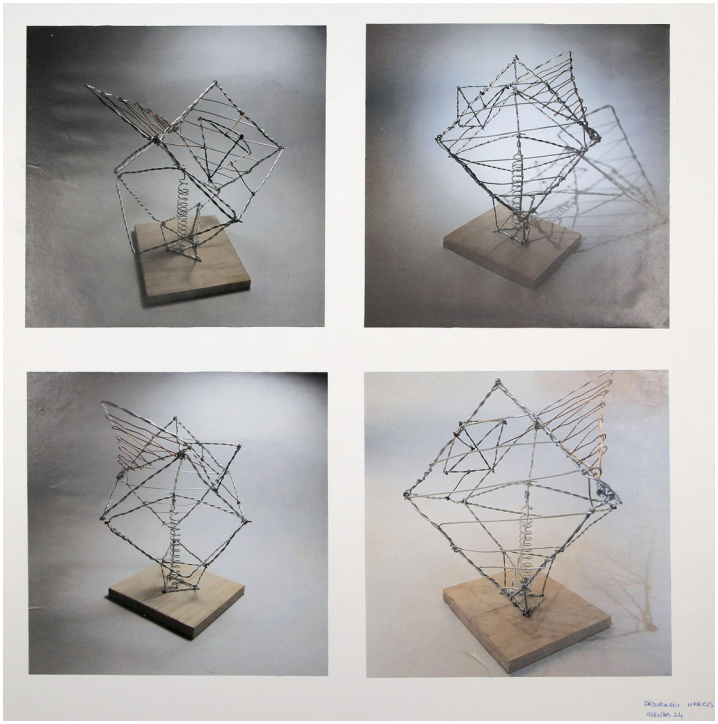

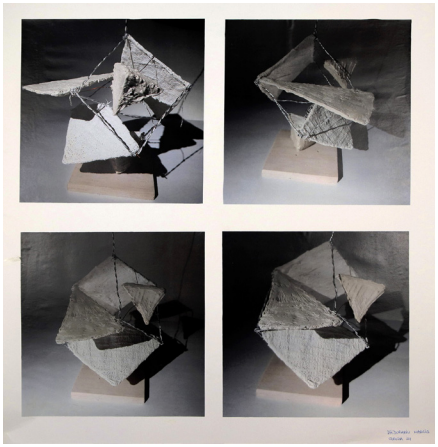

Student
Narcis Pădurariu

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2018-2019 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Duşoiu

Universitatea de Arhitectură şi Urbansim Ion Mincu
Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei
An universitar 2018-2019. Sem. 4, AN II, Disciplina Studiul Formei

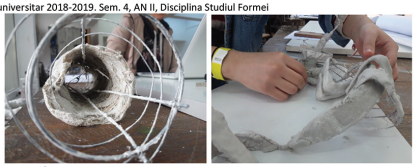

TEMA 1/S2. DINAMICA FORMEI (I). FORMA CA EXPERIMENT. STRUCTURĂ/ÎNVELIŞ

Durata: Săpt. 1: Prezentare – 1 oră
Săpt.2: Documentare şi lucru în atelier, realizare structură obiect sculptural şi planşă cu fotografii faze de lucru intermediare – 3 ore
Săpt. 3: Prezentare – 1 oră
Săpt.4: Lucru în atelier, realizare obiect sculptural (înveliş material maleabil) şi planşă cu fotografii finale – 3 ore

Predare: 2 planşe format 50x50 cm cu fotografii-martori pentru cele două etape (stadiu intermediar/ stadiu final). Fotografii digitale ale compoziţiei în cele două stadii, în diferite ipostaze de lumină. Compoziţia de obiecte va fi arătată cadrelor didactice, notată, după care rămâne în posesia studentului, cu excepţia machetelor selecţionate pentru expoziţie.

Materiale de lucru necesare:

1. Sârmă grosime 1,2, 3 mm.; patent; cleşte pentru modelarea acesteia; sfoară; hârtie pentru schiţat
2. Pastă modelatoare/lut/plastilină/ipsos; folie de plastic pentru protecţia planşetei; instrumente ajutătoare pentru modelat; eventual recipient pentru ipsos/lut
3. lampă de birou pentru dirijarea luminii, aparat foto

Premise: Graniţa între artă şi arhitectură nu există, în fapt. Dorim sa o inventăm doar. Altminteri, cele două arte se întrepătrund. Mari arhitecţi, precum Gehry, au colaborat minunat cu artişti pe care i-au preţuit şi valorat. Fiecare student are resurse deosebite, mai ales în ceea ce priveşte dialogul cu spaţiul şi culoarea. Pentru a le dezvolta, e nevoie să experimenteze mereu noi modalităţi în exprimare, care trebuie să rămâna proaspătă şi liberă. Această temă este corelată cu partea de concepţie a proiectului "5-7 familii. Grupare de case. Locuirea în oraş", care începe la atelier în paralel.

Cerinţe: Se va realiza o compoziţie sculpturală abstractă, **care să sugereze o compoziţie de obiecte arhitecturale**, în prima fază ca structură spaţială (ca schelet orientativ), urmând ca în faza a doua să fie definitivată adaugând anvelopanta structurii. Aceasta va fi adăugata scheletului şi se va realiza din diverse tipuri de materiale: ipsos, plastilină, pastă modelatoare, lut. **Compoziţia va fi alcătuită din 5 module spaţiale similare sau identice + 1 modul distinct, cu rol de accent.** Ca referinţă dimensională, compoziţia realizată se va înscrie într-un cub imaginar de 50/50/50 cm.
După ce fiecare student va realiza compoziţia cerută, o va fotografia din diverse unghiuri (cele mai expresive) şi va alcătui cu fotografiile obţinute o compoziţie pe o planşă de 50 cm/50 cm de carton alb sau colorat. Se cer minimum 4 fotografii, alb – negru sau color. Se va prezenta o planşă pentru faza intermediară (schelet din sârmă al compoziţiei de obiecte) şi o alta pentru faza finală (obiect finit), ca şi o serie de fotografii în format digital ale obiectului, în ambele faze.

Obiective: - realizarea unei compoziţii ingenioase, care să ilustreze conceptele de morfologie şi topologie spaţială

- expresivitatea plastică a relaţiei între plin şi gol, dar şi a raportului între volume
- experimentarea unor tehnici inedite de lucru cu volumele, cu imediată aplicabilitate în cadrul studiului de atelier
- alcătuirea unei compoziţii spaţial-volumetrice care operează cu ideea de modul spaţial şi de accent

Caracteristici ale temei: experiment spaţial, interacţiune directă cu materiale şi volume, transmiterea unui mesaj artistic prin intermediul spaţialităţii

Universul e real, dar nu-l poţi vedea. Trebuie să ţi-l imaginezi. O dată ce ai făcut-o, poţi fi cât se poate de realist în descrierea lui. Alexander Calder

Bibliografie

Arnheim, Rudolf - *Arta şi percepţia vizuală*, Ed. Meridiane, 1979
Arnheim, Rudolf - *Forţa centrului vizual*, Ed. Meridiane, 1995
Michelis, P.A. – *Estetica arhitecturii*, Ed. Meridiane, 1982
Pleşu, Andrei – Călătorie în lumea formelor, Ed. Meridiane, 1974
Radian, H. R. - *Cartea proporţiilor*, Ed. Meridiane, Bucureşti, 1981
Read, H. – Originile formei în artă, Ed. Univers, Bucureşti, 1971

Întocmit: lector dr. Ionel Ştoc (sculptor), conf.dr.arh.Codina Duşoiu

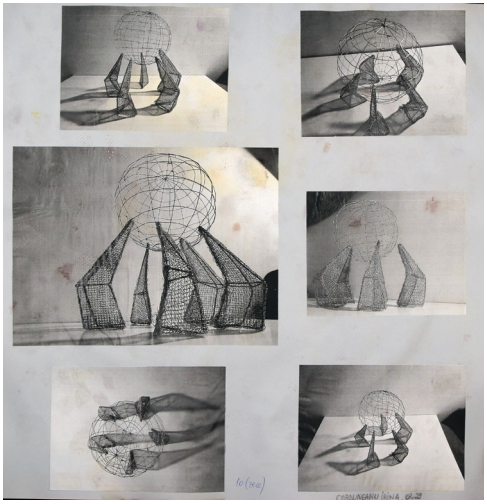

Student
Irina Corduneanu

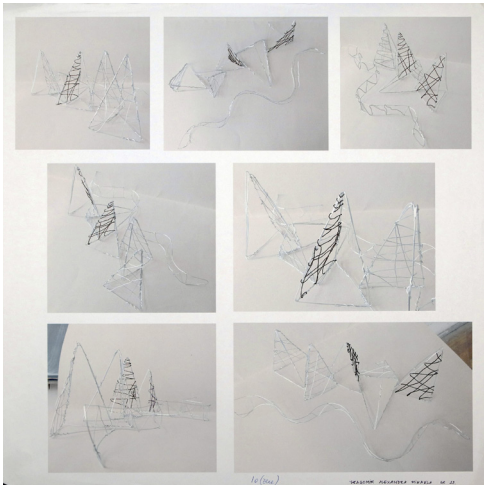

Student
Alexandra Mihaela Dragomir

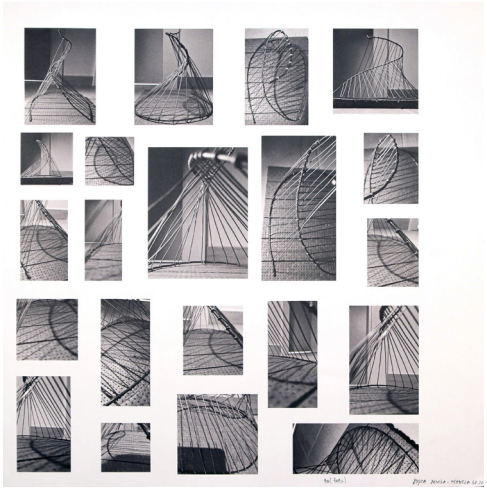

Student
Denisa Mihaela Roșca

Student
Bogdan Găitan

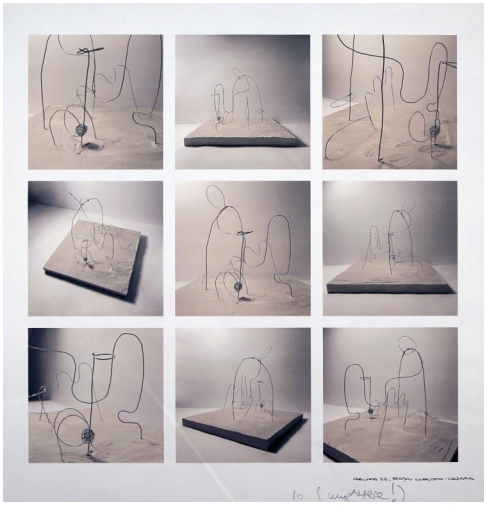

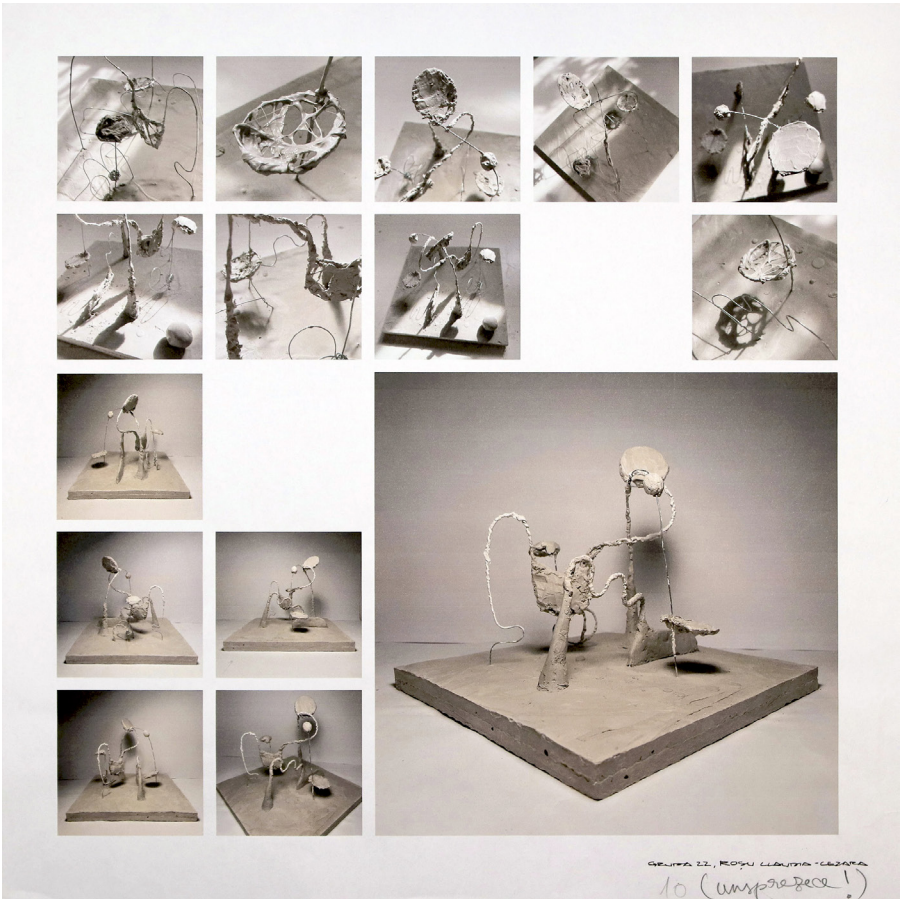

Student
Claudia Cezara Roșu

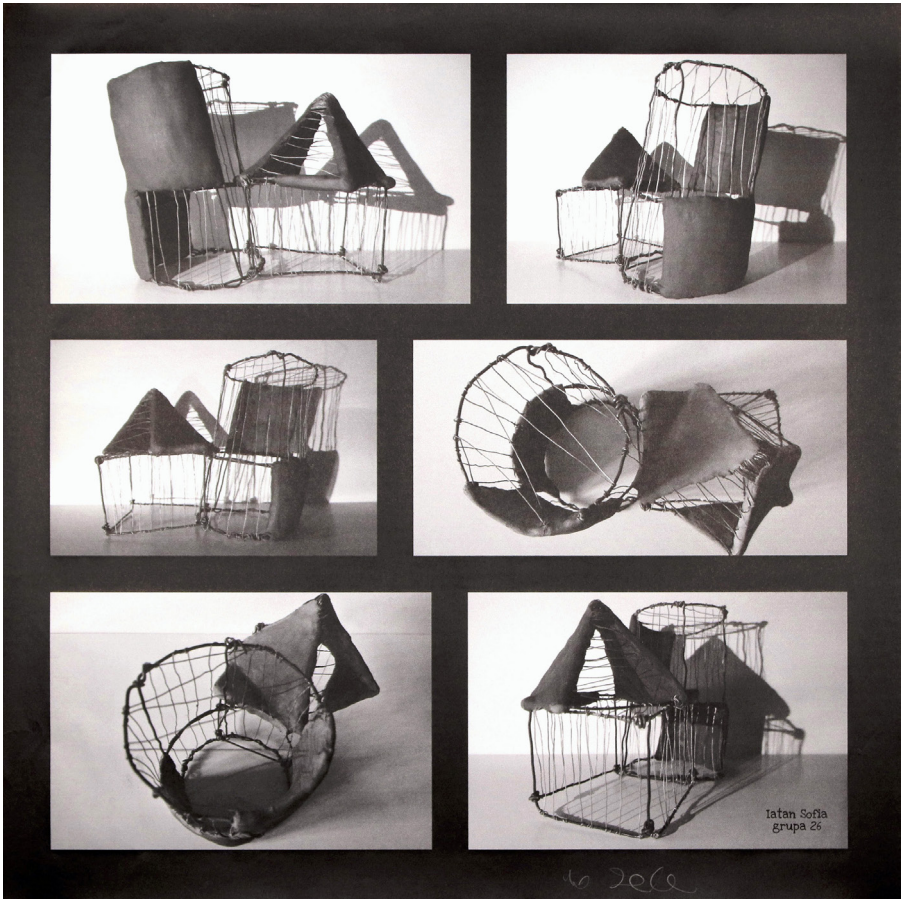

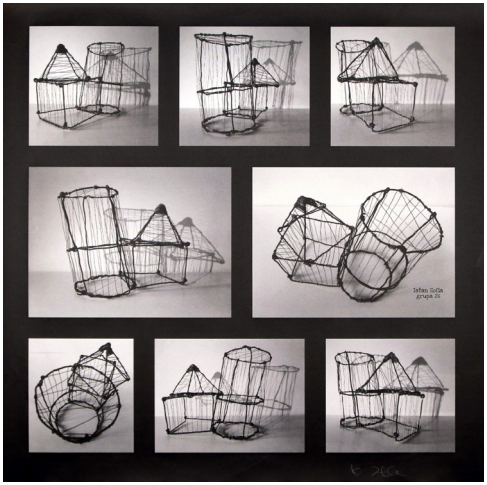

Student
Sofia Iatan

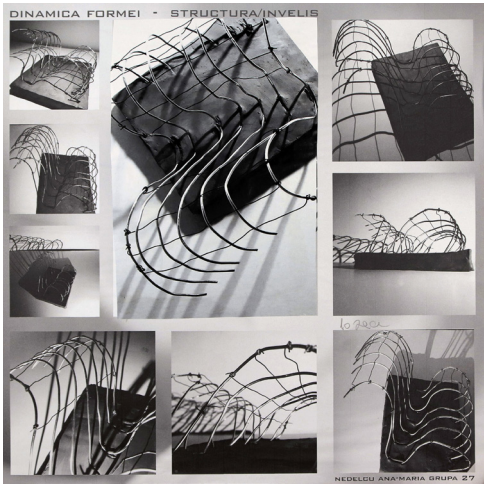

Student
Ana-Maria Nedelcu

Structuri spațiale. Natura: legi și principii
Anul II, semestrul 2, tema 2

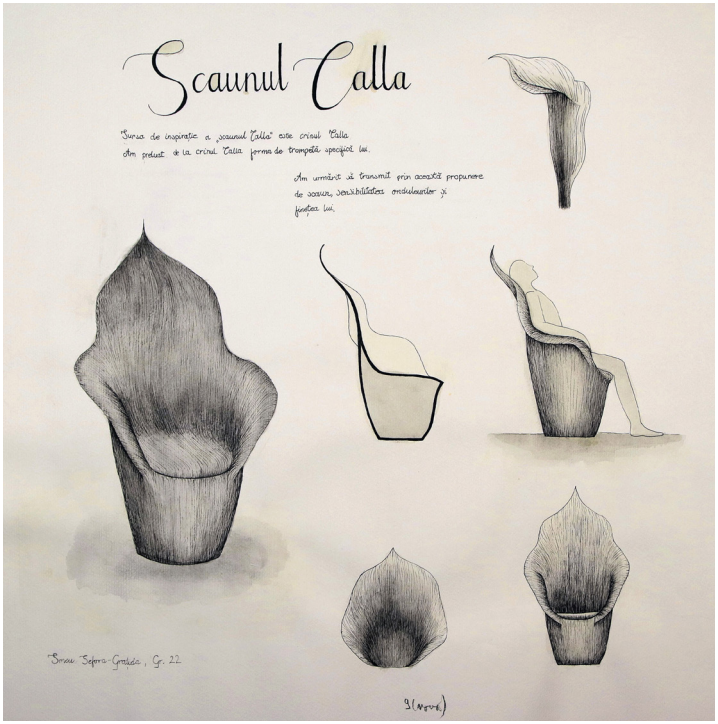

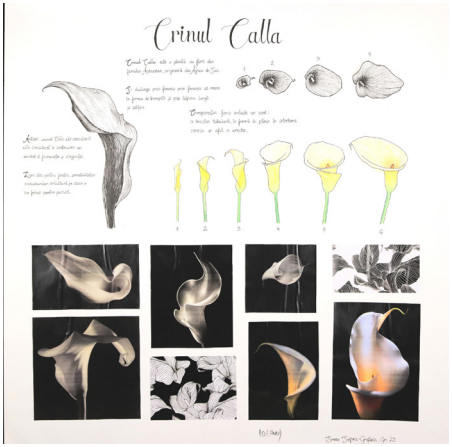

Student
Sefora-Grațiela Smeu

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2015-2016 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Universitatea de Arhitectură și Urbansim Ion Mincu
Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei
An universitar 2015-2016. Sem. 4, AN II, Disciplina Studiul Formei

DINAMICA FORMEI.
TEMA 2/S2. STRUCTURI SPAȚIALE. NATURA: LEGI ȘI PRINCIPII

Durata: Săpt. 1: Prezentare structuri din natură și aplicație în arhitectură – 1 oră
Săpt.2: Documentare și lucru în atelier – realizare planșă de prezentare și studiu al documentației – 3 ore
Săpt. 3: Prezentare detalii și mecanisme structuri din natură cu aplicație în arhitectură și design – 1 oră
Săpt.2: Documentare și lucru în atelier – realizare machetă finală și planșă de prezentare – 3 ore

Materiale necesare: organisme vegetale/animale – obiect sau/și documentație foto, sârmă, hârtie, carton, materiale reciclabile (pet-uri, dopuri de plută, fragmente de lemn), sfoară, adeziv, etc., lampă de birou pentru dirijarea luminii, aparat foto

Premise: Natura, reprezentată atât prin mediul vegetal, cât și cel animal, a constituit permanent o sursă de inspirație, atât în arhitectura vernaculară, cât și în creația unor arhitecți celebri: A.Gaudi, Renzo Piano, Frank Gehry etc. sau a unor curente și stiluri: Renaștere, Art Nouveau etc. Înțelegerea corectă și profundă a mecanismelor de funcționare ale naturii stă la baza proiectării unor structuri spațiale raționale și estetice. Proporțiile și legile naturii sunt prin definiție "frumoase" și "corecte".

Cerințe:
Se va studia individual (documentare, reprezentare, înțelegere) un organism viu din lumea animală sau vegetală (ex. o inflorescență, un fruct, aripa unei insecte, un crustaceu, o frunză, scheletul sau îmbrăcămintea de solzi a unui pește etc.), iar prin esențializare și abstractizare se cere transformarea acesteia într-o structură cu aplicabilitate arhitecturală (susținere, acoperire, compartimentare etc.).
Se vor studia deasemenea detaliile obiectului ales (articulații ale membrelor, clești, ramificații) și se vor prelua pentru îmbinările structurii propuse.
Se vor folosi materiale la îndemână (eventual obiecte sau bucăți de obiecte reciclabile) cum ar fi: polistiren expandat sau extrudat, stinghii de lemn, țevi de pexal, resturi lemnoase, anvelope de cauciuc (sau părți), sticle de plastic, dopuri de plută etc. Se vor putea folosi și fragmente de elemente naturale (ramuri de copac, stuf, trestie, bambus etc). Prinderea elementelor se poate efectua în diverse forme: prin lipire, legare cu sfoară sau sârme, găurire și prindere în șurub și piuliță, cuie etc. În urma lucrului în atelier vor rezulta structuri autoportante ușoare, abstracte sau cu rol funcțional (acoperire, trecere peste goluri, obiecte de mobilier, obiecte de iluminat etc. Dimensiunule structurii propuse vor fi în forma unei machete în volum aproximativ de 8000cmp (un cub cu latura de 20 cm).
Etapa I de studiu. 2 săptămâni
Individual, pe formatul uzual anului II de studiu la disciplina Studiul Formei (50 x 50 cm) studentul va redacta următoarele piese, paginate pe două planșe:

- Prezentarea unei documentări proprii asupra unei structuri extrase din natură (o inflorescență, un fruct, aripa unei insecte, un crustaceu, o frunză, scheletul sau îmbrăcămintea de solzi a unui pește etc.) – fotografii, schițe proprii, eventual mostră
- O structură arhitecturală care preia principiile expuse în documentație – plan, elevație, schițe explicative, machetă de studiu
- O perspectivă la mâna liberă a structurii propuse
- Un scurt eseu explicativ (max. 100 de cuvinte) cu schițe de concept
- O selecție de fotografii ale machetei de studiu

Etapa II de studiu. 2 săptămâni
Se va detalia structura propusă anterior, fiind transformată într-un obiect arhitectural (acoperirea unei săli de sport, aeroport, gară, auditoriu etc.). Se vor studia detaliile de prindere ale structurii, cu adaptarea unor mecanisme din natură (articulații, cartilaje etc.)

Se vor preda următoarele piese:

- Prezentarea unei documentări proprii asupra unei structuri extrase din natură referitoare la detaliile unor organisme (ex. cleștii unui rac, picioarele unei insecte, rolul oaselor într-un schelet, conformarea țesutului lemnos al unui arbore etc.), detalii care să poată fi preluate în context arhitectural
- Detalierea structurii propuse în etapa anterioară: plan, elevație, axonometrie sc. 1:50
- O perspectivă în care structura propusă este prezentată cu elemente de scară și ambianță (anturaj)

Obiective: - documentare în legătură cu structurile și legile de creștere din natură (cadru vegetal și animal), cât și în legătură cu detaliile de prindere ale elementelor ce le formează, care pot fi utilizate ca dispozitive în design-ul de produs sau ca detalii ale structurii arhitecturale

- documentare legată de forme structurale autoportante, din care se vor extrage: principii structurale corelate cu materialele folosite, principii spațiale, posibilitatile de punere în operă și caracteristicile diverselor materiale.
- investigație structurală, cu aplicabilitate directă în cadrul atelierului de proiectare

Caracteristici ale temei: lucru pe teren, documentare în echipă, stimulantă pentru realizarea unor obiecte care să poată fi expuse ulterior, lucru cu materiale reciclabile, observare directă a unor legi și principii naturale, inventivitate

Nimic nu a fost inventat, pentru că a fost mai întâi scris în natură.
Antoni Gaudi i Cornet

Bibliografie
Cervera, Maria Rosa; Pioz, Javier – *Arquitectura y Bionica*, Diputación Provincial de Cuenca, 2011
Edwards, Brian – *Rough Guide to Sustainability*, RIBA Enterprises, Londra, 2005
Jodidio, Philip - *Green architecture now!*, Taschen, Köln, 2009
Minke, Gernot – *Construind cu pământ*, Ed. Simetria, 2008
Schleifer, Simone - *Small Eco Houses*, Taschen, 2007
Zerbst, Rainer – *Antoni Gaudí*, Ed. TASCHEN, Köln, 1991
Leonardo da Vinci - desene

Întocmit: conf.dr.arh.Codina Dușoiu

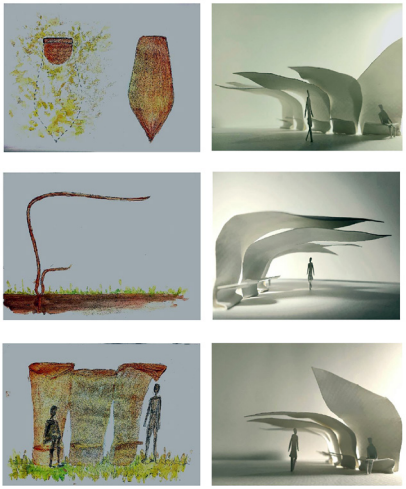

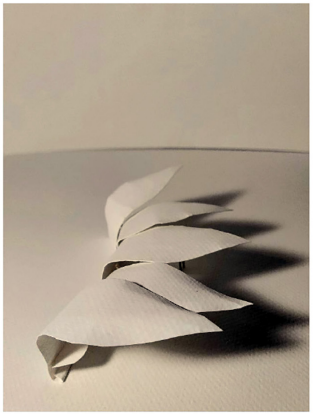

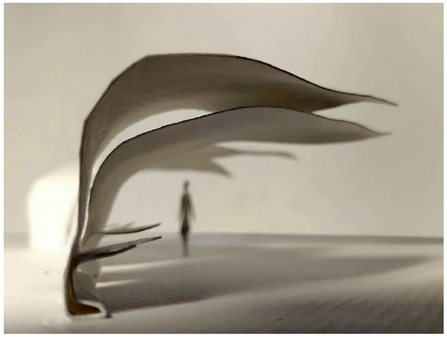

Nistor Andreea-Violeta

Student
Andreea-Violeta Nistor

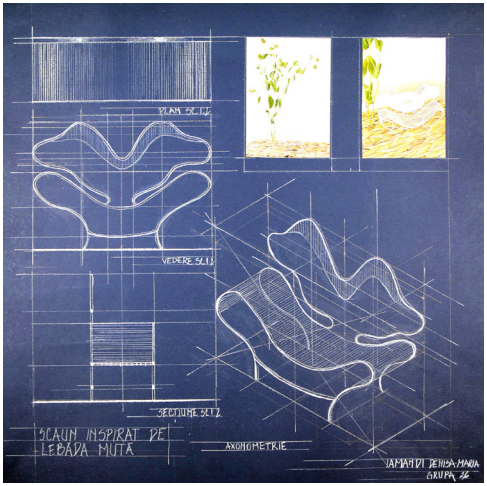

Student
Denisa Maria Iamandi

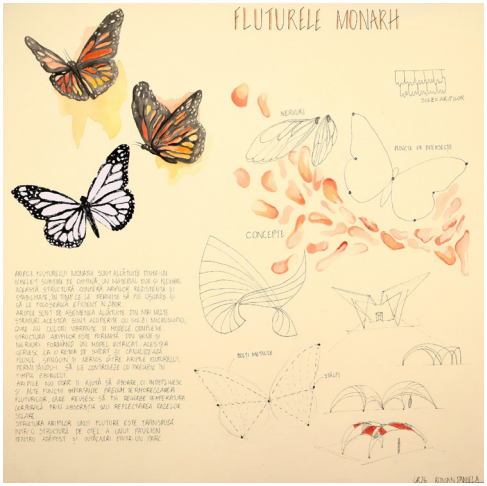

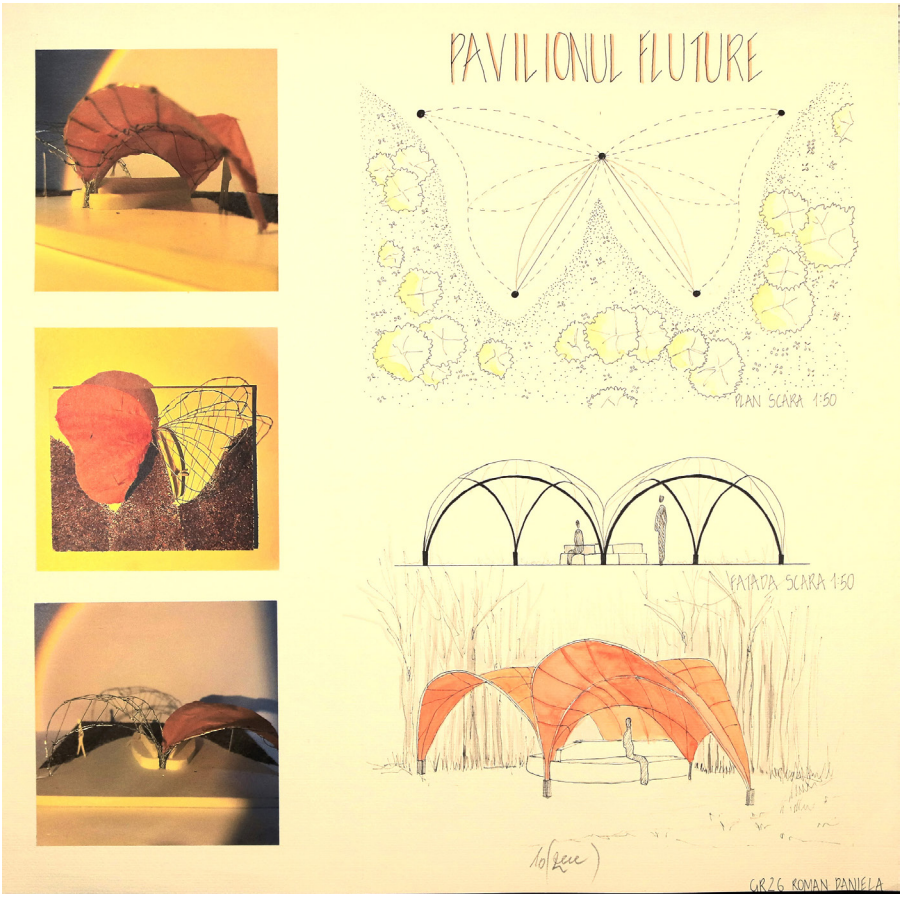

Student
Daniela Roman

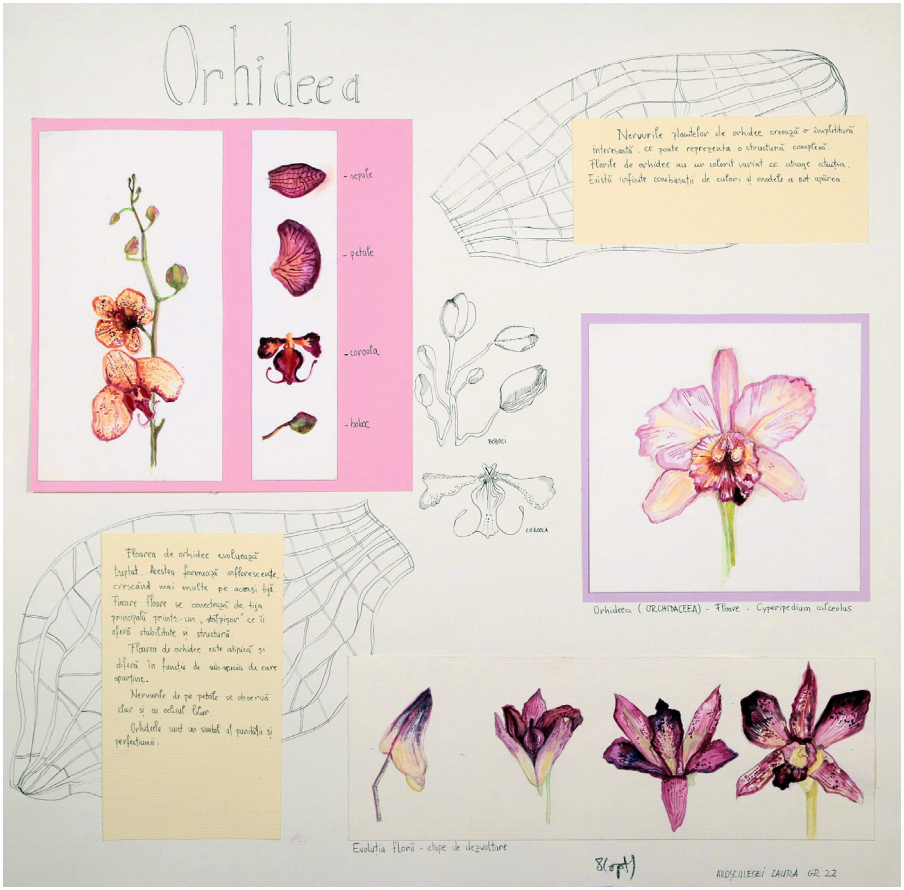

Student
Laura Aroşculesei

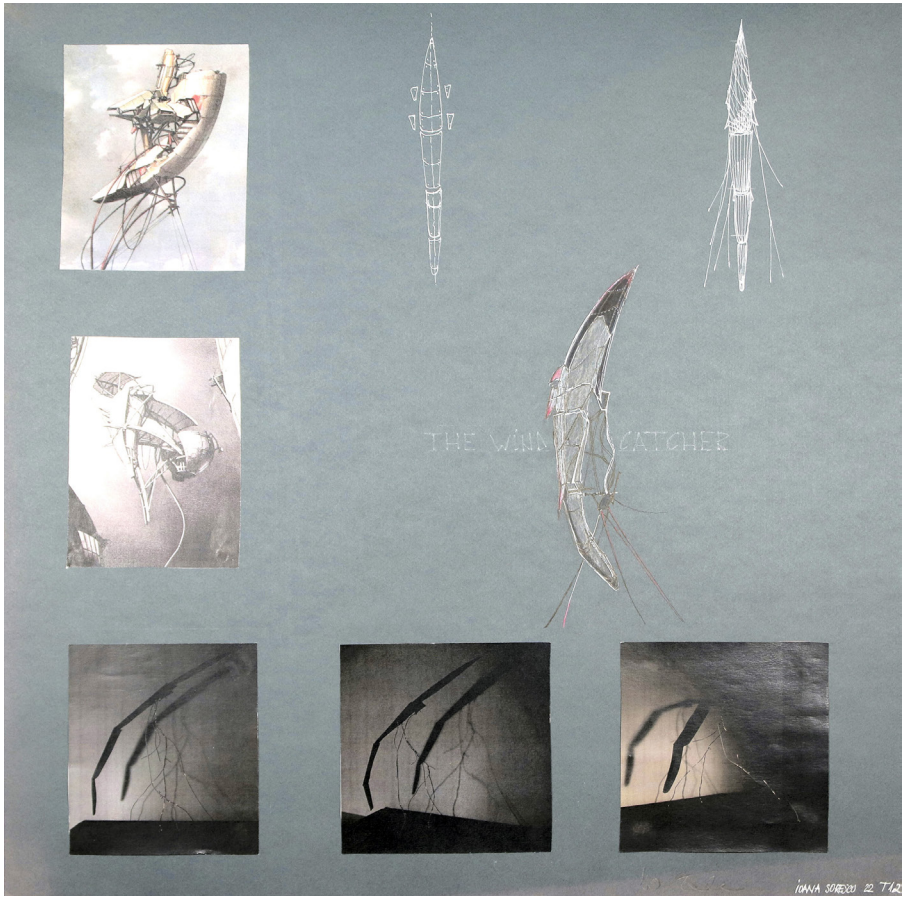

Student
Ioana Sorescu

Student
Alina Grigore

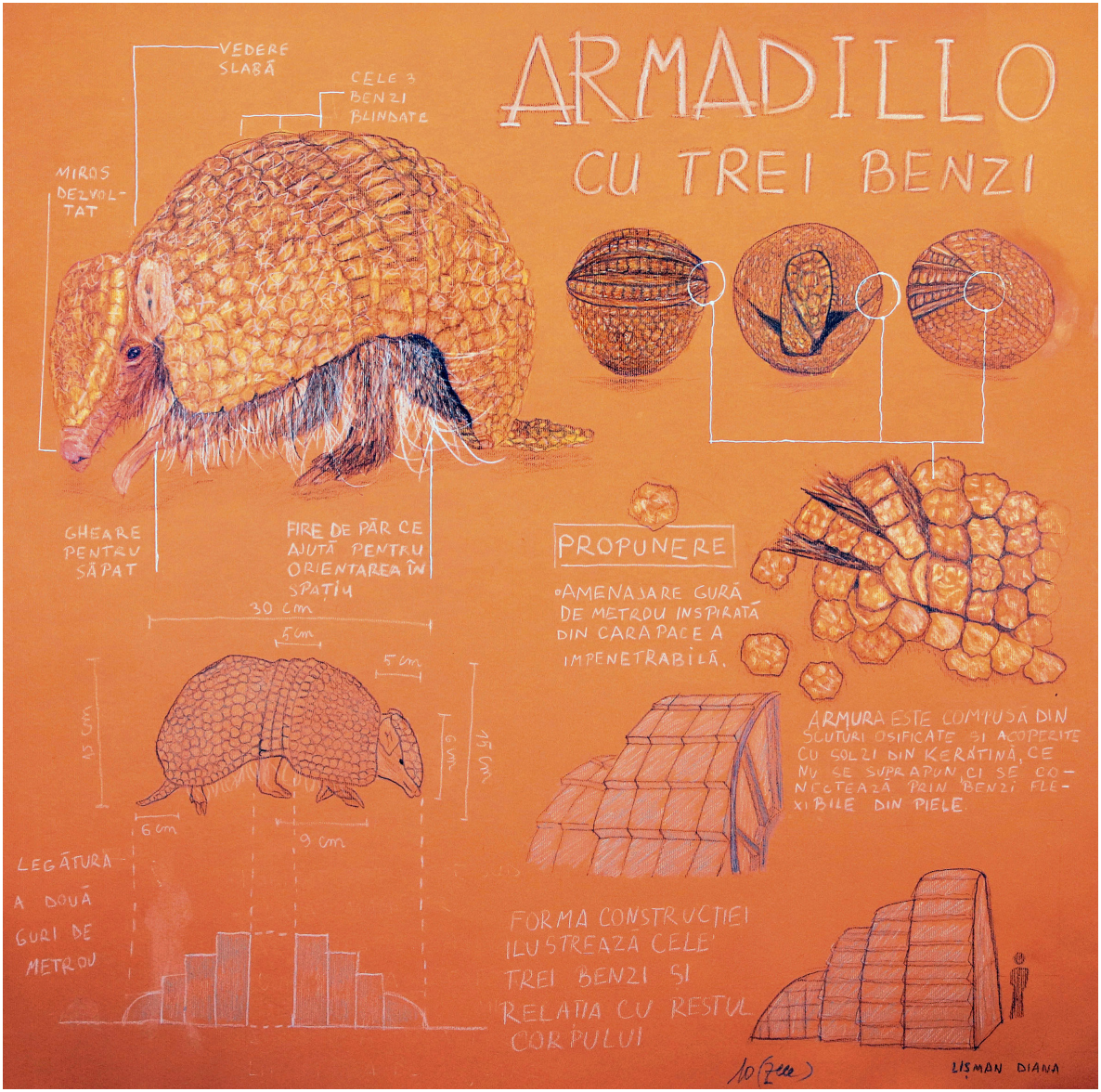

Student
Diana Lişman

Dinamica suprafeței (I).
Spațiul arhitectural prin textură și lumină
Anul II, semestrul 2, tema 2

Student
Constantin Chioibaș

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2019-2020 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Duşoiu

Universitatea de Arhitectură şi Urbanism Ion Mincu

Facultatea de Arhitectură, anul II

Semestrul IV, 2019-2020

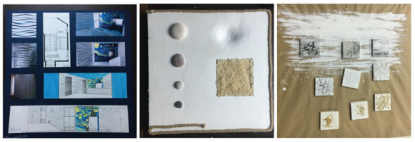

TEMA 2/S2. DINAMICA SUPRAFEŢEI (I)

SPAŢIUL ARHITECTURAL PRIN TEXTURĂ ŞI LUMINĂ

Durata: Prezentare, documentare şi lucru în atelier – 4 ore

La finalul celor 2 săptămâni se va preda:
- 1 format 50x50 cm conţinând piesele cerute prin temă
- macheta spaţiului studiat, împreună cu textura propusă, sc. 1:20 (opţional)

Premise: Tactilitatea, ca relaţie intimă de percepţie a spaţiului arhitectural generată de prezenţa texturii poate fi înţeleasă doar datorită luminii, de care textura este nedespărţită. Lumina dirijează percepţia suprafeţelor şi implicit modifică senzaţia dată de acestea receptorului uman. Numai în prezenţa luminii iau naştere culoarea şi textura. Împreună cu lumina, un alt element important este scara texturii, care influenţează sensibil percepţia acesteia şi o poate face să rimeze sau nu cu cadrul arhitectural. Prin tratarea suprafeţelor, arhitectul generează un înveliş care poate induce siguranţă, protecţie, bucurie, exuberanţă, angoasă, tristeţe, meditaţie etc.; cu alte cuvinte care transmite un mesaj, o încărcătură simbolică.

Cerinţe: Studenţii vor lucra, ca aplicaţie a temei, pe un spaţiu imaginat ca fiind o funcţiune publică sau semipublică în cadrul unei grupări de locuinţe în oraş pentru 5-7 familii (imaginarea unui spaţiu al comunităţii, adiacent locuirii). Ca suport de lucru, studenţii vor schiţa un plan si 1-2 desfăşurate ale spaţiului respectiv, conceput la o scară care să nu depăşească dimensiunile unei locuinţe unifamiliale. Fiecare student va căuta o selecţie de texturi ce va constiuti baza de intervenţie pe spaţiul arhitectural propus (textile, materiale din natură, lemn, metal, ipsos, lut, ceramică, hârtie etc.). Este posibilă interpretarea şi extinderea unei compoziţii inspirate dintr-un curent artistic.

Scopul exerciţiului este obţinerea unui spaţiu interior cu un mesaj puternic, potrivit unui spaţiu conceput pentru o mică comunitate. Atenţie la scara texturii şi corelarea acesteia cu scara spaţiului!
Studenţii vor realiza o planşă 50x50 cm conţinând:
- desfăşuratele spaţiului propus, cu reprezentarea texturii propuse (sc. 1:20),
- planul cu indicaţii privind localizarea texturilor folosite (se acceptă şi modelarea pardoselii dacă se consideră necesar)
- perspective la mâna liberă (cel puţin două) şi fotografii ale machetei (dacă este cazul).
Macheta de studiu a spaţiului sau a pereţilor trataţi, la o scară convenabilă între 1:50 şi 1:20, nu este obligatorie, dar este recomandată.
Toate piesele cerute în temă vor fi predate la finalul celei de-a 2-a sptămâni.

Obiective: 1. lucrul cu suprafeţele şi materialele cu scopul dezvoltării imaginaţiei şi creativităţii - aplicabilitate directă în proiectarea de arhitectură
2. investigarea materialitatii si a lucrului cu lumina
3. viabilitatea şi originalitatea texturii, oportunitatea sa în ansamblul spaţial creat

Caracteristici ale temei: lucru direct (intrinsec) cu materiale şi texturi, aplicabilitatea acestora pe un spaţiu arhitectural predefinit, investigarea efectelor psihologice şi senzitive ale texturii dintr-un anume spaţiu

Arhitectura este alfabetul giganţilor; este cel mai mare set de simboluri realizate vreodată pentru a întâlni privirile oamenilor. (G.K. Chesterton)

Bibliografie

Le Corbusier - *Bucuriile esenţiale, Editura* Meridiane Bucuresti,1971
Peter Zumthor - *"A Way of Looking at Things"* from *"Thinking Architecture"*, Birkhäuser - Publishers for Architecture, Basel, Boston, Berlin 2007
Peter Zumthor - *"Teaching Architecture, Learning Architecture"*

Site-uri de lucru

http://www.cgtextures.com/, http://www.textureking.com/, http://www.mayang.com/textures/,

http://www.grsites.com/archive/textures/, http://www.sweethome3d.com/es/importTextures.jsp,

http://www.texturemate.com/

Întocmit: conf.dr.arh. Codina Duşoiu, contribuţii conf.dr.arh. Carmen Dumitrescu, lector Ionel Iştoc

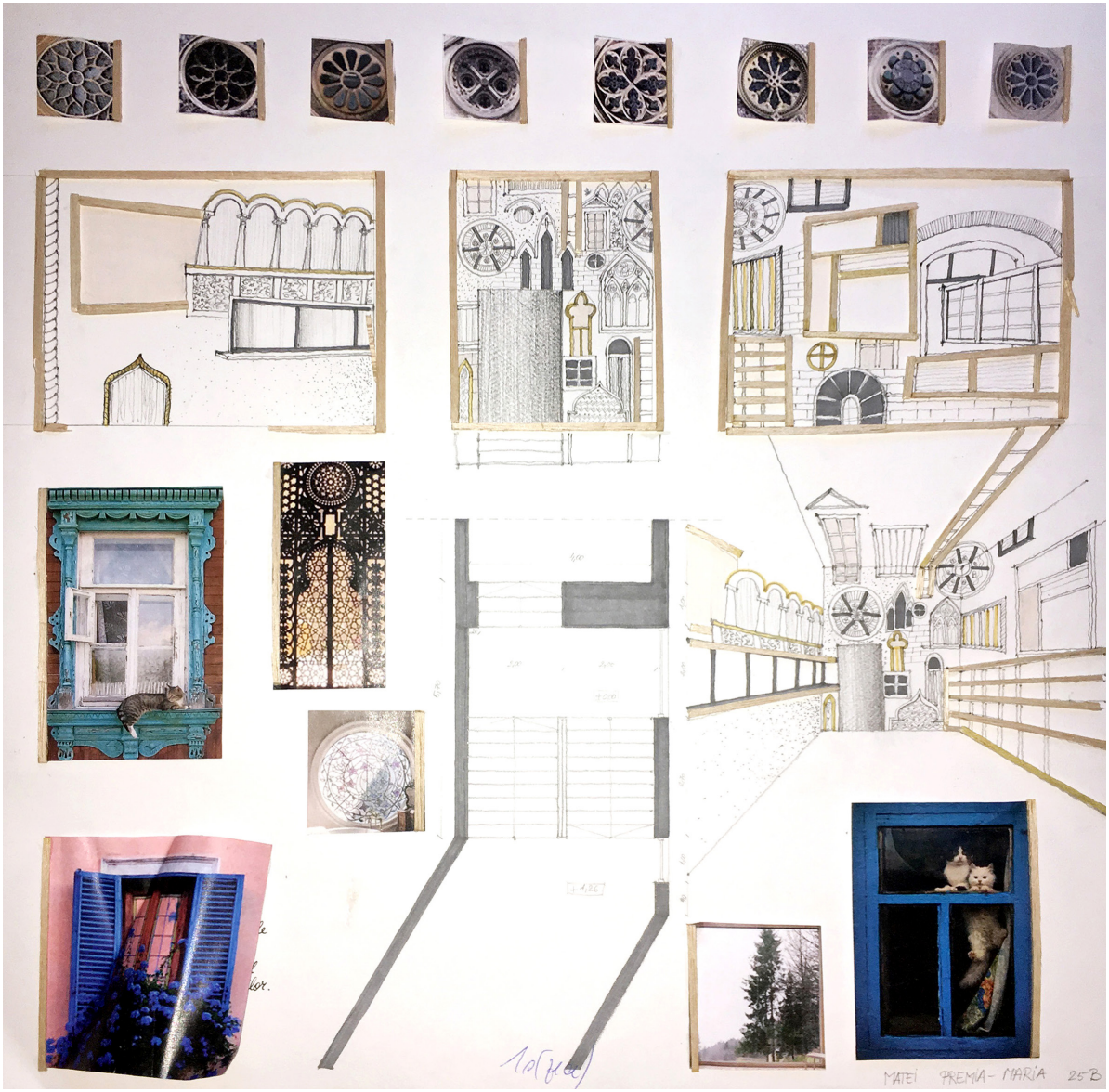

Student
Premia-Maria Matei,
promoția 2020

Student
Andreea Dincă,
promoția 2020

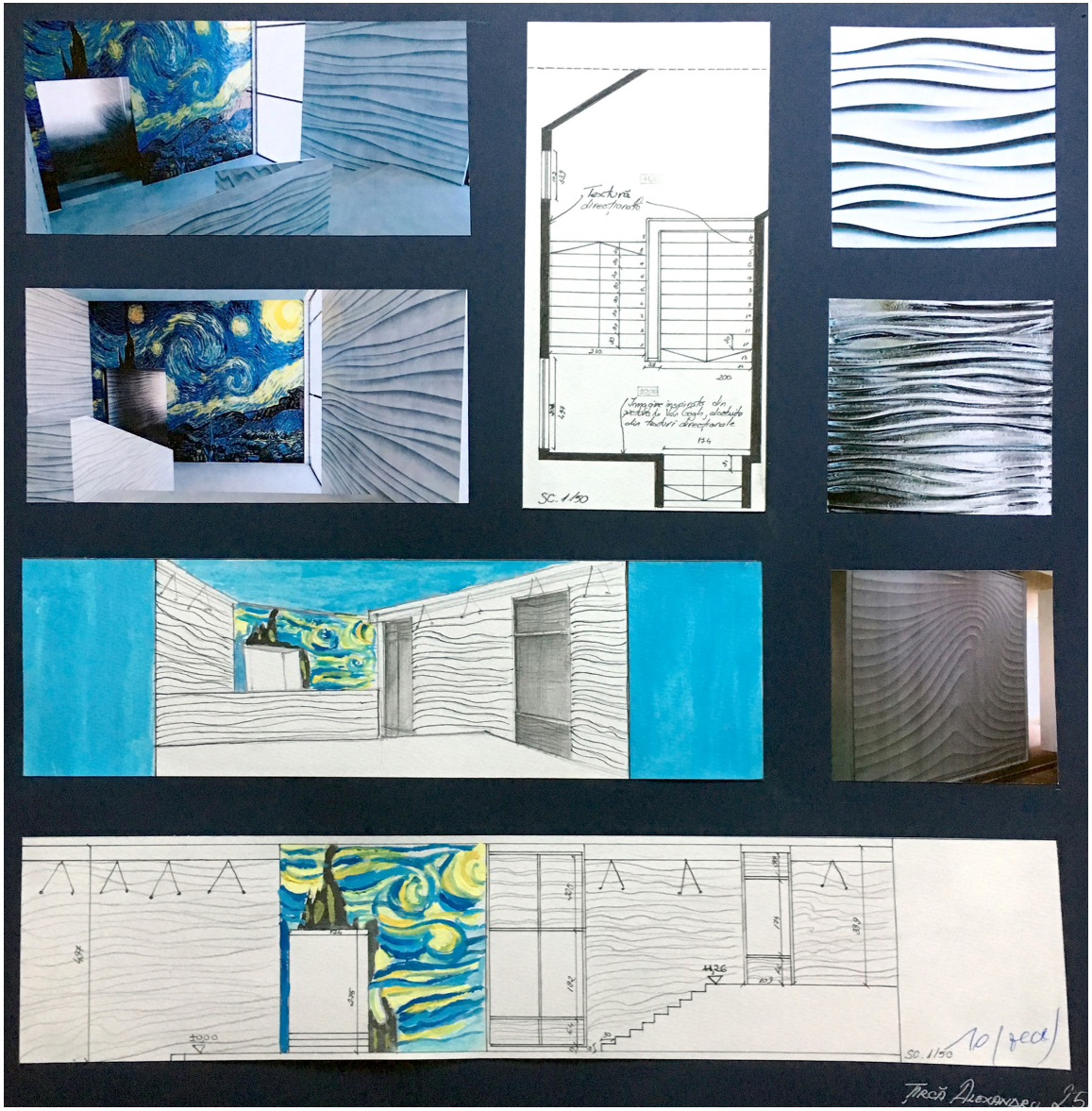

Student
Alexandru Gabriel Țîrcă,
promoția 2020

Student
Alexandra Diana Dunel,
promoția 2022

Student
Cătălina Lupașcu,
promoția 2023

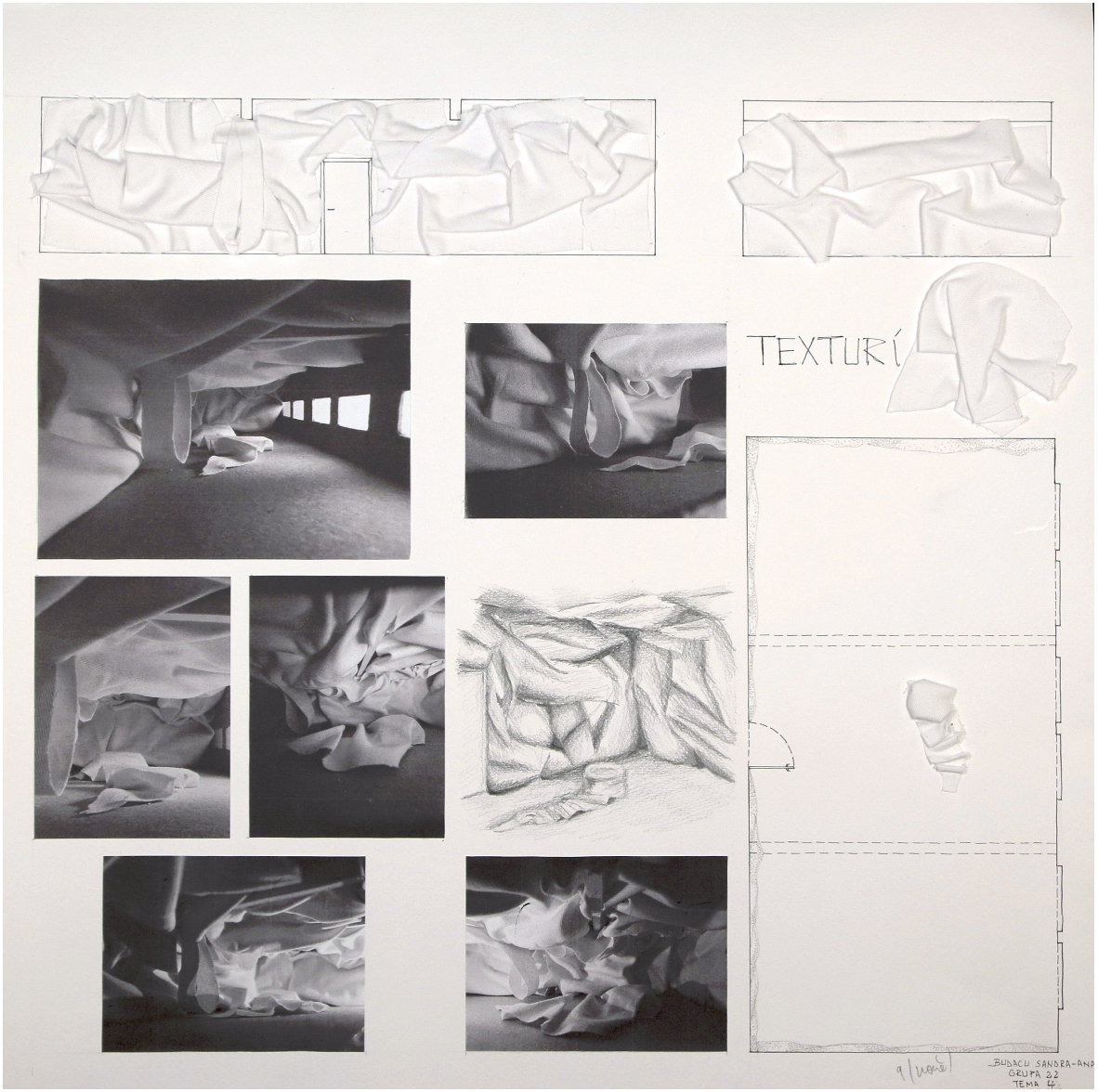

Student
Sandra-Ana Budacu

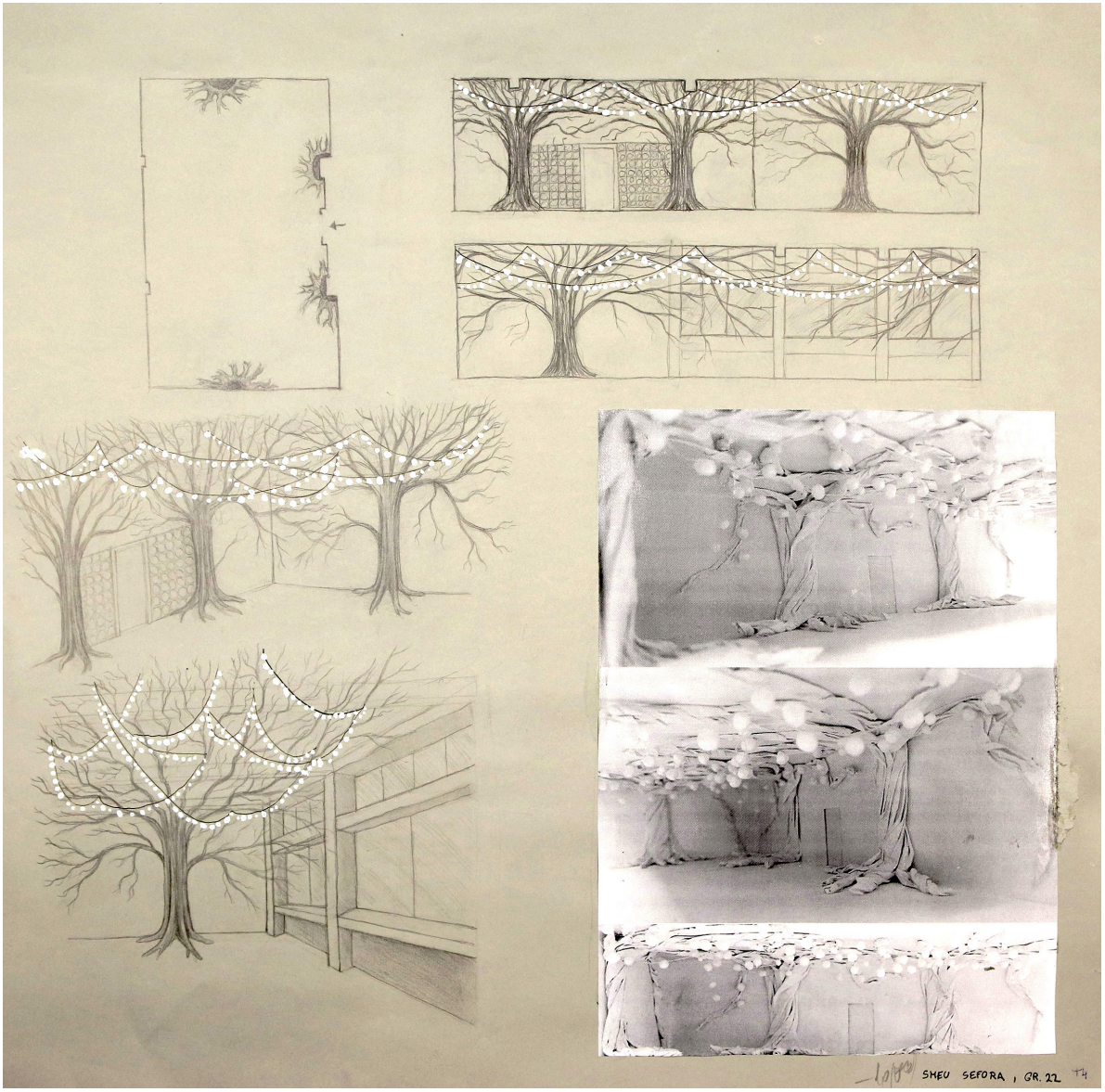

Student
Sefora-Grațiela Smeu

Student
Victoria-Maria
Toporan

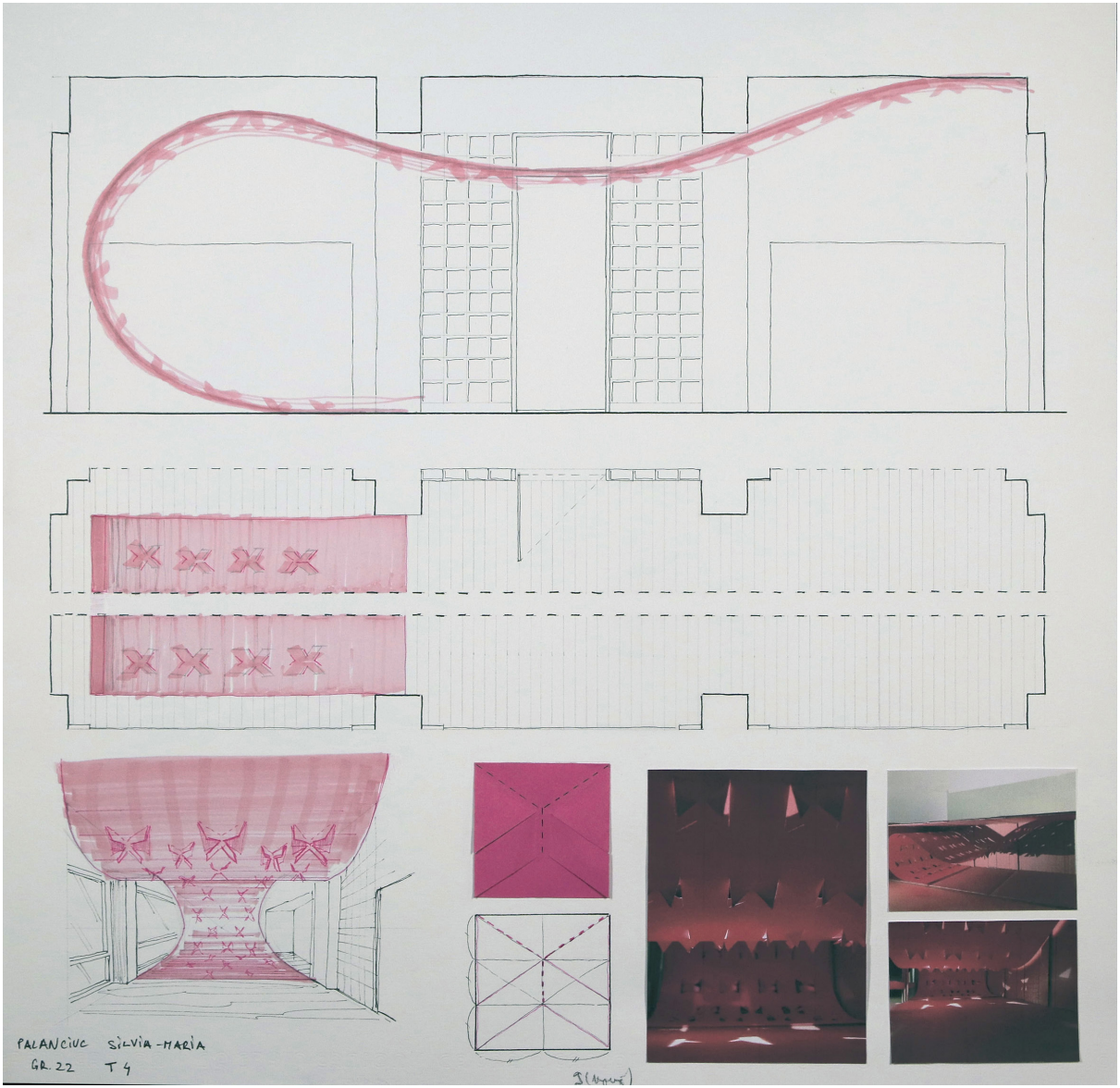

Student
Silvia-Maria
Palanciuc

Student
Emanuel Miclăuș

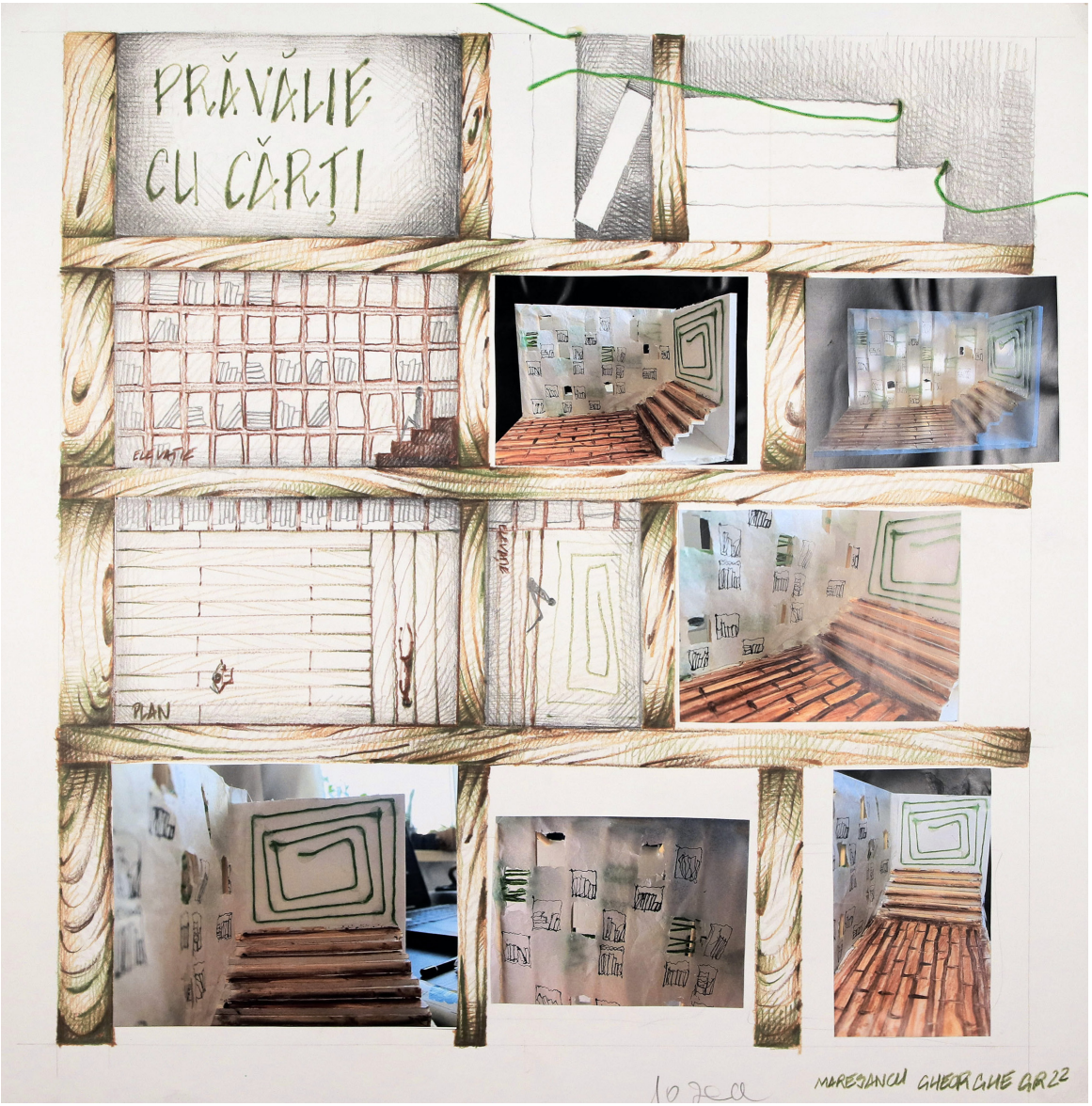

Student
Gheorghe Mareșancu

Dinamica suprafeței.
Pliul ca generator spațial
Anul II, semestrul 2, tema 3

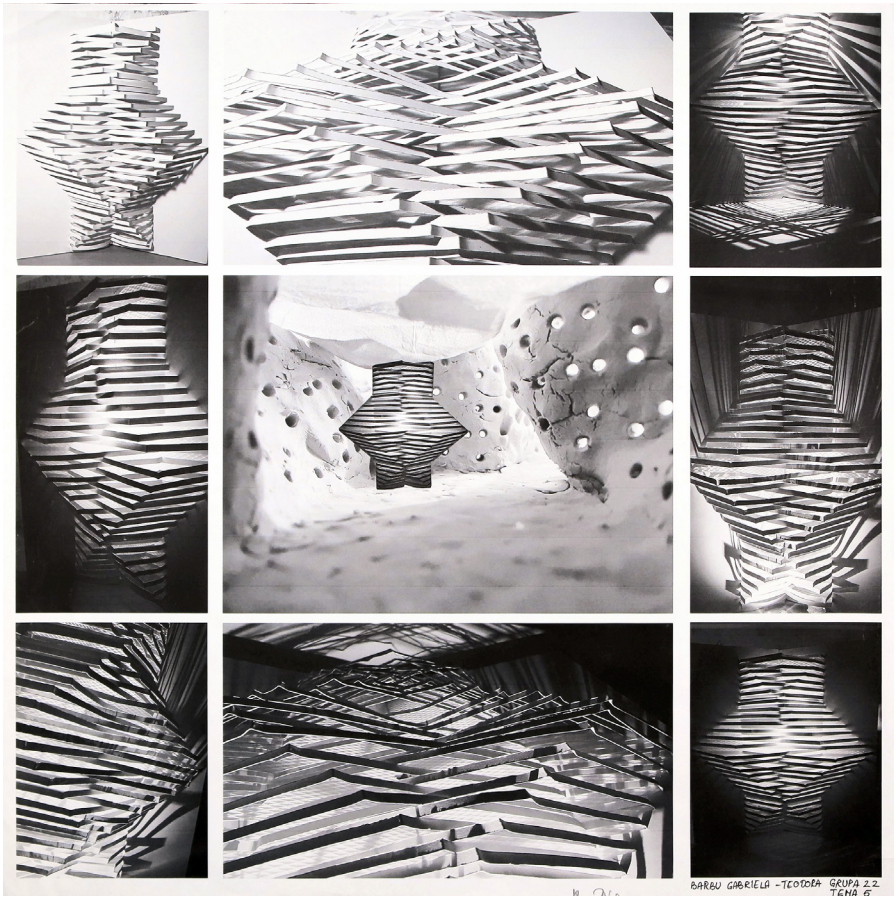

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2019-2020 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Dușoiu

TEMA 3 (SEM. 2) DINAMICA SUPRAFEȚEI.

PLIUL CA GENERATOR SPAȚIAL

Durata: 4 ore: prezentare, documentare și lucru în atelier – compoziție cu obiecte pliate din hârtie/carton. Realizarea obiectului și a planșei finale (hârtie, carton, lipici etc., lampă de birou pentru dirijarea luminii, aparat foto)

Premise: *Origami* (din japoneză 折り紙 *origami*, hârtie pliată) constituie arta plierii hârtiei colorate în modele de creaturi vii, obiecte neînsuflețite sau forme decorative abstracte. Etimologic, cuvântul origami, de origine japoneză, este format din *oru* care are sensul de "a îndoi" și *kami* cu sensul de "hârtie", deci "hârtie îndoită". Există multe stiluri de origami, acestea pornind de la cele mai simple compoziții până la compoziții extraordinar de complexe, alcătuite din mai multe unități origami pentru a forma un poliedru, precum și reprezentări formate din două sau mai multe coli de hârtie

În contextul arhitecturii contemporane, filosoful francez Gilles Deleuze crează bazele unei noi abordări spațiale pornind de la concepte precum *pliu* sau banda lui Moebius.

Cerințe: Se va propune o compozitie cu 1-3 obiecte spațiale abstracte care să fie realizate din hârtie, prin tehnica plierii (origami) sau al tăierii (kirigami). Obiectele spațiale propuse reprezintă macheta unor intervenții de arhitectură pe un spațiu interior: **perete texturat, mobilier, corpuri de iluminat.** Se propune ca aplicația să fie efectuată pe același spațiu pe care s-a lucrat tema anterioară (compoziție cu texturi): spațiul interior al unei funcțiuni comunitare pentru o comunitate de 5-7 familii (ceainărie, cafenea, bibliotecă etc.). Compoziția rezultată va avea un mesaj arhitectural și se va constitui ca un întreg, astfel ca niciunul dintre obiectele propuse să nu poată fi extras fără a prejudicia viziunea spațială generală. Odată realizate și compuse obiectele, acestea vor fi fotografiate în condiții propuse de către student (lumină naturală, lumină artificială, filtre etc.), alcătuindu-se planșa finală cu fotografiile rezultate și cu amplasarea lor în contextul propus (crochiuri- perspective de mână, colaj)

Pe formatul final 50x50 cm se vor preda: **fotografii** ale obiectelor realizate, eventual cu **mostre** ale machetelor de hârtie pliată, **crochiuri- perspective de interior** sau **colaj** din care să rezulte amplasarea obiectelor în contextul scării arhitecturale. Toate aceste piese sunt obligatorii.

Obiective: - realizarea unei documentări prealabile legate de origami, kirigami, origami arhitectural, cu marea varietate de aplicații posibile (design de ambalaj, obiecte de iluminat, îmbrăcăminte și accesorii, reprezentare de arhitectură, decor de teatru, reprezentare de elemente naturale sau elemente abstracte de tip sculpturi/instalații)

- înțelegerea prin aplicare practică a unor tehnici care transformă materialul bidimensional hartie într-o structură tridimensională, cu alte proprietăți de rigiditate, rezistență și estetică
- exersarea unui anume tip de gândire abstractă, geometrică, de esențializare a formei
- dezvoltarea imaginației și creativității cu multiple și variate aplicații

Caracteristici ale temei: studiul și aplicarea unei tehnici consacrate (origami), studiul suprafeței ca anvelopantă a unui volum tridimensional, meticulozitate și acuratețe în realizare

Oricum ai descoperi aceasta artă, vei fi intotdeauna recunoscător pentru asta. Pliatul hartiei este o experiență încantătoare, o provocare intelectuală, o distracție, o ocazie de a împărtăși idei, de a face ceva frumos și de aceea, după spusele lui Keats, 'o bucurie pentru totdeauna'. (Rick Beech)

Autori temă: conf.dr.arh. Carmen Dumitrescu, conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Contribuții: dr. Ionel Ștoc

Student
Gabriela-Teodora Barbu

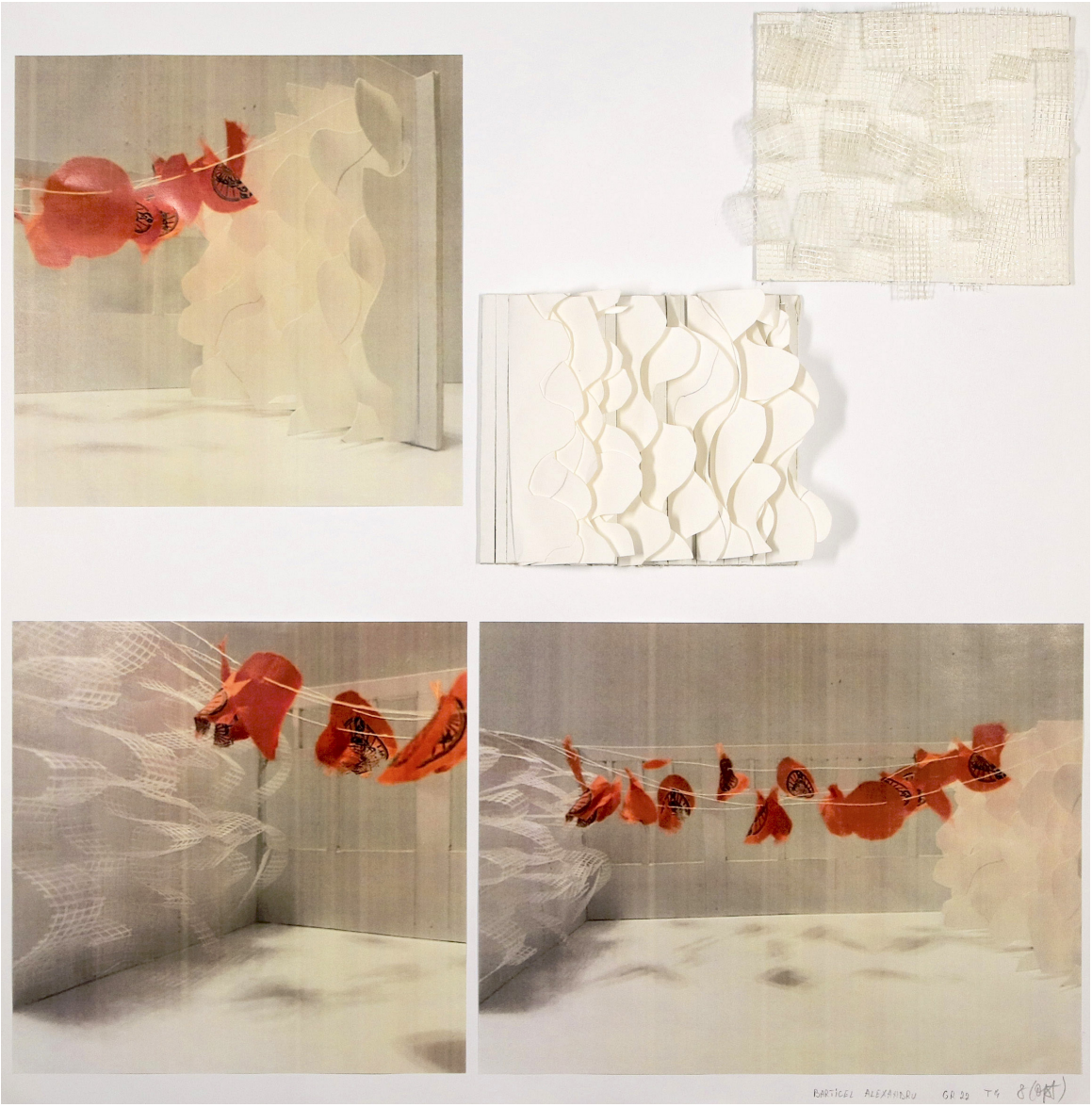

Student
Alexandru Barticel

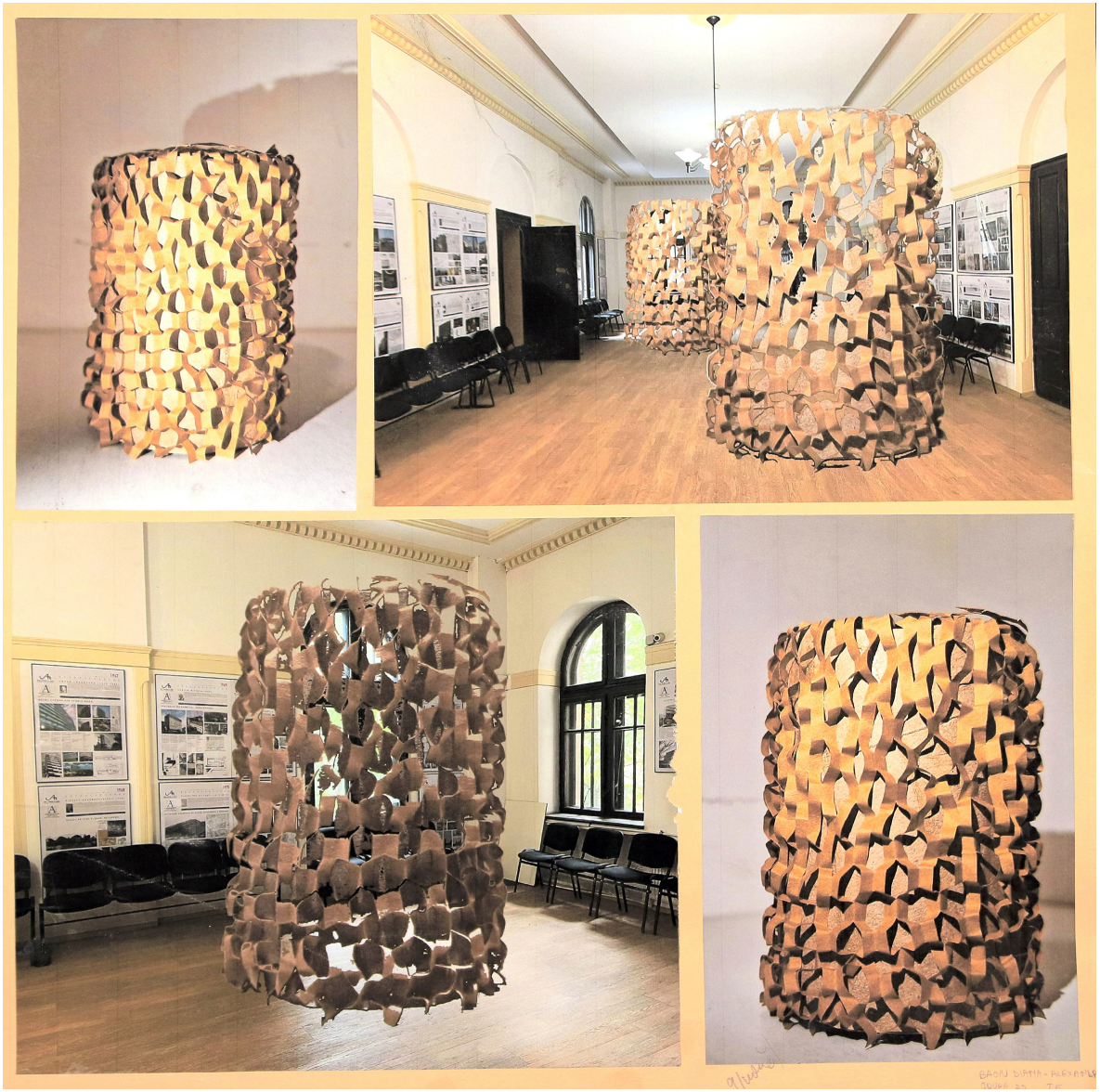

Student
Diana Alexandra Baciu

Student
Alexandru Dinulescu

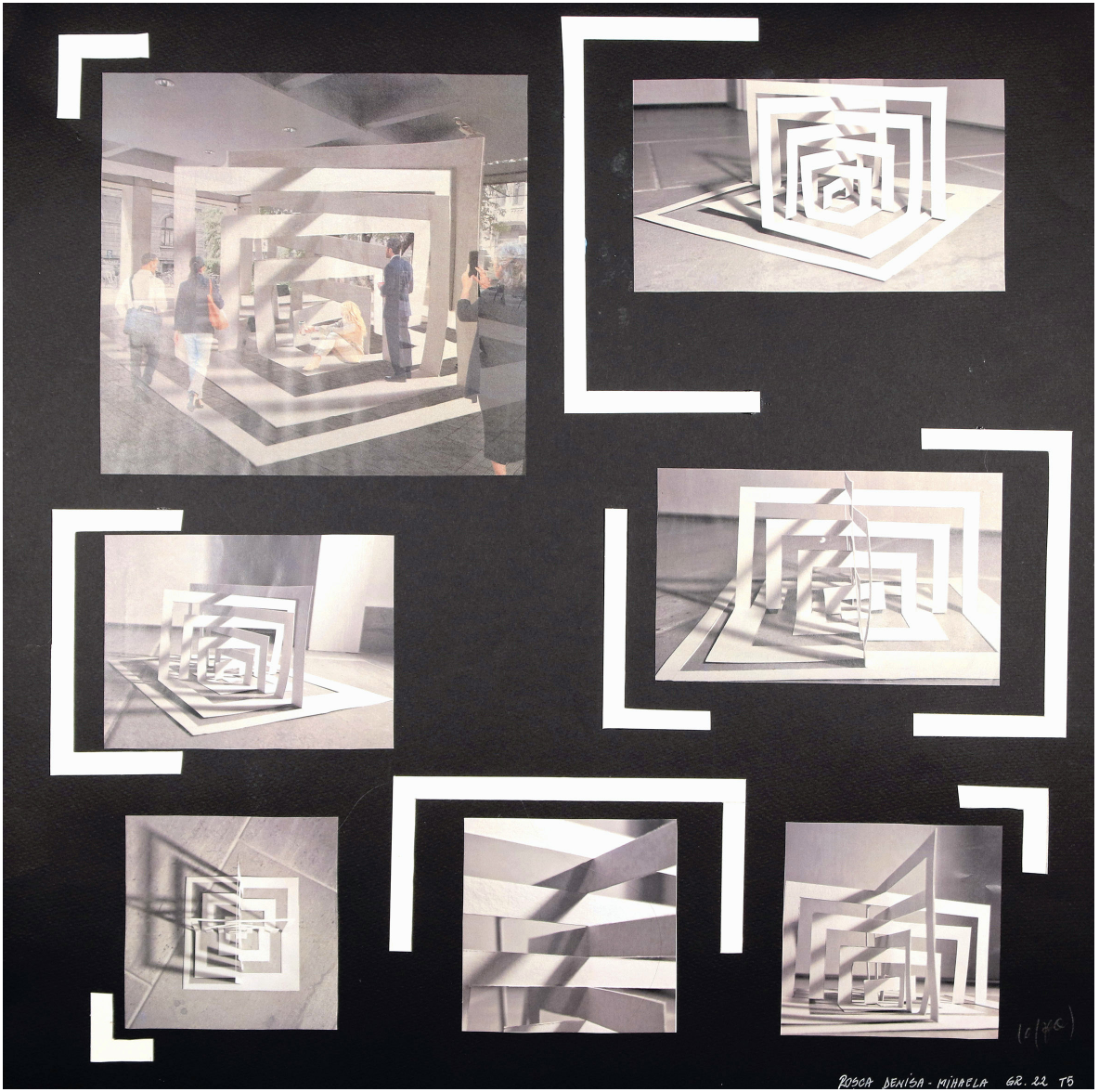

Student
Denisa-Mihaela Roșca

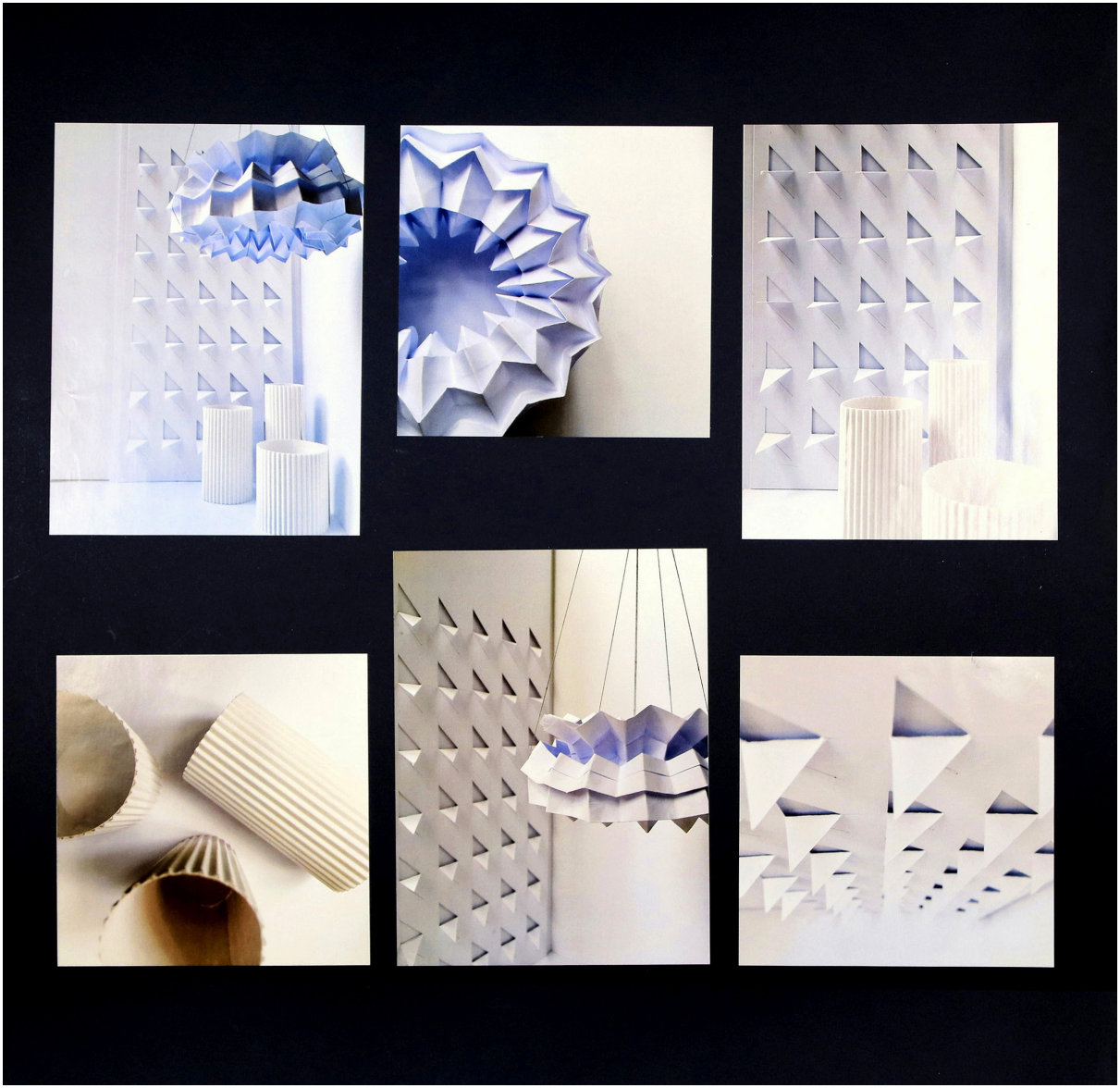

Autor necunoscut

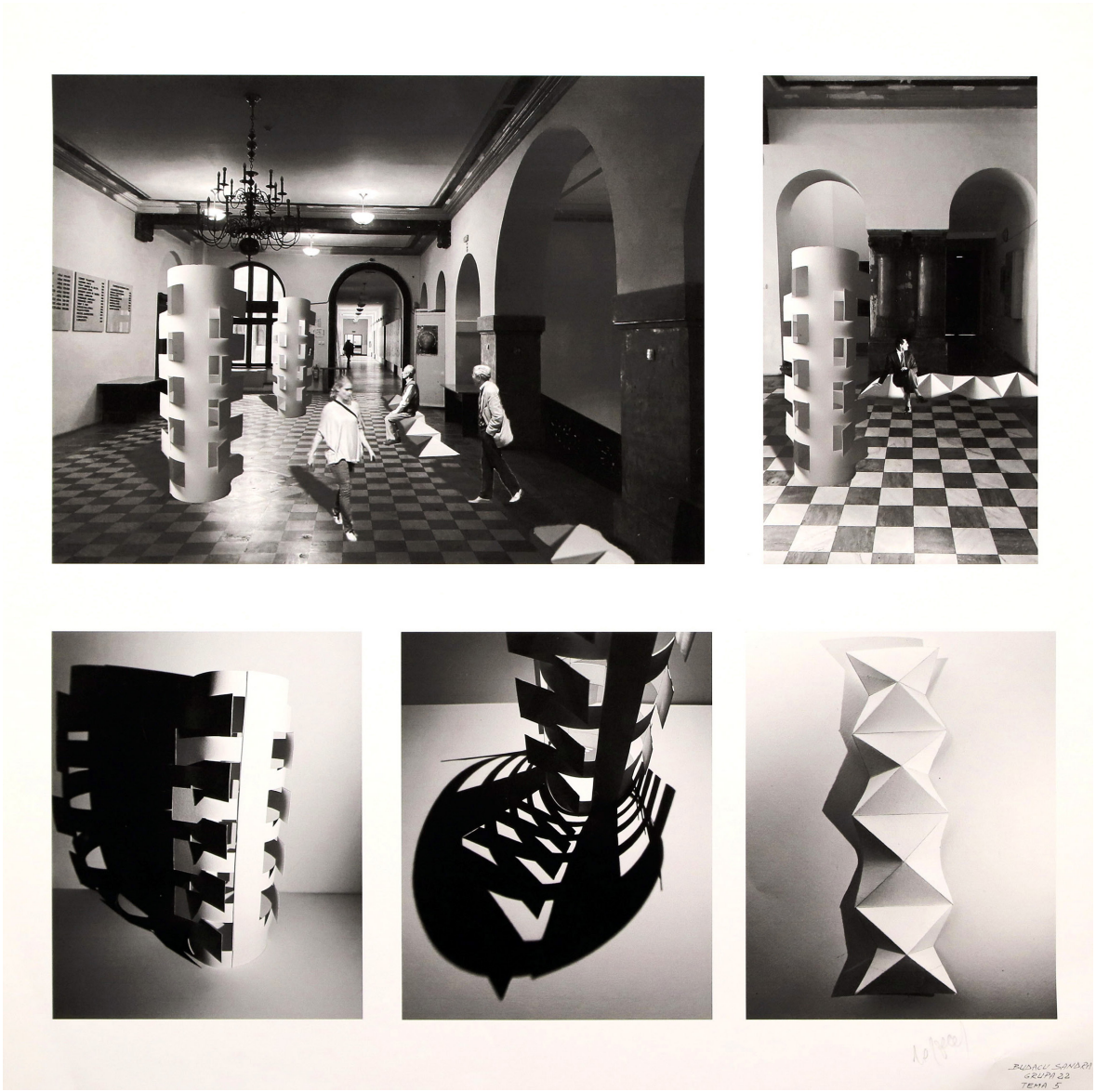

Student
Sandra Budacu

Student
Alexandra Gabriela
Minciună

Forma ca element spațial sculptural
Anul II, semestrul 2, tema 5

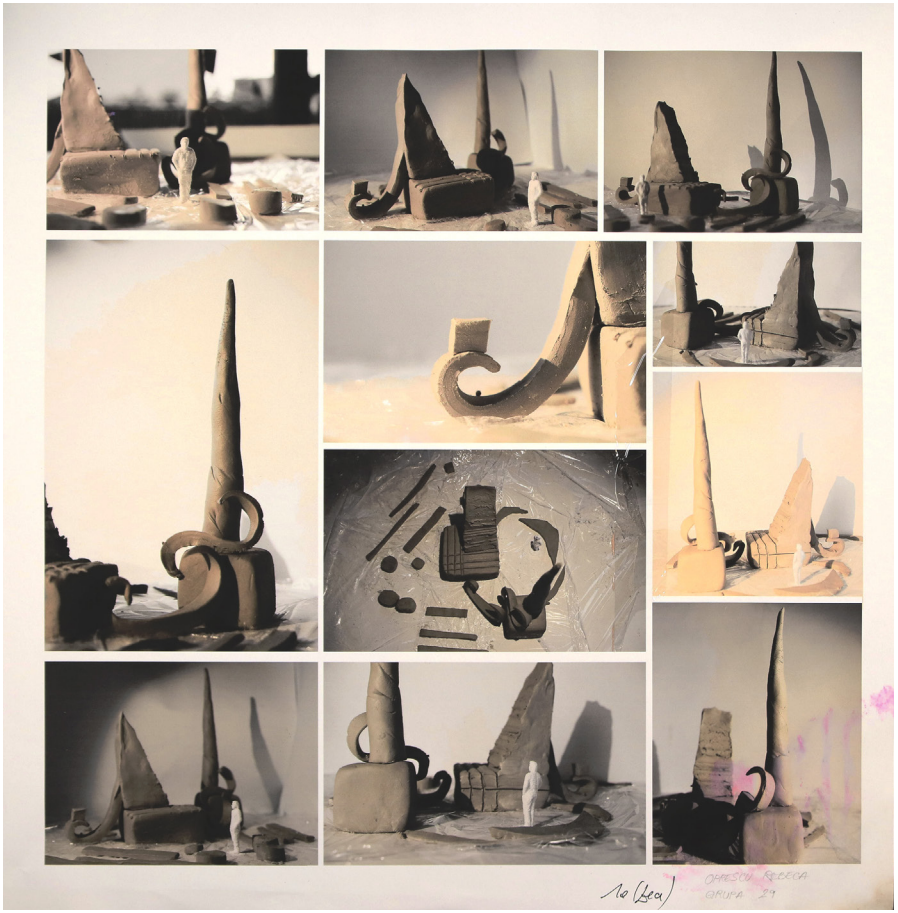

Student
Rebeca Oprescu

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2018-2019 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Dușoiu

Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu, Facultatea de Arhitectură,

Departamentul Studiul Formei, An universitar 2018-2019. Sem. 3, AN II, Disciplina Studiul Formei

SEMESTRUL 2, AN UNIVERSITAR 2018 - 2019

TEMA 5/S2. FORMA CA ELEMENT SPAȚIAL SCULPTURAL (INSPIRAȚIE BRUTALISM/CUBISM/FUTURISM/CONSTRUCTIVISM/SUPRAREALISM)

APLICAȚIE: INSTALAȚIE ARTISTICĂ PENTRU UN SPAȚIU COMUNITAR

Durata: 4 ore: Prezentare si lucru in atelier

Materiale de lucru: lut, folie plastic, aparat foto, sursă de lumină (lampă de birou)

Premise: Curentele artistice ale secolului XX, studiate în semestrul anterior din perspectiva reprezentării bidimensionale, s-au manifestat în toate artele vizuale (pictură, sculptură, arhitectură, grafică, arte decorative etc.), având deasemenea interferențe cu domenii artistice complementare – literatură, muzică. Se propune studenților să aplice cunoștințele dobândite pentru realizarea unui element spațial tridimensional care să poată fi realizat la scară arhitecturală ca element-semnal sau instalație artistică pentru un spațiu comunitar, scuar public etc.

Cerințe: Pentru a înțelege pe deplin forma arhitecturală, tridimensionalitatea acesteia, studenții trebuie să facă studii ce țin de manualitate, să modeleze forme din lut, să le privească din mai multe unghiuri, să le modifice până când simt că formele sunt plăcute vederii. Spre deosebire de metoda de investigare plană, aceasta metodă (modelarea) permite o analiză a formei și în profunzime, fiind suficient sa învârtă forma și să producă modificări volumui propus. Studenții vor trebui să analizeze elementele ce stau la baza unuia dintre curentele: Brutalism, Cubism, Futurism, Constructivism, Suprarealism și să sesizeze în ce constă frumusețea acestui curent. Compoziția realizată se va înscrie în parametrii curentului ales și va fi gândită astfel încât să poată fi mărită la scară și să reprezinte un obiect de interes dintr-un spațiu public (comunitar).

Studentii vor avea de realizat o compoziție tridimensională din lut, de cca 25 -30 cm, care să fie în spiritul curentului ales. Lucrarea trebuie sa fie originală (nu copiată). După realizarea lucrării, aceasta va fi fotografiată din diverse unghiuri, cu diverse surse de lumină, și va fi prezentată pe un format 50x50 cm.

Obiective: Scopul temei – investigarea formei prin intermediul unui curent artistic . Metoda de investigare este realizată cu ajutorul unui material folosit în mod curent în sculptură, anume – lutul.

Caracteristici ale temei: capacitate de comunicare prin investigare tridimensională a formei, corelarea studiului prin metoda modelaj cu scara arhitecturală, originalitate în alegerea subiectului, studiu pe exemple artistice consacrate.

Lumea poate fi salvată prin artă. Artistul face, în fond, jucării pentru oamenii mari.

Constantin Brâncuși

Bibliografie

Arnheim, Rudolf - *Arta și percepția vizuală*, Ed. Meridiane, 1979
Arnheim, Rudolf - *Forța centrului vizual*, Ed. Meridiane, 1995
Cantacuzino, G.M. – *Introducere la Studiul Arhitecturii,* Editura Paideia, București, 2015
Ching, Francis D.K. – *Architecture: Form, Space& Order*, John Wiley&Sons, New Jersey, 2007
Gombrich, E. H. - *Artă și iluzie*, Ed. Meridiane, 1973
Malteze, Corado - *Mesaj și obiect artistic*, Ed. Meridiane, 1976
Zevi, Bruno – *Saper vedere l'architettura,* Einaudi, Torino, 2004

Întocmit: lector dr. Ionel Ștoc, conf.dr.arh.Codina Dușoiu

Student
Ana-Cristina
Ionescu

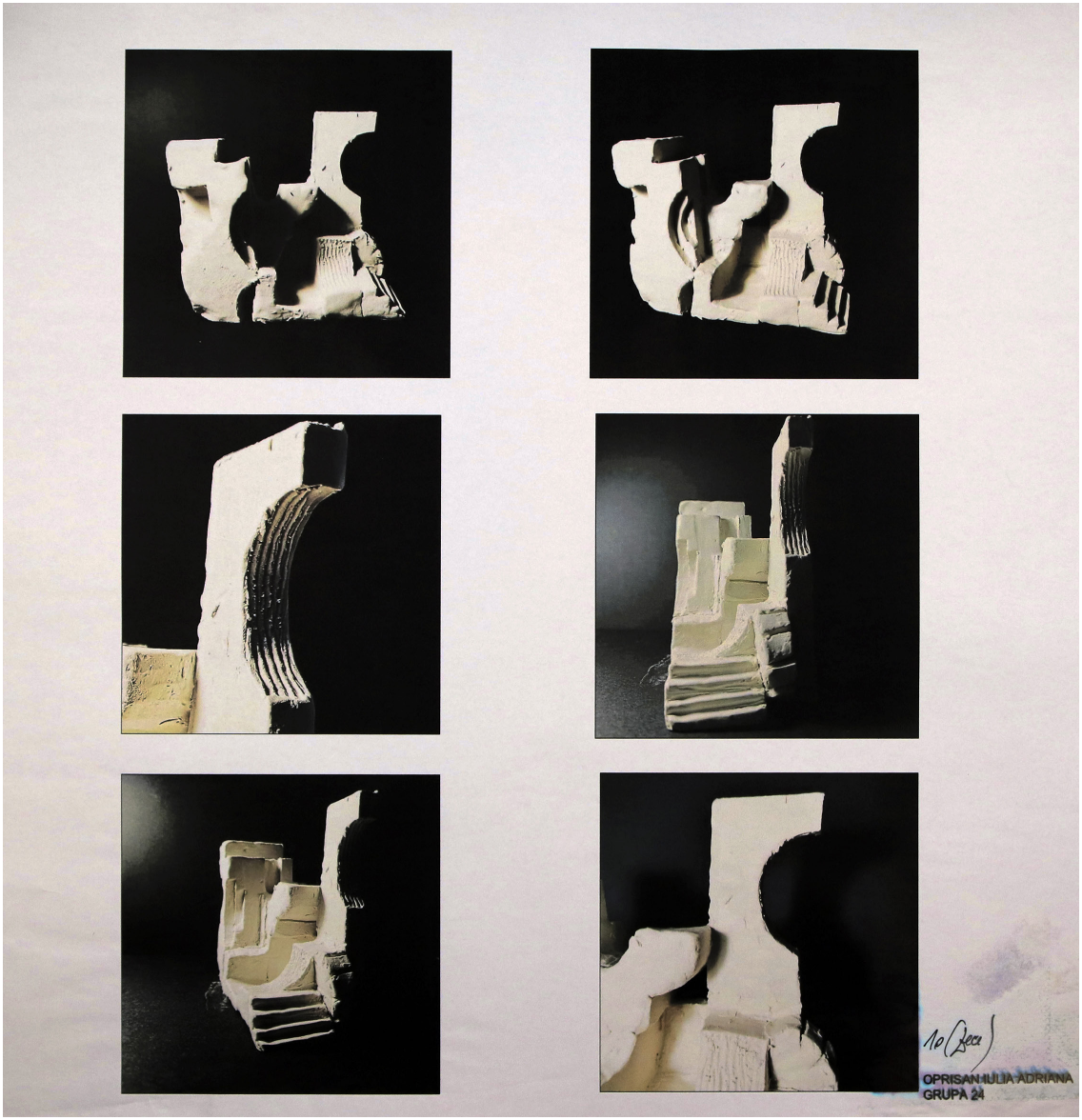

Student
Iulia-Adriana Oprișan

Student
Teodora-Andreea
Anghelache

Student
Narcis Pădurariu

Student
Laura-Ioana
Aursulesei

Student
Rebeca Dovița

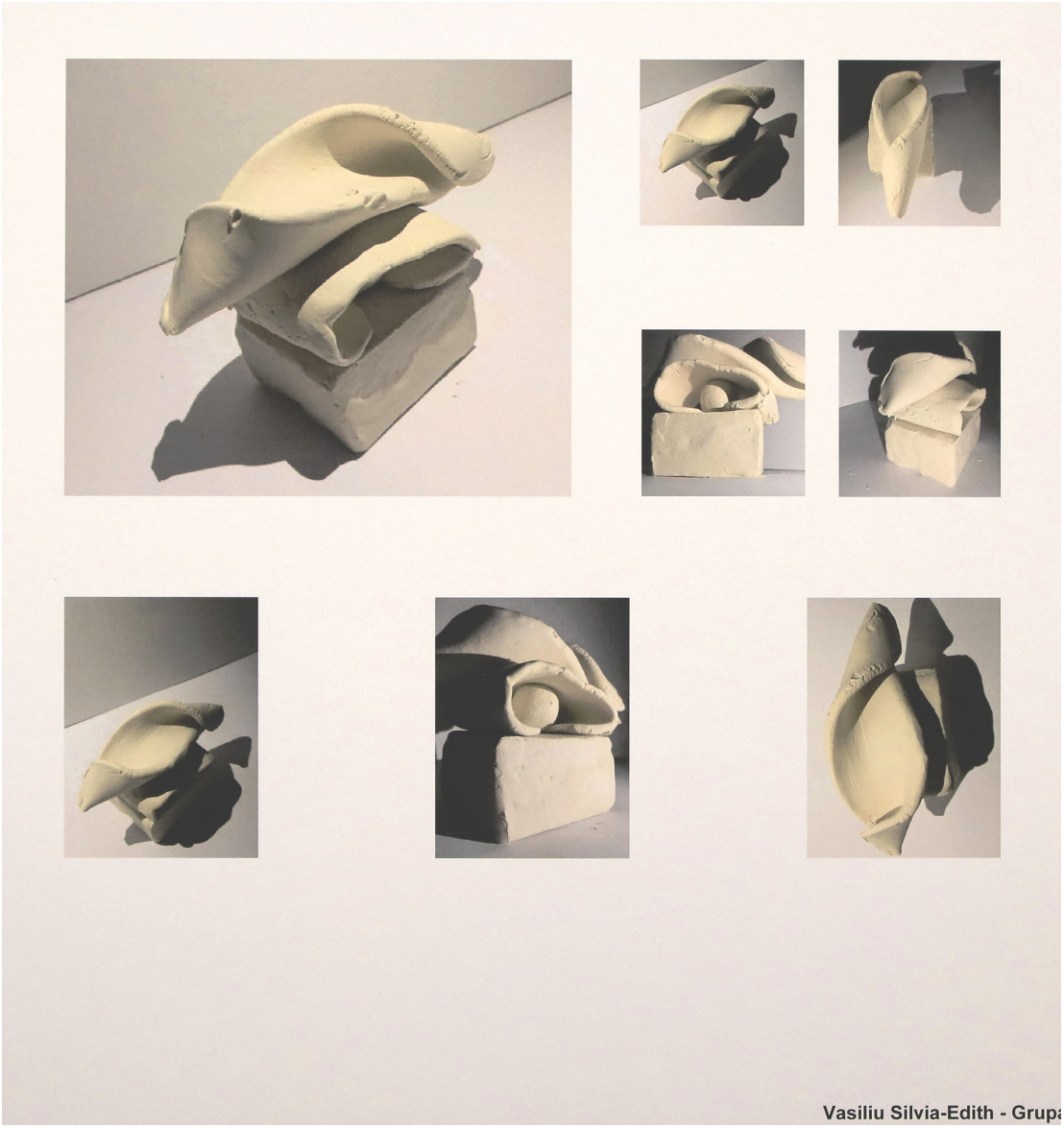

Student
Silvia-Edith Vasiliu

Student
Maria Luiza Nițu

Autor necunoscut

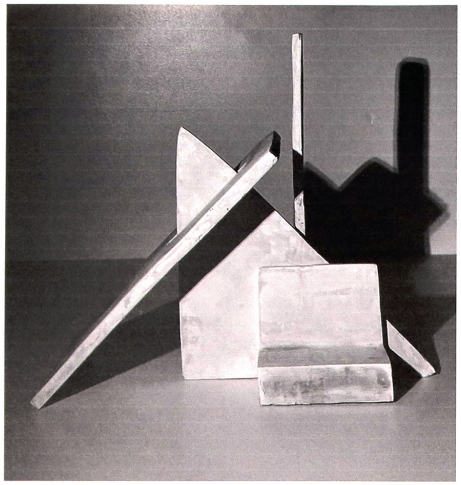

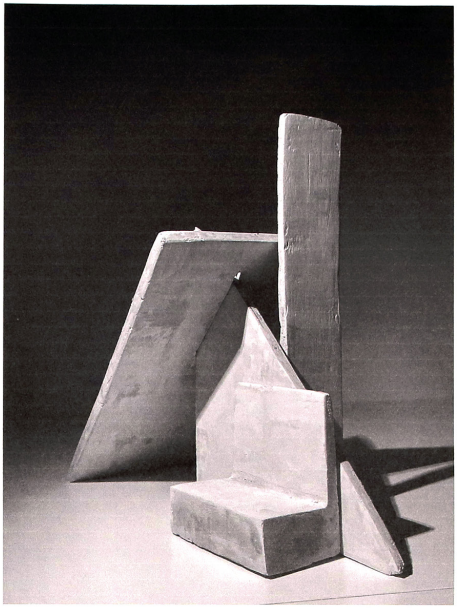

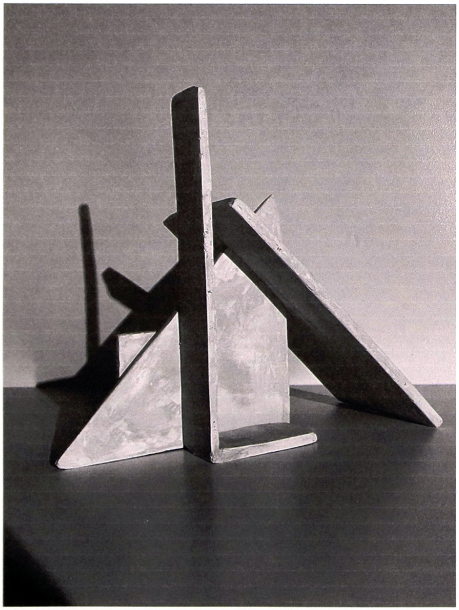

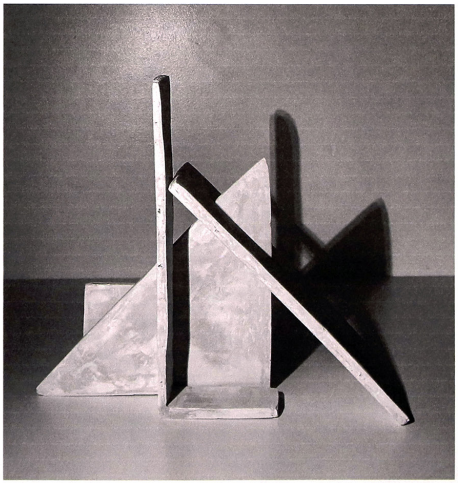

Student
Iuliana Chițu

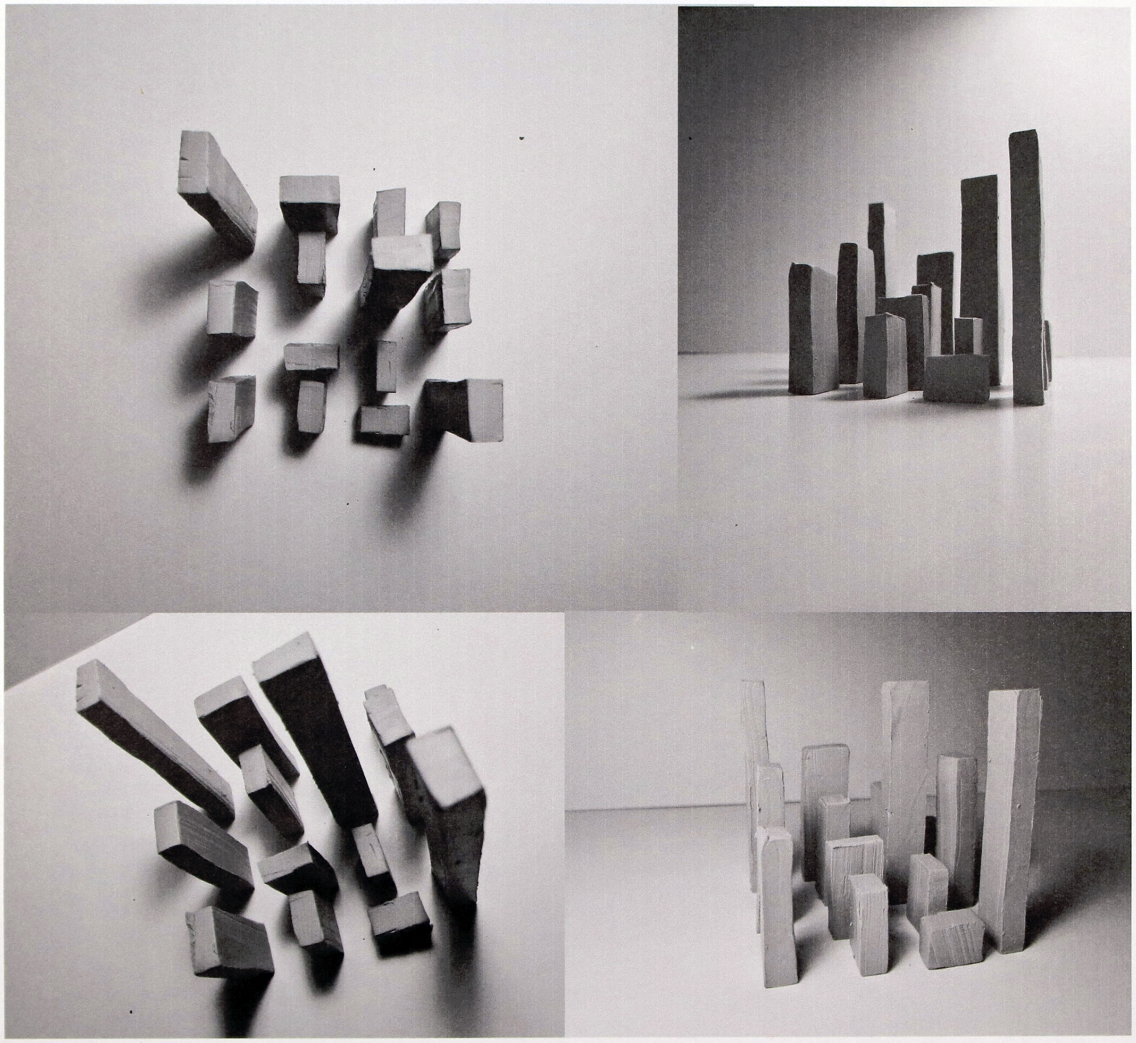

Vasile Sandra-Andreea, Grupa 21, Tema 2

Student
Sandra-Andreea
Vasile

Structuri autoportante din materiale reciclabile
Anul II, semestrul 2, tema 5

Universitatea de Arhitectură şi Urbansim Ion Mincu

Facultatea de Arhitectură, Departamentul Studiul Formei

An universitar 2017-2018. Sem. 4, AN II, Disciplina Studiul Formei

TEMA 5/S2. STRUCTURI AUTOPORTANTE DIN MATERIALE RECICLABILE

Durata: Prezentare – 1 oră, Lucru în atelier, realizare structură/instalaţie pe echipe de 2,3 studenţi şi planşă individuală cu fotografii faze de lucru intermediare şi final– 3 ore

Predare: 1 planşă(individuală) format 50x50 cm cu fotografii-martori pentru etapele de lucru. Fotografii digitale ale obiectului în diferite stadii şi în diferite ipostaze de lumină. Obiectul sculptural (instalaţie, obiect de mobilier etc.) va fi arătat cadrelor didactice, notat, după care rămâne în posesia studentului, cu excepţia obiectelor selecţionate pentru a fi expuse în cadrul UAUIM.

Materiale de lucru necesare:

Studenţii au la dispoziţie o multitudine de abordări, singurele condiţii fiind dimensiunile instalaţiei realizate (dimensiuni maxime în care să se încadreze 1mx1mx1m, dimensiuni minime 0,3 mx0,3 mx0,3 m) şi lucrul cu materiale simple, din viaţa de zi cu zi, reciclate. Iată câteva idei:

- dopuri de plută, dopuri de plastic, capace de metal, inele de perdea, pahare de plastic, pet-uri, doze metalice de bere, CD-uri, cartoane de ouă, chibrituri, beţe, agrafe de birou, paie de limonadă, cartoane de ambalaj,tuburi de carton, cutii de suc/lapte, conserve etc.

  Deasemenea veţi avea nevoie de:

  adeziv sau sfoară sau bandă adezivă pentru lipirea acestora între ele şi de

- lampă de birou pentru dirijarea luminii, aparat foto

Premise: Sustenabilitatea, ecologia, dezvoltarea durabilă sunt doar noţiuni care încearcă să explice o realitate cu care este imperios necesar să supravieţuim: asigurarea continuităţii vieţii pe planeta noastră (şi a calităţii acesteia). Din această perspectivă, atât urbanismul, cât şi arhitectura şi design-ul sunt chemate să dea soluţii pentru o viaţă în armonie cu mediul, iar arta atrage de multe ori atenţia asupra dezastrelor ecologice ce s-au abătut asupra planetei şi încearcă să pună în valoare o

STUDIUL FORMEI ANUL II – 2017-2018 titular disciplină conf.dr.arh. Codina Duşoiu

materie primă pe care noi o considerăm „gunoi" (ambalaje, resturi, obiecte ce pot fi refolosite etc.), urmărind astfel educarea oamenilor în spiritul prezervării valorilor naturale şi culturale ale planetei, ceea ce poate constitui adevărata definiţie a ecologiei.

Cerinţe: Se va realiza în echipe de 2-3 studenţi o structură autoportantă din materiale reciclabile exemplificate mai sus. Aceasta poate fi o instalaţie care să sugereze macheta unui spaţiu arhitectural, un obiect de mobilier (scaun, lampă, raft, etc.) sau un alt obiect de design, creaţie a echipei de studenţi. Echipa va documenta fotografic şi prin crochiuri/schiţe etapele de lucru, cât şi faza finală. Fiecare student va realiza individual propria planşă de prezentare a structurii autoportante, urmărind să pună în valoare o viziune proprie (unghiul imaginilor, îmbinări, principii constructive etc.)

Obiective: - realizarea unei compoziţii ingenioase, bazată pe o structură autoportantă realizată din microelemente cu un principiu simplu de îmbinare şi asamblate printr-o lege statică suficient de clară

- expresivitatea plastică a obiectului realizat, funcţionalitatea sa sau posibilitatea structurii de a fi adaptată unui obiect arhitectural
- ingeniozitatea şi creativitatea în alegerea materialelor de lucru, cât şi a asamblării acestora

Caracteristici ale temei: experiment spaţial, înţelegerea unor principii structurale bazate pe modul şi reţea, adaptarea la materialul de lucru, educaţia şi cultura reciclării

Mâna mea este prelungirea procesului reflexiei – procesul creativ. Tadao Ando

Bibliografie

Arnheim, Rudolf - *Arta şi percepţia vizuală*, Ed. Meridiane, 1979

Arnheim, Rudolf - *Forţa centrului vizual*, Ed. Meridiane, 1995

Read, H. – Originile formei în artă, Ed. Univers, Bucureşti, 1971

https://www.architecturaldigest.com/gallery/13-examples-of-modern-architecture-by-tadao-ando/all

http://www.shigerubanarchitects.com/works.html

https://www.dezeen.com/tag/recycled/

https://inhabitat.com/innovation/recycled-materials/

Întocmit: conf.dr.arh.Codina Duşoiu

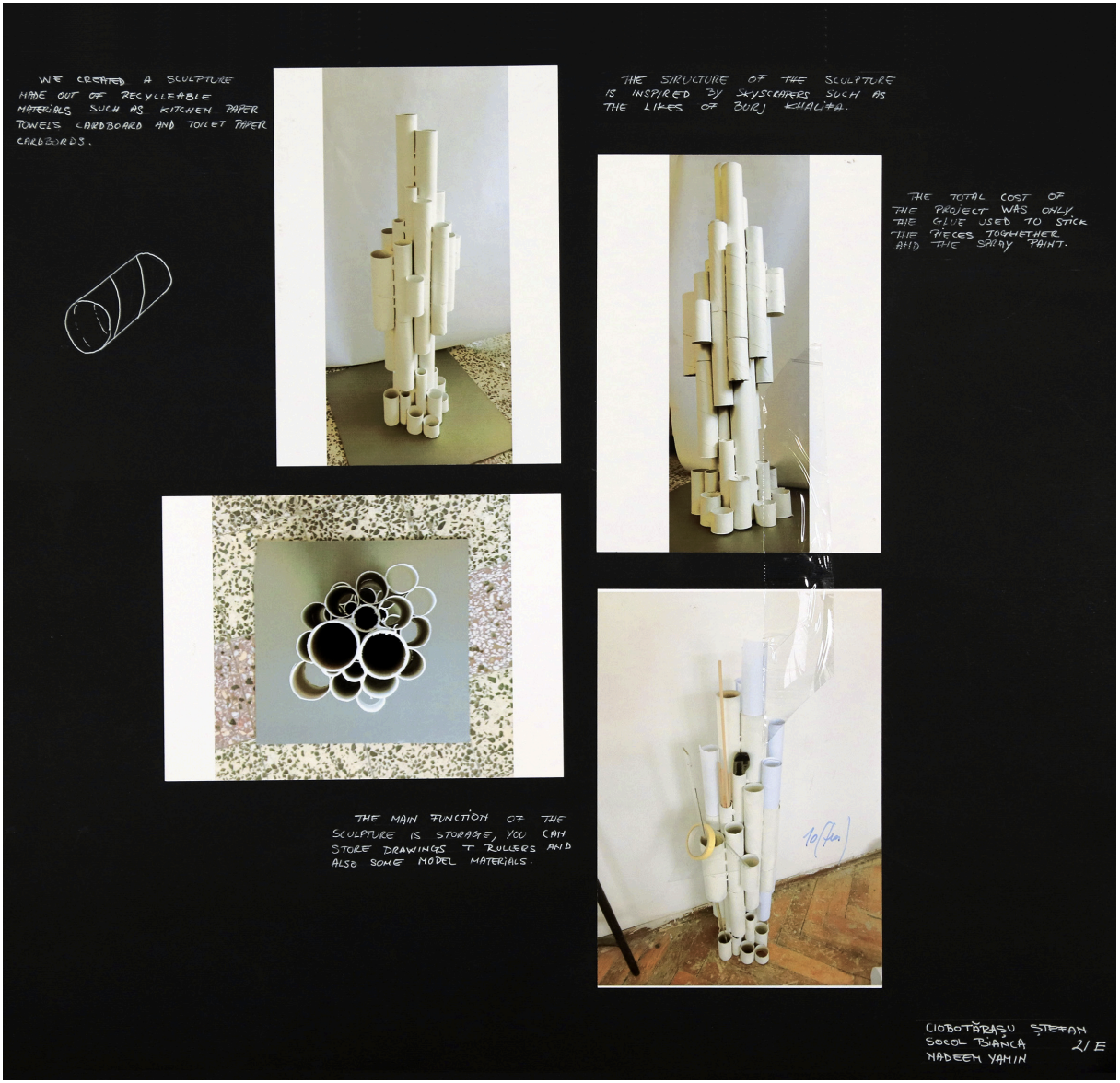

Studenți:
Ștefan Ciubotărașu
Yamin Nadeem
Bianca Socol,
promoția 2022

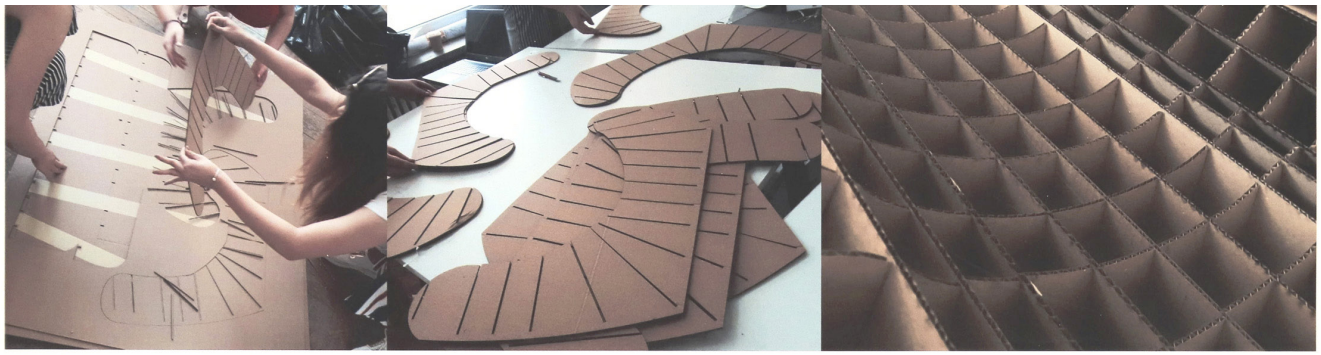

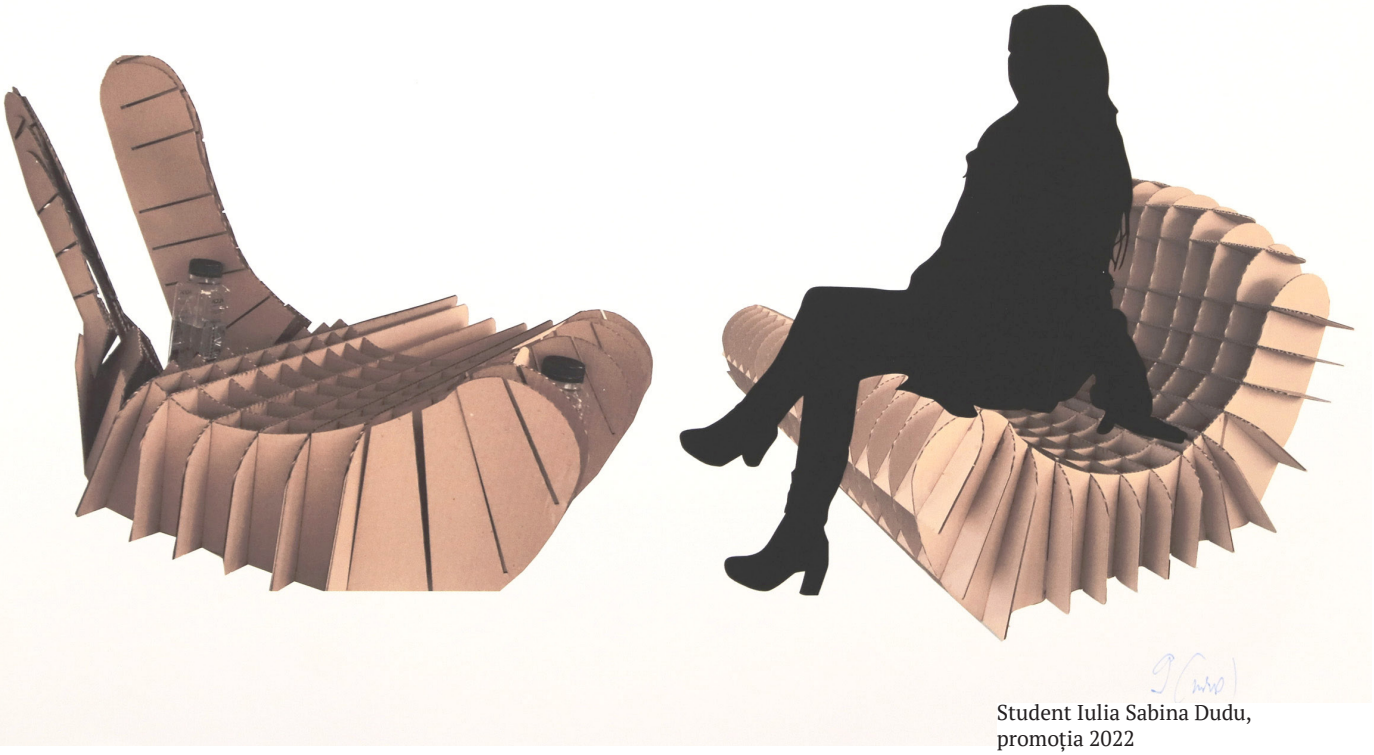

Student Iulia Sabina Dudu,
promoția 2022

Autor necunoscut

În loc de încheiere...

Beatrice-Gabriela JÖGER

Acest volum se încheie aici. Sperăm că cercetările noastre pentru a scoate la lumină și a (re)pune la dispoziția generațiilor de studenți de astăzi și cercetători interesați exemplele înaintașilor noștri și ale colegilor contemporani vor fi continuate de viitoarele generații de cecetători și cadre didactice ale Școlii noastre, atunci când vor simți nevoia de a trage din nou linie și a privi la rezultatele adunate timp de niște ani.

Seria de proiecte începute cu ScanDip și TradArh și continuată cu StuFoArh se oprește momentan cu acest al patrulea proiect, StuFoArh_2.0. Suntem siguri că nu am epuizat însă comorile arhivei Școlii noastre, inclusiv cea recentă.

Într-o epocă dominată de media digitale și în care inteligența artificială încearcă a-și face loc și în domeniile creative, am urmărit a releva, generațiilor prezente și viitoare, valoarea contribuției umane în domeniul arhitecturii. Este vorba, așa cum subliniază și iluștrii profesori și practicieni străini care iau parte, de 28 de ani, la juriile noastre de diplomă, de dezvoltarea, cu ajutorului desenului de mână, a procesului de gândire și creație arhitecturală. Și am putut constata direct faptul că toți marii arhitecți, admirați de studenții noștri pentru creațiile lor care, tehnic, de multe ori pot fi construite doar cu ajutorul instrumentelor digitale, toți își așternt gândurile creative pe hârtie, cu creionul, stiloul sau alt instrument de desen manual pe care îl stăpânesc cu măiestrie. Colecțiile muzeului nostru o demonstrează prin mărturiile schițate și dedicate Școlii pe care au vizitat-o.

Este vorba, de fapt, de preluarea creativă a tradiției acestei profesiuni care necesită o lungă perioadă de pregătire și acumulare, prea îndelungată câteodată pentru tinerii de astăzi care își doresc a obține rezultate de excelență rapid și cu un efort minim. Timpul acordat realizării unui desen de mână poate arăta că strădania de a înțelege un obiect arhitectural

indiferent de scara sa, reprezintă de fapt timpul acordat gândului, reflexiei, căutării soluției optime și eficiente, iar economia de mijloace, așa cum ne-o demonstrează multe dintre desenele prezentate aici, nu înseamnă o economie a celor comunicate, ba dimpotrivă, reprezintă concentrarea semnificatului într-un semnificant sintetic.

Longevitatea Școlii noastre, care în acest an a împlinit 160 de la fondarea legală, deși are doar 133 de funcționare efectivă și neîntreruptă, se datorează tuturor generațiilor de profesori și studenți care au activat cu pasiune și perseverență și sperăm că această ștafetă va fi preluată de generațiile viitoare. Totodată, credem că acea curiozitate inerentă profesiunii noastre va răsplăti eforturile echipei proiectului, prin răsfoirea fizică sau digitală a arhivei sistematizate rezultate.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Volumul de față face parte seria tematică
”Din Colecțiile Școlii de Arhitectură”

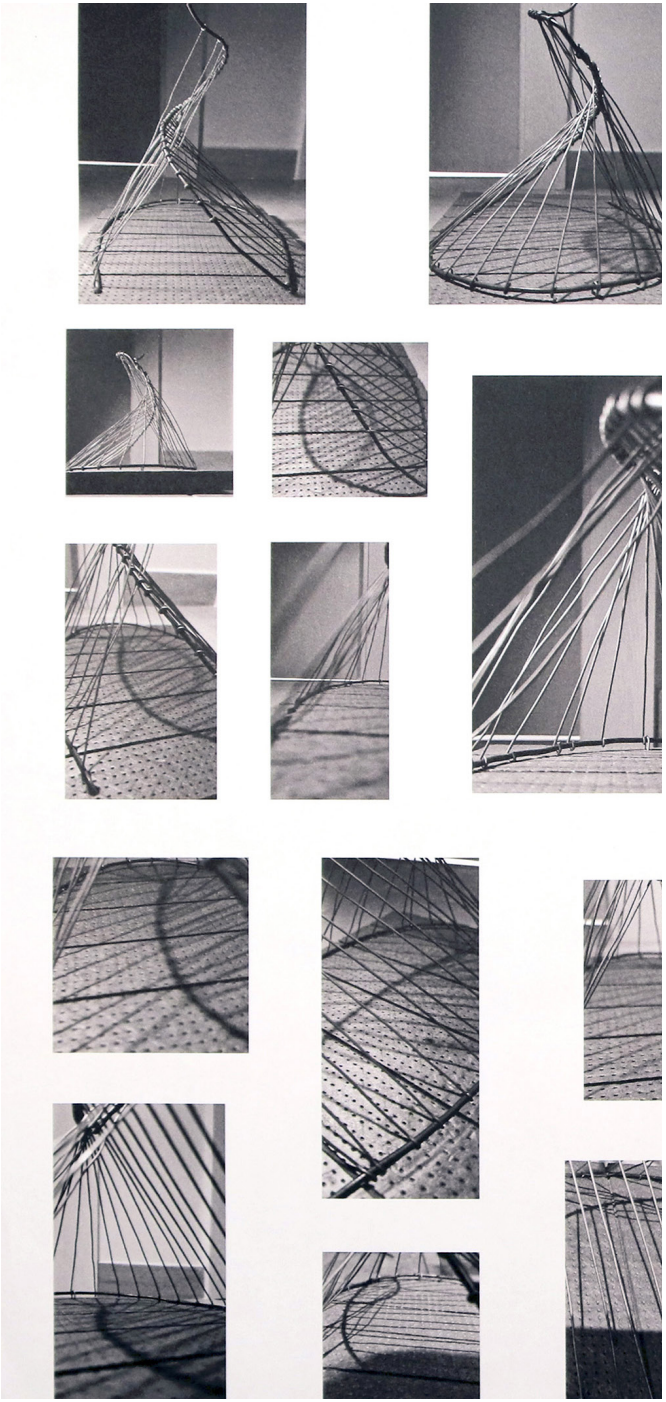

EDITURA UNIVERSITARĂ ION MINCU

ISBN 978-606-638-373-8